

Α.Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ

Σχολή Διοίκησης & Οικονομίας

Τμήμα Λογιστικής

**“Νομικό και Θεσμικό
πλαίσιο του Ελέγχου
Περιβάλλοντος και
Προοπτικές εξέλιξής του
στην Ελλάδα”**

Εισηγητής: Γιακουμάτος Αριστείδης

Γιαννοπούλου Αναστασία

Πακίτη Αρετίνη

Παράσχη Αναστασία

2004

Α.Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ

Σχολή Διοίκησης & Οικονομίας
Τμήμα Λογιστικής

***“Νομικό και Θεσμικό
πλαίσιο του Ελέγχου
Περιβάλλοντος και
Προοπτικές εξέλιξής του
στην Ελλάδα”***

Εισηγητής: Γιακουμάτος Αριστείδης

Γιαννοπούλου Αναστασία
Πακίτη Αρετίνη
Παράσχη Αναστασία

2004

Απαγορεύεται η χρήση των πνευματικών δικαιωμάτων του παρόντος
συγγράμματος.

2.1.2.3.1 ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΟ EMAS.....	51
2.1.2.3.2 ΒΑΣΙΚΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ EMAS.....	55
2.1.2.3.3 ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΛΕΓΧΟΥ.....	56
2.1.2.3.4 ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗΣ ΣΤΟ EMAS	56
2.1.2.4 ΠΡΟΤΥΠΟ ISO 14001.....	57
2.1.2.4.1 ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ISO 14001.....	57
2.1.2.4.2 ΤΙ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΚΑΙ ΤΙ ΔΕΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟ ISO 14001..	60
2.1.2.4.3 ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ISO 14001.....	61
2.1.2.4.4 ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ISO 14001 ΔΙΕΘΝΩΣ.....	62
2.1.2.4.5 ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ISO 14001.....	63
2.1.2.4.6 ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ.....	67
2.1.3 ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΤΟΥ ISO 14001 ΜΕ ΤΑ ΥΠΑΡΧΟΝΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ.....	68
2.1.3.1 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ISO 14001 ΜΕ ΤΟ BS7750.....	68
2.1.3.2 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ISO 14001 ΜΕ ΤΟ CERES.....	68
2.1.3.3 ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ISO 14001 ΜΕ ΤΟ EMAS	69
2.2 ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΑ.....	71
2.2.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ- ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ECO LABEL.....	71
2.2.2 ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΝΟΜΗ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ.....	73
2.2.3 ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΝΟΜΗ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ.....	73
2.2.4 ΟΡΟΙ ΧΡΗΣΗΣ.....	76
2.3 ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ.....	77
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ- ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ.....	78
3.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	78
3.1.1 ΠΕΛΑΤΕΣ.....	78
3.1.2 ΜΕΤΟΧΟΙ.....	79
3.1.3 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ.....	79
3.1.4 ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ.....	80
3.1.5 ΔΗΜΟΣΙΟ-ΚΡΑΤΟΣ.....	80
3.2 ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΕΙ ΤΟ EMAS.....	81
3.2.1 ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ.....	82
3.2.2 Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΔΗΛΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΙΤΟΥΣ.....	83
3.3 ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΕΙ ΤΟ ISO 14001	85
3.4 ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΕΙ ΤΟ ECO LABEL.....	87
ΕΝΟΤΗΤΑ ΙV: ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	89
1. ΓΕΝΙΚΑ.....	90
2. ΜΗΤΡΩΟ ΚΑΤΑΧΩΡΗΜΕΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ.....	91
3. ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΙΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ EMAS.....	95
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	97
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι: ΕΦΗΜ. ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ – ΦΥΛΛΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ: ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΔΗΛΩΣΗΣ	

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ Ι: ΓΙΑΤΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ	1
ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	2
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι	4
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ.....	4
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ- ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ	6
2.1 ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ.....	6
2.2 Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΣΤΡΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΟΖΟΝΤΟΣ.....	8
2.3 ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ.....	9
2.4 Η ΟΞΙΝΗ ΒΡΟΧΗ.....	10
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ – ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ	12
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙV – ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ	14
4.1 ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ.....	16
ΕΝΟΤΗΤΑ ΙΙ : ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΩΣ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΩΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ	17
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι	18
1.1 ΓΕΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ.....	18
1.2 ΕΙΔΗ ΕΛΕΓΧΟΥ.....	19
1.2.1 ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΣ/ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ.....	19
1.2.2 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ.....	20
1.2.3 ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ.....	22
1.2.4 ΕΛΕΓΧΟΣ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ.....	23
1.3 ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ.....	24
1.4 ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ.....	26
1.4.1 Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ.....	26
1.4.2 ΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΤΗΤΑΣ.....	27
1.5 ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΛΕΓΧΟΥ.....	29
ΕΝΟΤΗΤΑ ΙΙΙ: ΕΛΕΓΧΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ	33
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι- ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ	34
1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	34
1.2. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ 761/2001.....	36
1.3 ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 681/2001 681/2001.....	40
1.4 ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ 264/1997 ΚΑΙ 150/1996.....	41
1.4.1 ΑΠΟΦΑΣΗ 264/1997.....	41
1.4.2 ΑΠΟΦΑΣΗ 150/1996.....	42
1.5 ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ 2001/42/ΕΚ ΚΑΙ 85/337/ΕΟΚ.....	43
1.5.1 ΟΔΗΓΙΑ 2001/42/ΕΚ.....	43
1.5.2 ΟΔΗΓΙΑ 1985/337/ΕΟΚ.....	44
1.6 ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ EMAS ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.....	45
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ- ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΛΕΓΧΟΥ	47
2.1 ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ.....	47
2.1.1 ΓΕΝΙΚΑ.....	47
2.1.2 ΕΙΔΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ.....	48
2.1.2.1 ΤΟ BS 7750.....	48
2.1.2.2 CERES.....	49
2.1.2.3 EMAS.....	50

**ΕΝΟΤΗΤΑ Ι:
ΓΙΑΤΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ**

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η εποχή μας περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη χαρακτηρίζεται από την οικονομική ανάπτυξη και τα αποτελέσματα που αυτή έχει επιφέρει στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων.

Η παραγωγή προϊόντων που μπορούν να ικανοποιήσουν πολλές ανάγκες, η χρήση της τεχνολογίας στην καθημερινή ζωή, η ανάπτυξη των συγκοινωνιών των τηλεπικοινωνιών, η θέρμανση κ.α. αποτελούν επιτεύγματα της οικονομικής ανάπτυξης που έχουν κάνει πιο εύκολη τη ζωή του ανθρώπου προσδιορίζοντας του μία άνεση που δεν υπήρχε ποτέ σε άλλες εποχές.

Όμως από την άλλη πλευρά η εξάρτηση του σύγχρονου ανθρώπου από τη βιομηχανία για την παραγωγή των αναγκαίων προϊόντων έχει ως αποτέλεσμα την κατάταξη της βιομηχανίας σε έναν από τους κυριότερους παράγοντες ρύπανσης. Ένα μεγάλο ποσοστό της βιομηχανικής ρύπανσης προέρχεται από την επεξεργασία πρώτων υλών για την παραγωγή προϊόντων και ενέργειας. Κάθε μια όμως από αυτές τις διαδικασίες επεξεργασίας και χημικών μετατροπών παράγει το επιθυμητό προϊόν αλλά και μια πληθώρα παραπροϊόντων τα περισσότερα εκ των οποίων είναι έμμεσα ή άμεσα ρυπογόνοι παράγοντες για το περιβάλλον. Έτσι λοιπόν παρατηρείται η διατάραξη της ισορροπίας του οικολογικού μας συστήματος από την εισαγωγή ανεπιθύμητων στοιχείων (διάφορες μορφές ενέργειας ή διάφορες ουσίες), η μόλυνση της θάλασσας, του αέρα, της γης, η δημιουργία χημικού νέφους στις μεγάλες πόλεις από την εγκατάσταση των βιομηχανιών, η καταστροφή των δασών, το κυκλοφοριακό πρόβλημα στις μεγαλουπόλεις, η εξασθένηση του προστατευτικού στρώματος του όζοντος κ.α. Είναι το τίμημα που πληρώνουμε σήμερα όλοι μας έναντι των ανέσεων και των ευκολιών που έχουμε κερδίσει στην καθημερινή μας ζωή από την οικονομική περίοδο που έχει συντελεστεί.

Η άνεση που έχουμε εξασφαλίσει στη ζωή μας είναι αποτέλεσμα των ενεργειών των επιχειρήσεων οι οποίες μας προσφέρουν αφθονία αγαθών και υπηρεσιών και μας βοηθάνε να ικανοποιήσουμε τις ανάγκες μας. Η πορεία όμως της κοινωνίας προς μια συνεχή βελτίωση του βιοτικού επιπέδου οδήγησε στην κακομεταχείριση του περιβάλλοντος. Τώρα όμως πρέπει να

επανορθώσουμε και η βιομηχανία η οποία συμμετέχει σε μεγάλο ποσοστό στη ρύπανση του περιβάλλοντος με τα βιομηχανικά απόβλητα δημιουργώντας σοβαρά προβλήματα στην υγεία των ανθρώπων και καταστρέφοντας οικοσυστήματα πρέπει να αναλάβει πρωταρχική δράση στη λύση των προβλημάτων του πλανήτη καθώς αυτή θεωρείται συγχρόνως καταστροφείας και σωτήρας

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

Η σημερινή οικονομική ανάπτυξη και οι συνέπειες της που είναι η οικονομική ευημερία και η καταναλωτική αφθονία από τη μια μεριά και η διατάραξη της ισορροπίας του φυσικού μας περιβάλλοντος από την άλλη προέρχεται από την ανθρώπινη δραστηριότητα στα πλαίσια των κρατών πρωταρχικά και κατά δεύτερο λόγο στα πλαίσια των επιχειρήσεων.

Τα κράτη με τη χάραξη μιας σειράς πολιτικών κατευθύνουν και προσδιορίζουν την οικονομική ανάπτυξη της κάθε χώρας και τα πλαίσια στα οποία θα κινείται η δράση των επιχειρήσεων. Μπορούμε να πούμε ότι τα κράτη δεν προωθήσανε την ισορροπημένη ανάπτυξη όλων των περιοχών μιας χώρας αλλά συμβάλλανε στη ανάπτυξη μεγάλων αστικών κέντρων στα οποία εγκαταστάθηκε η πλειοψηφία των βιομηχανικών και εμπορικών επιχειρήσεων.

Τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής ήταν ο οικονομικός μαρασμός της επαρχίας, η διοχέτευση στο περιβάλλον μεγάλων ποσοτήτων βιομηχανικών και επικίνδυνων αποβλήτων τις οποίες δεν ήταν σε θέση να τις απορροφήσει και η δημιουργία νέφους από επικίνδυνες χημικές ουσίες.

Μόνο τις τελευταίες δεκαετίες οι κυβερνήσεις των διαφόρων κρατών αναγκάστηκαν από τα προβλήματα που είχε δημιουργήσει η οικονομική ανάπτυξη στο φυσικό περιβάλλον και από τις πιέσεις της κοινής γνώμης να εφαρμόσουν πολιτικές περιβαλλοντικής προστασίας για την προστασία του περιβάλλοντος από τις δραστηριότητες και τις παρεμβάσεις του ανθρώπου. Οι Δε επιχειρήσεις άρχισαν να υποχρεώνονται στη λήψη μέτρων προστασίας του περιβάλλοντος και προσαρμογή τους.

Όμως αν η μισή ζημιά έγινε εξαιτίας της ανυπαρξίας περιβαλλοντικής πολιτικής η άλλη έγινε από τις επιχειρήσεις και κυρίως από τις βιομηχανίες. Οι

βιομηχανίες εγκαταστάθηκαν στα μεγάλα αστικά κέντρα επειδή μ' αυτόν τον τρόπο περιοριζόταν το κόστος λειτουργίας τους και υπήρχε αγορά για να μπορέσουν να διαθέσουν τα προϊόντα τους. Η δράση τους όμως οργανώθηκε μη λαμβάνοντας υπόψη το φυσικό περιβάλλον και παίρνοντας κάποια μέτρα για την προστασία του. Τα αποτελέσματα αυτής της τακτικής ήταν η συστηματική και ανεξέλεγκτη μόλυνση της γης των υδάτων και της ατμόσφαιρας από τα βιομηχανικά απόβλητα.

Τις τελευταίες δεκαετίες όμως υπήρξαν εξελίξεις που ανάγκασαν τις επιχειρήσεις να αλλάξουν τη στάση τους απέναντι στο φυσικό περιβάλλον. Άρχισε να υπάρχει η παρέμβαση του κράτους για τη λήψη μέτρων προστασίας του περιβάλλοντος και περιορισμός της ανεξέλεγκτης δράσης τους. Επίσης η κοινή γνώμη συνειδητοποιεί όλο και περισσότερο το μέγεθος της οικολογικής καταστροφής και πιέζει τις επιχειρήσεις να προσαρμοστούν στο φυσικό περιβάλλον. Επειδή ο κρατικός παρεμβατισμός και οι πιέσεις της κοινής γνώμης μπορούν να προκαλέσουν σοβαρά προβλήματα στη λειτουργία κάποιας επιχείρησης η περιβαλλοντική τους πολιτική και ο εκσυγχρονισμός τους σήμερα είναι απαραίτητοι παράγοντες για την επιβίωση τους και την παραπέρα ανάπτυξη τους.

Επίσης η υιοθέτηση περιβαλλοντικής διαχείρισης από τις επιχειρήσεις περιορίζει τη συμμετοχή αυτών στα φαινόμενα του θερμοκηπίου, της όξινης βροχής, της καταστροφής του στρώματος του όζοντος και της ανεξέλεγκτης απόρριψης των επικίνδυνων αποβλήτων στο περιβάλλον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

2.1 ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ

Μια πολύ σοβαρή συνέπεια της ρύπανσης του ατμοσφαιρικού αέρα είναι το φαινόμενο του θερμοκηπίου που έχει ως αποτέλεσμα την αλλαγή του κλίματος της γης. Αέρια όπως διοξείδιο του άνθρακα, μεθάνιο διοξείδιο του αζώτου και χλωροφθοράνθρακες προερχόμενα από ανθρωπογενείς δραστηριότητες (βιομηχανία, καύσεις, αποδασώσεις κ.τ.λ.) δημιουργούν στα κατώτερα στρώματα της ατμόσφαιρας ένα πυκνό στρώμα που επιτρέπει βέβαια τις ακτίνες του ήλιου να διαπερνούν την ατμόσφαιρα και να θερμαίνουν την επιφάνεια της γης. Το μεγαλύτερο όμως μέρος της ενέργειας που έχει δεχθεί η γη παγιδεύεται κοντά στην επιφάνεια της λόγω του πυκνού στρώματος των αερίων και αντανακλάται πάλι στην επιφάνεια της γης αυξάνοντας έτσι την θερμοκρασία ενώ ένα μέρος αυτής της ενέργειας επανεκπέμπεται από τη γη στο διάστημα. Το στρώμα δηλαδή αυτό των αερίων επιτρέπει την είσοδο των ηλιακών ακτινών (υπεριώδεις) στην γήινη ατμόσφαιρα, αλλά εμποδίζει την έξοδο της θερμότητας (υπέρυθρες ακτίνες) με αποτέλεσμα να επικρατούν στην επιφάνεια της γης συνθήκες <θερμοκηπίου> να αυξάνεται δηλαδή η θερμοκρασία της ατμόσφαιρας.

Σύμφωνα με την Τρίτη έκθεση της διακυβερνητικής επιτροπής για την κλιματική αλλαγή στην οποία μετέχουν οι κορυφαίοι παγκοσμίως εμπειρογνώμονες στο συγκεκριμένο τομέα, η μέση θερμοκρασία της επιφάνειας του πλανήτη προβλέπεται ότι θα αυξηθεί κατά 1,4 έως 5,8 C μεταξύ των ετών 1990 και 2100 εφόσον δεν μεταβληθούν τα σημερινά δεδομένα, ενώ η στάθμη της θάλασσας αναμένεται να ανέλθει κατά 9 έως 88 εκατοστά κατά την ίδια χρονική περίοδο, Εάν δεν ληφθεί κανένα μέτρο για τον περιορισμό τους οι μεταβολές αυτές θα έχουν σοβαρές συνέπειες για το οικοσύστημα και τις οικονομίες μας. Στις εν λόγω συνέπειες συμπεριλαμβάνεται και η εξαφάνιση ειδών. Επίσης θα αυξηθεί η συχνότητα

των ακραίων καιρικών φαινομένων και των πλημμύρων με τα γνωστά οικονομικά κόστη και τα δεινά για τους πληθυσμούς. Οι θερμές περίοδοι του έτους θα είναι ξηρότερες στις περισσότερες ηπειρωτικές περιοχές με αποτέλεσμα να αυξηθεί η συχνότητα των φαινομένων ξηρασίας και της υποβάθμισης του εδάφους.

Οι επιχειρήσεις εμπλέκονται στο φαινόμενο του θερμοκηπίου με τους ακόλουθους τρόπους:

1. Με τη χρήση ορυκτών καυσίμων υλών σε σταθμούς παραγωγής ενέργειας και συστημάτων θέρμανσης.
2. Με τη χρήση οχημάτων που χρησιμοποιούν πετρέλαιο ή ντίζελ ως καύσιμη ύλη.
3. Με το να επιτρέπουν την εξάτμιση ή την απελευθέρωση ορισμένων χλωριωμένων διαλυτικών ουσιών και χλωροφθορανθράκων.
4. Μέσω λειτουργικών διαδικασιών, τρόπων διαχείρισης κτιρίων και συστημάτων μεταφοράς που δεν χρησιμοποιούν πρακτικές εξοικονόμησης ενέργειας.
5. Μέσω ελλιπούς συντήρησης. Ακατάλληλα οχήματα διαδικασίες μηχανήματα και προγράμματα ηλεκτρονικού ελέγχου μπορούν να οδηγήσουν στην αυξημένη κατανάλωση φυσικών καυσίμων.

Η ανάγκη για την περιβαλλοντική δράση δεν αμφισβητείται πια. Οι επιστήμονες μπορεί να διαφωνούν σε κάποια σημεία αλλά το θέμα συζήτησης δεν είναι πλέον αν θα υπάρξει ή όχι επιβάρυνση για το περιβάλλον αλλά σε πιο βαθμό και πόσο γρήγορα αυτή θα επηρεάσει τον τρόπο ζωής μας. Υπάρχει "τρύπα" στο στρώμα του όζοντος, ποτάμια και λίμνες υφίστανται τις συνέπειες-της-όξινης-βροχής-και-οι-αυξανόμενες-συγκεντρώσεις-ορισμένων αερίων αναμένεται να προκαλέσουν το φαινόμενο του θερμοκηπίου.

2.2 Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΣΤΡΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΟΖΟΝΤΟΣ

Το όζον βρίσκεται σε ύψος 15-50 km πάνω από την επιφάνεια της γης και αποτελεί ένα είδος προστατευτικού στρώματος έναντι της επικίνδυνης υπεριώδους ακτινοβολίας που διαφορετικά θα διείσδυε μέχρι την επιφάνεια της γης.

Οι πρόσφατες ανθρωπογενείς δραστηριότητες προκάλεσαν σοβαρή διατάραξη στην ισορροπία μεταξύ δημιουργίας και της καταστροφής του όζοντος. Δεδομένου ότι οι ρυθμοί καταστροφής του είναι ταχύτεροι από αυτούς της δημιουργίας του, οδηγούμεθα στη λέπτυνση του στρώματος του όζοντος με αποτέλεσμα την είσοδο περισσότερης ηλιακής ενέργειας στη γη. Η μείωση του στρώματος του όζοντος (**τρύπα του όζοντος**) δεν σημειώνεται ομοιόμορφα σε ολόκληρο τον πλανήτη. Η περιοχή που παρουσιάζει τα μεγαλύτερα ποσοστά μείωσης είναι η Ανταρκτική, καταστροφή όμως διαπιστώθηκε και πάνω από την Αρκτική και στις πυκνοκατοικημένες χώρες μέσου γεωγραφικού πλάτους του βόρειου ημισφαιρίου. Οι πρώτες χημικές ουσίες που θεωρήθηκαν υπεύθυνες για την καταστροφή της ισορροπίας του όζοντος ήταν οι χλωροφθοράνθρακες.

Οι συνέπειες από τη μείωση του όζοντος είναι πολύ σοβαρές για την ανθρώπινη υγεία όπως καρκίνοι του δέρματος, οφθαλμολογικές παθήσεις, εξασθένιση ανοσοποιητικού συστήματος, κ.α. Άλλες επιπτώσεις επίσης είναι πολύ σοβαρές και αφορούν τη βιωσιμότητα των οικοσυστημάτων (μείωση απόδοσης καλλιεργειών, μείωση ανάπτυξης κ.λ.π.)

Οι επιχειρήσεις εμπλέκονται στην καταστροφή του στρώματος του όζοντος με τους παρακάτω τρόπους:

Με τη χρήση χλωροφθορανθράκων:

1. Ως ψυκτικών ουσιών σε ψυγεία, ψυκτικά συστήματα και κλιματιστικά μηχανήματα, σε κτίρια και αυτοκίνητα.
2. Ως καθαριστικών και απορρυπαντικών.
3. Ως προωθητικών αερίων σε δοχεία με αεροζόλ.

2.3 ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ

Η βιομηχανική εξέλιξη και η οικονομική ανάπτυξη είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση των αποβλήτων. Ως απόβλητα εννοούμε κάθε στερεό απόρριμμα από τα οποία ο κάτοχος του θέλει να απαλλαγεί σύμφωνα με τις ισχύουσες υγειονομικές διατάξεις. Η οικονομική ανάπτυξη σε συνάρτηση με την άνοδο του βιοτικού επιπέδου είχε ως συνέπεια την αύξηση των στερεών απορριμμάτων. Λόγω λοιπόν της αύξησης της ποσότητας τους η ανεξέλεγκτη απόρριψη τους αντικαθίσταται από τη διαχείριση τους μέσω της έρευνας μεθόδων ανακύκλωσης και επαναχρησιμοποίησης τους και ερευνώντας σχέδια ανταλλαγής αποβλήτων (πουλώντας απόβλητα σε άλλες επιχειρήσεις για να τα χρησιμοποιήσουν ως πρώτη ύλη στις δικές τους παραγωγικές διαδικασίες).

Η ανεξέλεγκτη απόρριψη των στερεών απορριμμάτων πρέπει να αντικατασταθεί από μια ορθολογικότερη διαχείριση των αποβλήτων, επειδή μπορεί να βλάψει το περιβάλλον και τη δημόσια υγεία, διότι οι επικίνδυνες ουσίες οι οποίες βρίσκονται στα στερεά απορρίμματα είναι δυνατό να ρυπάνουν τον υπόγειο υδροφόρο ορίζοντα, το έδαφος ή τα επιφανειακά νερά με αποτέλεσμα την εισαγωγή τους στην τροφική αλυσίδα με σημαντικές επιπτώσεις στον άνθρωπο. Απαιτείται λοιπόν η υλοποίηση προγραμμάτων εναλλακτικής διαχείρισης των αποβλήτων.

Πως εμπλέκονται οι επιχειρήσεις:

1. Παράγοντας τα περισσότερα από τα επικίνδυνα απόβλητα τα οποία χρειάζονται ιδιαίτερη επεξεργασία.
2. Στρέφοντας την προσοχή τους σε λύσεις για την επεξεργασία των αποβλήτων λύσεις τελευταίας στιγμής και όχι σε λύσεις για την αποφυγή της παραγωγής τους.
3. Μη ερευνώντας μεθόδους ανακύκλωσης και επαναχρησιμοποίησης των αποβλήτων συμπεριλαμβανόμενου και του χαρτιού.
4. Μη ερευνώντας σχέδια ανταλλαγής αποβλήτων.

2.4 Η ΟΞΙΝΗ ΒΡΟΧΗ

Η ατμοσφαιρική ρύπανση έχει άμεση και έμμεση επίδραση στο περιβάλλον.

Όταν οξειδία του θείου, οξειδία του αζώτου, υδρογονάνθρακες που ελκύονται κατά τις βιομηχανικές καύσεις, χρήση αυτοκινήτων κ.τ.λ., βρίσκονται στον ατμοσφαιρικό αέρα σε μεγάλες συγκεντρώσεις τότε προκαλούν βλάβες στα δέντρα και φυτά, επηρεάζουν την υγεία του ανθρώπου, διαβρώνουν μεταλλικές συσκευές, κ.α. Αυτή η άμεση επίδραση, <ξηρή εναπόθεση> (dry deposition), είναι μεγαλύτερη κοντά στις πηγές ρύπανσης.

Ωστόσο το διοξείδιο του θείου και τα οξειδία του αζώτου με την ατμοσφαιρική υγρασία σχηματίζουν θειικό και νιτρικό οξύ που μπορεί να μεταφερθούν με τους ανέμους σε πολύ μακρινές αποστάσεις πριν διαλυθούν στο νερό της βροχής ή στο χιόνι και πέσουν στη γή ως <όξινη βροχή> (<υγρή εναπόθεση> wet deposition).

Τα φυσικά ύδατα έχουν τιμή pH 7.0-8.5, χαμηλές τιμές pH χαρακτηρίζουν ένα περιβάλλον ως όξινο. Έχουν καταγραφεί σε ποτάμια και λίμνες τιμές pH 4.5 ή και λιγότερο με αποτέλεσμα την εξαφάνιση μεγάλου αριθμού ψαριών, τη μείωση του αριθμού των ειδών των φυτών και ζώων. Η όξινη βροχή διαταράσσει την γονιμότητα και την καρποφορία της χλωρίδας και καταστρέφει τους μικροοργανισμούς που βρίσκονται στο ριζικό σύστημα των φυτών.

Μεγάλο μέρος των αερίων ρυπαντών που δημιουργούνται σε μία χώρα μεταφέρονται σε άλλες με αποτέλεσμα χώρες να δέχονται περισσότερους ρυπαντές με την με την όξινη βροχή από όσους παράγουν.

Επίσης οι διεργασίες οξίνισης που γίνονται στο έδαφος έχουν ως αποτέλεσμα αφενός τη μείωση θρεπτικών συστατικών του και αφετέρου τον εμπλουτισμό του με τοξικές ουσίες με άμεσο αντίκτυπο στις γεωργικές καλλιέργειες. Άλλες επιπτώσεις του όξινου υπογείου νερού είναι η διάλυση του χαλκού ή του αλουμινίου των σωλήνων ύδρευσης με επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία.

Τέλος σοβαρή επίπτωση της όξινης βροχής που έχει ιδιαίτερα μεγάλη σημασία για τον πολιτισμό μας είναι οι καταστροφές που προκαλεί σε μνημεία προσβάλλοντας τα υλικά κατασκευής τους.

Οι επιχειρήσεις συμβάλλουν στο φαινόμενο της όξινης βροχής με τους παρακάτω τρόπους:

1. Με τη χρήση ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από τις ορυκτές καύσιμες ύλες.
2. Με την καύση ορυκτών καύσιμων υλών σε βιομηχανίες και συστήματα θέρμανσης.
3. Με την εξάρτηση τους από την οδική μεταφορά.
4. Με τη χρήση ακατάλληλων κτιρίων και διαδικασιών η οποία αυξάνει την κατανάλωση της ενέργειας.
5. Με τη χρήση προϊόντων που δεν έχουν σχεδιαστεί σωστά και τα οποία καταναλώνουν περισσότερη ενέργεια από αυτή που χρειάζεται.
6. Μέσω της κακής συντήρησης. Ακατάλληλα οχήματα, μηχανήματα και προγράμματα ηλεκτρονικού ελέγχου μπορεί να οδηγήσουν στην αυξημένη κατανάλωση ορυκτών καύσιμων υλών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Σήμερα οι κοινωνικές ομάδες έχουν περάσει σε μία φάση συνειδητοποίησης, δηλαδή από τη μια μεριά αναζητούν οικονομική ευημερία και από την άλλη περιορισμό των συνεπειών της βιομηχανικής ανάπτυξης και των αρνητικών επιπτώσεων της, ιδιαίτερα από τις επιχειρήσεις.

Οι επιχειρήσεις για να μπορέσουν να επιβιώσουν και να αναπτυχθούν αρμονικά στα πλαίσια της σημερινής κοινωνίας οφείλουν να προσαρμοστούν και να ακολουθήσουν την κοινωνία. Είναι δηλαδή υποχρεωμένες να υπηρετήσουν το κοινό τους για να μπορέσουν και αυτές με τη σειρά τους να εξυπηρετηθούν. Αν θέλουν να επιβιώσουν και να αναπτυχθούν οφείλουν όχι μόνο να παρακολουθούν τις συνεχιζόμενες αλλαγές γύρω τους αλλά να προσαρμόζονται και σ' αυτές. Η επιτυχία τους εξαρτάται από το πόσο έγκαιρα μπορούν να αντιληφθούν τις αλλαγές που σημειώνονται και να τις ακολουθήσουν.

Ο πρωταρχικός σκοπός της κάθε επιχείρησης που είναι η μεγιστοποίηση των κερδών δεν μπορεί να επιτευχθεί μακριά από την κοινωνική πραγματικότητα. Το κέρδος δημιουργείται από τους ανθρώπους και πρέπει να κατευθύνεται στην ανάπτυξη και ευημερία της ανθρώπινης κοινωνίας. Έχει περάσει η εποχή που η κάθε επιχείρηση ή το κάθε διευθυντικό στέλεχος μπορούσε να ενεργεί σκεπτόμενο μόνο τα συμφέροντα της, χωρίς να σκεφτεί τις γενικότερες κοινωνικές της ευθύνες ή τις καθιερωμένες συνθήκες της χώρας στην οποία ασκεί τη δραστηριότητα της.

Η θέση της επιχείρησης στην κοινωνία αναγνωρίζεται, κρίνεται την κάθε μέρα με την κάθε της έκφραση. Η κοινωνική ευθύνη της επιχείρησης διαφοροποιεί κατά κάποιο τρόπο και την πρωταρχική αποστολή της, η αποστολή της μεγιστοποίησης των κερδών συμπληρώνεται τώρα και από την ευημερία της κοινωνίας. Για να πετύχει τη συμπάρσταση του κοινού που είναι απαραίτητος όρος για την επιβίωση της είναι απαραίτητο η κάθε επιχείρηση να αποκτήσει κοινωνική υπευθυνότητα

Το κυριότερο πρόβλημα που οι επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν σήμερα σε σχέση με τις κοινωνίες που αυτές δραστηριοποιούνται είναι μόλυνση του περιβάλλοντος που προέρχεται από τη λειτουργία τους. Για να μπορέσουν λοιπόν να ξανακερδίσουν τη συμπαράσταση του κοινού τους που θα τις οδηγήσει στην παραπέρα ανάπτυξη τους είναι απαραίτητο να αναλάβουν τις κοινωνικές τους ευθύνες απέναντι στη μόλυνση του περιβάλλοντος. Είναι απαραίτητο να εμπλουτίσουν τον πρωταρχικό τους σκοπό που είναι η μεγιστοποίηση των κερδών τους με την παράλληλη προστασία του περιβάλλοντος.

Οι επιχειρήσεις που αναλαμβάνουν τις κοινωνικές τους ευθύνες, προσαρμόζονται με τις κοινωνικές απαιτήσεις και παίρνουν πρωτοβουλίες για την προστασία του περιβάλλοντος είναι σίγουρο ότι θα έχουν εξασφαλίσει τη συμπαράσταση της κοινωνίας και θα προχωρήσουν την ανάπτυξη τους.

Αντίθετα οι επιχειρήσεις που αδιαφορούν για το φυσικό περιβάλλον και δεν κάνουν τίποτα για την προστασία του αργά ή γρήγορα θα αντιμετωπίσουν προβλήματα επιβίωσης και ανάπτυξης γιατί θα έχουν χάσει μία σημαντική βοήθεια τη συμπαράσταση του κοινού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ.

Η Ευρωπαϊκή ένωση έχει αναπτύξει σημαντική περιβαλλοντική νομοθεσία με στόχο τη συνεχή μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Η δράση της αυτή εντάσσεται στα πλαίσια της προσπάθειας για την υποστήριξη της βιώσιμης ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής βιομηχανίας.

Τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης υποστηρίζουν την οργάνωση και την αποδοτική λειτουργία των επιχειρήσεων εισάγοντας ένα νέο τύπο μεθοδολογίας για την οργάνωση της παραγωγής που συνδυάζει τη μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων με τη διατήρηση της ανταγωνιστικότητας ως προς το κόστος την και ποιότητα των παραγόμενων προϊόντων.

Ως σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης ορίζεται ως το μέρος του συνολικού συστήματος διαχείρισης το οποίο περιλαμβάνει την οργανωτική δομή, τις δραστηριότητες σχεδιασμού, ευθύνες, πρακτικές διαδικασίες, διεργασίες και τα μέσα για την ανάπτυξη, εφαρμογή, επίτευξη, ανασκόπηση και διατήρηση της περιβαλλοντικής πολιτικής.

Στοιχεία του καινοτόμου συστήματος που χαρακτηρίζεται με τον τίτλο “Σύστημα οικο – Διαχείρισης και επιθεώρησης” είναι:

Η ανάπτυξη συστημάτων που αποσκοπούν στον έλεγχο και στη συνεχή βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων της επιχείρησης. Άμεσο αποτέλεσμα είναι η βελτίωση της δημόσιας εικόνας της τόσο στο υποψήφιο καταναλωτικό κοινό όσο και στην ευρύτερη κοινωνία.

Μείωση των αποβλήτων μέσω της έρευνας μεθόδων ανακύκλωσης και επαναχρησιμοποίησης των αποβλήτων συμπεριλαμβανόμενου του χαρτιού και ερευνώντας σχέδια ανταλλαγής αποβλήτων (πουλώντας απόβλητα σε άλλες επιχειρήσεις για να τα χρησιμοποιήσουν ως πρώτη ύλη στις δικές τους παραγωγικές διαδικασίες).

Ακόμα η εφαρμογή συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης οδηγεί στη μείωση των πιθανοτήτων παραβίασης της νομοθεσίας και στην αποφυγή περιπτώσεων περιβαλλοντικών ατυχημάτων. Έτσι αναμένεται αποφυγή του έκτακτου κόστους από νομικές κυρώσεις καθώς και μείωση των ασφαλίσεων λόγω της αύξησης της αξιοπιστίας της λειτουργίας της επιχείρησης.

Η σωστή περιβαλλοντική πρακτική έχει πλέον ενσωματωθεί στην καθημερινή διαχείριση μιας επιχείρησης. Η ύπαρξη της πρακτικής αυτής μπορεί να μην εξασφαλίζει αυτομάτως την επιτυχία της η έλλειψη της όμως μπορεί σίγουρα να θέσει το μέλλον της επιχείρησης σε σοβαρό κίνδυνο. Οι καλύτερες επιχειρήσεις έχουν ήδη συμπεριλάβει την περιβαλλοντική μέριμνα στο πρόγραμμά τους με μεγάλη επιτυχία. Μερικές επιχειρήσεις καταβάλλουν προσπάθεια στο χώρο της περιβαλλοντικής διοίκησης για να ξεχωρίσουν από τους ανταγωνιστές τους.

Η ΕΛΑΪΣ Α.Ε. είναι μια από τις μεγαλύτερες εταιρείες τροφίμων στην Ελλάδα η οποία ειδικεύεται στην παραγωγή ελαίων κ.τ.λ. Η εταιρεία εισήγαγε ένα σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης για να δείξει σεβασμό προς τους πελάτες της σαν μια ελάχιστη προσφορά στην κοινωνία.

Γενικά η εφαρμογή συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης είναι το πρώτο βήμα για τον εκσυγχρονισμό όλων εκείνων των βιομηχανικών διεργασιών που επιβαρύνουν το περιβάλλον με απορρίψεις αερίων, υγρών και στερεών απορριμμάτων. Δημιουργείται έτσι μια νέα νοοτροπία παρακολούθησης της ροής όλων των υλικών (νερό, χημικά κ.τ.λ.) στην βιομηχανική παραγωγή με προφανή οφέλη όπως μείωση κόστους από την ορθολογικότερη χρήση των υλικών και από τις μικρότερες απαιτήσεις τελικής επεξεργασίας των αποβλήτων.

4.1 ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Πολλοί οργανισμοί διαθέτουν κάποιο σύστημα περιβαλλοντικής συμμόρφωσης και απαιτήσεις απόδοσης. Από το 1996 είναι διαθέσιμα δύο επίσημα συστήματα πιστοποίησης το ISO 14001 Συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης και το κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS).

Τα δύο ανωτέρω επίσημα συστήματα όχι μόνο παρέχουν ένα σχεδιάγραμμα γι' αυτούς που επιδιώκουν να χειριστούν την περιβαλλοντική πρακτική με ένα πιο συγκροτημένο, αποτελεσματικό και αποδοτικό τρόπο αλλά επιπλέον δίνουν και ένα λογότυπο έγκρισης και κατ' επέκτασης αξιοπιστίας γι' αυτούς που επιζητούν να επιδεικνύουν τη βελτιωμένη πρακτική που εφαρμόζουν και να αποκτήσουν ανταγωνιστική υπεροχή στην αγορά.

ΕΝΟΤΗΤΑ II:
ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΩΣ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΩΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

1.1 ΓΕΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ

Αν θεωρήσουμε την επιχείρηση ως μια μορφή οργάνωσης που αποτελείται από πρόσωπα και μέσα προκειμένου να επιτύχει συγκεκριμένους στόχους η επιχείρηση αυτή στηρίζεται σε διαδικασίες και δεδομένα τα οποία προσανατολίζουν και καθοδηγούν τις ενέργειες της. Στη συγκεκριμένη περίπτωση θα μπορούσαμε να πούμε ότι διαδικασία είναι μια αλληλοδιαδοχή ενεργειών προκειμένου να επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος στόχος σύμφωνα με το σχεδιασμό της επιχείρησης. Μπορούμε λοιπόν να ορίσουμε τον έλεγχο ως το σύνολο αξιολογήσεων που εφαρμόζονται προκειμένου να εκφραστεί μια αντικειμενική κρίση για την αποτελεσματικότητα των ενεργειών της επιχείρησης σε σχέση με τους επιδιωκόμενους στόχους.

Έχοντας ως δεδομένο ότι οι διοικούντες της κάθε επιχείρησης λόγω του φόρτου εργασίας τους δεν έχουν τη δυνατότητα να έχουν την άμεση επίβλεψη όλων των ενεργειών για την επίτευξη ενός συγκεκριμένου στόχου, αναθέτουν την επίβλεψη των ενεργειών αυτών σε στελέχη που μεσολαβούν. Γίνεται λοιπόν αντιληπτό ότι ο κίνδυνος παρεκκλίσεων μεταξύ αυτού που έχει προβλεφθεί και αυτού που τελικά πραγματοποιείται θα είναι υπαρκτός. Επειδή τις παρεκκλίσεις αυτές οι διοικούντες της επιχείρησης θα τις αντιληφθούν αργότερα από τα μη αναμενόμενα αποτελέσματα και από τις δυσμενείς συνέπειες τους κρίνεται σκόπιμο και αναγκαίο το σύστημα που η επιχείρηση έχει οργανώσει για την επίτευξη ενός συγκεκριμένου στόχου να αξιολογείται και να ελέγχεται από κάποιον εξωτερικό φορέα έτσι ώστε να μπορεί να επαληθευτεί ότι το σύστημα αποδίδει σωστά και επιφέρει τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

1.2 ΕΙΔΗ ΕΛΕΓΧΟΥ

1.2.1 ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΣ/ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ο έλεγχος αυτός ασχολείται με τις ενέργειες της επιχείρησης που έχουν άμεση επίπτωση στη λογιστική απεικόνιση των οικονομικών γεγονότων της επιχείρησης καθώς και στην δημοσιευόμενη οικονομική πληροφορία από την επιχείρηση. Ειδικότερα ο εξωτερικός έλεγχος επικεντρώνει το ενδιαφέρον του στην αξιοπιστία και στην ειλικρίνεια της λογιστικής και οικονομικής πληροφορίας.

Μια μέθοδος ελέγχου η οποία ήταν η πρώτη που εφαρμόστηκε προκειμένου να διαπιστωθεί αν η λογιστική και η οικονομική πληροφορία είναι αξιόπιστη είναι ο εξονυχιστικός ή πλήρης έλεγχος όπου στην περίπτωση αυτή ο ελεγκτής ελέγχει όλους τους λογαριασμούς και όλες τις λογιστικές εγγραφές που έχουν διεξαχθεί προκειμένου να βεβαιώσει τα ποσά του ισολογισμού και των αποτελεσμάτων χρήσης.

Μια δεύτερη μέθοδος ελέγχου για την αξιοπιστία της οικονομικής και λογιστικής πληροφορίας είναι ο δειγματοληπτικός έλεγχος, όπου στη συγκεκριμένη περίπτωση ο ελεγκτής σύμφωνα με τους κανόνες της στατιστικής παίρνει ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα από τα προς έλεγχο στοιχεία για να διαπιστώσει το κατά πόσο η λογιστική και η οικονομική πληροφορία η οποία παρουσιάζεται στον ισολογισμό είναι αξιόπιστη.

Γίνεται αντιληπτό ότι η πρώτη μέθοδος εξωτερικού ελέγχου μπορεί να εφαρμοστεί όταν τα προς έλεγχο στοιχεία δεν έχουν μεγάλο πλήθος και μπορούν να ελεγχθούν. Η δεύτερη μέθοδος ελέγχου η οποία εφαρμόζεται αρκετά στην πράξη παρουσιάζει το μειονέκτημα του κατά πόσο το δείγμα από τα προς έλεγχο στοιχεία που θα επιλέξει ο ελεγκτής θα είναι αντιπροσωπευτικό ή όχι και έχει τον κίνδυνο να ξεφύγουν από τον έλεγχο σημαντικά στοιχεία.

Για το λόγο αυτό η ελεγκτική οδηγήθηκε σε μία άλλη μέθοδο ελέγχου στη μέθοδο αξιολόγησης του συστήματος εσωτερικού ελέγχου της επιχείρησης η οποία είναι περισσότερο αξιόπιστη και ευκολότερα πραγματοποιήσιμη.

Σύμφωνα λοιπόν με τη μέθοδο αυτή που είναι μια αξιολόγηση της αξιοπιστίας των εσωτερικών διαδικασιών της επιχείρησης προκύπτει σε ποια σημεία μπορεί ο ελεγκτής να στηριχθεί στον εσωτερικό έλεγχο και σε ποια όχι και ανάλογα να χειριστεί τη μορφή και την έκταση του ελέγχου των λογαριασμών.

Ο ελεγκτής πραγματοποιεί τον έλεγχο του σε 3 στάδια:

1. ΓΕΝΙΚΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ.
2. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ.
3. ΕΞΕΤΑΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ Η ΟΠΟΙΑ ΕΜΒΑΘΥΝΕΤΕ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ Η ΟΧΙ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ.

1.2.2 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ο εσωτερικός έλεγχος περιλαμβάνει το σχέδιο οργάνωσης και το σύνολο των συντονισμένων ενεργειών που έχει υιοθετήσει η επιχείρηση προκειμένου να:

1. Να προστατεύσει την περιουσία της επιχείρησης.
2. Να διασφαλίσει την ποιότητα πληροφόρησης.
3. Να εγγυηθεί την αποτελεσματικότητα των ενεργειών.
4. Να επαληθεύσει ότι εφαρμόζονται η πολιτική και οι οδηγίες της διοίκησης.

Σε πρώτο λοιπόν επίπεδο ο εσωτερικός έλεγχος περιλαμβάνει το σχέδιο οργάνωσης της επιχείρησης, το κατάλληλο προσωπικό το οποίο θα είναι εξουσιοδοτημένο με τον σαφή προσδιορισμό των υπευθυνοτήτων και ένα σύνολο οδηγιών που θα προσδιορίζουν τους όρους και τις προϋποθέσεις υλοποίησης κάθε ενέργειας της επιχείρησης. Ο στόχος του πρώτου αυτού επιπέδου είναι η διαμόρφωση ενός αξιόπιστου και αποτελεσματικού συστήματος εσωτερικού ελέγχου.

Σε δεύτερο επίπεδο ο εσωτερικός έλεγχος είναι η μεθοδολογική επαλήθευση από κάποιον εξωτερικό φορέα για την διαπίστωση της ύπαρξης και ορθής εφαρμογής του συστήματος καθώς και της διερεύνησης του για το πόσο το σύστημα αυτό είναι αξιόπιστο.

Ο εσωτερικός έλεγχος δεν περιλαμβάνει μόνο απόψεις λογιστικές αλλά και διοικητικές.

Από λογιστική άποψη ο εσωτερικός έλεγχος περιλαμβάνει όλες τις διαδικασίες στην οργάνωση της επιχείρησης που ευνοούν την σύνταξη των λογαριασμών. Εννοείται ότι οι διαδικασίες αυτές πρέπει να εφαρμόζονται σε όλη τη διάρκεια της χρήσης και να είναι περισσότερο ευαισθητοποιημένες στο τέλος της χρήσης. Ο εσωτερικός έλεγχος περιλαμβάνει επίσης τις διαδικασίες εκείνες που προστατεύουν την περιουσία της επιχείρησης και που συντελούν έμμεσα στο να διασφαλιστεί η ειλικρίνεια των λογαριασμών (π.χ. τα μέτρα προστασίας που προλαμβάνουν τους κινδύνους κλοπής και υποτίμησης των αποθεμάτων ευνοούν την σωστή αποτίμηση των αποθεμάτων στη απογραφή τέλους χρήσης)

Από διοικητική άποψη ο εσωτερικός έλεγχος περιλαμβάνει το σχέδιο οργάνωσης και τις μεθόδους και διαδικασίες που έχει υιοθετήσει η επιχείρηση και οι οποίες υπόσχονται την αποτελεσματικότητα της.

Ο ελεγκτής λοιπόν αξιολογώντας τον εσωτερικό έλεγχο αγγίζει εκτός από τα λογιστικά γεγονότα και λειτουργικά γεγονότα της επιχείρησης, και αυτό είναι λογικό εφόσον ο ελεγκτής προκειμένου να πιστοποιήσει τον ισολογισμό και τα αποτελέσματα χρήσης αξιολογεί το σύστημα εσωτερικού ελέγχου της επιχείρησης.

Τα βασικά στοιχεία του εσωτερικού ελέγχου είναι τα εξής:

1. Η ύπαρξη ενός συστηματικού σχεδίου οργάνωσης.
2. Η ύπαρξη ενός προσωπικού κατάλληλου.
3. Η ύπαρξη ενός ικανοποιητικού αριθμού γραπτών οδηγιών.

Η ύπαρξη ενός συστηματικού σχεδίου οργάνωσης αποτελεί πρωταρχική σημασία για την επιχείρηση και πρέπει να καλύπτει τα εξής στοιχεία:

1. Τον προσδιορισμό των καθηκόντων και τον σαφή προσδιορισμό των υπευθυνοτήτων και εξουσιών.

2. Τη διακίνηση της πληροφορίας το σύστημα διακίνησης των εγγράφων πρέπει να είναι με επάρκεια προσδιορισμένο ώστε να αποφεύγεται η αμέλεια.

Η καταλληλότητα του προσωπικού αποτελεί ουσιαστική σημασία και ειδικότερα σε επίπεδο διοίκησης όπου εκεί τα άτομα παίρνουν σημαντικές αποφάσεις.

Η παραγωγή πληροφοριών (έγγραφα, οδηγίες) πρέπει να είναι ποιοτικά και ποσοτικά επαρκής. Η ύπαρξη ενός ικανοποιητικού αριθμού γραπτών οδηγιών αποτελεί για τον ελεγκτή ένα σοβαρό μέσω εγγύησης ότι δηλαδή το σύστημα που εφαρμόζεται από την επιχείρηση είναι αξιόπιστο. Επίσης η σωστή διαφύλαξη των πληροφοριών αποτελεί ένα ουσιαστικό στοιχείο καλής οργάνωσης της επιχείρησης.

1.2.3 ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Η επιχείρηση όμως δεν είναι μόνο ένα λογιστικό κύκλωμα και οι ενέργειες της δεν έχουν επιπτώσεις μόνο στους λογαριασμούς και στην οικονομική και λογιστική πληροφορία της η οποία απεικονίζεται στον ισολογισμό αλλά και σε άλλους τομείς τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό της περιβάλλον.

Επιπλέον η λειτουργία της επιχείρησης πέρα από την ύπαρξη ενός λογιστικού κυκλώματος και ενός συστήματος διοικητικής οργάνωσης έχει ακόμα ανάγκη από την υιοθέτηση ενός συστήματος διαχείρισης προκειμένου να διαχειριστεί με τον καλύτερο τρόπο τα δεδομένα της που συμμετέχουν στην πραγματοποίηση των σκοπών της.

Εισέρχεται λοιπόν ένα ακόμη επίπεδο ανάλυσης και αξιολόγησης αυτό της αποτελεσματικής διαχείρισης. Ο έλεγχος της διαχείρισης επικεντρώνει το ενδιαφέρον του σε στοιχεία περισσότερο ποιοτικά παρά ποσοτικά όπως: τις βραχυχρόνιες και μακροχρόνιες επιπτώσεις των ενεργειών της επιχείρησης στο εσωτερικό και εξωτερικό της περιβάλλον.

1.2.4 ΕΛΕΓΧΟΣ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Ο έλεγχος του φυσικού περιβάλλοντος θεωρείται ως προέκταση του ελέγχου της διαχείρισης.

Κάθε επιχείρηση η δράση της οποίας έχει επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον είναι υποχρεωμένη εκτός των άλλων να παράγει πλήρη πληροφορία για τις συνέπειες των ενεργειών της στο φυσικό περιβάλλον αλλά και για το σύστημα διαχείρισης που έχει υιοθετήσει προκειμένου να αποφευχθούν οι συνέπειες αυτές.

Η ανάγκη παραγωγής της περιβαλλοντικής πληροφορίας προκύπτει από δύο παράγοντες:

1. Η επιχείρηση επεκτείνοντας την πληροφορία της και στον ευαίσθητο τομέα του φυσικού περιβάλλοντος βελτιώνει τη δημόσια εικόνα της τόσο στο υποψήφιο καταναλωτικό κοινό όσο και στην ευρύτερη κοινωνία. Επιπλέον η επιχείρηση γίνεται πιο ανταγωνιστική και μειώνονται τα ασφάλιστρα λόγω της υιοθέτησης ενός αξιόπιστου συστήματος διαχείρισης.
2. Από τα φαινόμενα της σύγχρονης πραγματικότητας (πίεση κοινής γνώμης) αλλά και από τις σχετικές διατάξεις που εμφανίζονται τελευταία, είναι άμεσα ή έμμεσα υποχρεωμένη σε εφαρμογή συστημάτων διαχείρισης του φυσικού περιβάλλοντος και στην παραγωγή της σχετικής πληροφορίας.

1.3 ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ.

Αρχικά όπως και στο εσωτερικό έλεγχο θα πρέπει να προσδιοριστούν τα δύο επίπεδα της έννοιας.

Το πρώτο επίπεδο περιλαμβάνει το σύστημα που η επιχείρηση θεσπίζει (το σχέδιο οργάνωσης της επιχείρησης, το κατάλληλο προσωπικό εξουσιοδοτημένο με τις ανάλογες αρμοδιότητες και το σύνολο των οδηγιών που θα προσδιορίζουν τους όρους και τις προϋποθέσεις υλοποίησης κάθε ενέργειας της επιχείρησης) προκειμένου να ασκηθεί αποτελεσματική διαχείριση.

Το δεύτερο επίπεδο αναφέρεται στη μεθοδολογία επαλήθευσης και αξιολόγηση του συστήματος, που η επιχείρηση θεσπίζει προκειμένου να ασκήσει διαχείριση από κάποιον εξωτερικό φορέα.

Το κλασικό μοντέλο οργάνωσης προτείνει το διαχωρισμό της διαδικασίας λειτουργίας της επιχείρησης σε τρία επίπεδα:

1. ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
2. ΤΗΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
3. ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Σύμφωνα με το διαχωρισμό αυτό της διαδικασίας λειτουργίας της επιχείρησης αντιστοιχούν τρεις διαδικασίες ελέγχου:

1. Ο ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ
2. Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
3. ΚΑΙ Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ

Αρχικά τους ελέγχους αυτούς μπορούμε να τους προσδιορίσουμε ως εξής:

Ο Στρατηγικός σχεδιασμός είναι μια διαδικασία που συνιστάται προκειμένου να ληφθεί απόφαση σε σχέση με τους επιδιωκόμενους στόχους

και να προσδιοριστεί η στρατηγική που θα εφαρμοστεί προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι.

Ο Έλεγχος της διαχείρισης είναι η διαδικασία μέσω της οποίας οι διοικούντες της επιχείρησης διασφαλίζουν ότι η στρατηγική που χρησιμοποιείται προκειμένου να προσεγγιστούν και να επιτευχθούν οι στόχοι εφαρμόζεται με τρόπο αποτελεσματικό και αποδοτικό.

Ο έλεγχος της εκτέλεσης είναι η διαδικασία που μπορεί να εγγυηθεί ότι τα ειδικά καθήκοντα που έχουν συγκεκριμένα ανατεθεί σε αρμόδια άτομα διενεργούνται με τρόπο αποτελεσματικό και αποδοτικό.

Η διαχείριση είναι το ενδιάμεσο στάδιο μεταξύ στρατηγικής και εκτέλεσης, είναι η διαδικασία η οποία επιτρέπει να συνδεθεί η στρατηγική με την εκτέλεση. Έχοντας λοιπόν η διαχείριση ένα τέτοιο ρόλο έχει και το βάρος της όλης διαδικασίας. Επειδή είναι δύσκολος ένας σαφής διαχωρισμός των τριών επιπέδων ελέγχου με τον όρο έλεγχο της διαχείρισης αποδίδεται μια σφαιρική εννοιολογική προσέγγιση και των τριών προαναφερθέντων ειδών ελέγχου.

Θεωρώντας λοιπόν τη διαχείριση ως ένα ενιαίο σύνολο ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ και ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ όταν μιλάμε για διαχείριση εννοούμε τα εξής:

1. Να προσδιοριστούν οι στόχοι και τα μέσα επιδίωξης των στόχων αυτών.
2. Να προσδιοριστεί το σύνολο των τεχνογνωσιών που πρέπει να ενεργοποιηθούν προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι που έχει θέσει η επιχείρηση.
3. Να βρεθούν οι παράγοντες κλειδιά που θα επιτρέψουν στην επιχείρηση να υλοποιήσει τους στόχους της (ανταγωνισμός κ.τ. λ.π).
4. Και τέλος οι υπεύθυνοι για τη διαχείριση να γνωρίζουν τους στόχους, να διαθέτουν τα μέσα δράσης και να γνωρίζουν τη σχέση μεταξύ μέσων και στόχων.

1.4 ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Κάθε σύστημα ελέγχου έχει δύο κατηγορίες αποστολών, από τη μια πλευρά να προκαλέσει ενέργειες συναφείς προς τους στόχους αποστολή που μπορεί να αποδοθεί με τον γενικό όρο αποτελεσματικότητα και από την άλλη να διαχειριστεί τις διαθέσιμες πηγές με το βέλτιστο τρόπο αποστολή που μπορεί να αποδοθεί με γενικό όρο παραγωγικότητα και οικονομικότητα.

Από μια πρώτη προσέγγιση λοιπόν μπορούμε να πούμε ότι ο έλεγχος της διαχείρισης μπορεί να εγγυηθεί ότι συντείνει στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας, της παραγωγικότητας και της οικονομικότητας.

Ως αποτελεσματικότητα εννοούμε την ικανότητα της επιχείρησης να επιτυγχάνει τους στόχους της.

Ως παραγωγικότητα εννοούμε την ικανότητα της μη σπατάλης των χρησιμοποιούμενων πηγών.

Και τέλος ως οικονομικότητα εννοούμε την ικανότητα της επιχείρησης να αποκτάει τις χρησιμοποιούμενες πηγές στο χαμηλότερο δυνατό κόστος.

Προκειμένου όμως να γίνει περισσότερο κατανοητή η έννοια του ελέγχου της διαχείρισης απαιτείται ο ευρύτερος προσδιορισμός των τριών προαναφερθέντων όρων.

Επίσης δεδομένου ότι μια αξιολόγηση του ελέγχου της διαχείρισης θα στηριχθεί κατά πολύ σε αυτές τις ικανότητες (ικανότητα αποτελεσματικότητας, παραγωγικότητας, οικονομικότητας) η ανάγκη λεπτομερειακού προσδιορισμού τους γίνεται ακόμη πιο φανερή.

1.4.1 Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Ο έλεγχος πρέπει να προσανατολίζει τις αποφάσεις της επιχείρησης προς την ασφάλεια και την ποιότητα. Θεωρώντας ως κυρίαρχο κριτήριο ποιότητας των αποφάσεων της επιχείρησης την ικανότητα της να διατηρεί και να εξελίσσει την ανταγωνιστικότητα ένα σύστημα ελέγχου της διαχείρισης πρέπει να είναι δομημένο με τέτοιο τρόπο ώστε να εγγυάται την καλή εποπτεία των παραγόντων – κλειδιά της ανταγωνιστικότητας, δηλαδή του τομέις εκείνους που πρέπει ιδιαίτερα να επιβλέπονται για να διατηρήσει η

επιχείρηση τις θέσεις της και τα προνόμια της απέναντι στον ανταγωνισμό. Όταν λοιπόν σε μια επιχείρηση έχουν προσδιοριστεί οι παράγοντες κλειδιά της ανταγωνιστικότητας κατόπιν μένει να συνδεθούν με τη διαδικασία των αποφάσεων και με τους υπεύθυνους. Για παράδειγμα αν θεωρηθεί ότι ένας παράγων – κλειδί της ανταγωνιστικότητας είναι: ο σεβασμός προθεσμιών παράδοσης κατώτερων των δέκα ημερών μένει να αναζητηθεί ποια είναι η κατάλληλη εσωτερική διαδικασία που μπορεί να δώσει τέτοιες προθεσμίες.

Καταλήγοντας μπορεί να δοθεί η έννοια της αποτελεσματικότητας του ελέγχου της διαχείρισης ως:

Η συνάφεια μεταξύ αποφάσεων και στόχων της επιχείρησης.

Ο συντονισμός των αποφάσεων με τους παράγοντες κλειδιά των επιτυχών αποτελεσμάτων.

1.4.2 ΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΤΗΤΑΣ

Η έννοια της αποτελεσματικότητας εισχωρεί στην έννοια των στόχων της επιχείρησης, δηλαδή στην ικανότητα της επιχείρησης να επιτυγχάνει του τους στόχους της. Η έννοια της παραγωγικότητας εισχωρεί στην ικανότητα της επιχείρησης να διαχειρίζεται τις χρησιμοποιούμενες πηγές με παραγωγικό τρόπο και να αποφεύγει τις σπατάλες. Και τέλος η έννοια της οικονομικότητας υπεισέρχεται στην ικανότητα της επιχείρησης να αποκτάει τις αναγκαίες πηγές εκμετάλλευσης στο χαμηλότερο δυνατό κόστος.

Οι τρεις αυτές αποστολές του ελέγχου σε μερικές περιπτώσεις μπορεί να είναι συγκρουόμενες, για παράδειγμα αν η επιχείρηση απευθύνεται σε πελάτες που είναι περισσότερο ευαίσθητοι στη μετά την πώληση υπηρεσίες και στην ποιότητα του προϊόντος και λιγότερο στις τιμές οι αποστολές της παραγωγικότητας και της οικονομικότητας δεν είναι φυσικά αμελητέες αλλά εγγυώνται μια βραχυπρόθεσμη βελτίωση του οικονομικού αποτελέσματος και όχι μια καλή και μακροχρόνια θέση στην αγορά που εγγυάται η αποστολή της αποτελεσματικότητας.

Αντίθετα αν η τιμή πώλησης είναι ο κύριος παράγοντας του ανταγωνισμού τότε αποτελεσματικότητα σημαίνει κατά ευρεία έννοια και παραγωγικότητα και οικονομικότητα.

Συμπεραίνοντας λοιπόν μπορούμε να πούμε ότι ο έλεγχος της διαχείρισης έχει μια διπλή αποστολή:

1. Από τη μια πλευρά να εγγυάται αποτελεσματικές αποφάσεις σε σχέση με τους στόχους της επιχείρησης.
2. Και από την άλλη να διασφαλίζει την παραγωγικότητα και την οικονομικότητα σε βραχυχρόνια όμως βάση.

Επίσης ο έλεγχος της διαχείρισης με κριτήριο τη βελτίωση των τριών προαναφερθέντων όρων δηλαδή της αποτελεσματικότητας, της παραγωγικότητας και της οικονομικότητας μπορεί να εκφραστεί και διαφορετικά. Καταλήγουμε έτσι στα εξής σημεία:

Πρώτον κατοχυρώνεται και διαιώνίζεται η αποτελεσματικότητα όταν διαχειρίζονται ορθά οι παράγοντες - κλειδιά της ανταγωνιστικότητας.

Και δεύτερον εξελίσσεται και βελτιώνεται η παραγωγικότητα και η οικονομικότητα όταν διαχειρίζονται ορθά οι παράγοντες - κλειδιά της οικονομικής ισορροπίας.

1.5 ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΛΕΓΧΟΥ

Τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης που αναφέραμε (ISO 14001 και EMAS) και τα οποία παρέχουν ένα σχεδιάγραμμα γι' αυτούς που επιδιώκουν να χειριστούν την περιβαλλοντική πολιτική με έναν πιο αποτελεσματικό και αποδοτικό τρόπο, στοχεύουν σε μια μεθοδολογία η οποία αποτελείται από τα εξής στάδια:

1. Εφαρμογή ενός αποτελεσματικού προγράμματος διαχείρισης.
2. Συστήματα ελέγχου για την αξιολόγηση της επίτευξης των στόχων.
3. Προτάσεις για τη βελτίωση του συστήματος.

Ο EMAS (environmental management auditing systems) είναι ένας έλεγχος προκειμένου να διαπιστωθεί αν το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης που εφαρμόζει η επιχείρηση μπορεί να πιστοποιηθεί κατά EMAS ή ISO 14001.

Η αξιολόγηση του συστήματος στηρίζεται στη εξής διαδικασία:

1. ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΕΛΕΓΧΟΥ

Η επιχείρηση προκειμένου να προσδιοριστεί από τον ελεγκτή σε τι βαθμό η επιχείρηση έχει εφαρμόσει πρόγραμμα διαχείρισης φυσικού περιβάλλοντος απαντά σε τυποποιημένα ερωτηματολόγια που αφορούν: ερωτήσεις ελέγχου.

Οι απαντήσεις βαθμολογούνται από 0-3

Όπου: 0 αντιστοιχεί με όχι.

Όπου: 1 αντιστοιχεί με αρχή – έναρξη κάποιας δράσης.

Όπου: 2 αντιστοιχεί με δράση σε εξέλιξη.

Όπου: 3 αντιστοιχεί με ολοκληρωμένη διαδικασία.

2. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΓΝΩΣΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

Η επιχείρηση προκειμένου να επαληθευτούν και να επεξηγηθούν οι απαιτήσεις του πρώτου σταδίου καλείται να απαντήσει στο δεύτερο αυτό στάδιο της διαδικασίας σε τυποποιημένα ερωτηματολόγια γνωστικού περιεχομένου.

Οι δυνατές απαντήσεις στα ερωτηματολόγια αυτού του σταδίου είναι:

ΟΧΙ

ΕΝ ΜΕΡΕΙ

ΝΑΙ

Και δεν βαθμολογούνται.

3. ΕΛΕΓΧΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΣΥΝΕΣ

Ο ελεγκτής προκειμένου να επαληθεύσει τις απαντήσεις που δόθηκαν στα δύο προηγούμενα στάδια των ερωτηματολογίων διενεργεί συγκεκριμένους και προσδιορισμένους εκ των προτέρων ελέγχους με μορφή κυρίως πραγματογνωμοσύνης σε κάθε ομάδα ερωτήσεων.

Το τελικό στάδιο αυτής της διαδικασίας για την αξιολόγηση του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης που εφαρμόζει η επιχείρηση είναι η συνολική βαθμολογία – έκφραση γνώμης. Στο στάδιο αυτό βρίσκεται η συνολική βαθμολογία που συγκέντρωσε η ελεγχόμενη επιχείρηση από όλες τις ομάδες ερωτήσεων και ανάλογα με τη βαθμολογία αυτή εκφράζεται γνώμη πιστοποίησης.

Συγκεκριμένα για βαθμολογίες:

0-30 . Η επιχείρηση βρίσκεται στο αρχικό στάδιο της περιβαλλοντικής διαχείρισης.

30-50. Η επιχείρηση έχει ήδη αρχίσει να εισάγει στοιχεί περιβαλλοντικής διαχείρισης.

50-80. Το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης που ακολουθεί η επιχείρηση συμμορφώνεται σε μεγάλο ποσοστό με τον κανονισμό EMAS.

80-100. Η επιχείρηση έχει εγκαταστήσει και λειτουργεί όλα τα στοιχεία του συστήματος οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου και μπορεί να πιστοποιηθεί.

*ΓΗΓΗ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ: ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑ ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ.

Έλεγχος διαχείρισης-διοίκησης

Έλεγχος περιβάλλοντος EMAS

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΑΚΚΟΥΛΑ ΑΘΗΝΑ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΝΟΤΗΤΑ ΙΙΙ
ΕΛΕΓΧΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ (ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ & ΕΘΝΙΚΟ)

1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σήμερα γίνεται ολοένα και περισσότερο κατανοητή η ανάγκη προστασίας του φυσικού και όχι μόνο περιβάλλοντος από τον άνθρωπο. Μια αλήθεια που όπως είναι ευνόητο δεν θα άφηνε ανεπηρέαστη την Ευρωπαϊκή Κοινότητα η οποία τα τελευταία χρόνια έχει ως πρωταρχικό της στόχο την προώθηση της συνεχούς βελτίωσης των περιβαλλοντικών επιδόσεων όλων των ευρωπαϊκών οργανισμών, όπως επίσης και την πληροφόρηση των πολιτών της, καθώς και άλλων ενδιαφερομένων.

Για τους ανωτέρω λόγους ψηφίστηκε από τα αρμόδια όργανα (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο της 19^{ης} Μαΐου του 2001), ο κανονισμός υπ' αριθμόν 761/2001 που αφορά την εκούσια συμμετοχή οργανισμών στο Κοινοτικό Σύστημα Οικολογικής Διαχείρισης και Οικολογικού Ελέγχου (E.M.A.S.).

Ο παραπάνω κανονισμός δεν αποτελεί την μοναδική αντίδραση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Ψηφίστηκαν ακόμη αρκετές αποφάσεις και οδηγίες εκ' των οποίων οι σημαντικότερες είναι:

1. Απόφαση υπ' αριθμόν 681/2001/ΕΚ, η οποία ψηφίστηκε την 7^η Σεπτεμβρίου 2001 και αφορά κατευθύνσεις για την ενιαία εφαρμογή του EMAS σε όλα τα κράτη μέλη.
2. Απόφαση υπ' αριθμόν 264/1997/ΕΚ, η οποία ψηφίστηκε την 16^η Απριλίου 1997, και αφορά τις διαδικασίες πιστοποίησης.
3. Απόφαση υπ' αριθμόν 150/1996/ΕΚ, η οποία ψηφίστηκε την 2^η Φεβρουαρίου 1996 και αφορά την αναγνώριση του Βρετανικού Προτύπου BS 7750.
4. Οδηγία 2001/42/ΕΚ, που αφορά την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και
5. Οδηγία 1985/337/ΕΟΚ που αφορά την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων.

- Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Περιβάλλον «EMAS – Σύστημα οικολογικής διαχείρισης και Ελέγχου», Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

ΕΝΤΥΠΑ

- Τσαντίλης Δήμος, «Περιβάλλον και Απασχόληση» προς μια οικολογική φορολογική μεταρρύθμιση Greenpeace.
- «Εφαρμογή της οδηγίας 2001/42 σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων». Από τη γενική διεύθυνση Περιβάλλοντος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- «Οικολογική διαχείριση και Οικολογικός Έλεγχος EMAS», Χριστίνα Θεοχάρη, Περιβαλλοντολόγος Μηχανικός, μέλος της Μ.Ε. Οικολογίας και Περιβάλλοντος του Τ.Ε.Ε., «Ενημερωτικό δελτίο», Τ.Ε.Ε., τεύχος 1908, 4/6/1996.
- «Επιλέγουμε ένα πιο οικολογικό μέλλον», Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Η Ευρωπαϊκή Ένωση και το Περιβάλλον, Γενική Διεύθυνση Τύπου και Επικοινωνίας, Εκδόσεις B1049 Bruxelles /Brussels.
- «Διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Τι σημαίνει για το περιβάλλον μας;», Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γενική Διεύθυνση Τύπου και Επικοινωνίας, Εκδόσεις B1049 Bruxelles /Brussels.
- «Οικόπολις», Διμηνιαίο περιοδικό, τεύχος 3ο, Μέτριος – Απρίλιος 2004.
- «Έν Αιθρία». Μηνιαία έκδοση οικολογικών προθέσεων από την Οικολογική Κίνηση Πάτρας, φύλλο 143ο, Οκτώβριος 2004.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΒΙΒΛΙΑ

- Παπαδάτου Θ., «Εσωτερικός και εξωτερικός έλεγχος Ανωνύμων Εταιρειών, έλεγχος διαχείρισης – διοίκησης, έλεγχος περιβάλλοντος – EMAS», εκδόσεις ΣΑΚΚΟΥΛΑ, 2001.
- Brian Rothery – Gower «ISO 14000 και 9000», Εκδόσεις Έλλην.
- Ι.Σ. Αρβανιτογιάννης, Μ.Μ. Ευστρατιάδης, Ι.Δ. Μπουντουρόπουλος, «ISO 2000 και ISO 14000 – Παρουσίαση – Ανάλυση Προτύπων Διασφάλισης Ποιότητας και Περιβαλλοντικής Διαχείρισης – Προσαρμογή στη Βιομηχανία Τροφίμων και Ποτών», εκδόσεις University Studio Press, 2000.

- Α. ΔΗΛΑΝΑΣ, «21^ο αιώνας – Προβληματισμοί για τη ρύπανση του περιβάλλοντος Ενημέρωση – Μέτρα προστασίας», εκδόσεις ΑΘ. ΣΤΑΜΟΥΧΗΣ.
- «Οδηγός Εφαρμογής συστήματος Οικολογικής Διαχείρισης και Ελέγχου EMAS», ΥΠΕΧΩΔΕ – Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Περιβάλλον.
- ECO – management guide/1997, έκδοση του 7 Ευρωπαϊκού Κέντρου Πληροφοριών και Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου.
- «Κοινοτικό Οικολογικό σήμα» ΥΠΕΧΩΔΕ, Κανονισμός και Ερμηνεία Οικολογικού σήματος ECO – LABEL.
- Κοινοτικό Οικολογικό σήμα ECO – LABEL. Γενικές πληροφορίες Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε.
- Το κοινοτικό σύστημα Απονομής Οικολογικού Σήματος ECO – LABEL Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε. (από τη σύλληψη μέχρι την εφαρμογή του).
- Τι είναι το ανώτατο συμβούλιο απονομής Οικολογικού σήματος (ΑΣΑΟΣ) Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε.

Στην Ελλάδα είναι σήμερα περιορισμένος ο αριθμός των οργανισμών που εφαρμόζουν σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης κατά EMAS. Η κατάσταση αυτή όμως αναμένεται να αλλάξει σημαντικά στο άμεσο μέλλον, δεδομένου ότι:

Επίκειται η καταχώρηση σημαντικού αριθμού επιχειρήσεων στο μητρώο του EMAS, οι οποίες επιχορηγούνται από το Υπουργείο ανάπτυξης, στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος <Ανταγωνιστικότητα>, ΕΠΑΝ 2000-2006 για εφαρμογή συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης κατά EMAS.

Νόμος 2965/2002 για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη Αττικής, ορίζει (Άρθρ.2,παρ.2) υποχρεωτική την εφαρμογή και πιστοποίηση συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης για τις βιομηχανικές, βιοτεχνικές μονάδες και τα επαγγελματικά εργαστήρια μέσης και υψηλής όχλησης που λειτουργούν εντός των ορίων της Περιφερειακής Αττικής, εντός τετραετίας από την ισχύ του Νόμου αυτού. Το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης για τις μονάδες υψηλής όχλησης πρέπει να είναι πιστοποιημένο και καταχωρημένο στο μητρώο EMAS, ενώ για τις μονάδες μέσης όχλησης η πιστοποίηση μπορεί να γίνει είτε κατά ΕΛΟΤ EN ISO 14001.

Με το να συμμορφωθεί η Ελλάδα στους κανονισμούς του EMAS σε σύντομο χρονικό διάστημα θα μπορέσουμε να την κατατάσσουμε στις πολιτισμένες χώρες γιατί το EMAS αναμφίβολα είναι σύστημα πολιτιστικών αξιών διαφύλαξης του περιβάλλοντος μας και θα διαφέρει ουσιαστικά από τις χώρες της Ανατολής και της Αφρικής που είναι πολύ πίσω στις διαδικασίες προστασίας του περιβάλλοντος μας.

Συμπερασματικά το επιπλέον κόστος των διαδικασιών αυτών ισορροπείται με την ωφέλεια της ανθρωπότητας και την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος των μελλοντικών γενεών που θα ζήσουν στη γη μας.

3. ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΙΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ EMAS.

Η Ελληνική κυβέρνηση προκειμένου να δώσει κίνητρα στις επιχειρήσεις για την εφαρμογή συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης προωθεί σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση χρηματοδοτικά προγράμματα όπως αναλύεται παρακάτω:

Το υπουργείο ανάπτυξης στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος <Ανταγωνιστικότητα> ΕΠΑΝ 2000-2006, το οποίο εντάσσεται στο κοινοτικό πλαίσιο στήριξης για τις διαρθρωτικές παρεμβάσεις στις περιφέρειες, προκήρυξε για το 2003 τα ακόλουθα προγράμματα για την εφαρμογή EMAS:

Πρώτος κύκλος προγραμμάτων με τίτλο < Ενίσχυση περιβαλλοντικών σχεδίων επιχειρήσεων για την εισαγωγή συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης και την καταχώρηση των επιχειρήσεων στο EMAS ή/και για την απόκτηση οικολογικού σήματος>. Το πρόγραμμα αυτό εντάσσεται στον 2^ο άξονα προτεραιότητας <Στήριξη και ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας> και συγχρηματοδοτείται από την Ελλάδα και την Ε.Ε., μέχρι το ύψος των 176.000 ευρώ για κάθε μεταποιητική επιχείρηση, καλύπτοντας αμοιβές συμβούλων, αντικατάσταση παραγωγικού εξοπλισμού αντιρύπανσης ή περαιτέρω αξιοποίησης και διάθεσης αποβλήτων. Στο πλαίσιο του προγράμματος αυτού εγκρίθηκαν συνολικά 57 προτάσεις, εκ των οποίων: οι 49 προτάσεις αφορούν στην εφαρμογή του EMAS, οι 6 προτάσεις στην απονομή οικολογικού σήματος και οι δύο προτάσεις στην ταυτόχρονη εφαρμογή EMAS και απονομή οικολογικού σήματος.

Δεύτερος κύκλος προγραμμάτων προκηρύχθηκε το Σεπτέμβριο του 2003, απευθυνόμενος στις μεταποιητικές επιχειρήσεις, για εφαρμογή συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης κατά EMAS ή την απόκτηση οικολογικού σήματος. Ο συνολικός προϋπολογισμός του προγράμματος ανέρχεται σε 17.000.000 ευρώ.

κοσμημάτων. Η επιχείρηση απασχολεί ένα ανθρώπινο δυναμικό 35 ατόμων και διαθέτει ένα δικό της δίκτυο πωλήσεων που αποτελείται από 4 πωλητές σε διάφορες πόλεις της Ελλάδος, καλύπτοντας περίπου 600 καταστήματα στη εσωτερική αγορά. Κατόπιν επικύρωσης της περιβαλλοντικής της δήλωσης, ο χώρος δραστηριοτήτων της επιχείρησης καταχωρήθηκε στο μητρώο του EMAS, τον Απρίλιο του 2002, με αριθμό καταχώρησης EL000009.

- ❖ Η Κ.Π. ΜΕΝΤΕΣΙΔΗΣ Ο.Ε. είναι εργοστάσιο επεξεργασίας πολύτιμων μετάλλων και λίθων. Η επιχείρηση λειτουργεί από το 1996 με έδρα τη Ραιδεστό, Θεσσαλονίκης και απασχολεί συνολικό αριθμό διοικητικού και εργατικού προσωπικού επτά ατόμων. Κατόπιν επικύρωσης της περιβαλλοντικής της δήλωσης από την Gerling CERT Umweltgutachter GmbH, ο χώρος δραστηριοτήτων της επιχείρησης καταχωρήθηκε στο μητρώο του EMAS, στις 10 Απριλίου 2002, υπό τον αριθμό EL 000010.
- ❖ Η VODAFONE-PANAFON είναι εταιρεία παροχής υπηρεσιών κινητής επικοινωνίας βάσει αδείας λειτουργίας κυψελοειδούς τηλεπικοινωνιακού δικτύου GSM και αποτελεί μέλος του ομίλου VODAFONE. Η εταιρεία απασχολεί 2400 εργαζόμενους και διαθέτει τα προϊόντα και τις υπηρεσίες της, μέσω της αλυσίδας καταστημάτων της Vodafone (με πάνω από 200 σημεία σε όλη την Ελλάδα) και από εξουσιοδοτημένους συνεργάτες της. Κατόπιν επικύρωσης της περιβαλλοντικής της δήλωσης από τον ΕΛΟΤ Α.Ε., η εταιρεία καταχωρήθηκε στο μητρώο του EMAS , τον Δεκέμβριο του 2003, με αριθμό καταχώρησης EL000011.

- ❖ Η HQF ή Hellenic Quality Foodw AET είναι ανώνυμος εταιρεία τροφίμων που προέκυψε το 1999 από την ενοποίηση των δραστηριοτήτων των εταιρειών ΑΦΟΙ ΜΙΜΙΚΟΥ και ΚΑΝΑΚΙ Α.Ε. Ο νέος φορέας είναι μια αμιγώς ελληνική εταιρεία που παράγει και διακινεί δύο μάρκες τροφίμων με βλέψεις στις εσωτερική και εξωτερική αγορά. Από τα επτά εργοστάσια παραγωγής, η HQF προέβη στην ανάπτυξη και εφαρμογή κοινοτικού συστήματος EMAS για το εργοστάσιο της Μαγούλας, με σκοπό να εφαρμόσει αντίστοιχο σύστημα σε όλες της παραγωγικές μονάδες της τα επόμενα τρία χρόνια. Το εργοστάσιο Μαγούλας καταχωρήθηκε στο κοινοτικό σύστημα EMAS το Σεπτέμβριο του 2001, με αριθμό καταχώρησης EL000007, κατόπιν επικύρωσης της περιβαλλοντικής της δήλωσης από τον Dr.Ortun Janson-Mundel της εταιρείας TUV.
- ❖ Η SANCO Αφοι Κατσιέρη Α.Ε.Β.Ε. αποτελεί μια οικογενειακή επιχείρηση, μεσαίου μεγέθους που παράγει μεταλλικά είδη μπάνιου. Συνεστήθη ως Α.Ε. στις 04/01/1994 κατόπιν μετατροπής της Ομόρρυθμης Εταιρείας Αφοι Κατσιέρη Ο.Ε. Η θέση εγκατάστασης του εργοστασίου βρίσκεται στη βιομηχανική ζώνη του Κορωπίου, σε περιοχή που έχει χαρακτηριστεί ως ζώνη ανάπτυξης επαγγελματικών δραστηριοτήτων. Συνολικά απασχολούνται 29 υπάλληλοι ως μόνιμο προσωπικό. Τα προϊόντα της εταιρείας προορίζονται κυρίως για την ελληνική αγορά με ένα μικρό μερίδιο μόνο στο εξωτερικό, αλλά ένα από τα άμεσα επιχειρησιακά σχέδια δράσης είναι η δυναμική διεξόδυση της εταιρείας στην ευρωπαϊκή αγορά, πράγμα το οποίο αναμένεται να ενισχυθεί σημαντικά από την καταχώρηση της στο EMAS. Κατόπιν επικύρωσης της περιβαλλοντικής δήλωσης από την εταιρεία Bureau Veritaw Quality International Ltd, ο χώρος δραστηριοτήτων της επιχείρησης καταχωρήθηκε στο σύστημα EMAS το Νοέμβριο του 2001, με αριθμό καταχώρησης EL000008.
- ❖ Η JMA Jewellery (Αφοι Ι. & Μ. ΑΘΑΝΑΣΕΡΗ) Ο.Ε. ασχολείται με την κατασκευή ασημένιων και χρυσών κοσμημάτων και λειτουργεί από το 1977 με έδρα τη Θέρμη στη Θεσσαλονίκη. Μετά το 1996 η παραγωγή επικεντρώνεται κυρίως στην κατασκευή ασημένιων

- ❖ Η ΔΟΜΥΛΚΟ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ Ε.Π.Ε. είναι εταιρεία παραγωγής και εμπορίας χημικών δομικών υλικών με εφαρμογή των προϊόντων της σε κατασκευαστικά έργα από σκυρόδεμα. Η παραγωγική μονάδα βρίσκεται σε βιοτεχνικό πάρκο στη θέση Χαμόμυλος του Δήμου Αχαρνών και απασχολεί συνολικά 21 εργαζόμενους. Κατόπιν επικύρωσης της περιβαλλοντικής δήλωσης από τον κ. Udo Kubitz της εταιρείας RWTUV Anlagentechnik GmbH, ο χώρος δραστηριοτήτων της επιχείρησης καταχωρήθηκε στο σύστημα EMAS τον Ιούνιο του 2001, με αριθμό καταχώρησης EL000004.
- ❖ Η ΕΡΓΟΤΕΞ Α.Ε. αποτελεί μια οικογενειακή επιχείρηση με έδρα στο ΒΙΠΕ Ηρακλείου Κρήτης και παραγωγικές διαδικασίες που αφορούν στην παραγωγή και πώληση διογκωμένης πολυστερίνης. Λειτουργεί με τη σημερινή νομική μορφή από το Δεκέμβριο του 1976. Η επιχείρηση παράγει και διαθέτει στην εγχώρια αγορά προϊόντα διογκωμένης πολυστερίνης, όπως μονωτικές πλάκες διαφόρων διαστάσεων και ποιοτήτων για κτιριακές εγκαταστάσεις, είδη γεωργικών εφαρμογών και είδη συσκευασίας. Κατόπιν επικύρωσης της περιβαλλοντικής δήλωσης από την εταιρεία Bureau Veritaw Quality International Ltd , ο χώρος δραστηριοτήτων της επιχείρησης καταχωρήθηκε στο σύστημα EMAS το Μάρτιο του 2001, με αριθμό καταχώρησης EL000005.
- ❖ Η ΜΠΙΑΝΚΑ ΠΑΓΓΑΙΟ ΑΒΕΕ εδρεύει στην κοινότητα Γεωργιακή του Δήμου Παγγαίου Ν.Δ. Καβάλας και προήλθε από τη μετατροπή της ΜΑΝΤΟΝΙΑ Ε.Π.Ε. Στις δραστηριότητες της εταιρείας περιλαμβάνονται η ραφή, το πλύσιμο και η εξαγωγή ενδυμάτων. Η εταιρεία απασχολεί περίπου 400 εργαζόμενους και λειτουργεί ως υπεργολάβος για μια από τις σημαντικότερες ευρωπαϊκές βιομηχανίες στο χώρο της ένδυσης (Bianca Moden GmbH), της οποίας οι φορείς συμμετέχουν με σημαντικό ποσοστό στην Μπιάνκα Παγγαίο ΑΒΕΕ. Κατόπιν επικύρωσης της περιβαλλοντικής δήλωσης από τον Dr.Ortrun Janwon-Mundel της εταιρείας TUV, ο χώρος δραστηριοτήτων της εταιρείας καταχωρήθηκε στο σύστημα EMAS τον Ιούλιο του 2001, με αριθμό καταχώρησης EL000006.

Συμπεραίνοντας λοιπόν μπορούμε να πούμε ότι με τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης δίνεται έμφαση στην οικολογική αντίληψη για το περιβάλλον και προβλέπεται η λήψη μέτρων που αφορούν είτε την διατήρηση είτε την αποκατάσταση της φυσιολογικής ισορροπίας του περιβάλλοντος.

2. ΜΗΤΡΩΟ ΚΑΤΑΧΩΡΗΜΕΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

Στην Ελλάδα το ενδιαφέρον για το κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και ελέγχου (EMAS) συνεχώς αυξάνεται, μέχρι στιγμής το ελληνικό μητρώο του EMAS περιλαμβάνει τις ακόλουθες δέκα επιχειρήσεις:

- ❖ Η SATO A.E. είναι εταιρεία οργάνωσης επαγγελματικών χώρων (ανάπτυξη και σχεδιασμός, διαμόρφωση), παραγωγής και πώλησης επίπλων γραφείου σε ευρύ φάσμα εξοπλισμού. Οι παραγωγικές εγκαταστάσεις βρίσκονται σε δύο εργοστασιακούς χώρους στη Θέρμη Θεσσαλονίκης και στην εταιρεία απασχολούνται συνολικά 349 εργαζόμενοι. Η περιβαλλοντική δήλωση της εταιρείας επικυρώθηκε από τον κ.Η. Glenz της Gerling CERT Umweltgutachter GmbH και ο χώρος δραστηριοτήτων της SATO A.E. καταχωρήθηκε στο σύστημα EMAS το Φεβρουάριο του 2001, με αριθμό καταχώρησης EL000002.
- ❖ Η I.C.R. ΙΩΑΝΝΟΥ Α.Β.Ε.Ε. ιδρύθηκε το 1992, με έδρα της εταιρείας στα Οινόφυτα Βοιωτίας. Το αντικείμενο της επιχείρησης είναι η παραγωγή κυλίνδρων βαθυτυπίας και πλακών φλεξογραφίας που χρησιμοποιούνται σε εύκαμπτα υλικά συσκευασίας. Η επιχείρηση κατέχει σημαντική θέση στην ελληνική αγορά (60-65%) στοχεύοντας σε ξένες αγορές, κυρίως σε χώρες της Μ Ανατολής, της Βόρειας Αφρικής και των Βαλκανίων, στις οποίες διαθέτει ήδη το 15% της συνολικής της παραγωγής. Η περιβαλλοντική δήλωση της εταιρείας επικυρώθηκε από τον κ. Udo Kubitz της εταιρείας RWTUV Anlagentechnik GmbH, και ο χώρος δραστηριοτήτων της επιχείρησης καταχωρήθηκε στο σύστημα EMAS τον Ιούνιο του 2001, με αριθμό καταχώρησης EL000003.

1. ΓΕΝΙΚΑ

Τελειώνοντας την πτυχιακή εργασία μας κρίνεται αναγκαίο να αναφερθούμε και στις προοπτικές εξέλιξης που έχει το όλο ζήτημα στη χώρα μας.

Όπως έγινε κατανοητό έως τώρα η προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί μίζον ζήτημα για ολόκληρη την Ευρώπη. Η Ευρωπαϊκή

Ένωση με νόμους που έχει ψηφίσει προσπαθεί όσο αυτό είναι δυνατό να δώσει κίνητρα σε όλες τις χώρες να αναπτύξουν ένα σύστημα ελέγχου περιβάλλοντος που να μπορεί να εφαρμοστεί από τη μεγαλύτερη πλειοψηφία των επιχειρήσεων και μακροπρόθεσμα να επεκταθεί σε όλες.

Μια τέτοια προσπάθεια δεν είναι φυσικά δυνατόν να αφήσει αδιάφορη την Ελλάδα. Οι ελληνικές επιχειρήσεις έχουν πλέον αντιληφθεί ότι το θέμα του περιβάλλοντος είναι πρωτεύον για την επιβίωση τους στην αγορά και με την εφαρμογή συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης δείχνουν το σεβασμό τους απέναντι στην κοινωνία και παράλληλα γίνονται πιο ανταγωνιστικές έναντι των επιχειρήσεων που δεν εφαρμόζουν τέτοια συστήματα, αφού το καταναλωτικό κοινό έχει πλέον συνειδητοποιήσει ότι η προστασία του περιβάλλοντος είναι προσωπική ευθύνη του καθενός και συνολική για όλους.

Τα πλεονεκτήματα συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης, όπως έχουν αναφερθεί σε προηγούμενες ενότητες είναι πάρα πολλά και προσφέρουν σημαντικά οφέλη στις επιχειρήσεις (όπως μείωση κόστους, ανταγωνιστικό πλεονέκτημα, μείωση ασφαλίσεων, αποφυγή προστίμων κ.τ.λ.). Αυτός είναι και ο λόγος που οι επιχειρήσεις εισάγουν ένα σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης στη λειτουργία τους (EMAS, ISO).

Έτσι με το να εισάγουν οι επιχειρήσεις στη λειτουργία τους συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης προστατεύεται το περιβάλλον και η δημόσια υγεία-Ως προστασία του περιβάλλοντος ορίζεται η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος από τις ζημιογόνες επιπτώσεις από την ανάπτυξη δραστηριοτήτων και παρεμβάσεων του ανθρώπου.

Με την υιοθέτηση συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης τα απόβλητα δεν απορρίπτονται ανεξέλεγκτα στο φυσικό περιβάλλον αλλά υπόκεινται σε μια ορθολογικότερη διαχείριση με αποτέλεσμα να μην τίθεται σε κίνδυνο το φυσικό περιβάλλον.

ΕΝΟΤΗΤΑ IV:
ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

επιβλαβών προϊόντων και αφετέρου αποβλέπει στο να ωφελήσει τον καταναλωτή προσφέροντας κατάλληλες καθοδηγήσεις ώστε να γνωρίζουν και εάν θέλουν να αντιταχθούν στις επιδιώξεις προσωπικών στόχων των παραγωγών σε σχέση με τα προϊόντα.

Πλέον, το ενδιαφέρον του κοινού για προϊόντα λιγότερο επιβλαβή για το περιβάλλον, προάγει την περιβαλλοντική συνείδηση και δημιουργεί υπεύθυνους περιβαλλοντικούς αγοραστές.

3.4. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΕΙ ΤΟ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΑ

- ECO LABEL

Το Κοινοτικό σύστημα του Οικολογικού σήματος βασίζεται όπως έχει ήδη αναφερθεί, στο Κανονισμό 880/93 της 23^{ης} Μαρτίου 1992, ο οποίος αναφέρεται σε όλα τα Βιομηχανικά Προϊόντα εκ των οποίων εξαιρούνται τα τρόφιμα, τα ποτά και φαρμακευτικά.

Το Οικολογικό σήμα Eco Label δεν απονέμεται βάσει θεωρητικά επιλεγμένων κριτηρίων, αλλά ύστερα από εμπειριστική μελέτη των αλληλεπιδράσεων όλων των παραγόντων του συγκεκριμένου προϊόντος στο περιβάλλον. Απονέμεται στα προϊόντα με τις μικρότερες επιπτώσεις στο περιβάλλον.

Αφού χορηγηθεί στους κατασκευαστές η σχετική σήμανση, αυτοί μπορούν να χρησιμοποιήσουν στα εγκεκριμένα προϊόντα τους, το επίσημο λογότυπο, το οποίο παριστάνει μια μαργαρίτα με το γράμμα E στην μέση και αντί για φύλλα μαργαρίτας έχει τα 12 αστεράκια της Ενωμένης Ευρώπης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Χάρη στο Οικολογικό Σήμα, οι Ευρωπαίοι καταναλωτές μπορούν να ξεχωρίζουν εύκολα τα προϊόντα που επηρεάζουν λιγότερο το περιβάλλον και να επιλέγουν ανάλογα.

Επίσης οι καταναλωτές μπορούν να στραφούν προς το Ανώτατο Συμβούλιο Απονομής Οικολογικού Σήματος (Α.Σ.Α.Ο.Σ.) το οποίο είναι αρμόδιο για την εφαρμογή του Κοινοτικού Συστήματος Απονομής Οικολογικού Σήματος και ειδικότερα για την ενημέρωση και παροχή περισσότερων πληροφοριακών στοιχείων στον καταναλωτή και στις επιχειρήσεις.

Το Κοινοτικό σύστημα αυτό προβλέπει αφενός στο να συμβάλλει στην προστασία του περιβάλλοντος, προωθώντας την παραγωγή λιγότερο

Η πολιτική θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα σαφής ώστε να γίνεται κατανοητή από το προσωπικό και τους εξωτερικούς συνεργάτες.

Γίνεται αντιληπτό ότι μια επιχείρηση που έχει εισάγει το ΣΠΔ ISO14001, στοχεύει στη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, επιδιώκοντας την αποφυγή πρόκλησης επικίνδυνων για το περιβάλλον καταστάσεων, και την μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων της λειτουργίας της επιχείρησης. Η πιστοποίηση μιας επιχείρησης κατά ISO 14001, αποτελεί αξιόπιστη πληροφορία, σχετικά με το ενδιαφέρον και τους στόχους της επιχείρησης για την προστασία του περιβάλλοντος .

Μέσω της πιστοποίησης, παρέχεται η βεβαίωση στα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των πελατών, των μετόχων και της τοπικής κοινότητας ότι η επιχείρηση αναγνωρίζει τις υποχρεώσεις της και τις περιβαλλοντικές ευθύνες της και φροντίζει να ελαχιστοποιεί το αντίκτυπο των εργασιών στο περιβάλλον.

Επιπλέον κάθε ενδιαφερόμενο μέλος(ιδιώτης, πελάτης, προμηθευτής) που ενδιαφέρεται να ενημερωθεί για τους στόχους και την πολιτική που ακολουθεί η επιχείρηση σχετικά με το περιβάλλον, μπορεί να πληροφορηθεί γι' αυτά από την Επιτροπή Περιβάλλοντος της Επιχείρησης.

3.3. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΕΙ ΤΟ ISO 14001

Όπως έχει ήδη αναφερθεί το ISO 14001 είναι ένα από τα πλέον δημοφιλή και ευρέως αναγνωρισμένα πρότυπα για τη διαχείριση των περιβαλλοντικών ευθυνών των επιχειρήσεων.

Ο κύριος στόχος του προτύπου ISO 14001 είναι να καθιερώσει μηχανισμούς ελέγχου και συνεχούς βελτίωσης των επιπτώσεων που προκαλεί στο περιβάλλον.

Μια επιτυχημένη επιχείρηση πρέπει να είναι σε θέση:

- να εξαλείφει ή ελαχιστοποιεί τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις που προκύπτουν από τις δραστηριότητες της.
- να επιδεικνύει σε άλλους την ικανότητα διαχείρισης τέτοιων θεμάτων και την δέσμευση της σε μια περιβαλλοντική πολιτική.

Το πιο βασικό στοιχείο του ΣΠΔ ISO 14001 είναι η περιβαλλοντική πολιτική, η οποία αρχειοθετείται και κοινοποιείται στους εργαζόμενους ενώ παράλληλα είναι διαθέσιμη στο κοινό.

Μέσω της περιβαλλοντικής πολιτικής του οργανισμού η διοίκηση πρέπει να διασφαλίσει ότι :

- A) ανταποκρίνεται στη φύση, στην κλίμακα και στις περιβαλλοντικές επιδράσεις των δραστηριοτήτων , προϊόντων ή υπηρεσιών του οργανισμού
- B) περιλαμβάνει δέσμευση για συνεχή βελτίωση και περιορισμό της ρύπανσης
- Γ) περιλαμβάνει δέσμευση για συμμόρφωση με τους σχετικούς περιβαλλοντικούς κανονισμούς και νομοθεσία, και με άλλες απαιτήσεις στις οποίες υπόκειται ο οργανισμός
- Δ) παρέχει το πλαίσιο για την ανεύρεση και ανασκόπηση των περιβαλλοντικών σκοπών και στόχων.

Η περιβαλλοντική πολιτική γίνεται γνωστή στους εργαζόμενους της μέσω των υπευθύνων του τομέα τους και μέσω των ενημερωτικών εκδόσεων της εταιρίας. Όσον αφορά στη δημοσιοποίηση της πολιτικής εκτός της εταιρείας, αυτή γίνεται με τη χρήση ειδικών εκδόσεων πληροφόρησης/διαφήμισης, καταχωρήσεων στον τύπο, ανακοινώσεων κλπ.

Υπηρεσίες : Η πλήρης και ειλικρινής αποτύπωση της περιβαλλοντικής ταυτότητας είναι σίγουρο ότι θα επιδράσει θετικά στο κλίμα των σχέσεων με τις υπηρεσίες σε θέματα ανανέωσης αδειών ή έκδοσης νέων αλλά και κατανόησης απέναντι σε οποιαδήποτε προβλήματα ή δυσκολίες ανακύψουν στο μέλλον. Παράλληλα μέσω του ΣΠΔ και της περιβαλλοντικής δήλωσης αποτυπώνεται και τεκμηριώνεται η απόλυτα σύννομη λειτουργία των δραστηριοτήτων.

Τοπικές κοινωνίες : Η περιβαλλοντική δήλωση μπορεί να μετατρέψει μια βιομηχανία -«μαύρο κουτί» σε αποδεκτό γείτονα με τον οποίο μπορούν να συμβιώσουν και να συνεργασθούν για την τοπική ανάπτυξη και οικονομία, χωρίς το φόβο που γεννά η άγνοια. Επίσης αντιμετωπίζονται οι « βιομηχανοφοβικές » τάσεις, μέσω της τεκμηρίωσης μιας λειτουργίας με σεβασμό και φροντίδα προς το περιβάλλον.

MME : Η περιβαλλοντική δήλωση είναι ένα εργαλείο προβολής της επιχείρησης μέσω του τύπου.

Εκπαιδευτικά Ιδρύματα : Η επαφή με τους παραπάνω χώρους μπορεί να οδηγήσει σε κοινές δράσεις έρευνας και ανάπτυξης παραγωγικών ή αντιρρυστικών τεχνολογιών με προφανή μελλοντικά οφέλη.

Ανάλογα με τους αποδέκτες είναι δυνατό να εφαρμοσθούν διάφορες μέθοδοι διανομής της περιβαλλοντικής δήλωσης

-αλληλογραφία

-δημοσίευση στο internet

-προσωπική παράδοση με ταυτόχρονη παρουσίαση

-εκθέσεις ή άλλες εκδηλώσεις

-διοργάνωση ειδικής δημόσιας ανοικτής παρουσίασης

Είναι ιδιαίτερος σημαντικό να ζητείται κριτική και παρατηρήσεις από όλους τους αποδέκτες. Τα στοιχεία αυτά θα πρέπει να αξιολογηθούν και να ληφθούν σοβαρά υπ' όψιν τους για το ΣΠΔ όσο και για την προετοιμασία της επόμενης δήλωσης.

Το όνομα και τα στοιχεία του διαπιστευμένου περιβαλλοντικού επαληθευτή

Όλος αυτός ο σημαντικός όγκος πληροφοριών, ο οποίος πρέπει να είναι κατανοητός και συνοπτικός, χωρίς όμως παραλείψεις είναι διαθέσιμος σε ένα ευρύ φάσμα αναγνωστών.

3.2.2. Η σημασία της περιβαλλοντικής δήλωσης για τους τρίτους

Η περιβαλλοντική δήλωση απευθύνεται σε ιδιαίτερα ευρύ από άποψη σύνθεσης κοινό. Η κάθε επιχείρηση πρέπει να αξιολογήσει την σημασία που έχει για αυτή κάθε κατηγορία πιθανών αποδεκτών, ώστε ανάλογα να δώσει έμφαση σε συγκεκριμένο τρόπο παρουσίασης.

Αναλυτικά οι πιθανοί αποδέκτες και η σημασία που μπορεί να έχουν για μια επιχείρηση είναι :

Εργαζόμενοι : Μέσω της περιβαλλοντικής δήλωσης η διοίκηση μπορεί να βελτιώσει τη συμμετοχή των εργαζομένων παρουσιάζοντας τα "επιτεύγματα" του Σ.Π.Δ. ενθαρρύνοντας έτσι την προσπάθεια.

Πελάτες/καταναλωτές : Η δήλωση μπορεί να διαμορφώσει ιδιαίτερως θετική για την επιχείρηση εικόνα απέναντι σε περιβαλλοντικά συνειδητοποιημένους καταναλωτές ή πελάτες που εφαρμόζουν περιβαλλοντικά κριτήρια στις προμήθειες τους.

Προμηθευτές : Η προσπάθεια για συνεργασία με τους προμηθευτές σε περιβαλλοντικά ζητήματα και η ανάγκη να συνεργασθούν στην εφαρμογή περιβαλλοντικών κριτηρίων στις προμήθειες μπορεί να ενισχυθεί με τη συνολική παρουσίαση της προσπάθειας εφαρμογής Σ.Π.Δ.

Χρηματοπιστωτικοί και Ασφαλιστικοί Οργανισμοί :

Η εφαρμογή ΣΠΔ αυξάνει την αξιοπιστία της επιχείρησης ενώ ταυτόχρονα αποδεικνύει την ύπαρξη διοίκησης που παρακολουθεί τις εξελίξεις. Η περιβαλλοντική δήλωση αποτελεί ενός είδους αποτίμηση της επιχείρησης η οποία ενδιαφέρει και εκτιμάται ιδιαίτερως από τους παρακάτω φορείς

περιβαλλοντικά οφέλη που θα προκύψουν, με αποτέλεσμα τη βελτίωση της συνολικής εικόνας της επιχείρησης.

3.2.1. Περιβαλλοντική δήλωση

Το EMAS επιτυγχάνει διαφάνεια και αξιοπιστία με τη δημοσιοποίηση της περιβαλλοντικής δήλωσης.

Η περιβαλλοντική δήλωση αποτελεί το εργαλείο μέσω του οποίου η επιχείρηση γνωστοποιεί προς τρίτους τις περιβαλλοντικές της επιδόσεις.

Η περιβαλλοντική δήλωση πρέπει να :

- εξετασθεί και επικυρωθεί από διαπιστευμένο περιβαλλοντικό επαληθευτή
- δημοσιοποιείται μόνο αφού επικυρωθεί
- εκδίδεται τουλάχιστο κάθε τρία χρόνια, ακολουθώντας τον κύκλο εσωτερικού ελέγχου. Στην περίοδο μεταξύ δύο κύκλων ελέγχου είναι δυνατή η έκδοση απλοποιημένων δηλώσεων οι οποίες δεν είναι απαραίτητο να επικυρωθούν εφόσον δεν διαφοροποιούνται σημαντικά σε σχέση με την τελευταία επικυρωμένη.

Η περιβαλλοντική δήλωση περιέχει τα ακόλουθα:

- περιγραφή της επιχείρησης και των δραστηριοτήτων της στο συγκεκριμένο χώρο
- αξιολόγηση όλων των σημαντικών περιβαλλοντικών ζητημάτων
- συνοπτικά στοιχεία –δεδομένα σε ότι αφορά :

Αέριους ρύπους

Υγρά απόβλητα

Στέρεα απορρίμματα

Κατανάλωση ενέργειας, νερού, καυσίμων και άλλων φυσικών πόρων

Θόρυβο

Διαχείριση και κατανάλωση πρώτων υλών

Άλλες περιβαλλοντικές πτυχές που η επιχείρηση κρίνει σημαντικές

Δείκτες ή άλλης μορφής απεικόνιση της περιβαλλοντικής απόδοσης

Παρουσίαση της περιβαλλοντικής πολιτικής, στόχων, προγραμμάτων και Σ.Π.Δ.

Ημερομηνία ή προθεσμία έκδοσης της επόμενης δήλωσης

3.2. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΕΙ ΤΟ EMAS

Όπως ήδη έχουμε αναφέρει ένας οργανισμός που θέλει να καταχωρηθεί στο EMAS θα πρέπει να θέσει στόχους βελτίωσης των περιβαλλοντικών του επιδόσεων (μείωση της ρύπανσης, ανακύκλωση απορριμμάτων, εξοικονόμηση ενέργειας κ.α.) και να κάνει τις απαραίτητες διοικητικές αλλαγές ώστε να το πετύχει.

Γίνεται αντιληπτό/φανερό στο ευρύτερο κοινό ότι μια επιχείρηση η οποία εφαρμόζει Σ.Π.Δ. σύμφωνα με το EMAS τηρεί τους περιβαλλοντικούς κανονισμούς, προσπαθεί να ελαττώσει τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις που προκύπτουν από την λειτουργία της, εξασφαλίζει ασφάλεια και υγιεινή στους χώρους εργασίας, προσπαθεί να βελτιώσει την δημόσια εικόνα της και τέλος να πετύχει σημαντικά οικονομικά οφέλη όπως εξοικονόμηση ενέργειας, μείωση της κατανάλωσης νερού, μείωση του κόστους διαχείρισης πρώτων υλών και προϊόντων, χαμηλότερα ασφάλιστρα, αποφυγή προστίμων από παραβιάσεις κανονισμών κτλ.

-Τα στάδια υλοποίησης του Συστήματος Περιβαλλοντικής Διαχείρισης και Ελέγχου σύμφωνα με τις απαιτήσεις του EMAS περιλαμβάνουν την καταγραφή της Περιβαλλοντικής Νομοθεσίας που αφορά τις δραστηριότητες της επιχείρησης, τη διαμόρφωση της Περιβαλλοντικής Πολιτικής της επιχείρησης, τη διεξαγωγή της Περιβαλλοντικής Ανάλυσης, τη θέσπιση Περιβαλλοντικών Στόχων και Προγράμματος, το σχεδιασμό και ανάπτυξη του Συστήματος Περιβαλλοντικής Διαχείρισης, τη διεξαγωγή του Περιβαλλοντικού Ελέγχου και τη σύνταξη της Περιβαλλοντικής Δήλωσης Επιπλέον σύμφωνα με τις προδιαγραφές του ΥΠΕΧΩΔΕ απαιτείται και η σύνταξη προγράμματος-πολιτικής ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης του προσωπικού, καθώς και η ανάλυση κόστους-οφέλους από την εφαρμογή του Συστήματος.

Παρατηρώντας τα στάδια EMAS, γίνεται αντιληπτό ότι η επιχείρηση που το εφαρμόζει έχει ιδιαίτερα βελτιωμένες σχέσεις με το κοινό, τόσο μέσω της έξωθεν καλής μαρτυρίας (συμμόρφωση με το την νομοθεσία, επαλήθευση του Σ.Π.Σ. και επικύρωση της περιβαλλοντικής δήλωσης από ανεξάρτητο επαληθευτή-verifier, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του EMAS), όσο και από τα

παραμείνουν ανταγωνιστικές. Οι επαγγελματικοί συνεργάτες, όπως οι επενδυτές, επιθυμούν να ελαχιστοποιήσουν τον κίνδυνο αποφασίζοντας να συνεργαστούν με κορυφαίες εταιρείες. Μια καλή περιβαλλοντική εικόνα αντανακλά αποτελεσματική και πρωτοποριακή διαχείριση.

3.1.4 Υπάλληλοι

Η δημιουργικότητα των υπαλλήλων και ο ενθουσιασμός τους μπορεί να ωφελήσει σε μεγάλο βαθμό την εταιρεία, αν οι υπάλληλοι είναι πάντα ενημερωμένοι και συμμετέχουν στη βελτίωση της περιβαλλοντικής απόδοσης της εταιρείας. Για την επιτυχία ενός Συστήματος Περιβαλλοντικής Διαχείρισης, απαραίτητη προϋπόθεση αποτελεί η γνώση και η συμμετοχή όλων των εργαζομένων σε αυτά.

3.1.5 Δημόσιο -Κράτος

Η κοινότητα παρέχει την άδεια, σύμφωνα με την οποία λειτουργούν οι επιχειρήσεις. Οι επιχειρήσεις χρειάζονται την έγκριση της Κοινότητας καθώς και την υποστήριξη της προκειμένου να ευημερούν. Κάτι τέτοιο βέβαια υπονοεί την αρμονική συνύπαρξη και τη συνεισφορά στον πλούτο της τοπικής κοινότητας. Και τούτο είναι πολύ λογικό επαγγελματικά από τη στιγμή που η έντονη τοπική υποστήριξη μπορεί να αποδειχτεί ανεκτίμητης αξίας στις μελλοντικές εμπορικές ενέργειες.

Οι άνθρωποι εκτιμούν το περιβάλλον τους και ζητούν από την επιχείρηση να αποτελέσει παράδειγμα για την προστασία του. Η επιχείρηση μπορεί να κερδίσει πολύτιμη υποστήριξη από την κοινότητα με το να ανταποκρίνεται στις τοπικές απαιτήσεις, ελαχιστοποιώντας την επίδραση της στο τοπικό περιβάλλον και ενθαρρύνοντας τη συμμετοχή της εταιρείας στην ανάληψη πρωτοβουλιών για τη βελτίωση της κατάστασης του περιβάλλοντος.

3.1.2. Μέτοχοι

Οι επενδυτές επιθυμούν την καλύτερη δυνατή επιστροφή των χρημάτων τους. Αναγνωρίζουν ότι οι εταιρείες που δεν ακολουθούν υγιείς περιβαλλοντικές πρακτικές θα απειλούνται διαρκώς. Αρχίζουν να δέχονται την άποψη ότι η τελειότητα όσον αφορά στα θέματα περιβάλλοντος και η αποτελεσματική διαχείριση είναι δύο έννοιες ταυτόσημες. Η αποτελεσματική χρησιμοποίηση σπάνιων πόρων όπως η ενέργεια, το νερό και άλλες πρώτες ύλες, όχι μονάχα βοηθά στη μείωση του αντίκτυπου της βιομηχανικής δραστηριότητας αλλά επίσης αποτελεί μια λογική εμπορική λύση. Η οικονομική κοινότητα θεωρεί τους καθαρούς παραγωγούς ως καλούς στόχους επένδυσης επειδή έχουν να παρουσιάσουν άρτια γνώση της αγοράς και αποφεύγουν την πολυδάπανη ανεπάρκεια. Οι μέτοχοι θα αναμένουν μια προσχεδιασμένη στρατηγική όσον αφορά την περιβαλλοντική επένδυση κι όχι ένα έκτακτο έξοδο που προκλήθηκε από κάποια κρίση. Η καλή περιβαλλοντική πολιτική θεωρείται τώρα, μαζί με άλλες απόψεις της καλής διαχείρισης ως απαραίτητο κριτήριο για μια «υγιή» επένδυση με μικρό ρίσκο.

3.1.3. Επαγγελματικοί Συνεργάτες

Ένα εγκεκριμένο σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης μπορεί να ωφελήσει και τις επιχειρησιακές επαφές αφού οι πελάτες έχουν συχνά απαιτήσεις περιβαλλοντικού χαρακτήρα από τους προμηθευτές. Οι τράπεζες και οι ασφαλιστικές εταιρείες λαμβάνουν επίσης υπ' όψιν την περιβαλλοντική πολιτική μιας εταιρείας όταν εξετάζουν τα πιθανά οικονομικά ρίσκα σε περίπτωση χορήγησης δανείου.

Ένα πιστοποιητικό ενισχύει το κύρος της περιβαλλοντικής πολιτικής της εταιρείας και δημιουργεί κλίμα εμπιστοσύνης στους πελάτες.

Οι προμηθευτές και οι ανάδοχοι με αδύναμο σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης είναι δυνατόν να προκαλέσουν ζημία στις εμπορικές ευκαιρίες μιας επιχείρησης.

Ο παγκόσμιος ανταγωνισμός και η ενιαία Ευρωπαϊκή αγορά αναγκάζουν τις εταιρείες να δημιουργήσουν εικονικές εμπορικές συμμαχίες προκειμένου να

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

3.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σήμερα η προστασία και η αποκατάσταση του περιβάλλοντος επικεντρώνει το ενδιαφέρον όλων μας. Για το λόγο αυτό, οι επιχειρήσεις που έχουν εισάγει ένα Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης έχουν αρκετά πλεονεκτήματα, μεταξύ των οποίων και η καλύτερη εικόνα προς τους :

- πελάτες
- μετόχους
- επαγγελματικούς συνεργάτες
- υπαλλήλους
- Κράτος-Δημόσιο

3.1.1.Πελάτες

Όλο και περισσότερο, οι καταναλωτές ζητούν προϊόντα τα οποία δεν καταστρέφουν τον πλανήτη μας και παράγονται χωρίς να προκαλείται πολύ μεγάλη ρύπανση. Οι πελάτες προτιμούν να αγοράσουν από εταιρείες με θετική περιβαλλοντική εικόνα. Στις μέρες μας όμως οι πελάτες είναι δύσπιστοι όσον αφορά τη «πράσινη αγορά», και θεωρούν ότι κάθε περιβαλλοντικός ισχυρισμός πρέπει να αποδεικνύεται και να εδραιώνεται όσο το δυνατό καλύτερα. Οι εταιρείες που έχουν υιοθετήσει μια προοδευτική συλλογιστική ήδη κερδίζουν μερίδιο αγοράς παράγοντας προϊόντα τα οποία προκαλούν τη ~~μικρότερη δυνατή καταστροφή στο περιβάλλον. Αυτό απαιτεί καλύτερο~~ σχεδιασμό και καθαρότερη παραγωγή πράγμα το οποίο μπορεί να επιτευχθεί μέσω των Σ.Π.Δ.

2.3 ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Η οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (ή οδηγία Σ.Π.Ε.), θα έχει σοβαρή επίδραση στο έργο πολλών δημόσιων αρχών.

Η οδηγία αυτή απευθύνεται στα κράτη μέλη και στόχος της είναι η υψηλού επιπέδου προστασία του περιβάλλοντος και η ενσωμάτωση περιβαλλοντικών ζητημάτων στην προετοιμασία και θέσπιση σχεδίων και προγραμμάτων με σκοπό την προώθηση βιώσιμης ανάπτυξης, εξασφαλίζοντας ότι, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, θα γίνεται εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων για ορισμένα σχέδια και προγράμματα που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.

Στην οδηγία δεν υπόκεινται:

- σχέδια και προγράμματα που εξυπηρετούν αποκλειστικά σκοπούς εθνικής άμυνας ή καταστάσεων έκτακτης ανάγκης
- και δημοσιονομικά σχέδια και προγράμματα ή σχέδια και προγράμματα που αφορούν τον προϋπολογισμό.

Σήμερα, μεγάλα έργα τα οποία είναι πιθανόν να έχουν επιπτώσεις στο περιβάλλον πρέπει να υποβάλλονται σε εκτίμηση βάσει της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ. Ωστόσο, η εκτίμηση αυτή γίνεται σε ένα στάδιο όπου συχνά, οι δυνατότητες να γίνουν κάποιες σημαντικές αλλαγές είναι περιορισμένες. Η οδηγία Σ.Π.Ε. – 2001/42/ΕΚ- καλύπτει αυτό το κενό απαιτώντας οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις μιας μεγάλης σειράς σχεδίων και προγραμμάτων να εκτιμώνται έτσι ώστε να μπορούν να λαμβάνονται υπόψη ενώ ακόμη τα σχέδια είναι πρακτικά υπό ανάπτυξη και να υιοθετούνται σε εύθετο χρόνο.

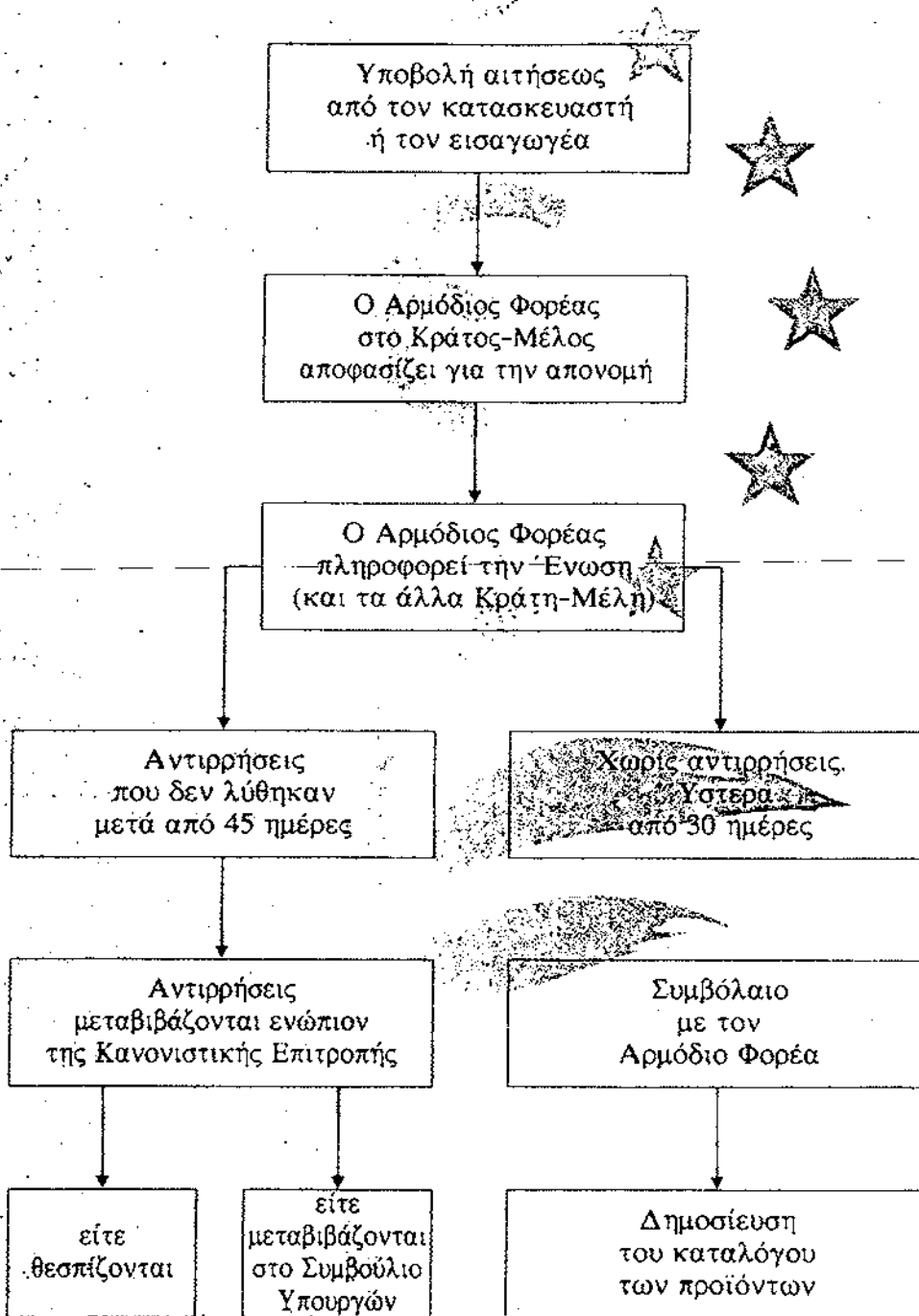
Τα κράτη μέλη παρακολουθούν τις σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις από την εφαρμογή των σχεδίων και προγραμμάτων, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να εντοπίσουν εγκαίρως απρόβλεπτες δυσμενείς επιπτώσεις και να είναι σε θέση να αναλάβουν την κατάλληλη επανορθωτική δράση.

Η οδηγία άρχισε να ισχύει στις 21 Ιουλίου 2001 και εφαρμόζεται από τα κράτη μέλη πριν από τις 21 Ιουλίου 2004.

2.2.4 Όροι χρήσης

Για τη σύνομη χρήση του οικολογικού σήματος, ο Αρμόδιος Φορέας μαζί με τον ενδιαφερόμενο αιτούντα, του οποίου η υποψηφιότητα έγινε δεκτή, συνυπογράφουν μια τυποποιημένη Σύμβαση, η οποία θεσμοθετήθηκε σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και επομένως είναι ίδια για όλους τους χρήστες. Πρέπει να τονιστεί ότι μπορεί να ζητηθεί ακόμη και η ανάκληση της άδειας χρήσης του σήματος σε περίπτωση παράνομης συμπεριφοράς. Αυτό μπορεί να συμβεί εάν γίνει αντιληπτό ότι ο αιτών δεν είναι σε θέση να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις παροχής πληροφοριακών στοιχείων προς τον Αρμόδιο Φορέα, ή οι συνθήκες και όροι παραγωγής του προϊόντος τροποποιήθηκαν κ.λπ.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΗΜΑΤΟΣ ΣΕ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Σχήμα: Απονομής του Οικολογικού Σήματος από το εγχειρίδιο:
Κανονισμός και Ερμηνεία Οικολογικού Σήματος- Eco Label του ΥΠΕΧΩΔΕ.

- Η επιτροπή μέσα σε 5 μέρες από την κοινοποίηση διαβιβάζει περίληψη του φακέλου στους φορείς των Κρατών Μελών.
- Μετά την παρέλευση 30 ημερών ο αρμόδιος φορέας μπορεί να το απονεμίσει.
- Εάν υπάρχουν αντιρρήσεις :
Εάν υπάρχουν αιτιολογημένες αντιρρήσεις η επιτροπή προσπαθεί με ανεπίσημες διαβουλεύσεις να τις άρει.
- Εάν δεν αρθούν:
Δια των αντιπροσώπων της, υποβάλλει σχέδιο ληπτέων μέτρων στην επιτροπή που αποτελείται από τους αντιπροσώπους των Κρατών Μελών.
- Εάν με τα προβλεπόμενα μέτρα συμφωνεί η επιτροπή (υποεπιτροπή) τότε η Επιτροπή τα θεσπίζει.
- Εάν με τα ληπτέα μέτρα της επιτροπής (υποεπιτροπή) δεν συμφωνεί η επιτροπή ή εάν δεν αποφασίσει η επιτροπή :
Η επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο σχέδιο ληπτέων μέτρων.
- Το συμβούλιο αποφασίζει μέσα σε 3 μήνες.
- Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει τα προτεινόμενα μέτρα λαμβάνονται από την Επιτροπή.

2.2.2 Σύνθεση της Επιτροπής για την Απονομή Οικολογικού Σήματος

Για την απονομή του Οικολογικού Σήματος συνεργάζονται τα εξής όργανα:

1. Το Συμβουλευτικό Όργανο (Consultation Forum) της Επιτροπής στο οποίο συμμετέχουν εκπρόσωποι της Βιομηχανίας του Εμπορίου, των Ενώσεων Καταναλωτών και των Περιβαλλοντολογικών Οργανώσεων.
2. Η επιτροπή (υποεπιτροπή) στην οποία συμμετέχει ένας εκπρόσωπος κάθε Κράτους- Μέλους.
3. Ο Αρμόδιος Φορέας κάθε Κράτους Μέλους που μπορεί να είναι ή Συμβούλιο ή ΝΠΔΔ ή ΝΠΙΔ ή ιδιωτικός φορέας ο οποίος συμβουλευεται σε εθνικό επίπεδο ένα forum που αποτελείται από εκπροσώπους των αντίστοιχων φορέων που συμμετέχουν στο forum της Επιτροπής.

2.2.3 Αίτηση για την απονομή οικολογικού σήματος

Η διαδικασία απονομής του οικολογικού σήματος είναι η εξής :

- Υποβολή αιτήσεως από παραγωγό ή εισαγωγέα της Κοινότητας η οποία κατατίθεται στον :
Αρμόδιο Φορέα του κράτους μέλους όπου το προϊόν παράγεται ή διατίθεται για πρώτη φορά ή εισάγεται από τρίτη χώρα.
- Ο Αρμόδιο Φορέας συμβουλευεται τα αρχεία υποβολής αιτήσεως της Επιτροπής και αξιολογεί τις οικολογικές επιδόσεις του προϊόντος.
- Μετά την εξέταση των πιστοποιητικών και των εγγράφων αποφασίζει αν θα απονεμίσει το σήμα ή όχι.
- Εάν αποφασίζει να το απονεμίσει, κοινοποιεί την απόφαση του στην Επιτροπή.

εφαρμογής του Κοινοτικού Συστήματος Απονομής Οικολογικού Σήματος.

4. Τη λήψη κάθε νόμιμου μέτρου και γενικώς τη διενέργεια πράξεων απαραίτητων για την πραγματοποίηση των σκοπών του Κοινοτικού Συστήματος Απονομής Οικολογικού Σήματος.
5. Την υλοποίηση της διαδικασίας απονομής του Οικολογικού Σήματος όπως αυτή ορίζεται στον Κανονισμό.

Οι προϋποθέσεις απονομής του Οικολογικού Σήματος καθορίζονται ανά κατηγορία προϊόντων και βάσει των ειδικών οικολογικών κριτηρίων, που έχουν ψηφιστεί για κάθε μια από αυτές .

Ο καθορισμός των κατηγοριών των προϊόντων και των ειδικών οικολογικών κριτηρίων γίνεται σε πέντε φάσεις. Η μελέτη εκπονείται από τον Αρμόδιο Φορέα του Κράτους Μέλους που ορίζεται για κάθε προϊόν με κοινή απόφαση της «επιτροπής» η οποία αποτελείται από εκπροσώπους της Επιτροπής (commission) και των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μετά το πέρας της κάθε φάσης ο εισηγητής του Αρμόδιου Φορέα που έχει αναλάβει την μελέτη, την παρουσιάζει στην «επιτροπή» η οποία την εγκρίνει, την τροποποιεί ή την απορρίπτει.

Οι κατηγορίες προϊόντων για τις οποίες τα κριτήρια ήδη ψηφίστηκαν είναι :

- πλυντήρια πιάτων
- πλυντήρια ρούχων
- χαρτί υγείας
- χαρτί κουζίνας
- βελτιωτικά εδάφους
- μπογιές και βερνίκια
- απορρυπαντικά ρούχων

2.2 ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΑ (Eco- Label)

2.2.1 Εισαγωγή -Τι είναι το Eco Label

- Το Κοινοτικό Σύστημα απονομής του Οικολογικού Σήματος θεσπίστηκε προκειμένου να βοηθήσει στην διάσωση του περιβάλλοντος με το να δίδεται ένα ειδικό σήμα στα βιομηχανικά προϊόντα τα οποία καθ'όλο τον «κύκλο ζωής τους» έχουν λιγότερες επιπτώσεις στο περιβάλλον.

Πρόκειται για ένα εθελοντικό σύστημα, και οι παραγωγοί ή βιομήχανοι είναι ελεύθεροι να αποφασίσουν εάν θα υποβάλλουν ή όχι αίτηση για να τους απονεμηθεί.

- Το σύστημα βασίζεται στον Κοινοτικό Κανονισμό 880/92 της 23^{ης} Μαρτίου 1992, ο οποίος αναφέρεται σε όλα τα Βιομηχανικά Προϊόντα εκ των οποίων εξαιρούνται τα τρόφιμα, τα ποτά και τα φάρμακα. Αρμόδιο για την εφαρμογή του συστήματος είναι το Ανώτατο Συμβούλιο Απονομής Οικολογικού Σήματος (ΑΣΑΟΣ)*. Ειδικότερα το ΑΣΑΟΣ είναι αρμόδιο για:

1. Την ενημέρωση και παροχή περισσότερων πληροφοριακών στοιχείων στον καταναλωτή και επιχειρήσεις.
2. Την δημιουργία προγραμμάτων για τον καθορισμό των ειδικών οικολογικών κριτηρίων για διάφορες κατηγορίες προϊόντων βάσει της Κοινοτικής Νομοθεσίας.
3. Την οργάνωση ή συμμετοχή σε σεμινάρια, προγράμματα, συνέδρια, διαλέξεις ή δημόσια συζήτηση για την ανάπτυξη και διάδοση της

* Το ΑΣΑΟΣ είναι ενδεκαμελές Συμβούλιο. Πρόεδρος του ΑΣΑΟΣ είναι ο Γενικός Γραμματέας του ΥΠΕΧΩΔΕ και μέλη εκπρόσωποι Δημόσιων Φορέων και μη Κυβερνητικών οργανώσεων. Συγκεκριμένα:

- 2 μέλη από το Υπουργείο Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων
- 1 μέλος από το Υπουργείο Εμπορίου
- 1 μέλος από το Υπουργείο Βιομηχανίας Ενέργειας και Τεχνολογίας
- 1 μέλος από το Υπουργείο Γεωργίας
- 1 μέλος από το Γενικό Χημείο του Κράτους
- 1 μέλος από Καταναλωτικές Οργανώσεις
- 1 μέλος από Περιβαλλοντικές Οργανώσεις
- 1 μέλος από Σύνδεσμο Βιομηχάνων
- 1 μέλος από Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος

Τέλος θα πρέπει να αναφερθεί ότι και το EMAS και το ISO 14001 εφαρμόζονται σε όλες τις δραστηριότητες της επιχείρησης και όχι μόνο στη διαδικασία που οδηγεί στη παραγωγή ενός προϊόντος.

Βασικές Διαφορές μεταξύ EMAS και ISO 14001

ΘΕΜΑ	ISO 14001	EMAS
ΕΙΝΑΙ :	πρότυπο	Σύστημα Διαχείρισης
Αφορά:	Την επιχείρηση	Χώρο δραστηριοτήτων
Σχέση με νομοθεσία :	Δεν σχετίζεται	Απαραίτητη η Ικανοποίηση
Συνεχής βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων* :	Δεν απαιτείται	Βασικό στοιχείο
Περιβαλλοντική δήλωση:	Δεν απαιτείται	Βασικό Στοιχείο
Επαλήθευση της περιβαλλοντικής δήλωσης:	-	Απαιτείται
Λογότυπος που απονέμεται στην επιχείρηση:	Όχι	Ναι
Αρχική περιβαλλοντική ανάλυση:	Δεν προβλέπεται	Απαιτείται
Καταγραφή νομοθεσίας και περιβαλλοντικών επιπτώσεων:	Δεν απαιτείται	Απαιτείται
Δημοσιοποίηση στοιχείων:	Μόνο η πολιτική	Βασικά στοιχεία
Έλεγχοι:	Προβλέπονται	Προβλέπονται-τακτικά
Υπεργολάβοι, προμηθευτές:	Αναφέρεται μόνο στις Διαδικασίες Ουσίας	Εισέρχεται σε ζήτημα

* περιβαλλοντική επίδοση : μετρήσιμα αποτελέσματα του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, τα οποία σχετίζονται με τον έλεγχο των περιβαλλοντικών πλευρών ενός οργανισμού, με βάση την περιβαλλοντική πολιτική τους αντικειμενικούς σκοπούς και στόχους.

2.1.3.3 Σύγκριση του ISO 14001 με το EMAS

Αρχικά η πιο εμφανής διαφορά είναι ότι το EMAS υπάγεται στην κατηγορία της εθελοντικής συμμόρφωσης με τους νόμους, ενώ το ISO 14001 αποτελεί ένα πλήρως ανεπτυγμένο διεθνές πρότυπο.

Δεύτερον, το EMAS εφαρμόζεται αποκλειστικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ το ISO 14001 χαιρεί παγκοσμίας αναγνώρισης.

Ακόμη, το EMAS απαιτεί την έκδοση μιας θεωρημένης δημόσιας περιβαλλοντικής δήλωσης και μιας ετήσιας σχετικά απλοποιημένης δήλωσης ενώ το ISO 14001 δεν απαιτεί καμία δημόσια δήλωση.

Αξιοσημείωτη διαφορά μεταξύ του EMAS και του ISO 14001 είναι και η Συχνότητα Ελέγχου. Το EMAS επιζητά πιο εκτεταμένο και αυστηρό έλεγχο (τρεις φορές το χρόνο) από το ISO 14001, το οποίο απαιτεί μόνο έλεγχο του ΣΠΔ και δεν διευκρινίζει την συχνότητα ελέγχου.

Μια άλλη σημαντική διαφορά παρουσιάζεται στο γεγονός ότι ενώ το EMAS απαιτεί από την εταιρεία να ανακοινώσει δημόσια την πολιτική, τα προγράμματα και ΣΠΔ της, το ISO 14001 απαιτεί μόνο τη δημόσια δήλωση της περιβαλλοντικής πολιτικής.

Σε αντίθεση με το ISO 14001, οι απαιτήσεις του ΣΠΔ στο EMAS απαιτούν την προετοιμασία ενός καταλόγου που περιλαμβάνει τις δράσεις της επιχείρησης στο περιβάλλον.

Παρά τις διαφορές που παρουσιάζονται ανάμεσα στον EMAS και το ISO 14001 παρατηρείται παρόμοια προσέγγιση και διάρθρωση για την βελτίωση και την προστασία του περιβάλλοντος (καθιέρωση σκοπών, στόχων, αξιολόγηση, ανασκόπηση κλπ)

Αξιοσημείωτο επίσης είναι το γεγονός ότι ούτε το EMAS ούτε το ISO 14001 θεσπίζουν τις απαιτήσεις για την περιβαλλοντική επίδοση.*

2.1.3 ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΤΟΥ ISO 14001 ΜΕ ΤΑ ΥΠΑΡΧΟΝΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1.3.1 Σύγκριση του ISO 14001 με το BS 7750 :

Η σχέση των δυο προτύπων είναι ιδιαίτερη, εφόσον η δημιουργία του ISO 14001 βασίστηκε στο πρότυπο BS 7750.

Για το λόγο αυτό, δεν παρουσιάζονται αξιοσημείωτες διαφορές μεταξύ των δυο προτύπων. Η μόνη διαφορά έγκειται στο ότι δίνεται ιδιαίτερη έμφαση σε αρκετά σημεία στο ISO 14001.

Οι απαιτήσεις και των δυο προτύπων είναι σχεδόν όμοιες. Και το πρότυπο BS7750 και το μεταγενέστερο του ISO 14001, καθοδηγούνται ως επι το πλείστον από την ανάγκη για συμμόρφωση , εφόσον τα θέματα που αφορούν το περιβάλλον περιλαμβάνουν κάποια στοιχεία τα οποία απαιτούνται από νομοθετικά όργανα.

2.1.3.2 Σύγκριση του ISO 14001 με το CERES

Συγκρίνοντας το πρότυπο ISO 14001 με τις βασικές αρχές του CERES προκύπτει εύκολα ότι υπάρχουν διαφορές στα σημεία που δίνει έμφαση το κάθε σύστημα.

Το ISO 14001 αποτελεί ένα σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης σε αντίθεση με το CERES, που αν και αναγνωρίζει τη σημασία της διαχείρισης, δίνει έμφαση στις βασικές αρχές. Έτσι αν και το CERES εστιάζεται στην προστασία του περιβάλλοντος από τις επιχειρήσεις και τις ενθαρρύνει να υιοθετήσουν μια πιο υπεύθυνη στάση στον τομέα αυτό, το πρότυπο ISO 14001 είναι πιο φιλικό απέναντι στις εταιρείες και υποδεικνύει μόνο ότι η εταιρεία θα πρέπει να λάβει υπόψη της, την εφαρμογή κάποιας συγκεκριμένης αρχής.

2.1.2.4.6 Παράδειγμα διαδικασίας πιστοποίησης

Ένα παράδειγμα για τη διαδικασία της πιστοποίησης είναι το εξής :

-ΑΙΤΗΣΗ/ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ

Η εταιρεία πιστοποίησης θα καθορίσει το πεδίο δράσης της πιστοποίησης, την τοποθεσία, τους τομείς και εργαζομένους που πρόκειται να επιθεωρηθούν.

-ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Συνήθως προτείνεται από το Φορέα πιστοποίησης η διεξαγωγή μιας προκαταρκτικής επιθεώρησης, για εκτίμηση της ετοιμότητας της εταιρείας να εγκαταστήσει το Σ.Π.Δ.

-ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΤΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ

Ο φορέας πιστοποίησης θα εκτιμήσει την ετοιμότητα της εταιρείας για την τελική, επίσημη επιθεώρηση.

-ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ

Θα πραγματοποιηθεί μια αξιολόγηση για επιβεβαιώσει εάν το ισχύον ΣΠΔ ικανοποιεί τις απαιτήσεις του προτύπου ISO 14001.

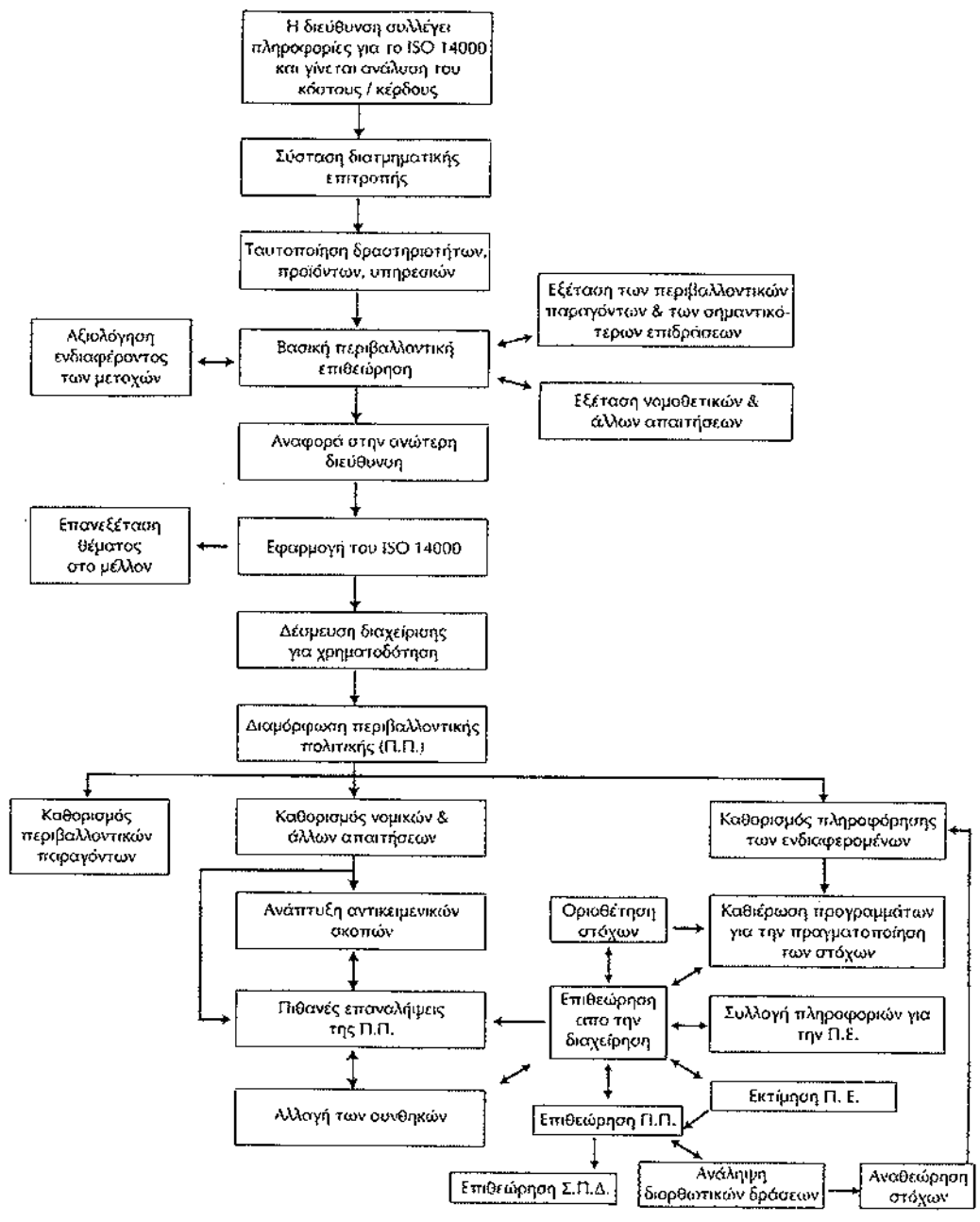
Μετά από επιτυχή ολοκλήρωση της διαδικασίας αυτής και τις αναγκαίες διορθωτικές ενέργειες, η εταιρεία προτείνεται για εγγραφή στους καταλόγους πιστοποίησης.

-ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Μετά από μια αδιάβλητη ανασκόπηση, ο φορέας πιστοποίησης θα εκδώσει το πιστοποιητικό του ISO 14000.

-ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ

Ετήσιες επισκέψεις ακολουθούμενες από επιθεωρήσεις θα διατηρήσουν την ακεραιότητα του Συστήματος Περιβαλλοντικής Διαχείρισης.

Σχήμα: ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ISO 14001*

* Το σχήμα είναι από το ISO 9000-ISO 14000 Παρουσίαση - Ανάλυση Προτύπων Διασφάλισης Ποιότητας & Περιβαλλοντικής Διαχείρισης & Προσαρμογή στη βιομηχανία τροφίμων και ποτών, των:

Ι.Σ. Αρβανιογιάννη

Μ.Μ. Ευστρατιάδη

Ι.Δ. Μπουντουρόπουλου

Εκδόσεις University Studio Press, 2000

Η εξωτερική πιστοποίηση του συστήματος δεν είναι απαραίτητη, αφού το ISO 14001 μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για την αυτό-διακήρυξη συμμόρφωσης εκ μέρους μιας επιχείρησης. Παρόλα αυτά το κύρος αυτού που πιστοποιεί το Σ.Δ.Π. προσδίδει επιπλέον αξιοπιστία στις αναφορές που κάνει η επιχείρηση στο σύστημα της και για αυτό συνίσταται η πιστοποίηση από αρμόδιο φορέα πιστοποίησης.

Επειδή το πρότυπο είναι εθελοντικό και διαθέσιμο παντού, η επιβεβαίωση ότι ακολουθεί την ορθή οδό δίνεται από τους οργανισμούς, τις κυβερνήσεις και τους συμβεβλημένους φορείς οι οποίοι βασίζονται στις πληροφορίες που παρέχονται από την ΤΕ 207 (Τεχνική Επιτροπή, την οποία κατέστησε υπεύθυνη ο ISO σύμφωνα με τις συστάσεις της «SAGE-Συμβουλευτικής Ομάδας Ανάπτυξης για το Περιβάλλον» για την ανάπτυξη διαφόρων προτύπων, ανάμεσα και του Συστήματος Περιβαλλοντικής Διαχείρισης), προκειμένου να διασφαλιστεί το γεγονός ότι η δομή της εγκατάστασης/πιστοποίησης είναι η ίδια παγκοσμίως και ευρέως αναγνωρισμένη.

Στην Ελλάδα, όπου έχουν ήδη πιστοποιηθεί μερικές επιχειρήσεις, μόνο ο ΕΛΟΤ και το Bureau Veritas Quality International (BVQI) έχουν σήμερα την δυνατότητα πιστοποίησης, αν και αναμένεται ότι και οι υπόλοιποι φορείς που πιστοποιούν συστήματα ποιότητας αργά ή γρήγορα θα αρχίσουν να πιστοποιούν και Σ.Π.Δ.

Ο χρόνος που απαιτείται για την εγκατάσταση ενός ΣΠΔ εξαρτάται από την κατάσταση που βρίσκεται η εταιρεία, τη δέσμευση της για συμμόρφωση με τις προβλεπόμενες διαδικασίες και τους πόρους τους οποίους δύναται να διαθέσει. Μπορεί να διαρκέσει και έξι μήνες για μερικές εταιρείες αλλά κατά μέσο όρο διαρκεί περισσότερο από ένα χρόνο μέχρι την πρώτη αξιολόγηση για την πιστοποίηση.

Η αρχική αξιολόγηση θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει τα εξής στοιχεία :

- Αντίγραφο του προτύπου ISO14001
- Λίστα των σημαντικότερων κανονισμών που θα εφαρμοστούν
- Περιβαλλοντικοί έλεγχοι που έχουν διεξαχθεί
- Επιπρόσθετες απαιτούμενες ενέργειες σε τομείς που θα πρέπει να καλυφθούν
- Το υπολογιζόμενο κόστος και τα κέρδη

Στη συνέχεια θα πρέπει να τεθούν οι αντικειμενικοί σκοποί και στόχοι και να προετοιμαστούν οι διαδικασίες που δεν προϋπάρχουν. Στις περισσότερες περιπτώσεις των Σ.Π.Δ. υπάρχουν «άγραφες» διαδικασίες και πρότυπα με σύνηθες αποτέλεσμα τη σύγχυση και την έλλειψη καθοδήγησης, που καταλήγουν σε αρνητικές περιβαλλοντικές επιδράσεις. Για το λόγο αυτό επιβάλλεται η σύνταξη ενός εγχειριδίου περιβαλλοντικής διαχείρισης, που περιλαμβάνει τις διάφορες διαδικασίες και πρότυπα. Επίσης θα πρέπει να περιλαμβάνεται ένα αντίγραφο της πολιτικής της εταιρείας.

Η εγκατάσταση ενός Σ.Π.Δ. προκειμένου να διασφαλιστεί η προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί σημαντική ανάγκη, η οποία συχνά παρεμποδίζεται από την αδιαφορία, το ακατάλληλο προσωπικό και την ελλιπή εκπαίδευση του. Η αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί απόρροια της υιοθέτησης σωστής πολιτικής από τα ανώτερα διευθυντικά στελέχη σε συνδυασμό με ορθή κατανομή υπευθυνοτήτων στα πλαίσια της απαιτούμενης εξουσιοδότησης και χρηματοδότησης για την επιτυχή έκβαση του προγράμματος.

Όταν η εταιρεία βρίσκεται κοντά στην εκπλήρωση των παραπάνω στόχων λαμβάνει χώρα μια εσωτερική επιθεώρηση προκειμένου να επισημανθούν οι τελικές διορθώσεις που χρειάζεται ακόμη να γίνουν.

Ο ουσιαστικός έλεγχος για την πιστοποίηση διενεργείται συνήθως από εξωτερικούς επιθεωρητές για να διασφαλιστεί μεγαλύτερη αξιοπιστία αφού εξαλείφεται σχεδόν ο υποκειμενικός παράγοντας. Οι ελεγκτές επιβάλλεται να είναι κατάλληλα εκπαιδευμένοι και εγκεκριμένοι από τον ISO για να χορηγήσουν οποιαδήποτε πιστοποίηση.

2.1.2.4.5 Εγκατάσταση του ISO 14001

Για να πιστοποιηθεί το σύστημα σε μια επιχείρηση θα πρέπει πρώτα να συσταθεί μια επιτροπή από τα μέλη του διευθυντικού προσωπικού, η οποία να πραγματοποιεί αμερόληπτες επιθεωρήσεις με σκοπό τον έλεγχο του Σ.Π.Δ. Επιπλέον, θα πρέπει να ξεκινήσει σταδιακά την αρχειοθέτηση του Συστήματος Περιβαλλοντικής Διαχείρισης (ΣΠΔ) με βάση το ISO (πλήθος τυπικών διαδικασιών και πολλή γραφειοκρατία που είναι άγνωστη για τις περισσότερες επιχειρήσεις). Επίσης θα πρέπει να υπολογιστεί το πιθανό κόστος της εγκατάστασης, το οποίο είναι αρκετά υψηλό και θα πρέπει να λαμβάνεται πάντοτε σοβαρά υπόψη.

Όλα τα στοιχεία του Σ.Π.Δ. θα πρέπει να εναρμονιστούν με τις υπόλοιπες λειτουργίες της εταιρείας και ιδιαίτερα με την Περιβαλλοντική Πολιτική. Για παράδειγμα η πολιτική και οι αντικειμενικοί σκοποί και στόχοι του οικονομικού τμήματος και του τμήματος παραγωγής θα πρέπει να είναι συμβατοί με εκείνους του τμήματος περιβάλλοντος.

Πριν η εταιρεία ξεκινήσει τις προσπάθειες μαζικού σχεδιασμού και εγκατάστασης πρέπει να γίνει μια αρχική αξιολόγηση προκειμένου να καθοριστούν οι πιο βασικές ανάγκες για Σ.Π.Δ. Ο καθορισμός του αντικειμενικού σκοπού εξαρτάται από την αρχική αξιολόγηση. Αυτός μπορεί να είναι η πιο αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος, η πιστοποίηση του ISO 14001, η ελαχιστοποίηση του κόστους και η βελτίωση της εικόνας της εταιρείας στην αγορά.

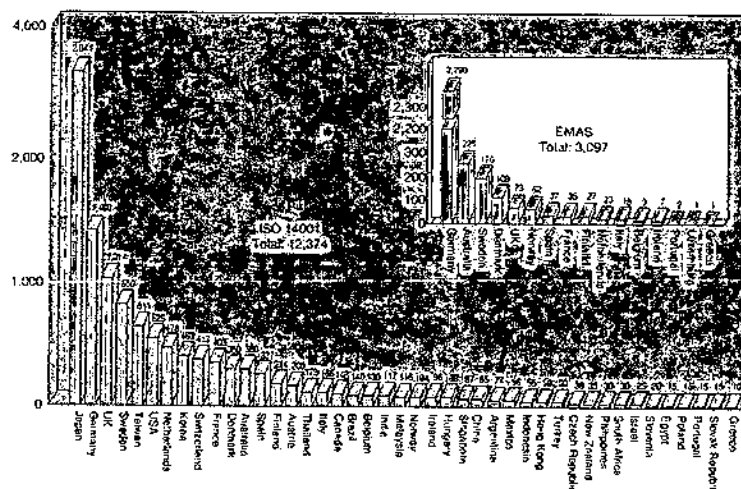
Η αρχική αξιολόγηση μπορεί να πραγματοποιηθεί από έναν σύμβουλο ή από το ήδη απασχολούμενο προσωπικό. Ο υπεύθυνος πάντως θα πρέπει να εξετάσει το έργο και τις περιβαλλοντικές επιδράσεις που παράγονται από την εταιρεία αμερόληπτα, έτσι ώστε να καταστεί δυνατή η ανάπτυξη ουσιαστικής πολιτικής. Σε αντίθετη περίπτωση το τελικό έγγραφο δε θα περιλαμβάνει τα σωστά αποτελέσματα και η πιστοποίηση θα καθυστερήσει ή δεν πρόκειται να γίνει. Ολόκληρος ο κατάλογος των αποτελεσμάτων και των συμπερασμάτων θα πρέπει να αρχειοθετηθεί ώστε να χρησιμοποιηθεί ως οδηγός κατά τη διαδικασία της εγκατάστασης.

2.1.2.4.4 Κατάσταση του ISO 14001 διεθνώς

Το πρότυπο 14001 έχει υιοθετηθεί από αρκετές χώρες ως εθνικό πρότυπο, βοηθώντας κατ' αυτό τον τρόπο στην αύξηση του αριθμού των πιστοποιημένων εταιρειών. Τα τελευταία χρόνια έχει σημειωθεί, σημαντική αύξηση των πιστοποιημένων εταιρειών.

Στην παγκόσμια κατάταξη την πρώτη θέση κατέχει η Ιαπωνία ακολουθούμενη από τη Γερμανία και άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Το μεγαλύτερο ποσοστό των ιαπωνικών εταιρειών ανήκει στο κλάδο της ηλεκτρονικής και των τηλεπικοινωνιών ενώ στη Γερμανία οι χημικές Βιομηχανίες κατέχουν το ίδιο περίπου ποσοστό με τον κλάδο των τηλεπικοινωνιών. Στην Ελλάδα αρκετές επιχειρήσεις εισάγουν σύστημα ISO 14001 και στις 28 Νοεμβρίου 1997, ο Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης (ΕΛΟΤ) απένειμε το πρώτο πιστοποιητικό ISO 14001 στην ZIMENS Τηλεβιομηχανική στη Θεσσαλονίκη.

Στο παρακάτω σχήμα παρουσιάζεται η τρέχουσα κατάσταση του αριθμού των πιστοποιημένων εταιρειών κατά χώρες, κατά το έτος 2000.*

Το σχήμα είναι από το ISO 9000-ISO 14000 Παρουσίαση - Ανάλυση Προτύπων Διασφάλισης Ποιότητας & Περιβαλλοντικής Διαχείρισης & Προσαρμογή στη βιομηχανία τροφίμων και ποτών, των:

Ι.Σ. Αρβανιτογιάννη

Μ.Μ. Ευστρατιάδη

Ι.Δ. Μπουντουρόπουλου

Εκδόσεις University Studio Press, 2000

ΠΡΟΤΥΠΟ ISO 14001

Στόχοι:	Παρέχει στις εταιρείες ένα ολοκληρωμένο μοντέλο συστήματος Περιβαλλοντικής Διαχείρισης. Επίσης παρέχει βοήθεια σε εταιρείες για την εγκατάσταση ή βελτίωση του περιβαλλοντικού συστήματος διαχείρισης με παροχή συμβουλών ή προτείνοντας την κατάλληλη μεθοδολογία.
Δομή:	Εφαρμογή του επιχειρησιακού μοντέλου του Demming (σχεδιάζω – εκτελώ – ελέγχω - δρώ)
Περιεχόμενα:	Το ISO 14001 περιλαμβάνει τις περιβαλλοντικές θέσεις , νομοθετικές απαιτήσεις, αντικειμενικούς σκοπούς και στόχους, πρόγραμμα περιβαλλοντικής διαχείρισης καθώς και στοιχεία που αφορούν την επιχειρησιακή δέσμευση και υπευθυνότητα, τον έλεγχο αρχείων λειτουργίας και εκπαίδευσης.

2.1.2.4.3 Πλεονεκτήματα της εγκατάσταση του ISO 14001

Τα πλεονεκτήματα που παρέχει η εγκατάσταση του ISO 14001 είναι τόσο αποδοτικά και λειτουργικά για την εταιρεία, έτσι ώστε να αντισταθμίζεται το κόστος της εγκατάστασης.

Οι εταιρείες που έχουν ήδη εγκαταστήσει το πρότυπο, έχουν συνειδητοποιήσει τα εξής σημαντικά πλεονεκτήματα :

- Υπευθυνότητα στην αντιμετώπιση περιβαλλοντικών θεμάτων
- Μειωμένο Λειτουργικό Κόστος
- Αυξημένη Παραγωγικότητα
- Βελτίωση της δημόσιας εικόνας της εταιρείας
- Συνεπής Συμμόρφωση με τις Νομοθετικές Απαιτήσεις
- Περιορισμός της γραφειοκρατίας (αλόγιστης χρήσης εντύπων)
- Μείωση των Αποβλήτων
- Βελτιωμένες Σχέσεις με την Πολιτεία και τους πελάτες
- Κινητοποίηση των Εργαζομένων
- Βελτιωμένη Περιβαλλοντική Επίδοση
- Πιθανή επίδραση στο Παγκόσμιο Εμπόριο
- Βελτιωμένη Οικονομική Επίδοση.

2.1.2.4.2 Τι περιλαμβάνει και τι δεν περιλαμβάνει το ISO 14001

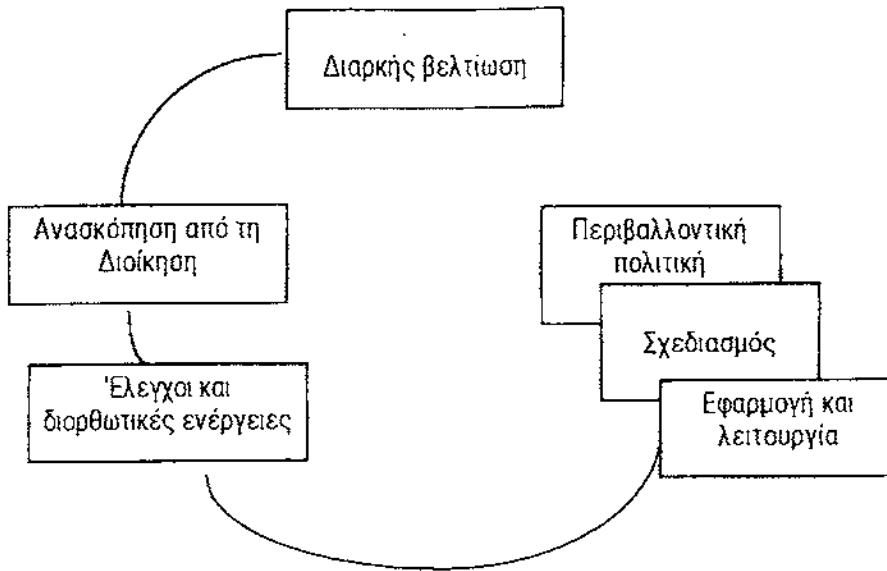
Το πρότυπο ISO 14001 περιλαμβάνει ένα ορθά δομημένο από άποψη πληροφοριών και πληρότητας παράρτημα, δίνοντας έμφαση στους εξής αντικειμενικούς σκοπούς :

- Στην ενίσχυση της προσπάθειας για την προστασία του περιβάλλοντος και την αποκατάσταση ισορροπίας στα πλαίσια των κοινωνικοοικονομικών αναγκών.
- Στην θέσπιση από την εταιρεία μιας περιβαλλοντικής πολιτικής και την επίτευξη στόχων διαμορφωμένη με την ήδη υπάρχουσα νομοθεσία και κανονισμούς αλλά και τη δέσμευση για συνεχή βελτίωση.
- Στην παρότρυνση εγκατάστασης από την εταιρεία της καλύτερης δυνατής τεχνολογίας (το κόστος της οποίας θα πρέπει να λαμβάνεται σοβαρά υπόψη),διότι η υιοθέτηση του προτύπου από μόνη της δεν εγγυάται τα καλύτερα δυνατά περιβαλλοντικά αποτελέσματα.

Επιπλέον, το πρότυπο περιέχει μόνο εκείνα τα στοιχεία του συστήματος που μπορούν να επιθεωρηθούν αντικειμενικά με σκοπό την πιστοποίηση και την αυτοδιακύρωση .

Εντούτοις, το ISO 14001 δεν περιλαμβάνει απαιτήσεις που να αφορούν την υγεία του προσωπικού και την ασφαλή διαχείριση, με αποτέλεσμα αρκετές κατασκευαστικές εταιρείες να μη συμπεριλαμβάνουν την εκτίμηση επικινδυνότητας κατά την υλοποίηση του προτύπου. Ωστόσο δεν αποθαρρύνει την εταιρεία από το να ενσωματώνει τέτοια στοιχεία στο σύστημα διαχείρισης.

Επίσης, το πρότυπο δεν διατυπώνει συγκεκριμένα κριτήρια περιβαλλοντικής επίδοσης.

Υπόδειγμα του προτύπου ISO 14001

Το πρότυπο είναι εφαρμόσιμο σε οποιονδήποτε οργανισμό ή επιχείρηση, που επιθυμεί να :

- Εγκαταστήσει, διατηρήσει και να βελτιώσει ένα Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης
- Βεβαιωθεί ότι έχει συμμορφωθεί με την ισχύουσα Περιβαλλοντική Πολιτική
- Επιδείξει τη συμμόρφωση του σε τρίτους
- Αναζητήσει πιστοποίηση του Συστήματος Περιβαλλοντικής Διαχείρισης από ένα εξωτερικό οργανισμό
- Καθορίσει και καταστήσει γνωστή τη συμμόρφωση του με το διεθνές πρότυπο

Να δεσμευτεί για πιο επαρκείς και έγκυρες διαδικασίες καθώς και για συνεχή βελτίωση

Και να εισάγει όλους τους υπαλλήλους καθώς και το διευθυντικό προσωπικό σε ένα σύστημα διαρκούς εκπαίδευσης και προσωπικής υπευθυνότητας με σκοπό τη βελτίωση της περιβαλλοντικής επίδοσης του οργανισμού ή της επιχείρησης.

Η επιτυχία του συστήματος εξαρτάται από την αφοσίωση του προσωπικού όλων των βαθμίδων και λειτουργιών και ειδικά της ανώτατης διοίκησης . Ένα τέτοιο σύστημα παρέχει την δυνατότητα στον οργανισμό να καθιερώσει και να καθορίσει την αποτελεσματικότητα των διαδικασιών που απαιτούνται για την εφαρμογή της περιβαλλοντικής πολιτικής* και των αντικειμενικών σκοπών, να επιτύχει συμμόρφωση προς αυτούς και να επιδεικνύει αυτή τη συμμόρφωση στους τρίτους. Γενικός στόχος του Διεθνούς Προτύπου είναι η ενθάρρυνση της περιβαλλοντικής προστασίας και η πρόληψη της ρύπανσης σε αρμονία με τις κοινωνικό-οικονομικές συνθήκες.

*Η περιβαλλοντική πολιτική αποτελεί έκφραση των στόχων και των αντικειμενικών σκοπών μιας επιχείρησης σε σχέση με το περιβάλλον. Απαιτείται να σέβεται και να συμμορφώνεται με τους αντίστοιχους περιβαλλοντικούς κανονισμούς και την ισχύουσα νομοθεσία.

Η ανάπτυξη της Περιβαλλοντικής Πολιτικής θα πρέπει να διέπεται από τα εξής χαρακτηριστικά :

1. Να είναι σύμφωνη με τη φύση, την κλίμακα και τις περιβαλλοντικές δράσεις της εταιρείας.
2. Να περιλαμβάνει δεσμεύσεις, για συνεχή βελτίωση, πρόληψη και περιορισμό της ρύπανσης/μόλυνσης και συμμόρφωση με την σχετική περιβαλλοντική νομοθεσία.
3. Να παρέχει το πλαίσιο για το σχεδιασμό και την θεώρηση των αντικειμενικών σκοπών και στόχων και
4. Να είναι διαθέσιμη σε κάθε ενδιαφερόμενο.

2.1.2.4 ΠΡΟΤΥΠΟ ISO 14001

2.1.2.4.1 Τι είναι το ISO 14001

Το πρότυπο βάσει του οποίου γίνεται η πιστοποίηση συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης είναι το ISO 14001. Πρόκειται για το πλέον διαδεδομένο πρότυπο περιβαλλοντικής διαχείρισης για τις εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης χώρες. Τα πρότυπα της σειράς ISO είναι πρότυπα διαδικασιών και όχι περιβαλλοντικής απόδοσης. Αυτό σημαίνει ότι δεν καθοδηγούν μια επιχείρηση σε συγκεκριμένα όρια περιβαλλοντικής απόδοσης (πέραν της σχετικής νομοθεσίας), αλλά περιέχουν τις κατευθύνσεις για το σχεδιασμό ενός διαχειριστικού συστήματος το οποίο θα βοηθήσει την επιχείρηση να επιτύχει στόχους τους οποίους η ίδια θα θέσει στον εαυτό της. Η βελτίωση και της πραγματικής περιβαλλοντικής απόδοσης θα προκύψει ως αποτέλεσμα της λειτουργίας ενός πλήρους και συνεχούς βελτιωμένου Σ.Π.Δ.

Η σειρά προτύπων ISO 14001 έχει αναπτυχθεί από το Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης (ISO) και απευθύνεται σε όλες τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς όλων των κλάδων.

Το ISO 14001 ενθαρρύνει έναν συνεχή κύκλο προγραμματισμού εφαρμογής ανασκόπησης και βελτίωσης των ενεργειών που λαμβάνουν χώρα σε μια επιχείρηση προκειμένου να επιτύχει τους περιβαλλοντικούς στόχους της και συγχρόνως να κάνει ανταγωνιστικότερο το προϊόν της και αποτελεσματικότερες τις λειτουργίες της.

Στις 21 Αυγούστου 1996 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης, ενέκρινε το Πρότυπο ISO 14001 1996 Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης- Προδιαγραφές με καθοδήγηση για την χρήση τους.

Το ISO 14001 που αποτελεί το πιο ολοκληρωμένο άρθρο της σειράς ISO 14000 αποτελεί μια νέα προσέγγιση στην προστασία του περιβάλλοντος.

Ειδικότερα ζητείται από κάθε επιχείρηση ή οργανισμό που επιθυμεί την εφαρμογή του συστήματος διαχείρισης :

Να επανεκτιμήσει τις περιβαλλοντικές της απόψεις και θέσεις

Να καθιερώσει τους δικούς της αντικειμενικούς σκοπούς και στόχους

2.1.2.3.3 Συχνότητα Ελέγχου

Ο EMAS απαιτεί έναν κύκλο ελέγχου σε όχι μεγαλύτερα διαστήματα από τρεις φορές το χρόνο.

Οι εταιρείες που επιδιώκουν την καταχώρησή τους στο EMAS θα πρέπει να αποδείξουν ότι ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του, με κύκλο ελέγχου τρεις φορές το χρόνο κατ' ανώτατο όριο.

2.1.2.3.4 Συνέπειες καταχώρησης στο EMAS

Η καταχώρηση μιας επιχείρησης στο EMAS συνεπάγεται :

- 1) επίσημη-ανεξάρτητη επικύρωση της περιβαλλοντικής της δήλωσης
- 2) γνωστοποίηση-προβολή των περιβαλλοντικών επιδόσεων της στο κοινό
- 3) δικαίωμα παραχώρησης λογότυπου για τη διαφήμιση της επιχείρησης
- 4) εγγραφή της επιχείρησης σε ετήσιους επίσημους πίνακες συμμετεχόντων που καταρτίζονται από τα κράτη μέλη της Ε.Ε. και δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

2.1.2.3.2 Βασικά πλεονεκτήματα του συστήματος EMAS

Μείωση κόστους

Έχει αποδειχθεί ότι υπάρχει σαφώς τεράστιο οικονομικό όφελος από την εγκατάσταση και εφαρμογή του Συστήματος Περιβαλλοντικής Διαχείρισης. Μέσω της προσπάθειας για αποφυγή ρυπαντικών χαρακτηριστικών και αποβλήτων για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος πετυχαίνεται και η μείωση κόστους (κατανάλωση λιγότερης ενέργειας, επεξεργασία και διάθεση των αποβλήτων, εκκένωση των εκροών υπονόμων κλπ.)

Ευρωπαϊκή Αναγνώριση

Η δήλωση συμμετοχής στο EMAS είναι μια βεβαίωση που αναγνωρίζεται από όλες τις κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μέσω της συμμετοχής στο πρόγραμμα, η εταιρεία θα εφαρμόσει ένα σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης που ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της Ενωμένης Ευρώπης. Αυτό μπορεί να παρουσιάσει σημαντικά πλεονεκτήματα σε ότι αφορά τις επαφές με άλλα κράτη (εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης). Οι προμηθευτές και οι πελάτες θα εμπιστευτούν τον επαγγελματικό συνεργάτη τους που θα κατέχει το λογότυπο EMAS.

Καλύτερη εικόνα

Η δημόσια περιβαλλοντική δήλωση (ή η ετήσια περιβαλλοντική αναφορά) και η χρήση της δήλωσης συμμετοχής στον EMAS μπορούν να βελτιώσουν την περιβαλλοντική εικόνα των εταιρειών, εφόσον βέβαια αναφέρονται τα μέτρα που έχει λάβει η εταιρεία.

Αφού η δήλωση συμμετοχής στον EMAS αναγνωρίζεται σε ολόκληρη την Ευρώπη, η ίδια συμμετοχή στο σύστημα EMAS μπορεί να ενισχύσει σημαντικά την εικόνα και την ανταγωνιστική θέση μιας επιχείρησης στον Ευρωπαϊκό χώρο.

Περιεχόμενα του ΟΔΗΓΟΥ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ο οδηγός Οικολογικής Διαχείρισης είναι ένας χρήσιμος οδηγός, ο οποίος βοηθά την επιχείρηση να κατανοήσει αν το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης που εφαρμόζει ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του Οικολογικού Ελέγχου EMAS ή του προτύπου ISO 14001 και εν συνεχεία αν έχει τη δυνατότητα να υποβάλλει αίτηση για επικύρωση ή εγγραφή. Η εγγραφή στον EMAS ή η πιστοποίηση κατά ISO 14001 έχει σημαντικά πλεονεκτήματα, εκ των οποίων τα κυριότερα είναι:

- επαγγελματικές επαφές (πιέσεις στους προμηθευτές)
- συμμόρφωση με τους κανονισμούς
- Ευρωπαϊκή αναγνώριση

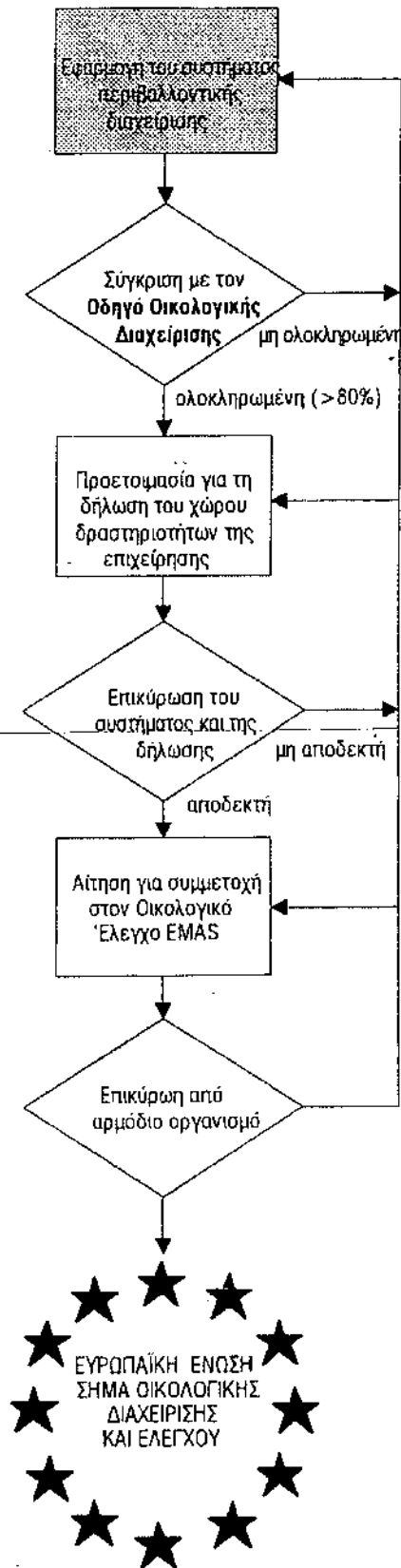
Ο οδηγός Οικολογικής Διαχείρισης αποτελείται από τέσσερα μέρη.

Το πρώτο μέρος η Εισαγωγή περιλαμβάνει την έννοια του EMAS, τα στάδια του και της προϋποθέσεις συμμετοχής σ' αυτό.

Το δεύτερο μέρος, περιλαμβάνει Τεστ Συμμετοχής, τα οποία δίνουν μια απάντηση στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση σχετικά με το αν πρέπει ή όχι να κάνει αίτηση για συμμετοχή στον EMAS ή το ISO14001. Το τεστ είναι σχετικά εύκολο για να απαντηθεί από οποιαδήποτε επιχείρηση ανεξαρτήτως μορφής ή μεγέθους.

Το τρίτο μέρος, ο Έλεγχος είναι το πιο σημαντικό μέρος του ΟΔΗΓΟΥ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ. Αν η εταιρεία έχει ήδη αρχίσει να εφαρμόζει ένα σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, μπορεί με τη βοήθεια αυτού του ελέγχου να ελέγξει αν το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης που ακολουθεί είναι σύμφωνο με τις υποδείξεις του κανονισμού EMAS ή του προτύπου ISO 14001.

Το τέταρτο μέρος περιέχει πληροφορίες σχετικά με το τι θα πρέπει να κάνει η επιχείρηση μετά τον έλεγχο και το πώς θα μπορέσει να συμπεριληφθεί στο Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης και Ελέγχου.

Σχήμα 1: από τον οδηγό EMAS (Eco-management Guide/ 1997)

-**Η εφαρμογή του περιβαλλοντικού προγράμματος** συνίσταται στην υλοποίηση των ενεργειών που προβλέφθηκαν κατά την σύνταξη του και στη διενέργεια περιοδικών περιβαλλοντικών ελέγχων για την εκτίμηση της πορείας εφαρμογής του συστήματος, την καταγραφή νέων δεδομένων και την ανάληψη κατάλληλων διορθωτικών ενεργειών.

Μετά από κάθε έλεγχο αναπροσαρμόζονται οι στόχοι της επιχείρησης από το ανώτατο επίπεδο διοίκησης, με βάση την αρχική διατύπωση της περιβαλλοντικής πολιτικής, και αναπροσαρμόζεται παράλληλα και το πρόγραμμα δράσης.

-Απαιτείται επίσης να συντάξει μια **περιβαλλοντική δήλωση** όπου διατυπώνεται γραπτά και επίσημα το σύνολο των στόχων, των εφαρμοζόμενων και προγραμματισμένων δράσεων σχετικά με το περιβάλλον. Επιπλέον περιλαμβάνονται στοιχεία που αφορούν την παρούσα κατάσταση σχετικά με το περιβάλλον και την εναρμόνιση της επιχείρησης με τους σχετικούς ρυθμιστικούς κανόνες που προβλέπονται από το νόμο.

Τέλος, η περιβαλλοντική δήλωση διαβιβάζεται στον αρμόδιο οργανισμό επαλήθευσης του κάθε κράτους-μέλους . Εκεί, η δήλωση αυτή και κατά συνέπεια το σύνολο των ενεργειών που αφορούν το οικολογικό σύστημα διαχείρισης και ελέγχου, εξετάζονται από Διαπιστευμένο Επιθεωρητή Περιβάλλοντος, ο οποίος πιστοποιεί ή όχι τη δήλωση.

Οι επικυρωμένες περιβαλλοντικές δηλώσεις, δίνουν στην επιχείρηση το δικαίωμα να εγγραφεί σε κατάλογο επιχειρήσεων οι οποίες συμμετέχουν στο σύστημα. Ο κατάλογος αυτός καταρτίζεται με ευθύνη του κάθε κράτους μέλους και διαβιβάζεται κάθε χρόνο στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή η οποία δημοσιεύει τα συγκεντρωτικά στοιχεία στην επίσημη εφημερίδα των ευρωπαϊκών κοινοτήτων. Η διαδικασία επικύρωσης- πιστοποίησης επαναλαμβάνεται σε τακτά χρονικά διαστήματα για να επιβεβαιώνεται η συνεχής προσπάθεια της επιχείρησης.

Για να γίνει δυνατή η εγγραφή στο Οικολογικό Έλεγχο EMAS, πρέπει να ακολουθούν σημαντικά βήματα, όπως φαίνεται στο σχήμα 1.

Γενικότερα το EMAS καθιστά έλεγχο , προκειμένου να διαπιστωθεί αν το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης που εφαρμόζει μια επιχείρηση μπορεί να πιστοποιηθεί κατά EMAS ή ISO 14001.

Τελικός στόχος είναι η προετοιμασία μιας περιβαλλοντικής δήλωσης και η αξιολόγηση του συστήματος από διαπιστευμένο επιθεωρητή, ώστε η επιχείρηση να ενταχθεί στον επίσημο κατάλογο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις επιχειρήσεις που συμμετέχουν στο EMAS.

Τα βασικά χαρακτηριστικά του Κανονισμού συνοψίζονται ως εξής:

- Στο σύστημα μπορούν να συμμετάσχουν επιχειρήσεις όλων των τομέων.
- Η συμμετοχή στο σύστημα είναι εθελοντική.
- Δεν αντικαθιστά ούτε επικαλύπτει κοινοτική ή εθνική νομοθεσία.
- Το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης (Σ.Π.Δ.) εφαρμόζεται σε χώρο δραστηριοτήτων (site).

2.1.2.3.1 Προϋποθέσεις συμμετοχής στο σύστημα EMAS

-Η ενδιαφερόμενη επιχείρηση/οργανισμός που επιθυμεί να συμμετάσχει στο σύστημα, καλείται να διατυπώσει στο ανώτατο επίπεδο διοίκησης μια **περιβαλλοντική πολιτική** σύμφωνα με τις απαιτήσεις των κανονισμών. Η προσπάθεια αυτή συνίσταται στη μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε επίπεδα που να μην υπερβαίνουν εκείνα που αντιστοιχούν στην οικονομικά βιώσιμη εφαρμογή της καλύτερης διαθέσιμης τεχνολογίας.

-Επίσης απαιτείται να εκπονήσει **αρχική περιβαλλοντική ανάλυση**, έτσι ώστε να εκτιμηθεί η παρούσα κατάσταση. Στη φάση αυτή καταγράφονται οι παραγωγικές και άλλες διαδικασίες που εφαρμόζονται στο υπό εξέταση πεδίο δραστηριοτήτων και οι επιδράσεις αυτών στο περιβάλλον.

-Με βάση τα αποτελέσματα της περιβαλλοντικής ανάλυσης και τις δεσμεύσεις-στόχους της περιβαλλοντικής πολιτικής, η επιχείρηση καλείται να εκπονήσει **περιβαλλοντικό πρόγραμμα δράσης**, για την επίτευξη αυτών των στόχων.

2.1.2.3 EMAS

Το σύστημα οικολογικής διαχείρισης – οικολογικού ελέγχου, στηρίζεται νομικά στον κανονισμό (ΕΟΚ) 1836/93 του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 29^{ης} Ιουνίου 1993 (δημοσιευμένο στο τεύχος 1168/10-7-93 της Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων) για την εκούσια συμμετοχή των επιχειρήσεων του βιομηχανικού τομέα σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου.

Ο κανονισμός τέθηκε σε εφαρμογή την 10^η Απριλίου 1995.

Πλέον ο Κανονισμός αυτός αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό με αριθμ. 761/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19^{ης} Μαρτίου 2001 για την εκούσια συμμετοχή οργανισμών, όλων των τομέων και όχι μόνο αυτού του Βιομηχανικού, σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου.

Στόχος του κανονισμού EMAS είναι η αξιολόγηση και αναβάθμιση των περιβαλλοντικών επιδόσεων των επιχειρήσεων και η μείωση στο ελάχιστο των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από τη λειτουργία των βιομηχανικών χώρων στους οποίους εφαρμόζεται. Η πρωτοβουλία και η ευθύνη για την εφαρμογή του συστήματος ανήκουν αποκλειστικά και μόνο στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση, η οποία καλείται να θέτει μόνη της τους ποιοτικούς και ποσοτικούς στόχους και να κινείται συνεχώς στην κατεύθυνση της βελτίωσης των περιβαλλοντικών της επιδόσεων, ενημερώνοντας το κοινό για τα σχετικά θέματα.

Η συνεχής βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων μιας επιχείρησης επιτυγχάνεται στα πλαίσια μιας διατυπωμένης δημόσιας περιβαλλοντικής πολιτικής και μέσω περιοδικών ελέγχων οι οποίοι αποτελούν μέρος ενός συστήματος που συνεχώς προσαρμόζεται. Επίσης θα πρέπει να τονιστεί ότι δεν αντικαθιστούν την κοινοτική και εθνική νομοθεσία σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος. Ακόμη, δεν αποτελεί προσπάθεια αστυνόμευσης και επιβολής, αφού η εφαρμογή της διαδικασίας είναι εκούσια.

2.1.2.2 CERES

Ο Συνασπισμός των περιβαλλοντικά Συνειδητοποιημένων Οικονομιών (*coalition for Environmentally Responsible Economies, CERES*) ιδρύθηκε το 1989 και είναι ένας οργανισμός μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που απαρτίζεται από εξέχουσες φυσιογνωμίες από το τομέα των επενδύσεων, περιβαλλοντικές ομάδες, θρησκευτικές οργανώσεις και ομάδες που έχουν εκδηλώσει το ενδιαφέρον τους για τα κοινά. Οι αρχές του CERES, οι οποίες δημοσιεύτηκαν το 1989 ως βασικές αρχές του Valdez, περιλαμβάνουν έναν κώδικα δέκα σημείων που επινοήθηκε για ενθαρρυνθεί η ανάπτυξη προγραμμάτων που θα απέτρεπαν την περαιτέρω υποβάθμιση του περιβάλλοντος, θα βοηθούσαν τις Βιομηχανίες τροφίμων και άλλες εταιρείες στο να χαράξουν μια ορθή και ασφαλή περιβαλλοντική πολιτική και θα παρείχαν τη δυνατότητα στους επενδυτές να λάβουν τις σωστές αποφάσεις σχετικά με τα περιβαλλοντικά θέματα.

Οι βασικές αρχές του CERES έχουν υιοθετηθεί από περίπου εικοσιπέντε εταιρείες.

Εξέταση περίπου τριάντα εταιρειών CERES που υποβλήθηκαν από ένα ευρύ φάσμα εταιρειών (π.χ. The Body Shop, Ben and Gerry και General Motors) δείχνει ότι η έκταση και ο βαθμός κάλυψης των περιβαλλοντικών αναφορών ποικίλει σημαντικά. Παρόλη την προσπάθεια πολλών εταιρειών να απαντήσουν στις ενενήντα μία ερωτήσεις που συνθέτουν την έκθεση CERES, αρκετές ήταν εκείνες που απλώς αρκέστηκαν στο να υποβάλλουν μια σύντομη έκθεση με πολλές περικοπές και δεν ήταν λίγες εκείνες οι οποίες υπέβαλλαν βιαστικά μια έκθεση. Η ασυνέπεια αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι το σύστημα εστιάζεται ακούσια σε μεγάλες εταιρείες, ιδιαίτερα χημικές και πετροχημικές επιχειρήσεις οι οποίες είναι εξοικειωμένες με τους κανονισμούς του EPA (Environmental Protection Agency) σε αντίθεση με τις μικρότερες επιχειρήσεις που συνήθως αντιμετωπίζουν σημαντικά προβλήματα στην κατανόηση και απάντηση ερωτήσεων.

την επίτευξη τους και τελικά στην ανασκόπηση του συστήματος. Εν συνεχεία, πολλά από αυτά τα στάδια (καθιέρωση σκοπών , στόχων, αξιολόγηση, και ανασκόπηση κ.λ.π.) είναι βασικά στοιχεία κάθε αξιόλογου συστήματος διαχείρισης και είναι κοινά στη διαχείριση και άλλων τομέων όπως η ποσότητα, η υγεία και η ασφάλεια.

2.1.2 ΕΙΔΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1.2.1 Το BS 7750

Το BS7750 είναι το πρώτο πρότυπο περιβαλλοντικής διαχείρισης παγκοσμίως το οποίο δημιουργήθηκε το 1992 από το Ινστιτούτο Προτύπων BSI. Το Βρετανικό Ινστιτούτο Προτύπων (BSI) δημιουργώντας το πρώτο πρότυπο διασφάλισης ποιότητας στον κόσμο, το BS 5750, ήταν αυτό που ουσιαστικά ανακάλυψε τα πρότυπα στα τέλη της δεκαετίας του 1970.

Το πρότυπο αυτό είναι προγενέστερο του ISO14000.

Το βασικό τμήμα του BS 7750 είναι το σύνολο των απαιτήσεων για το Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης . Επίσης, το BS7750 περιλαμβάνει δύο παραρτήματα με πληροφορίες που δεν επέχουν θέση απαιτήσεων, αλλά παρέχουν περαιτέρω πληροφορίες για την χρήση του προτύπου.

Το πρώτο παράρτημα παρέχει λεπτομερή ερμηνεία του προτύπου καθώς και οδηγίες για την οργάνωση μιας αρχικής ανασκόπησης. Η αρχική ανασκόπηση δεν είναι υποχρεωτική αλλά συνίσταται ως το πρώτο βήμα για τις εταιρείες που δεν εφαρμόζουν ήδη ένα Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης.

Τα κύρια χαρακτηριστικά του προτύπου είναι:

-
- βασικές-κατευθυντήριες-γραμμές- που-μπορούν-να-εφαρμοσθούν-σε-επιχειρήσεις-κάθε-μεγέθους-και-κλάδου
 - έμφαση στην πρόληψη
 - προσπάθεια για συνεχή βελτίωση της περιβαλλοντικής απόδοσης
 - εθελοντική εφαρμογή
 - γραπτές διαδικασίες- τεκμηρίωση

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΛΕΓΧΟΥ

2.1 ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1.1 Γενικά

Πολλοί οργανισμοί διαθέτουν κάποιο τύπο συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης* ή τουλάχιστον διαδικασίες διαχείρισης περιβαλλοντικής συμμόρφωσης και απαιτήσεις απόδοσης.

Το πρώτο πρότυπο για την εφαρμογή συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης (Σ.Π.Δ.) ήταν το British Standard (BS) 7750, το οποίο αναπτύχθηκε και δημοσιεύτηκε από το British Standards Institution το 1992. Το BS 7750 αποτέλεσε και τη βάση για την ανάπτυξη των προτύπων του ISO 14000 και συγκεκριμένα του ISO 14001, το οποίο ορίζει τις απαιτήσεις για ένα Σ.Π.Δ.

Από το 1996 είναι διαθέσιμα δύο επίσημα συστήματα πιστοποίησης, το ISO 14001 Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης και το Κοινοτικό Σύστημα Οικολογικής Διαχείρισης και Οικολογικού Ελέγχου (EMAS).

Τα συστήματα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης EMAS και ISO14001 διαφέρουν σημαντικά στις κατευθυντήριες γραμμές τους. Παρόλα αυτά έχουν παρόμοια προσέγγιση και διάρθρωση ως προς την περιβαλλοντική βελτίωση όπως π.χ. στην καθιέρωση αρχικών σκοπών (περιβαλλοντικών πολιτικών, στην ανάλυση της περιβαλλοντικής πρακτικής του οργανισμού και στους νόμους που εφαρμόζονται), στην καθιέρωση αντικειμενικών σκοπών και στόχων για την βελτίωση της απόδοσης, στην εφαρμογή ενός προγράμματος διαχείρισης για την επίτευξη αυτών των στόχων, καθώς και στο σύστημα ελέγχου για την αξιολόγηση της προόδου που έχει επίσης δημιουργηθεί για

* περιβαλλοντική Διαχείριση είναι το σύνολο των δραστηριοτήτων που καθορίζουν την περιβαλλοντική πολιτική, τους αντικειμενικούς σκοπούς και υπευθυνότητες καθώς και το σχεδιασμό των περιβαλλοντικών στόχων, την αποτίμηση των αποτελεσμάτων και τη διαρκή αξιολόγηση της επίδρασης των διεργασιών, αποβλήτων.

Ο Ε.ΣΥ.Δ. έχει διαπιστεύσει μέχρι σήμερα τους ακόλουθους φορείς ως περιβαλλοντικούς επαληθευτές συστημάτων οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS):

1. ΕΛΟΤ Α.Ε., Ελληνικός Οργανισμός Πιστοποίησης
2. QMS Επιθεωρήσεις- Έλεγχοι-Πιστοποιήσεις Ε.Π.Ε.

Το ευρωπαϊκό μητρώο των διαπιστευμένων επαληθευτών του EMAS περιλαμβάνει σήμερα 319 επαληθευτές σε όλη την Ευρώπη. Στο μητρώο αυτό, όπως δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, μπορείτε να βρείτε στοιχεία επικοινωνίας και πληροφορίες για όλους τους διαπιστευμένους επαληθευτές.

Τελειώνοντας την παράγραφο αυτή αξίζει να ασχοληθούμε με το Π.Δ1180/81, το οποίο αναφέρεται στα επιτρεπόμενα όρια εκπομπής ορισμένων ρυπαντικών ουσιών στην ατμόσφαιρα από βιομηχανικές εγκαταστάσεις .

Προβλέπονται επίσης κατευθυντήριες τιμές εκπομπής ρυπαντικών ουσιών για κάθε υδάτινο αποδέκτη, ανάλογα της χρήσης και της αφομοιωτικής ικανότητάς του, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες υγειονομικές διατάξεις.

Τέλος ορίζονται τα ανώτερα επιτρεπόμενα όρια θορύβου σε συγκεκριμένες περιοχές.

Τα κείμενα των νόμων, αποφάσεων και οδηγιών που αναφέρονται στο κεφάλαιο αυτό, βρίσκονται αναλυτικά στο Παράρτημα Ι.

1.6 Εφαρμογή του Κανονισμού EMAS στην Ελλάδα

ΚΟΙΝΗ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ 28489/2629

Για την εφαρμογή του Κανονισμού EMAS στην Ελλάδα, έχουν συσταθεί οι ακόλουθοι φορείς, όπως ορίζεται και στο κείμενο του Κανονισμού (ΕΚ) 761/2001:

Αρμόδιος Φορέας για την καταχώρηση των οργανισμών στο EMAS

Στις 12 Νοεμβρίου 1998 δημοσιεύτηκε Κοινή Υπουργική Απόφαση 28489/2629 με την οποία ορίζεται η Επιτροπή EMAS ως ο αρμόδιος φορέας για την καταχώρηση των οργανισμών στο κοινοτικό σύστημα Οικολογικής Διαχείρισης και Ελέγχου EMAS. Με ακόλουθη Υπουργική Απόφαση συγκροτήθηκε η Επιτροπή του EMAS η οποία συνεδρίασε για πρώτη φορά το Φεβρουάριο του 1999 όπου και εξέτασε την πρώτη αίτηση καταχώρησης επιχείρησης στο Σύστημα EMAS.

Στην παραπάνω Υπουργική Απόφαση ανατέθηκε στο Τμήμα Διεθνών Δραστηριοτήτων και Θεμάτων Ευρωπαϊκής Ένωσης του ΥΠΕΧΩΔΕ η διαδικασία του Οικολογικού Ελέγχου (κατάθεση αιτήσεων οργανισμών με επικυρωμένη περιβαλλοντική δήλωση, χορήγηση λογοτύπου, τήρηση μητρώου οργανισμών που συμμετέχουν στο EMAS, ενημέρωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του κοινού) και γενικότερα οι διαδικασίες που αφορούν στην εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΚ) 761/2001, καθιστώντας συνεπώς το Τμήμα Διεθνών Δραστηριοτήτων και Θεμάτων Ευρωπαϊκής Ένωσης (Τμήμα Δ.Δ. και ΕΟΚ) ως τον Αρμόδιο Φορέα του EMAS στην Ελλάδα.

Φορέας Διαπίστευσης των περιβαλλοντικών επαληθευτών

Τη διαπίστευση των περιβαλλοντικών επαληθευτών, σύμφωνα με τον Κανονισμό 761/2001, έχει αναλάβει στην Ελλάδα το Εθνικό Συμβούλιο Διαπίστευσης (Ε.ΣΥ.Δ.) που ιδρύθηκε με τον Ν. 3066/2002 και το οποίο αποτελεί μετεξέλιξη του Εθνικού Συμβουλίου Διαπίστευσης που λειτουργούσε στο Υπουργείο Ανάπτυξης από το 1994, με τον ίδιο διακριτικό τίτλο.

1.5.2 ΟΔΗΓΙΑ 1985/337/ΕΟΚ

ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Τελειώνοντας με τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Κοινότητάς αξίζει να αναφέρουμε λίγα λόγια για το περιεχόμενο της οδηγίας 1985/337/ΕΟΚ.

Η συγκεκριμένη οδηγία του συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1985 ασχολείται με την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον.

Στα άρθρα της υπογραμμίζεται ότι η καλύτερη πολιτική περιβάλλοντος συνίσταται στην πρόληψη της πηγή της δημιουργίας ρυπάνσεων ή οχλήσεων και όχι στην καταπολέμηση των επιδράσεων τους εκ των υστέρων καθώς επίσης επιβεβαιώνεται η ανάγκη να λαμβάνονται υπόψη όσο το δυνατό πιο έγκαιρα οι επιπτώσεις στο περιβάλλον όλων των τεχνικών διαδικασιών σχεδιασμού και λήψης αποφάσεων και για το σκοπό αυτό, προβλέπεται η εφαρμογή διαδικασιών για την εκτίμηση παρόμοιων επιπτώσεων.

1.5 ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ 2001/42/ΕΚ ΚΑΙ 85/337/ΕΟΚ

1.5.1 ΟΔΗΓΙΑ 2001/42/ΕΚ

ΠΕΡΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η υψηλού επιπέδου προστασία του περιβάλλοντος και η ενσωμάτωση περιβαλλοντικών ζητημάτων στην προετοιμασία και θέσπιση σχεδίων και προγραμμάτων με σκοπό την προώθηση βιώσιμης ανάπτυξης, εξασφαλίζοντας ότι, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, θα γίνεται εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων για ορισμένα σχέδια και προγράμματα που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.

Στο πρώτο παράρτημα της οδηγίας γίνεται αναφορά στις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στο κοινό και σε κάθε ενδιαφερόμενο, ενώ το δεύτερο παράρτημα αναφέρεται στα κριτήρια για τον καθορισμό της ενδεχόμενης σημασίας των πιθανών επιπτώσεων.

1.4.2 ΑΠΟΦΑΣΗ 150/1996

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΟΥ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ BS 7750

Η απόφαση της επιτροπής της 2ας Φεβρουαρίου 1996 αναφέρεται σχετικά με την αναγνώριση του Βρετανικού προτύπου BS 7750: 1994 που καθιερώνει προδιαγραφές για συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης σε συμφωνία με το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 του Συμβουλίου, για το οποίο έγινε λόγος και στην προηγούμενη απόφαση που εξετάσαμε.

Η απόφαση αυτή δεν προδικάζει τον καθορισμό απαιτήσεων για τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης και εθελοντικού ελέγχου σε οποιοδήποτε μελλοντικό ευρωπαϊκό πρότυπο και δεν συνεπάγεται άρση της υποχρέωσης για τη μεταφορά των ευρωπαϊκών προτύπων σε εθνικά πρότυπα χωρίς αλλαγές και για την κατάργηση των μη συμβατών εθνικών προτύπων σε εύθετο χρόνο.

Στο παράρτημα της απόφασης αναλύονται οι απαιτήσεις που θεσπίζει ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 του συμβουλίου για τις οποίες υφίστανται πρότυπα που αντιστοιχούν στο βρετανικό πρότυπο BS 7750 : 1994.

1.4 ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ 264/1997 ΚΑΙ 150/1996

1.4.1 ΑΠΟΦΑΣΗ 264/1997

ΠΕΡΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ

Η παρούσα απόφαση της επιτροπής της 16ης Απριλίου 1997 ασχολείται με την αναγνώριση των διαδικασιών πιστοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1993, για την εκούσια συμμετοχή επιχειρήσεων του βιομηχανικού τομέα σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου, ο οποίος όπως είπαμε και παραπάνω αντικαταστάθηκε με τον κανονισμό 761/2001.

Το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 ορίζει ότι οι επιχειρήσεις που εφαρμόζουν εθνικά, ευρωπαϊκά ή διεθνή πρότυπα για τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης και τους περιβαλλοντικούς ελέγχους και, αποδεδειγμένα, σύμφωνα με κατάλληλες διαδικασίες πιστοποίησης συμμορφώνονται προς τα εν λόγω πρότυπα, θεωρούνται ότι πληρούν τις αντίστοιχες διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93.

1.3 ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 681/2001

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΑΙΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ EMAS ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων λαμβάνοντας υπόψη ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 761/2001 καθορίζει τις απαιτήσεις για τη συμμετοχή οργανισμών στο EMAS, αποφάσισε ότι θα πρέπει να καθοριστούν κατευθύνσεις που να εξασφαλίζουν την ενιαία εφαρμογή του σε όλα τα κράτη μέλη και για το λόγο αυτό εξέδωσε την παρούσα απόφαση, η οποία αναλυτικότερα αναφέρεται στις κατευθύνσεις για οργανωτική ενότητα και κατάλληλη για καταχώριση στο EMAS, δηλαδή θα είναι δυνατή η καταχώριση στο EMAS οργανωτικών ενοτήτων με πολλές διαφορετικές οργανωτικές δομές.

Έχουν προσδιοριστεί οργανωτικές ενότητες με τις ακόλουθες οργανωτικές δομές:

1. οργανισμός που δραστηριοποιείται μόνο σε έναν χώρο·
2. οργανισμοί που μπορούν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να καταχωρίζουν μια οργανωτική ενότητα μικρότερη από ένα χώρο δραστηριοτήτων·
3. οργανισμός που δραστηριοποιείται σε διάφορους χώρους
 - α) με ίδια ή παρόμοια προϊόντα ή υπηρεσίες,
 - β) με διαφορετικά προϊόντα ή υπηρεσίες·
4. οργανισμός για τον οποίο δεν είναι δυνατό να καθοριστεί ένας συγκεκριμένος χώρος δραστηριοτήτων·
5. οργανισμός που ελέγχει προσωρινούς χώρους δραστηριοτήτων·
6. ανεξάρτητοι οργανισμοί που καταχωρίζονται ως ένας ενιαίος οργανισμός
7. μικρές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε μια δεδομένη ευρεία περιοχή και παράγουν τα ίδια ή παρόμοια προϊόντα ή υπηρεσίες·
8. τοπικές αρχές και κρατικοί φορείς.

Όπως επίσης και στις κατευθύνσεις σχετικά με τη συχνότητα των επαληθεύσεων, των επικυρώσεων καθώς και των διενεργούμενων ελέγχων.

Τέλος η παρούσα απόφαση ασχολείται και με τις κατευθύνσεις για τη χρήση του λογότυπου του EMAS.

Για να αποφευχθεί η άσκοπη επικάλυψη εργασιών, τα κράτη μέλη πρέπει να εξετάσουν τη δυνατότητα να λαμβάνεται υπ' όψιν η συμμετοχή των οργανισμών στο EMAS κατά τον έλεγχο της εφαρμογής της περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

Ο κανονισμός επιβάλλει στα κράτη μέλη να προωθήσουν τη συμμετοχή των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων στο σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου.

Τα κράτη μέλη προβάλλουν το EMAS για να το καταστήσουν όσο το δυνατό ευρύτερα γνωστό. Η επιτροπή αναλαμβάνει την προώθησή του σε κοινοτικό επίπεδο.

Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για τις κυρώσεις που πρέπει να επιβληθούν σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τον κανονισμό. Δύνανται να εφαρμόσουν σύστημα τελών για την κάλυψη δαπανών που συνδέονται με τη λειτουργία το EMAS.

Η επιτροπή επανεξετάζει το EMAS και το λογότυπό του και ενδεχομένως, προτείνει τροποποιήσεις, σε χρονικό διάστημα 5 ετών από την έναρξη ισχύος του κανονισμού.

Προκειμένου να παραμείνει ένας οργανισμός καταχωρημένος στο EMAS οφείλει να:

1. επαληθεύει τα στοιχεία που απαιτούνται για την καταχώριση στο πλαίσιο του EMAS κατά διαστήματα που δεν υπερβαίνουν τους 36 μήνες και τα στοιχεία που περιέχει η περιβαλλοντική δήλωση κατά διαστήματα που δεν υπερβαίνουν τους 12 μήνες,
2. διαβιβάζει στον αρμόδιο φορέα τις επικυρωμένες ενημερώσεις της περιβαλλοντικής δήλωσης και τις δημοσιοποιεί.

Οι οργανισμοί που συμμετέχουν στο σύστημα EMAS, καταχωρούνται από τους αρμόδιους φορείς με την προϋπόθεση ότι:

1. έχει διαβιβαστεί στους εν λόγω φορείς επικυρωμένη περιβαλλοντική δήλωση,
2. έχουν καταβληθεί τα τέλη καταχώρισης, εφόσον είναι αναγκαίο,
3. έχει διαβιβαστεί συμπληρωμένο έντυπο που περιλαμβάνει τις πληροφορίες που ορίζονται από το νόμο και
4. πληρούνται όλες οι απαιτήσεις που προβλέπονται από τον κανονισμό.

Σε περίπτωση που ένας οργανισμός δεν τηρεί τις διατάξεις του κανονισμού, οι αρμόδιοι φορείς δύνανται να διαγράψουν, να αναστέλλουν ή να αρνούνται την καταχώρισή του.

Η επιτροπή τηρεί και θέτει στη διάθεση του κοινού, μητρώο των επαληθευτών περιβάλλοντος και μητρώο των καταχωρημένων στο πλαίσιο του EMAS οργανισμών.

Καθιερώνεται λογότυπο του EMAS, το οποίο μπορεί να χρησιμοποιείται από τους οργανισμούς στα επικυρωμένα στοιχεία, στις επικυρωμένες περιβαλλοντικές δηλώσεις, στα επιστολόχαρτα των οργανισμών, σε πληροφοριακό υλικό που προβάλλει τη συμμετοχή τους στο EMAS, καθώς και στις διαφημίσεις των υπηρεσιών, προϊόντων ή δραστηριοτήτων τους. Το λογότυπο δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιείται σε προϊόντα ή στη συσκευασία τους ούτε σε συγκριτικούς ισχυρισμούς για άλλα προϊόντα.

Οποιοσδήποτε οργανισμός επιθυμεί να συμμετάσχει στο σύστημα πρέπει :

1. να υιοθετήσει περιβαλλοντική πολιτική προσδιορίζοντας τους στόχους και τις αρχές που διέπουν τη δράση του οργανισμού σε σχέση με το περιβάλλον,
2. να πραγματοποιήσει περιβαλλοντική ανάλυση των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του με εξαίρεση τους οργανισμούς που διαθέτουν ήδη πιστοποιημένο και αναγνωρισμένο σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης,
3. να θέσει σε εφαρμογή σύστημα οικολογικής διαχείρισης,
4. να διενεργεί τακτικά οικολογικό έλεγχο και να συντάσσει περιβαλλοντική δήλωση, η οποία περιλαμβάνει: περιγραφή του οργανισμού, των δραστηριοτήτων, των προϊόντων και των υπηρεσιών του, την περιβαλλοντική πολιτική και το σύστημα οικολογικής διαχείρισης του οργανισμού, περιγραφή των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των δραστηριοτήτων του, τους στόχους σε σχέση με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, τις περιβαλλοντικές επιδόσεις του οργανισμού και την ημερομηνία της δήλωσης. Η εν λόγω δήλωση πρέπει να επικυρώνεται από επαληθευτή περιβάλλοντος, του οποίου το όνομα και ο αριθμός πρέπει να αναγράφονται στη δήλωση,
5. να διαβιβάζει την επικυρωμένη περιβαλλοντική δήλωση στον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους και να δημοσιοποιεί αυτήν.

Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει σύστημα διαπίστευσης των ανεξάρτητων επαληθευτών περιβάλλοντος και εποπτείας των δραστηριοτήτων τους. Τα συστήματα αυτά πρέπει να λειτουργούν πλήρως εντός 12 μηνών από την ημερομηνία έναρξης του ισχύοντος κανονισμού. Κάθε κράτος μέλος ορίζει τον αρμόδιο φορέα του εντός 3 μηνών από την έναρξη της ισχύος του παρόντος κανονισμού. Όλοι οι φορείς διαπίστευσης συνέρχονται σε φόρουμ, το οποίο καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές σε θέματα διαπίστευσης, επάρκειας και εποπτείας των επαληθευτών. Καθιερώνεται διαδικασία αλληλοαξιολόγησης, της οποίας σκοπός είναι να διασφαλιστεί ότι τα συστήματα διαπίστευσης ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του κανονισμού.

1.2 ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ 761/2001

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΚΟΥΣΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Όπως τονίστηκε και παραπάνω ο κανονισμός **761/2001** αποτελεί το σημαντικότερο τμήμα της νομοθεσίας περί εφαρμογής του EMAS γι' αυτό και θα αναλυθεί διεξοδικότερα στην παρούσα παράγραφο.

Ο κανονισμός αυτός **αντικαθιστά** τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 του Συμβουλίου της 29^{ης} Ιουνίου 1993 για την εκούσια συμμετοχή των επιχειρήσεων του βιομηχανικού τομέα σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου. Συνεπώς, ο κανονισμός υπ' αριθ. 1836 **καταργείται**, γι αυτό και δεν κρίνεται σκόπιμη η ανάλυσή του στο παρόν κεφάλαιο.

Στόχος του νέου κοινοτικού συστήματος οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS) είναι η βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων των οργανισμών όλων των τομέων, μέσω:

1. της κατάρτισης και της εφαρμογής συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης από τους οργανισμούς,
2. της αντικειμενικής και περιοδικής αξιολόγησης των συστημάτων αυτών,
3. της επιμόρφωσης και της ενεργού συμμετοχής του προσωπικού των οργανισμών,
4. της ενημέρωσης του κοινού και των άλλων ενδιαφερομένων.

Στην παρούσα εργασία θεωρείται αναγκαίο να αναλυθεί διεξοδικά το περιεχόμενο του κανονισμού 761/2001, ο οποίος αποτελεί το θεμέλιο λίθο της νομοθεσίας σχετικά με την εφαρμογή του E.M.A.S. με στόχο την αποφυγή της πνευματικής κόπωσης του αναγνώστη. Φυσικά δεν θα παραλείψουμε να αναφερθούμε και στις υπόλοιπες αποφάσεις και οδηγίες για τις οποίες γίνεται λόγος παραπάνω.

Όπως είναι ευνόητο όλες αυτές οι προσπάθειες για την εφαρμογή του Κοινοτικού Συστήματος Οικολογικής Διαχείρισης και Οικολογικού Ελέγχου δεν άφησαν αδιάφορη και τη χώρα μας η οποία αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Στην εργασία μας θα αναλύσουμε τον νόμο 3066/2002 ο οποίος ασχολείται με την ίδρυση του Ε.ΣΥ.Δ (Εθνικό Συμβούλιο Διαπίστευσης), την απόφαση 28489/2629 καθώς και το Π.Δ 1180/1981.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ INTERNET – SITES

- www.europa.eu.int
- www.minenv.gr
- www.epta.gr
- www.vea.gr/xrisimi/emas.htm
- www.epem.gr

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Α.Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 761/2001 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Μαρτίου 2001

για την εκούσια συμμετοχή οργανισμών σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

Αφού ζήτησαν τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης⁽³⁾, υπό το πρίσμα του κοινού σχεδίου που ενέκρινε η επιτροπή συνδιαλλαγής στις 20 Δεκεμβρίου 2000,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Το άρθρο 2 της Συνθήκης ορίζει ότι η Κοινότητα έχει ως αποστολή να προάγει την αιεφόρο ανάπτυξη στο σύνολο της Κοινότητας ενώ το ψήφισμα της 1ης Φεβρουαρίου 1993⁽⁴⁾ δίδει έμφαση στη σημασία αυτής της αιεφόρου ανάπτυξης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 400 της 22.12.1998, σ. 7 και ΕΕ C 212 Ε της 25.7.2000, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ C 209 της 22.7.1999, σ. 43.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Απριλίου 1999 [(ΕΕ C 219 της 30.7.1999, σ. 385) επιβεβαιωθείσα στις 6 Μαΐου 1999 (ΕΕ C 279 της 1.10.1999, σ. 253)], κοινή θέση του Συμβουλίου της 28ης Φεβρουαρίου 2000 (ΕΕ C 128 της 8.5.2000, σ. 1) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Ιουλίου 2000 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Φεβρουαρίου 2001 και απόφαση του Συμβουλίου της 12ης Φεβρουαρίου 2001.

⁽⁴⁾ Ψήφισμα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελδόντων στα πλαίσια του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με ένα κοινοτικό πρόγραμμα πολιτικής δράσης για το περιβάλλον και τη σταθερή ανάπτυξη (ΕΕ C 138 της 17.5.1993, σ. 1).

(2) Το πρόγραμμα «Προς την αιεφορία» που έχει υποβάλει η Επιτροπή και το οποίο έχει εγκριθεί, σε γενικές γραμμές, με το ψήφισμα της 1ης Φεβρουαρίου 1993, υπογραμμίζει το ρόλο και τις ευθύνες των οργανισμών προκειμένου να ενισχυθεί η οικονομία και να προστατευθεί το περιβάλλον σε όλη την Κοινότητα.

(3) Το πρόγραμμα «προς την αιεφορία» απευθύνει έκκληση για διεύρυνση του φάσματος των μέσων στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος και για αξιοποίηση των μηχανισμών της αγοράς προκειμένου να δεσμευθούν οι οργανισμοί να υιοθετήσουν μίαν ενεργό προσέγγιση στον τομέα, η οποία να μην περιορίζεται στη συμμόρφωση προς όλες τις συναφείς ρυθμιστικές απαιτήσεις που αφορούν το περιβάλλον.

(4) Η Επιτροπή πρέπει να προωθήσει τη συνοχή μεταξύ των κοινοτικών νομοθετημάτων στο πεδίο της περιβαλλοντικής προστασίας.

(5) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1993 για την εκούσια συμμετοχή των επιχειρήσεων του βιομηχανικού τομέα σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου⁽⁵⁾ έδειξε την αποτελεσματικότητα του όσον αφορά τη βελτίωση της περιβαλλοντικής επίδοσης της βιομηχανίας.

(6) Πρέπει να αξιοποιηθεί η εμπειρία η οποία αποκτήθηκε από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 για να ενισχυθεί η ικανότητα του κοινοτικού συστήματος οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS) να επιφέρει βελτίωση της συνολικής περιβαλλοντικής επίδοσης των οργανισμών.

(5) ΕΕ L 168 της 10.7.1993, σ. 1.

- Το EMAS θα πρέπει να καταστεί διαθέσιμο σε όλους τους οργανισμούς που έχουν περιβαλλοντικές συνέπειες, παρέχοντας σ' αυτούς ένα μέσο για να διαχειρίζονται τις εν λόγω συνέπειες και να βελτιώσουν τη συνολική περιβαλλοντική επίδοσή τους.
- Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας που αναφέρονται στο άρθρο 5 της Συνθήκης, η αποτελεσματικότητα του EMAS στη βελτίωση της περιβαλλοντικής επίδοσης των ευρωπαϊκών οργανισμών μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο· ο παρών κανονισμός περιορίζεται στην εξασφάλιση μιας ισότιμης εφαρμογής του EMAS σε όλη την Κοινότητα προβλέποντας κοινούς κανόνες, διαδικασίες και βασικές απαιτήσεις για το EMAS ενώ τα μέτρα που μπορούν να ληφθούν ικανοποιητικά σε εθνικό επίπεδο επαφίενται στα κράτη μέλη.
- Οι οργανισμοί θα πρέπει να ενθαρρυνθούν να συμμετάσχουν στο EMAS σε εκούσια βάση και μπορούν να αποκομίσουν προστιθέμενη αξία από απόψεως ρυθμιστικού ελέγχου, μείωσης του κόστους και βελτίωσης της δημόσιας εικόνας τους.
- Είναι σημαντικό να συμμετάσχουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις στο EMAS και η συμμετοχή τους θα πρέπει να προωθηθεί με τη διευκόλυνση της πρόσβασης στις πληροφορίες, στα υφιστάμενα ταμεία υποστήριξης και στους δημοσίους φορείς καθώς και με τη θέσπιση ή την προώθηση μέτρων τεχνικής συνδρομής.
- Οι παρεχόμενες από τα κράτη μέλη πληροφορίες θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν από την Επιτροπή προκειμένου να εκτιμηθεί την ανάγκη θεσπίσεως συγκεκριμένων μέτρων για την αύξηση της συμμετοχής στο EMAS των οργανισμών, και ιδίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.
- Η διαφάνεια και η αξιοπιστία των οργανισμών που εφαρμόζουν συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης ενισχύονται όταν τα συστήματα διαχείρισης, τα προγράμματα ελέγχου και οι περιβαλλοντικές δηλώσεις τους εξετάζονται για να εξακριβωθεί αν ανταποκρίνονται στις σχετικές απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού και όταν η περιβαλλοντική δήλωση και οι μετέπειτα ενημερώσεις της επικυρώνονται από διαπιστευμένους επαληθευτές περιβάλλοντος.
- Είναι συνεπώς απαραίτητο να διασφαλισθεί η επαγγελματική επάρκεια των επαληθευτών περιβάλλοντος με την πρόβλεψη ενός ανεξάρτητου και ουδέτερου συστήματος διαπίστευσης, επάρκεια η οποία πρέπει διαρκώς να βελτιώνεται μέσω ενός συστήματος διαρκούς επιμόρφωσης και κατάλληλης εποπτείας των δραστηριοτήτων τους, προκειμένου να διασφαλισθεί η συνολική αξιοπιστία του EMAS· προς το σκοπό αυτό, χρειάζεται στενή συνεργασία μεταξύ των εθνικών φορέων διαπίστευσης.
- (14) Οι οργανισμοί θα πρέπει να ενθαρρυνθούν να συντάσσουν και να δημοσιοποιούν περιοδικές περιβαλλοντικές δηλώσεις, οι οποίες θα παρέχουν στο κοινό και τους άλλους ενδιαφερόμενους φορείς πληροφορίες σχετικά με την περιβαλλοντική επίδοσή τους.
- (15) Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να δημιουργήσουν κίνητρα για την ενθάρρυνση των οργανισμών να συμμετάσχουν στο EMAS.
- (16) Η Επιτροπή θα πρέπει να παράσχει τεχνική βοήθεια στις υποψήφιες προς ένταξη χώρες προκειμένου να εγκαθιδρύσουν τις απαραίτητες δομές για την εφαρμογή του EMAS.
- (17) Εκτός των γενικών απαιτήσεων του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, το EMAS δίδει έμφαση στα εξής στοιχεία: συμμόρφωση προς τις κείμενες διατάξεις, βελτίωση της περιβαλλοντικής επίδοσης καθώς και εξωτερική επικοινωνία και συμμετοχή των εργαζομένων.
- (18) Η Επιτροπή θα πρέπει να προσαρμόζει τα παραρτήματα του παρόντος κανονισμού, εκτός του παραρτήματος V, να αναγνωρίζει ευρωπαϊκά και διεθνή πρότυπα για περιβαλλοντικά θέματα τα οποία συνδέονται με το EMAS και να θεσπίζει κατευθυντήριες γραμμές σε σύμπραξη με τους ενδιαφερόμενους για το EMAS φορείς με σκοπό την συνεπή εφαρμογή των απαιτήσεων του συστήματος σε όλα τα κράτη μέλη. Χαράσσοντας τις γραμμές αυτές, η Επιτροπή θα πρέπει να συνεκτιμά την κοινοτική πολιτική περιβάλλοντος και ιδίως την κοινοτική νομοθεσία και τις οικείες διεθνείς δεσμεύσεις.
- (19) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽¹⁾.
- (20) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει ενδεχομένως να αναθεωρηθεί βάσει της πείρας που θα έχει αποκτηθεί ύστερα από κάποιο χρονικό διάστημα λειτουργίας.
- (21) Τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να προσπαθήσουν να υιοθετήσουν τις αρχές που καθιερώνονται με τον παρόντα κανονισμό.
- (22) Ο παρών κανονισμός συνεχίζει και αντικαθιστά τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 ο οποίος θα πρέπει συνεπώς να καταργηθεί.

(1) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου και οι σκοποί του

Θεσπίζεται κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου εφεξής καλούμενο EMAS, που επιτρέπει την κούσια συμμετοχή των οργανισμών, για την αξιολόγηση και τη βελτίωση της περιβαλλοντικής επίδοσης των οργανισμών και την παροχή σχετικών πληροφοριών στο κοινό και άλλους ενδιαφερόμετους.

1. Σκοπός του EMAS είναι η προώθηση της συνεχούς βελτίωσης των περιβαλλοντικών επιδόσεων των οργανισμών με:

- α) κατάρτιση και εφαρμογή συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης από τους οργανισμούς, όπως περιγράφεται στο Παράρτημα I.
- β) συστηματική, αντικειμενική και περιοδική αξιολόγηση των επιδόσεων των συστημάτων αυτών, όπως περιγράφεται στο Παράρτημα I.
- γ) ενημέρωση ως προς τις περιβαλλοντικές επιδόσεις και ανοιχτό διάλογο με το κοινό και άλλους ενδιαφερόμετους.
- δ) ενεργό συμμετοχή των εργαζομένων στον οργανισμό, καθώς και κατάλληλη εκπαίδευση και διαρκή επιμόρφωση οι οποίες διευκολύνουν τη δραστηρία συνεργασία στα καθήκοντα που αναφέρονται στο στοιχείο α). Εφόσον το ζητήσουν, συμμετέχουν επίσης τυχόν αντιπρόσωποι των εργαζομένων.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

- α) «περιβαλλοντική πολιτική»: οι γενικοί στόχοι και οι αρχές της δράσης του οργανισμού σε θέματα περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένης της συμμόρφωσης προς όλες τις κανονιστικές απαιτήσεις που αφορούν το περιβάλλον και της ανάληψης δέσμευσης για συνεχή βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων· η περιβαλλοντική πολιτική προσφέρει το πλαίσιο για τη θέσπιση και την αναθεώρηση των περιβαλλοντικών σκοπών και στόχων.
- β) «συνεχής βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων»: η διεργασία ετήσιας βελτίωσης των μετρήσιμων αποτελεσμάτων του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, όσον αφορά τη διαχείριση εκ μέρους ενός οργανισμού των σημαντικών περιβαλλοντικών του πτυχών, με βάση την περιβαλλοντική του πολιτική και τους περιβαλλοντικούς του σκοπούς και στόχους· η βελτίωση των αποτελεσμάτων δεν χρειάζεται να γίνεται ταυτόχρονα σε όλους τους τομείς δράσης.
- γ) «περιβαλλοντική επίδοση»: τα αποτελέσματα της διαχείρισης εκ μέρους ενός οργανισμού των περιβαλλοντικών του πτυχών,
- δ) «πρόληψη της ρύπανσης»: η χρήση διεργασιών, μεθόδων, υλικών ή προϊόντων που αποφεύγουν, μειώνουν ή θέτουν υπό έλεγχο τη ρύπανση, όπως η ανακύκλωση, η επεξεργασία, οι αλλαγές διεργασιών, οι μηχανισμοί ελέγχου, η αποτελεσματική χρήση των πόρων και η υποκατάσταση των υλικών,
- ε) «περιβαλλοντική επισκόπηση»: η αρχική εμπειριστατωμένη ανάλυση των περιβαλλοντικών θεμάτων, συνεπειών και επιδόσεων που σχετίζονται με τις δραστηριότητες ενός οργανισμού (Παράρτημα VII),
- στ) «περιβαλλοντική πτυχή»: ένα στοιχείο των δραστηριοτήτων, προϊόντων ή υπηρεσιών ενός οργανισμού, το οποίο μπορεί να αλληλεπιδράσει με το περιβάλλον (Παράρτημα VI) σημαντική περιβαλλοντική πτυχή είναι μια περιβαλλοντική πτυχή η οποία έχει ή μπορεί να έχει σημαντικές περιβαλλοντικές συνέπειες.
- ζ) «περιβαλλοντική συνέπεια»: οποιαδήποτε αλλαγή στο περιβάλλον είτε αρνητική είτε θετική, η οποία οφείλεται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στις δραστηριότητες, τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες ενός οργανισμού.
- η) «περιβαλλοντικό πρόγραμμα»: η περιγραφή των μέτρων (αριθμητικές και μέσα) τα οποία έχουν ληφθεί ή μελετώνται για την επίτευξη των περιβαλλοντικών σκοπών και στόχων, και ο καθορισμός προθεσμιών για την επίτευξη των περιβαλλοντικών σκοπών και στόχων.
- θ) «περιβαλλοντικός σκοπός»: ο γενικός περιβαλλοντικός σκοπός, τον οποίο επιδιώκει ο οργανισμός και ο οποίος απορρέει από την περιβαλλοντική πολιτική και, όπου είναι εφικτό, ποσοτικοποιείται.
- ι) «περιβαλλοντικός στόχος»: μια λεπτομερής απαίτηση επίδοσης, ποσοτικοποιημένη όπου είναι εφικτό, η οποία εφαρμόζεται στον οργανισμό ή τμήματα αυτού, προκύπτει από τους περιβαλλοντικούς σκοπούς και πρέπει να καθοριστεί και να τηρηθεί προκειμένου να υλοποιηθούν οι σκοποί αυτοί,
- ια) «σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης»: το τμήμα του συνολικού συστήματος διαχείρισης, το οποίο περιλαμβάνει την οργανωτική διάρθρωση, το σχεδιασμό, τις ευθύνες, τις πρακτικές, τις διαδικασίες, τις διεργασίες και τους πόρους για τη χάραξη, την εφαρμογή, την επιτυχία, την αναθεώρηση και τη διατήρηση και την αναθεώρηση της περιβαλλοντικής πολιτικής,
- ιβ) «περιβαλλοντικός έλεγχος»: ένα μέσο διαχείρισης που περιλαμβάνει συστηματική, τεκμηριωμένη, περιοδική και αντικειμενική αξιολόγηση των επιδόσεων του οργανισμού, του συστήματος διαχείρισης και των διεργασιών για την προστασία του περιβάλλοντος, και το οποίο αποσκοπεί:
 - (i) στη διευκόλυνση του διαχειριστικού ελέγχου των πρακτικών οι οποίες ενδέχεται να έχουν συνέπειες στο περιβάλλον,
 - (ii) στην αξιολόγηση της συμμόρφωσης με την περιβαλλοντική πολιτική συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών σκοπών και στόχων του οργανισμού (Παράρτημα II),

α) «κύκλος ελέγχου»: η χρονική περίοδος κατά την οποία ελέγχονται όλες οι δραστηριότητες ενός οργανισμού (Παράρτημα II).

β) «ελεγκτής»: άτομο ή ομάδα που ανήκει ή όχι στο προσωπικό ενός οργανισμού και ενεργεί για λογαριασμό των ανώτατων διοικητικών στελεχών του οργανισμού, και το οποίο διαθέτει, ατομικά ή συλλογικά, τις αρμοδιότητες που αναφέρονται στο παράρτημα II, παράγραφος 2.4 και είναι αρκούντως ανεξάρτητο από τις δραστηριότητες που ελέγχει ώστε να μπορεί να κρίνει με αντικειμενικότητα,

γ) «περιβαλλοντική δήλωση»: οι πληροφορίες οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημα III παράγραφος 3.2 στοιχεία α) έως ζ).

δ) «ενδιαφερόμενος»: άτομο ή ομάδα, συμπεριλαμβανομένων των αρχών, το οποίο αφορά ή θίγει η περιβαλλοντική επίδοση του οργανισμού.

ε) «επαληθευτής περιβάλλοντος»: πρόσωπο ή οργανισμός ανεξάρτητος του υπό επαλήθευση οργανισμού, το οποίο έχει διαπιστευθεί σύμφωνα με τους όρους και τις διαδικασίες του άρθρου 4,

ς) «σύστημα διαπίστευσης»: σύστημα για τη διαπίστευση και την εποπτεία των επαληθευτών περιβάλλοντος, το οποίο τελεί υπό τη διαχείριση αμερόληπτου ιδρύματος ή οργανισμού που έχει οριστεί ή συσταθεί από το κράτος μέλος (φορέας διαπίστευσης), διαθέτει επαρκείς πόρους και αρμοδιότητες και εφαρμόζει κατάλληλες διαδικασίες για την εκτέλεση των καθηκόντων που ορίζει ο παρών κανονισμός για το εν λόγω σύστημα,

ζ) «οργανισμός»: εταιρεία, ένωση, εκμετάλλευση, επιχείρηση, αρχή ή ίδρυμα, ή τμήματα ή συνδυασμοί αυτών, με ή χωρίς νομική προσωπικότητα, του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα, με ιδία λειτουργία και διοίκηση.

Η οργανωτική ενότητα καταχωρίζεται στο EMAS κατόπιν εγκρίσεως του επαληθευτή περιβάλλοντος και, όταν απαιτείται, των αρμοδίων φορέων, λαμβανομένων υπόψη των κατευθυντήριων γραμμών της Επιτροπής, οι οποίες θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, δεν πρέπει να υπερβαίνει όμως τα σύνορα ενός κράτους μέλους. Η μικρότερη οργανωτική ενότητα που εξετάζεται είναι ο χώρος δραστηριοτήτων. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις που καθορίζει η Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, η οργανωτική ενότητα προς καταχώριση στο EMAS μπορεί να είναι και μικρότερη από έναν χώρο δραστηριοτήτων, όπως μία υποδιαίρεση με τις δικές τις λειτουργίες.

η) «χώρος δραστηριοτήτων»: ολόκληρη η έκταση, σε μία συγκεκριμένη γεωγραφική θέση, υπό τον διαχειριστικό έλεγχο ενός οργανισμού, ο οποίος καλύπτει δραστηριότητες, προϊόντα και υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένου του συνόλου των υποδομών, του εξοπλισμού και των υλικών,

θ) «αρμόδιοι φορείς»: οι εθνικοί, περιφερειακοί ή τοπικοί φορείς που ορίζονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 5, προς άσκηση των καθηκόντων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 3

Συμμετοχή στο EMAS

1. Δικαίωμα συμμετοχής στο EMAS έχει οποιοσδήποτε οργανισμός επιθυμεί να βελτιώσει τη συνολική περιβαλλοντική επίδοσή του.

2. Προκειμένου να καταχωρισθεί ένας οργανισμός στο EMAS:

α) Διενεργεί περιβαλλοντική επισκόπηση των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του, σύμφωνα με το παράρτημα VII, η οποία καλύπτει τα θέματα που περιέχονται στο παράρτημα VI και, με βάση τα αποτελέσματα της επισκόπησης αυτής, εφαρμόζει σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης το οποίο καλύπτει όλες τις απαιτήσεις που περιγράφονται στο παράρτημα I, και συγκεκριμένα τη συμμόρφωση με την οικεία περιβαλλοντική νομοθεσία.

Ωστόσο, οι οργανισμοί οι οποίοι διαθέτουν πιστοποιημένο σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, το οποίο έχει αναγνωριστεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 9, δεν είναι υποχρεωμένοι να πραγματοποιήσουν επίσημη περιβαλλοντική επισκόπηση όταν προχωρήσουν στην εφαρμογή του EMAS. εφόσον το πιστοποιημένο σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης παρέχει τις απαραίτητες πληροφορίες για τον καθορισμό και την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών πτυχών του παραρτήματος VI.

β) διενεργεί ή αναθέτει τη διενέργεια περιβαλλοντικού ελέγχου σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος II. Οι έλεγχοι πρέπει να επιτρέπουν να αξιολογηθεί η περιβαλλοντική επίδοση του οργανισμού,

γ) συντάσσει, σύμφωνα με το παράρτημα III σημείο 3.2, περιβαλλοντική δήλωση. Η δήλωση δίδει ιδιαίτερη προσοχή στα αποτελέσματα που πέτυχε ο οργανισμός έναντι των περιβαλλοντικών σκοπών και στόχων του και στην απαίτηση για συνεχή βελτίωση των περιβαλλοντικών του επιδόσεων και λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες των ενδιαφερόμενων μερών σε θέματα ενημέρωσης,

δ) μεριμνά, αφενός, για την εξέταση της περιβαλλοντικής επισκόπησης, εάν υφίσταται, του συστήματος διαχείρισης, της διαδικασίας ελέγχου καθώς και της περιβαλλοντικής δήλωσης από τον επαληθευτή περιβάλλοντος προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον ανταποκρίνονται στις σχετικές απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, και, αφετέρου, για την επικύρωση της περιβαλλοντικής δήλωσης από τον επαληθευτή περιβάλλοντος προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του παραρτήματος III,

ε) διαβιβάζει την επικυρωμένη περιβαλλοντική δήλωση στον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο οργανισμός που ζητά καταχώριση και, μετά την καταχώριση, τη δημοσιοποιεί.

Προκειμένου ένας οργανισμός να παραμείνει καταχωρημένος στο EMAS:

α) επαληθεύει το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης και το πρόγραμμα ελέγχου σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος V παράγραφος 5.6.

β) διαβιβάζει τις ετήσιες απαραίτητες επικυρωμένες ενημερώσεις της περιβαλλοντικής δήλωσης στον αρμόδιο φορέα και τις δημοσιοποιεί. Επιτρέπονται παρεκκλίσεις όσον αφορά τη συχνότητα της ενημέρωσης υπό συνθήκες που καθορίζει η Επιτροπή στις κατευθυντήριες γραμμές που θεσπίζει με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, ιδίως για τους μικρούς οργανισμούς και τις μικρές επιχειρήσεις σύμφωνα με την σύσταση 96/280/ΕΚ της Επιτροπής⁽¹⁾, και εφόσον δεν έχει επέλθει καμία σημαντική επιχειρησιακή αλλαγή στο σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης.

Άρθρο 4

Σύστημα Διαπίστευσης

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν σύστημα για τη διαπίστευση των ανεξάρτητων επαληθευτών περιβάλλοντος και την εποπτεία των δραστηριοτήτων τους. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη είτε χρησιμοποιούν τα υφιστάμενα ιδρύματα διαπίστευσης, ή τους αρμόδιους φορείς που προβλέπονται στο άρθρο 5, είτε ορίζουν ή ιδρύουν οποιοδήποτε άλλο φορέα με το κατάλληλο νομικό καθεστώς.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η σύνδεση των εν λόγω συστημάτων να εξασφαλίζει την ανεξαρτησία και την αμεροληψία τους κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα συστήματα αυτά να λειτουργούν πλήρως εντός 12 μηνών από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος κανονισμού.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τις κατάλληλες διαβουλεύσεις με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη κατά την ίδρυση και διαχείριση των συστημάτων διαπίστευσης.

4. Η διαπίστευση των επαληθευτών περιβάλλοντος και η εποπτεία των δραστηριοτήτων τους διενεργούνται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος V.

5. Οι επαληθευτές περιβάλλοντος που έχουν διαπιστευθεί σε ένα κράτος μέλος μπορούν να διενεργούν επαλήθευση σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος V. Η έναρξη της δραστηριότητας επαλήθευσης πρέπει να γνωστοποιείται στο κράτος μέλος όπου πραγματοποιείται, και η δραστηριότητα θα επιβλέπεται από το σύστημα χορήγησης αδειών του κράτους μέλους.

6. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνουν κατ'εφαρμογή του παρόντος άρθρου και κοινοποιούν κάθε σημαντική αλλαγή στη διάρθρωση και στις διαδικασίες των συστημάτων διαπίστευσης.

7. Η Επιτροπή προωθεί, με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, τη συνεργασία των κρατών μελών με σκοπό ιδίως να αποτραπεί οποιαδήποτε ασυνέπεια μεταξύ του Παραρτήματος V και των κριτηρίων, των όρων και των διαδικασιών που εφαρμόζουν οι εθνικοί φορείς διαπίστευσης για τη διαπίστευση και την εποπτεία των επαληθευτών περιβάλλοντος ώστε να εξασφαλιστεί σταθερή ποιότητα των επαληθευτών περιβάλλοντος.

8. Οι φορείς διαπίστευσης συγκροτούν φόρουμ, αποτελούμενο από όλους τους φορείς διαπίστευσης, με σκοπό την παροχή στην Επιτροπή των στοιχείων και μέσων που απαιτούνται για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της σύμφωνα με την παράγραφο 7. Το φόρουμ συνεδριάζει τουλάχιστον μία φορά ετησίως παρουσία αντιπροσώπου της Επιτροπής.

Το φόρουμ καταρτίζει κατά περίπτωση κατευθυντήριες γραμμές σε θέματα διαπίστευσης, επάρκειας και εποπτείας των επαληθευτών. Τα κατευθυντήρια έγγραφα που καταρτίζονται διέπονται από τις διαδικασίες του άρθρου 14 παράγραφος 2.

Για να διασφαλιστεί η εναρμονισμένη λειτουργία των φορέων διαπίστευσης και των διεργασιών επαλήθευσης σε όλα τα κράτη μέλη, το φόρουμ καταρτίζει διεργασία αλληλαξιολόγησης. Σκοπός της αξιολόγησης αυτής είναι να διασφαλιστεί ότι τα συστήματα διαπίστευσης των κρατών μελών ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση αλληλαξιολόγησης διαβιβάζεται στην Επιτροπή, η οποία την διαβιβάζει για ενημέρωση στην επιτροπή του άρθρου 14 παράγραφος 1 και την δημοσιοποιεί.

Άρθρο 5

Αρμόδιοι φορείς

1. Εντός 3 μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, κάθε κράτος μέλος ορίζει τον αρμόδιο φορέα που θα είναι υπεύθυνος για την άσκηση των καθηκόντων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, και ιδίως στα άρθρα 6 και 7, και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η σύνδεση των αρμοδίων φορέων να εγγυάται την ανεξαρτησία και την αμεροληψία τους και εξασφαλίζουν ότι οι εν λόγω φορείς εφαρμόζουν τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού κατά τρόπο συνεπή.

3. Τα κράτη μέλη διαθέτουν κατευθυντήριες γραμμές για την αναστολή και την διαγραφή της καταχώρισης των οργανισμών, προς χρήση των αρμοδίων φορέων. Οι αρμόδιοι φορείς διαθέτουν ειδικότερα διαδικασίες για:

- την εξέταση των παρατηρήσεων των ενδιαφερόμενων μερών όσον αφορά τους καταχωρημένους οργανισμούς και
- την άρνηση καταχώρισης, τη διαγραφή ή την αναστολή της καταχώρισης των οργανισμών.

(1) ΕΕ L 107 της 30.4.1996, σ. 4.

Ο αρμόδιος φορέας είναι υπεύθυνος για την καταχώριση των οργανισμών στο EMAS. Ελέγχει, συνεπώς, την εγγραφή και τη διατήρηση των οργανισμών στα μητρώα.

Οι αρμόδιοι φορείς όλων των κρατών μελών συνεδριάζουν τουλάχιστον μία φορά ετησίως παρουσία αντιπροσώπου της Επιτροπής. Σκοπός των συνεδριάσεων είναι η διασφάλιση της συνεκτικότητας των διαδικασιών που συνδέονται με την καταχώριση των οργανισμών στο EMAS, καθώς και με τη διαγραφή ή την αναστολή της καταχώρισης. Οι αρμόδιοι φορείς καταρτίζουν εργασία αλληλεξιολόγησης με σκοπό να διαμορφώσουν κοινή προσέγγιση των διαδικασιών καταχώρισης. Η έκθεση αλληλεξιολόγησης διαβιβάζεται στην Επιτροπή, η οποία την διαβιβάζει για ενημέρωση στην επιτροπή του άρθρου 14 παράγραφος 1 και την κοινοποιεί.

Άρθρο 6

Καταχώριση των οργανισμών

Η καταχώριση των οργανισμών πραγματοποιείται από τους αρμόδιους φορείς αναλόγως των ακόλουθων περιπτώσεων:

Εάν ένας αρμόδιος φορέας

- έχει λάβει επικυρωμένη περιβαλλοντική δήλωση και
- έχει λάβει από τον οργανισμό συμπληρωμένο έντυπο που περιλαμβάνει τουλάχιστον τις ελάχιστες πληροφορίες που ορίζονται στο (Παράρτημα VIII) και
- έχει εισπράξει τα τυχόν απαιτούμενα τέλη καταχώρισης σύμφωνα με το άρθρο 16 και
- έχει πεισθεί, με βάση τα στοιχεία τα οποία έχει λάβει, και ιδίως μέσω ερευνών που διεξάγει η αρμόδια εκτελεστική αρχή σχετικά με το εάν ο οργανισμός συμμορφώνεται με την οικεία περιβαλλοντική νομοθεσία ότι ο οργανισμός πληροί όλες τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.

καταχωρίζει τον αιτούντα οργανισμό και του χορηγεί αριθμό καταχώρισης. Ο αρμόδιος φορέας γνωστοποιεί στη διεύθυνση του οργανισμού ότι ο οργανισμός έχει καταχωριστεί στο μητρώο.

Εάν ο αρμόδιος φορέας λάβει έκθεση εποπτείας από τον φορέα διαπίστευσης, η οποία αποδεικνύει ότι οι δραστηριότητες του επαληθευτή ασκήθηκαν με τρόπο που δεν εγγυάται επαρκώς ότι ο αιτών οργανισμός ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του κανονισμού, αρνείται ή αναστέλλει την καταχώριση κατά περίπτωση έως ότου βεβαιωθεί για τη συμμόρφωση του οργανισμού προς το EMAS.

3. Εάν ένας οργανισμός παραλείψει να υποβάλει στον αρμόδιο φορέα, εντός τριών μηνών από τη σχετική αίτηση του τελευταίου.

- την ετήσια επικυρωμένη ενημέρωση της περιβαλλοντικής δήλωσης, ή
- συμπληρωμένο από τον οργανισμό έντυπο που περιλαμβάνει τουλάχιστον τις ελάχιστες πληροφορίες που ορίζονται στο Παράρτημα VIII, ή
- τα τυχόν απαιτούμενα τέλη καταχώρισης.

η καταχώριση του οργανισμού αναστέλλεται ή διαγράφεται, κατά περίπτωση, ανάλογα με τη φύση και την έκταση της παράλειψης. Ο αρμόδιος φορέας ενημερώνει τη διεύθυνση του οργανισμού σχετικά με τους λόγους που οδήγησαν στη λήψη των σχετικών μέτρων.

4. Αν ο αρμόδιος φορέας συνάγει οποιαδήποτε στιγμή, με βάση τα εις χείρας του στοιχεία, ότι ο οργανισμός δεν πληροί πλέον μία ή περισσότερες από τις προϋποθέσεις του παρόντος κανονισμού, η καταχώριση του οργανισμού αναστέλλεται ή διαγράφεται, κατά περίπτωση, ανάλογα με τη φύση και την έκταση της παράλειψης.

Αν ο αρμόδιος φορέας πληροφορηθεί από την αρμόδια εκτελεστική αρχή ότι ένας οργανισμός έχει διαπράξει παράβαση των ισχυουσών ρυθμιστικών απαιτήσεων προστασίας του περιβάλλοντος, αρνείται την καταχώριση του εν λόγω οργανισμού ή, ενδεχομένως, αναστέλλει την καταχώριση του.

- 5. Η άρνηση της καταχώρισης, καθώς και η διαγραφή ή η αναστολή της καταχώρισης προϋποθέτει διαβούλευση με τους ενδιαφερόμενους προκειμένου να χορηγηθούν στον αρμόδιο φορέα τα αναγκαία στοιχεία για να μπορέσει να λάβει απόφαση. Ο αρμόδιος φορέας ενημερώνει τη διεύθυνση του οργανισμού σχετικά με τους λόγους που οδήγησαν στη λήψη των σχετικών μέτρων και για την πορεία των συζητήσεων με την αρμόδια εκτελεστική αρχή.
- 6. Η άρνηση ή αναστολή αίρεται αν ο αρμόδιος φορέας λάβει αποδεικτικά στοιχεία ότι ο οργανισμός πληροί τις απαιτήσεις του EMAS ή αν λάβει αποδεικτικά στοιχεία από την αρμόδια εκτελεστική αρχή ότι η παράβαση έχει παύσει και ότι ο οργανισμός έχει λάβει επαρκή μέτρα για να εξασφαλίσει ότι δεν θα επαναληφθεί.

Άρθρο 7

Μητρώο καταχωρημένων οργανισμών και διαπιστευμένων επαληθευτών περιβάλλοντος

1. Ο φορέας διαπίστευσης καταρτίζει, αναθεωρεί και ενημερώνει κατάλογο των επαληθευτών περιβάλλοντος καθώς και το πεδίο διαπίστευσής τους σε κάθε κράτος μέλος και κοινοποιεί στην Επιτροπή και στον αρμόδιο φορέα κάθε μήνα, απευθείας ή μέσω των εθνικών αρχών κατά την κρίση του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, τις αλλαγές που επέρχονται στον εν λόγω κατάλογο.

Οι αρμόδιοι φορείς καταρτίζουν και τηρούν κατάλογο των καταχωρημένων οργανισμών σε κάθε κράτος μέλος και ενημερώνουν αυτόν τον κατάλογο κάθε μήνα. Οι αρμόδιοι φορείς δημοσιοποιούν κάθε μήνα στην Επιτροπή, απευθείας ή μέσω των εθνικών αρχών κατά την κρίση του ενδιαφερομένου κράτους άλλους, τις αλλαγές που επέρχονται στον εν λόγω κατάλογο, και μπορούν να οργανώνουν, στο δίκτυο των τοπικών εξουσιοδοτημένων οργανισμών, ένα σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών, αναλόγως των οικονομικών τομέων και των τομέων αρμοδιότητας.

Η Επιτροπή τηρεί και δέτει στη διάθεση του κοινού το αρχείο των επαληθευτών περιβάλλοντος και των καταχωρημένων στο πλαίσιο του EMAS οργανισμών.

Άρθρο 8

Λογότυπο

Οι οργανισμοί οι οποίοι συμμετέχουν στο EMAS μπορούν να χρησιμοποιούν το λογότυπο που ορίζεται στο παράρτημα IV μόνο εάν τη δεδομένη στιγμή είναι καταχωρημένοι στο EMAS. Τα τεχνικά στοιχεία για την αναπαραγωγή του λογότυπου καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2 και δημοσιεύονται από την Επιτροπή.

Το λογότυπο του EMAS μπορεί να χρησιμοποιείται από τους οργανισμούς στις ακόλουθες περιπτώσεις:

σε επικυρωμένο πληροφοριακό υλικό, όπως περιγράφεται στο Παράρτημα III παράγραφος 3.5, υπό τους όρους που καθορίζονται στις κατευθύνσεις που θεσπίζει η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2 και οι οποίοι εξασφαλίζουν ότι δεν γίνεται σύγχυση με σήματα περιβαλλοντικών προϊόντων, (στην περίπτωση αυτή χρησιμοποιείται το λογότυπο 2 όπως εμφανίζεται στο Παράρτημα IV).

σε επικυρωμένες περιβαλλοντικές δηλώσεις (στην περίπτωση αυτή χρησιμοποιείται το λογότυπο 2 όπως εμφανίζεται στο Παράρτημα IV).

σε επιστολόχαρτα καταχωρημένων οργανισμών (στην περίπτωση αυτή χρησιμοποιείται το λογότυπο 1 όπως εμφανίζεται στο Παράρτημα IV).

σε πληροφοριακό υλικό που προβάλλει τη συμμετοχή ενός οργανισμού στο EMAS, (στην περίπτωση αυτή χρησιμοποιείται το λογότυπο 1 όπως εμφανίζεται στο Παράρτημα IV).

σε διαφημίσεις για προϊόντα, δραστηριότητες και υπηρεσίες, μόνον υπό τους όρους που καθορίζονται στις κατευθύνσεις που θεσπίζει η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2 και οι οποίοι εξασφαλίζουν ότι δεν γίνεται σύγχυση με σήματα περιβαλλοντικών προϊόντων.

Το λογότυπο δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί στις ακόλουθες περιπτώσεις:

σε προϊόντα ή στη συσκευασία τους.

σε συνδυασμό με συγκριτικούς ισχυρισμούς αναφορικά με άλλα προϊόντα, δραστηριότητες και υπηρεσίες.

Η Επιτροπή εξετάζει, ωστόσο, στο πλαίσιο της αξιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 3, σε ποιες εξαιρετικές περιπτώσεις το λογότυπο μπορεί να χρησιμοποιείται και, για αυτές τις περιπτώσεις, θεσπίζει κανόνες σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, οι οποίοι εξασφαλίζουν ότι δεν γίνεται σύγχυση με σήματα περιβαλλοντικών προϊόντων.

Άρθρο 9

Σχέσεις με τα ευρωπαϊκά και διεθνή πρότυπα

1. Οργανισμοί που εφαρμόζουν ευρωπαϊκά ή διεθνή πρότυπα για περιβαλλοντικά θέματα τα οποία σχετίζονται με το EMAS, και για τους οποίους έχει πιστοποιηθεί, με κατάλληλες διαδικασίες πιστοποίησης, ότι συμμορφώνονται προς τα εν λόγω πρότυπα, θεωρείται ότι πληρούν τις αντίστοιχες απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, εφόσον:

- α) τα πρότυπα έχουν αναγνωριστεί από την Επιτροπή, η οποία ενεργεί με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2,
- β) οι απαιτήσεις για τη διαπίστευση των φορέων πιστοποίησης έχουν αναγνωριστεί από την Επιτροπή η οποία ενεργεί με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2.

Τα στοιχεία των αναγνωρισμένων προτύπων (συμπεριλαμβανομένων των τμημάτων του EMAS στα οποία έχουν εφαρμογή) και των αναγνωρισμένων απαιτήσεων διαπίστευσης δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

2. Για να είναι δυνατή η καταχώρηση των οργανισμών της παραγράφου 1 στο EMAS, οι ενδιαφερόμενοι οργανισμοί αποδεικνύουν στον επαληθευτή περιβάλλοντος τη συμμόρφωσή τους προς τις απαιτήσεις που δεν καλύπτονται από τα αναγνωρισμένα πρότυπα.

Άρθρο 10

Σχέση με την λοιπή περιβαλλοντική νομοθεσία στην Κοινότητα

1. Το EMAS εφαρμόζεται με την επιφύλαξη:

- α) της κοινοτικής νομοθεσίας, ή
- β) της εθνικής νομοθεσίας ή των εθνικών τεχνικών προτύπων που δεν διέπονται από την κοινοτική νομοθεσία και
- γ) των υποχρεώσεων που υπέχουν οι οργανισμοί δυνάμει αυτών των νόμων και προτύπων όσον αφορά τους περιβαλλοντικούς ελέγχους.

2. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάζουν τον τρόπο με τον οποίο η καταχώρηση στο EMAS σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό μπορεί να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της εφαρμογής και της εκτέλεσης της περιβαλλοντικής νομοθεσίας για να αποφευχθεί η άσκοπη αλληλεπικάλυψη των προσπαθειών που καταβάλλουν οι οργανισμοί και οι αρμόδιες εκτελεστικές αρχές.

α κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα τα οποία λαμβάνουν στο θέμα αυτό. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις πληροφορίες που λαμβάνει από τα κράτη μέλη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο το ταχύτερο δυνατό και τουλάχιστον ανά τριετία.

Άρθρο 11

Προώθηση της συμμετοχής των οργανισμών και ιδίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων

Τα κράτη μέλη προωθούν τη συμμετοχή των οργανισμών στο EMAS και, ιδίως, εξετάζουν την ανάγκη εξασφάλισης της συμμετοχής των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ):

- διευκολύνοντας την πρόσβαση τους στην πληροφόρηση, σε ταμεία ενίσχυσης, σε κρατικά θεσμικά όργανα και δημόσιες συμβάσεις προμηθειών, υπό την επιφύλαξη των κοινοτικών κανόνων περί δημοσίων συμβάσεων προμηθειών.

- θεσπίζοντας ή προωθώντας μέτρα τεχνικής συνδρομής, κυρίως σε συνδυασμό με πρωτοβουλίες κατάλληλων επαγγελματικών ή τοπικών κέντρων επαφών (π.χ. τοπικές αρχές, εμπορικά επιμελητήρια, επαγγελματικές ή βιοτεχνικές ενώσεις),

- φροντίζοντας ώστε ένα λογικό τιμολόγιο εγγραφής να επιτρέπει τη μεγαλύτερη συμμετοχή.

Προκειμένου να προωθήσουν τη συμμετοχή των ΜΜΕ, συμπεριλαμβανομένων των συγκετρωμένων σε συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές, οι τοπικές αρχές, σε συνεργασία με βιομηχανικές ενώσεις, εμπορικά επιμελητήρια και ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να συνδράμουν στον προσδιορισμό σημαντικών περιβαλλοντικών πιετώσεων. Οι ΜΜΕ μπορούν στη συνέχεια να χρησιμοποιήσουν αυτά τα στοιχεία για τη διαμόρφωση του περιβαλλοντικού τους προγράμματος και τον καθορισμό των σκοπών και στόχων του συστήματος διαχείρισης του EMAS. Επιπλέον, μπορούν να αποσκοπούν σε περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο, προγράμματα που θα αρρύνουν την συμμετοχή των ΜΜΕ, όπως μια σταδιακή προσέγγιση η οποία θα οδηγήσει τελικά στην καταχώρηση στο EMAS. Το σύστημα πρέπει να λειτουργεί με τέτοιο τρόπο ώστε να αποφεύγεται η περιττή διοικητική επιβάρυνση για τους συμμετέχοντες, και ειδικότερα τους μικρούς οργανισμούς.

Προκειμένου να ενθαρρυνθεί η συμμετοχή οργανισμών στο EMAS η Επιτροπή και άλλα θεσμικά όργανα της Κοινότητας καθώς και άλλες δημόσιες αρχές σε εθνικό επίπεδο θα πρέπει να εξετάζουν, με την επιφύλαξη της κοινοτικής νομοθεσίας, με ποιον τρόπο η καταχώρηση στο EMAS μπορεί να λαμβάνεται υπόψη κατά τη θέσπιση των κριτηρίων για τις εθνικές πολιτικές σύμβασης δημοσίων συμβάσεων.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα τα οποία λαμβάνουν δυνάμει του παρόντος άρθρου. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις πληροφορίες που λαμβάνει από τα κράτη μέλη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο το ταχύτερο δυνατό και τουλάχιστον ανά τριετία.

Άρθρο 12

Πληροφόρηση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε:
 - α) οι οργανισμοί να ενημερώνονται για το περιεχόμενο του παρόντος κανονισμού,
 - β) το κοινό να ενημερώνεται για τους σκοπούς και τα κύρια στοιχεία του EMAS.

Τα κράτη μέλη, όπου αυτό απαιτείται, σε συνεργασία, μεταξύ άλλων, με τις ενώσεις επιχειρηματιών, τις ενώσεις προστασίας των καταναλωτών, τους περιβαλλοντικούς οργανισμούς τα συνδικάτα και τις τοπικές αρχές, χρησιμοποιούν, ειδικότερα, επαγγελματικές δημοσιεύσεις, τοπικές εφημερίδες, εκστρατείες προβολής ή άλλα λειτουργικά μέσα για να καταστήσουν το EMAS γνωστό στο κοινό.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα τα οποία λαμβάνουν δυνάμει του παρόντος άρθρου.

3. Η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για την προώθηση του EMAS σε κοινοτικό επίπεδο. Εξετάζει, ιδίως, σε συνεννόηση με τα μέλη της επιτροπής του άρθρου 14 παράγραφος 1 τη δυνατότητα διάδοσης της βέλτιστης πρακτικής με κατάλληλα μέσα και τρόπους.

Άρθρο 13

Παραβάσεις

Σε περίπτωση παράβασης του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα νομικά ή διοικητικά μέτρα, τα οποία κοινοποιούν στην Επιτροπή.

Άρθρο 14

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.
2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 6, της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε τρεις μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 15

Επανεξέταση

Η Επιτροπή επανεξετάζει το ΕΜΑΣ με βάση την εμπειρία που θα έχει αποκτηθεί από τη λειτουργία του και τις διεθνείς εξελίξεις, το αργότερο πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και, αν το κρίνει απαραίτητο, προτείνει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο τις κατάλληλες τροποποιήσεις.

Όλα τα Παραρτήματα του παρόντος κανονισμού, με εξαίρεση το Παράρτημα V, αναπροσαρμόζονται από την Επιτροπή, με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, με βάση την εμπειρία που έχει αποκτηθεί από τη λειτουργία του ΕΜΑΣ και σύμφωνα με ανάγκες που εντοπίστηκαν για θέσπιση κατευθυντήριων γραμμών που αφορούν τις απαιτήσεις του ΕΜΑΣ.

Η Επιτροπή αξιολογεί, ειδικότερα, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και το αργότερο πέντε έτη από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, την χρήση, αναγνώριση και ερμηνεία, ιδίως κ μέρους του κοινού και άλλων ενδιαφερομένων μερών, του λογότυπου του ΕΜΑΣ και εκτιμά εάν υπάρχει ανάγκη αναθεώρησης του λογότυπου και των προϋποθέσεων για τη χρησιμοποίησή του.

Άρθρο 16

Δαπάνες και τέλη

Επιτρέπεται η επιβολή συστήματος τελών, του οποίου τις επιπτώσεις θα καθορίζουν τα κράτη μέλη, για την κάλυψη των διοικητικών δαπανών που συνδέονται με τη διαδικασία απαχώρησης των οργανισμών και τη διαπίστευση και εποπτεία των επαληθευτών περιβάλλοντος καθώς και των συναφών δαπανών λειτουργίας του ΕΜΑΣ.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνουν δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 19 Μαρτίου 2001.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Η Πρόεδρος

N. FONTAINE

Άρθρο 17

Κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93

1. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 καταργείται από της ημερομηνίας έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, υπό την επιφύλαξη των παραγράφων 2-5 του παρόντος άρθρου.

2. Τα εθνικά συστήματα διαπίστευσης και οι αρμόδιοι φορείς που έχουν συσταθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 εξακολουθούν να ισχύουν. Τα κράτη μέλη τροποποιούν τις διαδικασίες που ακολουθούν τα συστήματα διαπίστευσης και οι αρμόδιοι φορείς σύμφωνα με τις αντίστοιχες διατάξεις του παρόντος κανονισμού. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα εν λόγω συστήματα θα λειτουργούν πλήρως εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος κανονισμού.

3. Οι επαληθευτές περιβάλλοντος οι οποίοι έχουν διαπιστευθεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 μπορούν να συνεχίσουν να εκτελούν τα καθήκοντά τους σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.

4. Οι χώροι δραστηριοτήτων οι οποίοι έχουν καταχωριστεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 θα παραμείνουν στο μητρώο του ΕΜΑΣ. Οι νέες απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού ελέγχονται τη στιγμή της επόμενης επαλήθευσης του χώρου δραστηριοτήτων. Εάν η επόμενη επαλήθευση πρόκειται να πραγματοποιηθεί λιγότερο από έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η ημερομηνία της επόμενης επαλήθευσης μπορεί να μετατεθεί κατά έξι μήνες σε συμφωνία με τον επαληθευτή περιβάλλοντος και τους αρμόδιους φορείς.

5. Οι παράγραφοι 3 και 4 εφαρμόζονται επίσης στους διαπιστευμένους επαληθευτές περιβάλλοντος και τους καταχωρημένους χώρους δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93, με την προϋπόθεση ότι οι υπεύθυνοι φορείς διαπίστευσης και οι αρμόδιοι φορείς έχουν συμφωνήσει ότι οι επαληθευτές περιβάλλοντος και οι καταχωρημένοι χώροι δραστηριοτήτων πληρούν όλες τις προϋποθέσεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 και ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.

Άρθρο 18

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. LINDH

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Λ. ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Το σύστημα διαχείρισης του περιβάλλοντος εφαρμόζεται σύμφωνα με τις ακόλουθες απαιτήσεις (τμήμα 4 του EN ISO 14001:1996) (*):

I-A. Απαιτήσεις του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης

I-A.1. Γενικές απαιτήσεις

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί ένα σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, του οποίου οι απαιτήσεις περιγράφονται στο παρόν παράρτημα.

I-A.2. Περιβαλλοντική πολιτική

Η ανώτατη διοίκηση πρέπει να καθορίσει την περιβαλλοντική πολιτική του οργανισμού και να εξασφαλίσει ότι

- α) είναι κατάλληλη για τη φύση, το εύρος και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των δραστηριοτήτων, προϊόντων ή υπηρεσιών του,
- β) περιλαμβάνει δέσμευση για συνεχή βελτίωση και πρόληψη της ρύπανσης,
- γ) περιλαμβάνει δέσμευση για συμμόρφωση προς τη σχετική περιβαλλοντική νομοθεσία και τους κανονισμούς και προς άλλες απαιτήσεις τις οποίες ο οργανισμός έχει αποδεχτεί,
- δ) παρέχει το πλαίσιο για τον καθορισμό και την ανασκόπηση των περιβαλλοντικών αντικειμενικών σκοπών και στόχων,
- ε) είναι τεκμηριωμένη, εφαρμόζεται, τηρείται και γνωστοποιείται σε όλους τους εργαζομένους,
- στ) είναι διαθέσιμη στο κοινό.

I-A.3. Σχεδιασμός

I-A.3.1. Περιβαλλοντικές πλευρές

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί διαδικασία(-ες) για τον εντοπισμό των περιβαλλοντικών πλευρών των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του, τις οποίες μπορεί να ελέγξει και επί των οποίων μπορεί να αναμένεται ότι έχει δυνατότητα παρέμβασης, προκειμένου να προσδιορίσει εκείνες που έχουν ή μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Ο οργανισμός πρέπει να εξασφαλίσει ότι οι πλευρές που σχετίζονται με αυτές τις σημαντικές επιπτώσεις λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό των περιβαλλοντικών αντικειμενικών του σκοπών.

Ο οργανισμός πρέπει να τηρεί τα ανωτέρω στοιχεία ενήμερα.

I-A.3.2. Νομικές και άλλες απαιτήσεις

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί διαδικασία για να εντοπίζει και να έχει πρόσβαση στις νομικές και άλλες απαιτήσεις που έχει αποδεχτεί, και οι οποίες έχουν εφαρμογή στις περιβαλλοντικές πλευρές των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του.

I-A.3.3. Αντικειμενικοί σκοποί και στόχοι

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί τεκμηριωμένους περιβαλλοντικούς αντικειμενικούς σκοπούς και στόχους σε κάθε σχετική λειτουργία και επίπεδο εντός των πλαισίων του.

(*) Η χρήση του κειμένου του εθνικού προτύπου, που αναπαράγεται στο παρόν παράρτημα, έχει γίνει με την άδεια της CEN (ΕΕΤ). Το πλήρες κείμενο του εθνικού προτύπου διατίθεται επί πληρωμή από τους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης, ο πίνακας των οποίων παρατίθεται στο παρόν παράρτημα.

Ο οργανισμός, όταν καθιερώνει και ανασκοπεί τους αντικειμενικούς του σκοπούς πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις νομικές και άλλες απαιτήσεις, τις σημαντικές περιβαλλοντικές του πλευρές, τις τεχνολογικές επιλογές και τις οικονομικές, λειτουργικές και επιχειρησιακές του απαιτήσεις, καθώς και τις απόψεις των ενδιαφερόμενων μερών.

Οι αντικειμενικοί σκοποί και στόχοι πρέπει να είναι συνεπείς με την περιβαλλοντική πολιτική, συμπεριλαμβανομένης της δέσμευσης για πρόληψη ρύπανσης.

I-A.3.4. Πρόγραμμα(-τα) περιβαλλοντικής διαχείρισης

Ο οργανισμός πρέπει να καταρτίζει και να διατηρεί πρόγραμμα(-τα) για την επίτευξη των αντικειμενικών του σκοπών και στόχων. Αυτό πρέπει να περιλαμβάνει:

- α) ορισμό ευθύνων για την επίτευξη των αντικειμενικών σκοπών και στόχων σε κάθε σχετική λειτουργία και επίπεδο του οργανισμού,
- β) τα μέσα και το χρονικό πλαίσιο μέσω των οποίων τα παραπάνω πρέπει να επιτευχθούν.

Εάν ένα έργο σχετίζεται με νέες εξελίξεις και νέες ή τροποποιημένες δραστηριότητες, προϊόντα ή υπηρεσίες, το (τα) πρόγραμμα(-τα) πρέπει να διορθωθεί(ούν) όπου χρειάζεται ώστε να εξασφαλιστεί ότι η περιβαλλοντική διαχείριση εφαρμόζεται και στα έργα αυτά.

I-A.4. Εφαρμογή και λειτουργία

I-A.4.1. Δομή και ευθύνες

Οι ρόλοι, οι ευθύνες και οι αρμοδιότητες και οι πρέπει να καθορίζονται, να τεκμηριώνονται και γνωστοποιούνται προκειμένου να εξυπηρετήσουν αποτελεσματικά την περιβαλλοντική διαχείριση.

Η διοίκηση πρέπει να παράσχει τα μέσα που είναι ουσιώδη για την εφαρμογή και τον έλεγχο του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης. Τα μέσα αυτά συμπεριλαμβάνουν ανθρώπινους πόρους και εξειδικευμένες δεξιότητες, τεχνολογία και οικονομικούς πόρους.

Η ανώτατη διοίκηση του οργανισμού πρέπει να διορίσει ειδικό εκπρόσωπο ή εκπροσώπους της, ο οποίος ανεξάρτητα από άλλες ευθύνες, πρέπει να έχει καθορισμένους ρόλους, ευθύνες και αρμοδιότητα για

- α) να εξασφαλίζει ότι οι απαιτήσεις του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης έχουν καθιερωθεί, εφαρμόζονται, και τηρούνται σύμφωνα με το προκειμένο Διεθνές Πρότυπο,
- β) να δίνει αναφορά στην ανώτατη διοίκηση σχετικά με την επίδοση του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, προκειμένου αυτή να προβεί σε ανασκόπηση και βελτίωσή του.

I-A.4.2. Εκπαίδευση, ευαισθητοποίηση και ικανότητα

Ο οργανισμός πρέπει να προσδιορίζει τις ανάγκες για εκπαίδευση. Πρέπει να απαιτεί όπως όλο το προσωπικό, του οποίου η εργασία μπορεί να επιφέρει σημαντική επίπτωση στο περιβάλλον, εκπαιδεύεται καταλλήλως.

Πρέπει να καθιερώνει και να διατηρεί διαδικασίες για να ενημερώνει και να ευαισθητοποιεί τους εργαζόμενους ή τα μέλη του σε κάθε θέση και επίπεδο ως προς:

- α) τη σπουδαιότητα της συμμόρφωσης προς την περιβαλλοντική πολιτική, τις διαδικασίες και τις απαιτήσεις του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης.
- β) τις σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, πραγματικές ή δυνητικές, των δραστηριοτήτων τους, και τα περιβαλλοντικά οφέλη από τη βελτιωμένη ατομική επίδοση.
- γ) τους ρόλους τους και τις ευθύνες τους για την επίτευξη της συμμόρφωσης προς την περιβαλλοντική πολιτική, τις διαδικασίες και τις απαιτήσεις του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που είναι αναγκαίες για την ετοιμότητα και ανταπόκριση σε επείγοντα περιστατικά.
- δ) τις δυνητικές συνέπειες της απόκλισης από τις προκαθορισμένες διαδικασίες λειτουργίας.

Το προσωπικό το οποίο εκτελεί έργο που μπορεί να έχει σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις πρέπει να είναι ικανό έχοντας αποκτήσει κατάλληλη εκπαίδευση, κατάρτιση ή/και εμπειρία.

1-A.4.3. Επικοινωνία

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί διαδικασίες σε σχέση με τις περιβαλλοντικές του πλευρές και το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης για:

- α) την εσωτερική επικοινωνία μεταξύ των διαφόρων επιπέδων και λειτουργιών του οργανισμού.
- β) τη λήψη και καταγραφή σχετικών στοιχείων από εξωτερικά ενδιαφερόμενα μέρη καθώς και την ανταπόκριση σε αυτά.

Ο οργανισμός πρέπει να εξετάζει τις διεργασίες για την προς τα έξω επικοινωνία επί των σημαντικών περιβαλλοντικών πλευρών και να καταγράφει σε αρχείο την απόφασή του.

1-A.4.4. Τεκμηρίωση του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί πληροφορίες, σε γραπτή ή ηλεκτρονική μορφή, για να:

- α) περιγράψει τα κύρια σημεία του συστήματος διαχείρισης και την μεταξύ τους αλληλεπίδραση.
- β) παρέχει κατεύθυνση στη σχετική τεκμηρίωση.

1-A.4.5. Έλεγχος εγγράφων

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί διαδικασίες για τον έλεγχο όλων των εγγράφων που απαιτούνται από το προκείμενο Διεθνές Πρότυπο ώστε να εξασφαλίζει ότι:

- α) αυτά μπορεί να εντοπίζονται,
- β) αυτά ανασκοπούνται περιοδικά, αναθεωρούνται όπως είναι απαραίτητο και εγκρίνονται ως προς την επάρκειά τους από εξουσιοδοτημένο προσωπικό,
- γ) οι τρέχουσες εκδόσεις των σχετικών εγγράφων είναι διαθέσιμες οπουδήποτε εκτελούνται εργασίες ουσιώδεις για την αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης,
- δ) τα απαρχαιωμένα έγγραφα απομακρύνονται αμέσως από όλα τα σημεία έκδοσης και τα σημεία χρήσης, ή λαμβάνονται άλλα μέτρα κατά της ακούσιας χρήσης αυτών,
- ε) σε τυχόν απαρχαιωμένα έγγραφα, τα οποία φυλάσσονται για σκοπούς νομικούς ή/και για διατήρησης γνώσεων, τίθεται η δέουσα ένδειξη.

Το υλικό της τεκμηρίωσης πρέπει να είναι ευανάγνωστο, χρονολογημένο (με τις ημερομηνίες αναθεώρησης) και εύκολο εντοπισμού, να τηρείται με τάξη και να φυλάσσεται για προκαθορισμένη περίοδο. Πρέπει να καθιερωθούν και να τηρούνται διαδικασίες και ευθύνες σχετικά με τη δημιουργία και τροποποίηση των διαφόρων τύπων εγγράφων.

1-A.4.6. Επιχειρησιακός έλεγχος

Ο οργανισμός επισημαίνει τις λειτουργίες και δραστηριότητες που είναι συνδεδεμένες με τις εντοπισθείσες σημαντικές περιβαλλοντικές πλευρές σε συμφωνία με την πολιτική, τους αντικειμενικούς σκοπούς και στόχους. Ο οργανισμός πρέπει να σχεδιάσει τις δραστηριότητες αυτές, συμπεριλαμβανομένης της συντήρησης, προκειμένου να διασφαλίσει ότι αυτές διεξάγονται κάτω από προκαθορισμένες συνθήκες, μέσω

- α) της καθιέρωσης και της τήρησης τεκμηριωμένων διαδικασιών για την κάλυψη καταστάσεων όπου η απουσία τους θα μπορούσε να οδηγήσει σε αποκλίσεις από την περιβαλλοντική πολιτική και τους αντικειμενικούς σκοπούς και στόχους,
- β) του καθορισμού κριτηρίων λειτουργίας στις διαδικασίες.

- γ) της καθιέρωσης και τήρησης διαδικασιών που σχετίζονται με τις εντοπίσιμες σημαντικές περιβαλλοντικές πλευρές των επιχειρημάτων και υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται από τον οργανισμό και γνωστοποίησης των σχετικών διαδικασιών και απαιτήσεων στους προμηθευτές και συμβαλλόμενους.

1-A.4.7. Ετοιμότητα και αναπόκριση σε επείγοντα περιστατικά

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί διαδικασίες για τον προσδιορισμό της πιθανότητας εμφάνισης ατυχημάτων και επειγουσών καταστάσεων και αντίδρασης σε αυτά, καθώς και για την πρόληψη και τον περιορισμό των περιβαλλοντικών επιπτώσεών τους.

Ο οργανισμός πρέπει να ανασκοπεί και να αναθεωρεί, όπου είναι απαραίτητα, τις διαδικασίες ετοιμότητας και αντιμετώπισης επείγοντων περιστατικών ή επειγουσών καταστάσεων.

Ο οργανισμός πρέπει επίσης, όπου είναι πρακτικά εφικτό, να δοκιμάζει περιοδικά αυτές τις διαδικασίες.

1-A.5. Έλεγχοι και διορθωτικές ενέργειες

1-A.5.1. Παρακολούθηση και μέτρηση

Ο οργανισμός θεσπίζει και διατηρεί τεκμηριωμένες διαδικασίες για την παρακολούθηση και μέτρηση, σε τακτική βάση, των βασικών χαρακτηριστικών των λειτουργιών και δραστηριοτήτων του, οι οποίες μπορεί να έχουν σημαντική επίπτωση στο περιβάλλον. Αυτό πρέπει να περιλαμβάνει την καταγραφή πληροφοριών ώστε να παρακολουθείται η επίδοση, καθώς και σχετικούς επιχειρησιακούς ελέγχους και συμμόρφωση προς τους αντικειμενικούς σκοπούς και στόχους του οργανισμού.

Ο εξοπλισμός παρακολούθησης πρέπει να μετρονομεύεται και να συντηρείται, και τα αρχεία της εργασίας αυτής πρέπει να τηρούνται, σύμφωνα με τις διαδικασίες του οργανισμού.

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί τεκμηριωμένη διαδικασία για την περιοδική αξιολόγηση της συμμόρφωσης προς την σχετική περιβαλλοντική νομοθεσία και τους περιβαλλοντικούς κανονισμούς.

1-A.5.2. Μη συμμόρφωση και διορθωτική και προληπτική δράση

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί διαδικασίες για τον καθορισμό των ευθυνών και των αρμοδιοτήτων για τον χειρισμό και διερεύνηση της μη συμμόρφωσης, αναλαμβάνοντας δράση για τον περιορισμό τυχόν επιπτώσεων που προκλήθηκαν, και για την έναρξη και ολοκλήρωση διορθωτικών και προληπτικών δράσεων.

Κάθε διορθωτική ή προληπτική δράση, που αναλαμβάνεται για την εξάλειψη των αιτιών των πραγματικών ή δυνητικών μη συμμορφώσεων, πρέπει να είναι ανάλογη προς το μέγεθος των προβλημάτων και προς τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

Ο οργανισμός πρέπει να εφαρμόζει και να καταγράφει κάθε αλλαγή στις τεκμηριωμένες διαδικασίες που προκύπτουν από διορθωτικές και προληπτικές δράσεις.

1-A.5.3. Αρχεία

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώσει και να διατηρεί διαδικασίες για την τρωτοποίηση, διατήρηση και καταστροφή των περιβαλλοντικών αρχείων. Τα αρχεία αυτά πρέπει να περιλαμβάνουν αρχεία εκπαίδευσης, και τα αποτελέσματα επιθεωρήσεων και ανασκοπήσεων.

Τα περιβαλλοντικά αρχεία πρέπει να είναι ευανάγνωστα, εντοπίσιμα και να επιτρέπουν να επισημανθεί η οικεία δραστηριότητα, προϊόν ή υπηρεσία. Τα περιβαλλοντικά αρχεία πρέπει να αποθηκεύονται και να διατηρούνται με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι εύκολα ανακτήσιμα και να προστατεύονται από ζημία, φθορά ή απώλεια. Ο χρόνος διατήρησής τους πρέπει να καθορίζεται και να καταγράφεται.

Τα αρχεία πρέπει να διατηρούνται όπως ταιριάζει στο σύστημα και τον οργανισμό για να αποδεικνύουν την συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις του προκειμένου Διεθνούς Προτύπου.

1-Α.5.4. *Επιθεώρηση του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης*

Ο οργανισμός πρέπει να καθιερώνει και να διατηρεί πρόγραμμα(τα) και διαδικασίες για τη διεξαγωγή περιοδικών επιθεωρήσεων του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης προκειμένου να:

- α) προσδιορίζει εάν το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης,
 - 1) συμμορφώνεται ή όχι προς τις σχεδιασθείσες ρυθμίσεις για την περιβαλλοντική διαχείριση, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων του παρόντος Διεθνούς Προτύπου, και
 - 2) έχει εφαρμοστεί και διατηρείται σωστά ή όχι και
- β) παρέχει στη διοίκηση πληροφορίες για τα αποτελέσματα των επιθεωρήσεων.

Το πρόγραμμα επιθεώρησης του οργανισμού, συμπεριλαμβανομένου κάθε χρονοδιαγράμματος, πρέπει να βασίζεται στην περιβαλλοντική σημασία της συγκεκριμένης δραστηριότητας και στα αποτελέσματα προηγούμενων επιθεωρήσεων. Οι διαδικασίες επιθεώρησης, προκειμένου να είναι πλήρεις, πρέπει να καλύπτουν το πεδίο εφαρμογής της επιθεώρησης, τη συχνότητα και τις μεθοδολογίες, καθώς επίσης τις ευθύνες και απαιτήσεις για τη διεξαγωγή των επιθεωρήσεων και την σύνταξη εκθέσεων για τα αποτελέσματα.

1-Α.6. *Ανασκόπηση από τη διοίκηση*

Η ανώτατη διοίκηση του οργανισμού πρέπει να ανασκοπεί, σε χρονικά διαστήματα που η ίδια αποφασίζει, το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, για να εξασφαλίζει τη συνεχιζόμενη καταλληλότητα, επάρκεια και αποτελεσματικότητά αυτού. Η ανασκόπηση πρέπει να εξασφαλίζει ότι έχουν συλλεχθεί οι απαραίτητες πληροφορίες που θα επιτρέψουν στη διοίκηση να προβεί στην αξιολόγηση αυτή. Η ανασκόπηση πρέπει να τεκμηριώνεται.

Η ανασκόπηση πρέπει να εξετάζει την πιθανή ανάγκη για αλλαγές στην πολιτική, στους αντικειμενικούς σκοπούς και στα άλλα στοιχεία του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, υπό το φως των αποτελεσμάτων της επιθεώρησης του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, της αλλαγής των συνθηκών και της δέσμευσης για συνεχή βελτίωση.

Πίνακας εθνικών οργανισμών τυποποίησης

B:	IBN/BIN (Institut Belge de Normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie)
DK:	DS (Dansk Standard)
D:	DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.)
EL:	ELOT (Ελληνικός οργανισμός τυποποίησης)
E:	AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificación)
F:	AFNOR (Association Française de Normalisation)
IRL:	NSAI (National Standards Authority of Ireland)
I:	UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione)
L:	SEE (Service de l'Énergie de l'État) (Luxembourg)
NL:	NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut)
A:	ON (Österreichisches Normungsinstitut)
P:	IPQ (Instituto Português da Qualidade)
FIN:	SFS (Suomen Standardisoimisliitto r.y.)
S:	SIS (Standardiserings i Sverige)
UK:	BSI (British Standards Institution)

B. ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΕΤΑΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΥΝ ΤΟ EMAS**1. Συμμόρφωση προς τις κείμενες διατάξεις**

Οι οργανισμοί είναι σε θέση να αποδείξουν ότι:

- α) γνωρίζουν όλη την ισχύουσα περιβαλλοντική νομοθεσία, καθώς και τις συνέπειες των διατάξεών της, για τον οργανισμό.
- β) έχουν διασφαλίσει την τήρηση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας και
- γ) έχουν θέσει σε εφαρμογή διαδικασίες οι οποίες επιτρέπουν στον οργανισμό να ανταποκρίνεται στις σχετικές απαιτήσεις σε διαρκή βάση.

2. Επίδοση

Ο οργανισμός είναι σε θέση να αποδείξει ότι το σύστημα διαχείρισης και οι διαδικασίες ελέγχου καλύπτουν την πραγματική περιβαλλοντική επίδοση του οργανισμού όσον αφορά τις πτυχές που αναφέρονται στο παράρτημα VI. Η επίδοση του οργανισμού όσον αφορά τους σκοπούς και στόχους του αξιολογείται ως τμήμα της διεργασίας επανεξέτασης της διαχείρισης. Ο οργανισμός μεριμνά επίσης για τη συνεχή βελτίωση της περιβαλλοντικής του επίδοσης, στα πλαίσια της οποίας μπορεί να βασίζει τη δράση του σε τοπικά, περιφερειακά και εθνικά περιβαλλοντικά προγράμματα.

Τα μέσα προς επίτευξη των σκοπών και στόχων δεν μπορούν να είναι περιβαλλοντικοί στόχοι. Εάν ο οργανισμός διαθέτει έναν ή περισσότερους χώρους δραστηριοτήτων, κάθε χώρος δραστηριοτήτων στον οποίον εφαρμόζεται το EMAS συμμορφώνεται με όλες τις απαιτήσεις του EMAS, συμπεριλαμβανομένης της συνεχούς βελτίωσης της περιβαλλοντικής επίδοσης όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο β).

3. Εξωτερική επικοινωνία

Ο οργανισμός είναι σε θέση να αποδείξει την ύπαρξη ανοικτού διαλόγου με το κοινό και τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των τοπικών κοινοτήτων και των πελατών, αναφορικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του προκειμένου να προσδιορισθούν τα προβλήματα του κοινού και των ενδιαφερομένων μερών.

4. Συμμετοχή των υπαλλήλων

Πέραν των απαιτήσεων του Παραρτήματος I τμήμα Α, οι εργαζόμενοι συμμετέχουν στη διεργασία που αποσκοπεί στη συνεχή βελτίωση της περιβαλλοντικής επίδοσης του Οργανισμού. Για το σκοπό αυτό θα μπορούσαν να αξιοποιούνται οι κατάλληλες μορφές συμμετοχής, όπως το σύστημα του βιβλίου εισηγήσεων, οι εργασίες ομάδων επί τη βάση σχεδίων ή οι περιβαλλοντικές επιτροπές. Ο οργανισμός λαμβάνει υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής για την ορθή πρακτική σ' αυτόν τον τομέα. Εφόσον το ζητήσουν, συμμετέχουν επίσης τυχόν αντιπρόσωποι των εργαζομένων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ

2.1. Γενικές απαιτήσεις

Οι εσωτερικοί έλεγχοι διασφαλίζουν ότι οι δραστηριότητες των οργανισμών ασκούνται σύμφωνα με τις καθορισμένες διαδικασίες. Ο έλεγχος μπορεί, επίσης, να αποκαλύπτει οποιαδήποτε προβλήματα συνδέονται με τις εν λόγω καθορισμένες διαδικασίες ή τυχόν δυνατότητες βελτίωσής τους. Το πεδίο των ελέγχων που διενεργούνται εντός των οργανισμών μπορεί να κυμαίνεται από τον έλεγχο μίας απλής διαδικασίας έως τον έλεγχο σύνθετων δραστηριοτήτων. Μακροπρόθεσμα, όλες οι δραστηριότητες ενός συγκεκριμένου οργανισμού υποβάλλονται σε έλεγχο. Η χρονική περίοδος η οποία απαιτείται για την ολοκλήρωση των ελέγχων όλων των δραστηριοτήτων είναι γνωστή ως κύκλος ελέγχου. Στην περίπτωση μικρών μη σύνθετων οργανισμών, όλες οι δραστηριότητες είναι δυνατόν να ελέγχονται ταυτόχρονα. Για τους οργανισμούς αυτούς, ο κύκλος ελέγχου είναι το διάστημα μεταξύ των εν λόγω ελέγχων.

Οι εσωτερικοί έλεγχοι διενεργούνται από άτομα αρκούντως ανεξάρτητα από την ελεγχόμενη δραστηριότητα προκειμένου να διασφαλίζεται αμερόληπτη κρίση. Είναι δυνατόν να διενεργούνται από μέλη του προσωπικού του οργανισμού ή τρίτα μέρη (προσωπικό άλλων οργανισμών, προσωπικό από άλλα τμήματα του ίδιου οργανισμού ή συμβούλους).

2.2. Στόχοι

Στο πρόγραμμα περιβαλλοντικού ελέγχου των οργανισμών καθορίζονται εγγράφως οι στόχοι κάθε ελέγχου ή κύκλου ελέγχου, συμπεριλαμβανομένης της συχνότητας των ελέγχων για κάθε δραστηριότητα.

Οι στόχοι περιλαμβάνουν, ειδικότερα, την αξιολόγηση των εφαρμοζόμενων συστημάτων διαχείρισης και την εξακρίβωση της συμμόρφωσής τους προς την πολιτική και το πρόγραμμα του οργανισμού, στην οποία συμπεριλαμβάνεται η συμμόρφωση προς τις σχετικές απαιτήσεις της περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

2.3. Έκταση

Η συνολική έκταση κάθε ελέγχου ή, κατά περίπτωση, κάθε σταδίου ενός κύκλου ελέγχου, ορίζεται επακριβώς και αναφέρεται ρητά στα εξής:

1. καλυπτόμενοι τομείς,
2. ελεγχόμενες δραστηριότητες,
3. περιβαλλοντικά κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη,
4. διάστημα καλυπτόμενο από τον έλεγχο.

Ο περιβαλλοντικός έλεγχος περιλαμβάνει ανάλυση των πραγματικών στοιχείων που απαιτούνται για την αξιολόγηση των επιδόσεων.

2.4. Οργάνωση και πόροι

Οι περιβαλλοντικοί έλεγχοι διενεργούνται από άτομα ή ομάδες που διαθέτουν κατάλληλη γνώση των ελεγχόμενων τομέων και πεδίων, συμπεριλαμβανομένων των γνώσεων και της εμπειρίας όσον αφορά τα σχετικά περιβαλλοντικά, διαχειριστικά, τεχνικά και ρυθμιστικά θέματα, καθώς και κατάλληλη κατάρτιση και ειδικευση στις τεχνικές ελέγχου για την επίτευξη των δηλωμένων στόχων. Οι πόροι και ο χρόνος που διατίθενται για τον έλεγχο είναι ανάλογα προς την έκταση και τους στόχους του.

Ο έλεγχος διενεργείται με την υποστήριξη των ανώτατων διοικητικών στελεχών του οργανισμού.

Οι ελεγκτές είναι αρκούντως ανεξάρτητοι από τις δραστηριότητες που ελέγχουν, ώστε να εξασφαλίζεται η αντικειμενικότητα της κρίσης τους και η αμεροληψία τους.

2.5. Προγραμματισμός και προετοιμασία του ελέγχου

Κάθε έλεγχος προγραμματίζεται και προετοιμάζεται με τους εξής στόχους:

- τη διασφάλιση της διάθεσης κατάλληλων πόρων.
- τη διασφάλιση της κατανόησης, από κάθε άτομο που μετέχει στη διεργασία ελέγχου (συμπεριλαμβανομένων των ελεγκτών, της διοίκησης και του προσωπικού), του ρόλου και των ευθυνών του.

Στην προετοιμασία συμπεριλαμβάνεται η εξοικείωση με τις δραστηριότητες του οργανισμού και με το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης που αυτός εφαρμόζει, καθώς και η ανασκόπηση των ευρημάτων και των πορισμάτων προηγούμενων ελέγχων.

2.6. Δραστηριότητες ελέγχου

Στις δραστηριότητες ελέγχου περιλαμβάνονται συζητήσεις με το προσωπικό, επαλήθευση των συνθηκών λειτουργίας και του εξοπλισμού και έλεγχος των αρχείων, των γραπτών διαδικασιών και της υπόλοιπης σχετικής τεκμηρίωσης, με σκοπό την αξιολόγηση της περιβαλλοντικής επίδοσης της ελεγχόμενης δραστηριότητας, προκειμένου να εξακριβωθεί αν ανταποκρίνεται προς τα πρότυπα και τους κανονισμούς που εφαρμόζονται ή τους σκοπούς και τους στόχους που έχουν τεθεί και αν το χρησιμοποιούμενο σύστημα διαχείρισης των περιβαλλοντικών ευθυνών είναι αποτελεσματικό και κατάλληλο. Μιταξύ άλλων, θα πρέπει να εφαρμοσθεί δειγματοληπτικός έλεγχος της συμμόρφωσης με τα εν λόγω κριτήρια προκειμένου να εξακριβωθεί η αποτελεσματικότητα του συστήματος.

Η διεργασία ελέγχου περιλαμβάνει, ειδικότερα, τα ακόλουθα στάδια:

- α) κατανόηση των συστημάτων διαχείρισης.
- β) εκτίμηση των πλεονεκτημάτων και αδυναμιών των συστημάτων διαχείρισης.
- γ) συγκέντρωση σχετικών στοιχείων.
- δ) αξιολόγηση των ευρημάτων του ελέγχου.
- ε) σύνταξη των συμπερασμάτων του ελέγχου.
- στ) έκθεση των ευρημάτων και πορισμάτων του ελέγχου.

2.7. Έκθεση των ευρημάτων και πορισμάτων του ελέγχου

1. Στο τέλος κάθε ελέγχου και κύκλου ελέγχου, οι ελεγκτές συντάσσουν γραπτή έκθεση ελέγχου, με κατάλληλη μορφή και περιεχόμενο, για την πλήρη και επίσημη αναφορά των ευρημάτων και των πορισμάτων του ελέγχου.

Τα ευρήματα και τα πορίσματα του ελέγχου ανακοινώνονται επίσημως στα ανώτατα διοικητικά στελέχη του οργανισμού.

2. Βασικοί σκοποί της γραπτής έκθεσης ελέγχου είναι:

- α) η απόδειξη της έκτασης του ελέγχου.
- β) η παροχή στη διοίκηση πληροφοριών όσον αφορά τον βαθμό συμμόρφωσης με την περιβαλλοντική πολιτική του οργανισμού και την περιβαλλοντική πρόοδο του οργανισμού.
- γ) η παροχή στη διοίκηση πληροφοριών όσον αφορά την αποτελεσματικότητα και την αξιοπιστία των μέτρων παρακολούθησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του οργανισμού.
- δ) ενδεχομένως, η απόδειξη της ανάγκης για διορθωτική δράση.

2.8. Συνέχεια του ελέγχου

Η διεργασία ελέγχου ολοκληρώνεται με την κατάρτιση και εφαρμογή κατάλληλου σχεδίου διορθωτικής δράσης.

Πρέπει να έχουν συγκροτηθεί και να λειτουργούν κατάλληλοι μηχανισμοί, ούτως ώστε να δίδεται συνέχεια στα αποτελέσματα του ελέγχου.

2.9. Συχνότητα των ελέγχων

Ο έλεγχος ή ο κύκλος ελέγχων ολοκληρώνεται, ενδεχομένως, κατά διαστήματα που δεν υπερβαίνουν τα 3 χρόνια. Η συχνότητα ελέγχου οποιασδήποτε δραστηριότητας εξαρτάται από τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) φύση, έκταση και πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων,
- β) σημασία των σχετικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων,
- γ) σημασία και αμεσότητα των προβλημάτων που διαπιστώθηκαν από προηγούμενους ελέγχους,
- δ) ιστορικό των περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Πιο σύνθετες δραστηριότητες με σοβαρότερες περιβαλλοντικές επιπτώσεις ελέγχονται συχνότερα.

Οι οργανισμοί καθορίζουν οι ίδιοι το πρόγραμμα ελέγχου και τη συχνότητα των ελέγχων, λαμβάνοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής, που εκδίδονται με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ

3.1. Εισαγωγή

Η περιβαλλοντική δήλωση αποσκοπεί στην παροχή περιβαλλοντικών πληροφοριών στο κοινό και σε άλλους ενδιαφερόμενους σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις και επιδόσεις, καθώς και στη συνεχή βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων του οργανισμού. Αποτελεί επίσης μέσο ανταπόκρισης στις απαιτήσεις των ενδιαφερομένων μερών που επισημάνθηκαν στο πλαίσιο του Παραρτήματος Γ τμήμα Β.3 και κρίθηκαν σημαντικές από τον οργανισμό (Παράρτημα VI, 6.4). Οι περιβαλλοντικές πληροφορίες υποβάλλονται με σαφήνεια και συνοχή σε έντυπη μορφή, ώστε να είναι προσίτες σε όσους δεν διαθέτουν άλλα μέσα πρόσβασης στις πληροφορίες αυτές. Κατά την πρώτη καταχώρηση και στη συνέχεια κάθε τρία χρόνια, ο οργανισμός υποχρεούται να διαθέτει τις λεπτομερείς πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3.2 σε ενοποιημένη έντυπη μορφή.

Η Επιτροπή θεσπίζει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την περιβαλλοντική δήλωση σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2.

3.2. Περιβαλλοντική δήλωση

Κατά την πρώτη καταχώρησή του, ο οργανισμός λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια της παραγράφου 3.5, παρέχει περιβαλλοντικές πληροφορίες, καλούμενες «περιβαλλοντική δήλωση», οι οποίες επικυρώνονται από επαληθευτή περιβάλλοντος. Οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται στον αρμόδιο φορέα μετά την επικύρωση και στη συνέχεια δημοσιοποιούνται. Η περιβαλλοντική δήλωση αποτελεί εργαλείο επικοινωνίας και διαλόγου με τους ενδιαφερομένους όσον αφορά τις περιβαλλοντικές επιδόσεις. Κατά την κατάρτιση και το σχεδιασμό της περιβαλλοντικής δήλωσης ο οργανισμός λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες ενημέρωσης του κοινού και των άλλων ενδιαφερομένων.

Οι ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά τις εν λόγω πληροφορίες είναι οι εξής:

- α) κατανοητή και σαφής περιγραφή του οργανισμού που καταχωρίζεται στο EMAS και σύντομη των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του καθώς και, κατά περίπτωση, των σχέσεων του με τυχόν μητρικό οργανισμό,
- β) η περιβαλλοντική πολιτική και μια σύντομη περιγραφή του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης του οργανισμού,
- γ) περιγραφή όλων των σημαντικών άμεσων και έμμεσων περιβαλλοντικών πτυχών του οργανισμού οι οποίες έχουν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις και εξεήγηση της φύσης της επίπτωσης που σχετίζεται με αυτές τις πτυχές (Παράρτημα VI),
- δ) περιγραφή των περιβαλλοντικών σκοπών και στόχων σε σχέση με τις σημαντικές περιβαλλοντικές πτυχές και επιπτώσεις,
- ε) σύντομη των διαθέσιμων στοιχείων σχετικά με την επίδοση του οργανισμού σε σύγκριση προς τους περιβαλλοντικούς σκοπούς και στόχους του που συνδέονται με τη σημαντική περιβαλλοντική επίπτωσή του. Η σύντομη μπορεί να περιλαμβάνει αριθμητικά στοιχεία για τις εκπομπές ρυπαντικών ουσιών, την παραγωγή αποβλήτων, την κατανάλωση πρώτων υλών, ενέργειας και νερού, τον θόρυβο καθώς και άλλες πτυχές που αναφέρονται στο Παράρτημα VI. Τα στοιχεία επιτρέπουν την ετήσια σύγκριση για την αξιολόγηση της εξέλιξης της περιβαλλοντικής επίδοσης του οργανισμού,
- στ) άλλοι παράγοντες που αφορούν την περιβαλλοντική επίδοση συμπεριλαμβανομένης της επίδοσης σε σχέση με τις νομοθετικές διατάξεις όσον αφορά τις σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις τους,
- ζ) ονοματεπώνυμο και αριθμός διαπίστευσης του επαληθευτή περιβάλλοντος και ημερομηνία επικύρωσης.

3.3. Κριτήρια για τις εκθέσεις επιδόσεων

Τα ανεπεξέργαστα δεδομένα που προκύπτουν από τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης μπορούν να χρησιμοποιούνται κατά ποικίλους τρόπους προκειμένου να προβάλλουν την περιβαλλοντική επίδοση των οργανισμών. Για το σκοπό αυτό, οι οργανισμοί μπορούν να χρησιμοποιούν τους υφιστάμενους σχετικούς δείκτες περιβαλλοντικής επίδοσης, εξασφαλίζοντας ότι οι επιλεγέντες δείκτες:

- α) παρέχουν σαφή εκτίμηση της επίδοσης των οργανισμών,
- β) είναι κατανοητοί και σαφείς.

- γ) επιτρέπουν τη σύγκριση της περιβαλλοντικής επίδοσης των οργανισμών σε ετήσια βάση,
- δ) επιτρέπουν, ανάλογα με την περίπτωση, τη σύγκριση με κλαδικά, εθνικά ή περιφερειακά σημεία αναφοράς,
- ε) επιτρέπουν, ανάλογα με την περίπτωση, τη σύγκριση με ρυθμιστικές απαιτήσεις.

3.4. Ενημέρωση των πληροφοριών που είναι διαθέσιμες στο κοινό

Ο οργανισμός ενημερώνει σε ετήσια βάση τις πληροφορίες που αναφέρονται στο σημείο 3.2 και μεριμνά για την ετήσια επικύρωση κάθε αλλαγής από επαληθευτή περιβάλλοντος. Παρεκκλίσεις από την συχνότητα ενημέρωσης των πληροφοριών επιτρέπονται υπό όρους που καθορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές που θεσπίζει η Επιτροπή με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2. Μετά την επικύρωσή τους οι αλλαγές υποβάλλονται, επίσης, στον αρμόδιο φορέα και δημοσιοποιούνται.

3.5. Δημοσίευση των πληροφοριών

Οι οργανισμοί πιδανόν να επιθυμούν να κοινοποιήσουν τις πληροφορίες που προέρχονται από τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισής τους σε διάφορες ομάδες του πληθυσμού ή ενδιαφερόμενους και να χρησιμοποιούν μόνο επιλεγμένες πληροφορίες της περιβαλλοντικής δήλωσης. Οποιοδήποτε περιβαλλοντικές πληροφορίες δημοσιεύονται από τους οργανισμούς μπορούν να φέρουν το λογότυπο του EMAS, υπό τον όρο ότι έχουν επικυρωθεί από επαληθευτή περιβάλλοντος ως:

- α) σαφείς και μη παραπλανητικές.
- β) τεκμηριωμένες και επαληθεύσιμες.
- γ) συναφείς και χρησιμοποιούμενες εντός του κατάλληλου πλαισίου.
- δ) αντιπροσωπευτικές της συνολικής περιβαλλοντικής επίδοσης του οργανισμού.
- ε) μη επιδεχόμενες παρερμηνεία.
- στ) σημαντικές σε σχέση με τις συνολικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

και ότι παραπέμπουν στην τελευταία περιβαλλοντική δήλωση του οργανισμού από την οποία έχουν αντληθεί.

3.6. Δημοσιοποίηση

Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3.2 στοιχεία α) έως ζ) και αποτελούν την περιβαλλοντική δήλωση του οργανισμού, καθώς και οι ενημερωμένες πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3.4, διατίθενται στο κοινό και σε πάντα ενδιαφερόμενο. Η περιβαλλοντική δήλωση πρέπει να τίθεται στη διάθεση του κοινού. Για τον σκοπό αυτό, συνιστάται στους οργανισμούς να χρησιμοποιούν όλες τις διαθέσιμες μεθόδους (ηλεκτρονική δημοσίευση, βιβλιοθήκες, κ.λπ.). Οι οργανισμοί πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξουν στον επαληθευτή περιβάλλοντος ότι σε πάντα ενδιαφερόμενο για την περιβαλλοντική επίδοση του οργανισμού δίδεται εύκολη και ελεύθερη πρόσβαση στις πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο 3.2 στοιχεία α) έως ζ) και στην παράγραφο 3.4.

3.7. Ευθύνη σε τοπικό επίπεδο

Οι οργανισμοί οι οποίοι είναι καταχωρημένοι στο EMAS πιδανόν να επιθυμούν να συντάξουν ενιαία περιβαλλοντική δήλωση, η οποία καλύπτει διαφορετικούς χώρους δραστηριοτήτων. Προορισμός του συστήματος είναι να καταστήσει τους οργανισμούς υπόλογους σε τοπικό επίπεδο και, για το λόγο αυτό, οι οργανισμοί μεριμνούν ώστε οι σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις κάθε χώρου δραστηριοτήτων να προσδιορίζονται ιπακριβώς και να εξετάζονται στην ενιαία δήλωση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Λογότυπο

Λογότυπο 1

Λογότυπο 2

Το λογότυπο μπορεί να χρησιμοποιηθεί από έναν καταχωρημένο οργανισμό σε οποιαδήποτε από τις 11 γλώσσες εφόσον χρησιμοποιούνται οι ακόλουθοι όροι:

	Λογότυπο 1	Λογότυπο 2
Danish:	«verificeret miljøledelse»	«bekræftede oplysninger»
German:	«geprüftes Umweltmanagement»	«geprüfte Information»
Greek:	«επιβεβαιωμένη περιβαλλοντική διαχείριση»	«επικυρωμένες πληροφορίες»
Spanish:	«Gestión ambiental verificada»	«información validada»
Finnish:	«vahvistettu ympäristöasioiden hallinta»	«vahvistettua tietoa»
French:	«Management environnemental vérifié»	«information validée»
Italian:	«Gestione ambientale verificata»	«informazione convalidata»
Dutch:	«Geverifieerd milieuzorgsysteem»	«gevalideerde informatie»
Portuguese:	«Gestão ambiental verificada»	«informação validada»
Swedish:	«Kontrollerat miljöledningssystem»	«godkänd information»

Και τα δύο λογότυπα φέρουν πάντα τον αριθμό καταχώρησης του οργανισμού.

Το λογότυπο χρησιμοποιείται είτε:

- σε τρία χρώματα (Pantone No. 355 Γράσινο· Pantone No. 109 Κίτρινο· Pantone No. 286 Μπλε)
- σε μαύρο πάνω σε άσπρο ή
- σε άσπρο πάνω σε μαύρο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΣΗ, ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΕΠΑΛΗΘΕΥΤΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

5.1. Γενικές διατάξεις

Η διαπίστευση των επαληθευτών περιβάλλοντος βασίζεται στις ακόλουθες γενικές αρχές επάρκειας που ορίζονται στο παρόν παράρτημα. Οι φορείς διαπίστευσης μπορούν να προβούν στη διαπίστευση φυσικών προσώπων ή/και οργανισμών, ως επαληθευτών περιβάλλοντος. Οι διαδικαστικές απαιτήσεις και τα λεπτομερή κριτήρια για την διαπίστευση των επαληθευτών περιβάλλοντος καθορίζονται δυνάμει του άρθρου 4 από τα εθνικά συστήματα διαπίστευσης σύμφωνα με τις ανωτέρω γενικές αρχές, των οποίων η τήρηση διασφαλίζεται διαμέσου της διεργασίας αλληλεξιολόγησης που θεσπίζεται με το άρθρο 4.

5.2. Απαιτήσεις για τη διαπίστευση των επαληθευτών περιβάλλοντος

5.2.1. Τα ακόλουθα προσόντα αποτελούν τις ελάχιστες απαιτήσεις στις οποίες πρέπει να ανταποκρίνεται ένας επαληθευτής, άτομο ή οργανισμός:

- α) Γνώση και κατανόηση του κανονισμού, της γενικής λειτουργίας των συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης, των σχετικών προτύπων και κατευθυντήριων γραμμών για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, που εκδίδει η Επιτροπή σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 14 παράγραφος 2,
- β) Γνώση και κατανόηση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών απαιτήσεων που καλύπτουν τη δραστηριότητα η οποία υπόκειται σε επαλήθευση,
- γ) Γνώση και κατανόηση των περιβαλλοντικών θεμάτων, περιλαμβανομένης της περιβαλλοντικής διάστασης της βιώσιμης ανάπτυξης,
- δ) Γνώση και κατανόηση των τεχνικών πτυχών, των σχετικών με περιβαλλοντικά θέματα, της δραστηριότητας η οποία υπόκειται σε επαλήθευση,
- ε) Κατανόηση της γενικής λειτουργίας της δραστηριότητας η οποία υπόκειται σε επαλήθευση με σκοπό την εκτίμηση της καταλληλότητας του συστήματος διαχείρισης,
- στ) Γνώση και κατανόηση των απαιτήσεων και της μεθοδολογίας περιβαλλοντικού ελέγχου,
- ζ) Γνώση του περιβαλλοντικού ελέγχου (περιβαλλοντική δήλωση).

Ο υποψήφιος επαληθευτής παρέχει στον οργανισμό διαπίστευσης, στον οποίο έχει υποβάλει αίτηση διαπίστευσης, τις απαραίτητες αποδείξεις των γνώσεων και της σχετικής εμπειρίας και των τεχνικών ικανοτήτων του στους ως άνω τομείς.

Επιπροσθέτως, ο επαληθευτής περιβάλλοντος πρέπει να είναι ανεξάρτητος, ιδίως έναντι του ελεγκτή ή συμβούλου του οργανισμού, αμερόλητος και αντικειμενικός κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του.

Κάθε επαληθευτής περιβάλλοντος ή οργανισμός επαλήθευσης εξασφαλίζει ότι ο επαληθευτής ή ο οργανισμός και το προσωπικό του δεν υφίστανται καμία εμπορική, οικονομική ή άλλη πίεση, η οποία θα μπορούσε να επηρεάσει την κρίση τους ή να θέσει σε κίνδυνο την εμπιστοσύνη στην ανεξαρτησία της κρίσης τους και την ακεραιότητά τους όσον αφορά τις δραστηριότητές τους, και ότι συμμορφώνονται προς τους τυχόν ισχύοντες σχετικούς κανόνες.

Ο επαληθευτής περιβάλλοντος διαθέτει τεκμηριωμένες μεθόδους και διαδικασίες καθώς και μηχανισμούς ποσοτικού ελέγχου και κανόνες για την εξασφάλιση του εμπιστευτικού χαρακτήρα, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού όσον αφορά την επαλήθευση.

Στην περίπτωση που ο επαληθευτής περιβάλλοντος είναι οργανισμός, διαθέτει και θέτει στη διάθεση τρίτων, έπειτα από σχετική αίτηση, οργανόγραμμα στο οποίο περιγράφονται λεπτομερώς οι δομές και οι αρμοδιότητες στα πλαίσια του οργανισμού καθώς και δήλωση σχετικά με το νομικό καθεστώς του, την ιδιοκτησία του και τις πηγές χρηματοδότησής του.

5.2.2. Έκταση της διαπίστευσης

Η έκταση της διαπίστευσης των επαληθευτών περιβάλλοντος καθορίζεται σύμφωνα με την ταξινόμηση των οικονομικών δραστηριοτήτων (κώδικες NACE) που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3037/90⁽¹⁾. Η έκταση της διαπίστευσης οριοθετείται από τα προσόντα του επαληθευτή περιβάλλοντος και λαμβάνει επίσης υπόψη το μέγεθος και την πολυπλοκότητα της δραστηριότητας. Ανάλογα με την περίπτωση, αυτό εξασφαλίζεται μέσω εποπτείας.

5.2.3. Πρόσθετες απαιτήσεις για τη διαπίστευση φυσικών προσώπων ως επαληθευτών περιβάλλοντος οι οποίοι διενεργούν επαληθεύσεις μόνοι.

Οι επαληθευτές περιβάλλοντος οι οποίοι είναι φυσικά πρόσωπα και διενεργούν επαληθεύσεις μόνοι, εκτός από τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις της παραγράφου 5.2.1 και 5.2.2, οφείλουν να διαθέτουν:

- όλα τα προσόντα που απαιτούνται για να διενεργούν επαληθεύσεις στους τομείς διαπίστευσής τους,
- διαπίστευση περιορισμένης έκτασης, η οποία εξαρτάται από τα ατομικά προσόντα τους.

Η συμμόρφωση με τις εν λόγω απαιτήσεις διασφαλίζεται διαμέσου της αξιολόγησης που διεξάγεται πριν από τη διαπίστευση και διαμέσου του εποπτικού ρόλου του φορέα διαπίστευσης.

5.3. Εποπτεία των επαληθευτών περιβάλλοντος

5.3.1. Εποπτεία των επαληθευτών περιβάλλοντος εκτελούμενη από τον φορέα διαπίστευσης ο οποίος χορήγησε τη διαπίστευσή τους.

Οι επαληθευτές περιβάλλοντος ενημερώνουν αμέσως τον φορέα διαπίστευσής τους για όλες τις τυχόν αλλαγές οι οποίες έχουν επιπτώσεις στη διαπίστευση ή την έκτασή της.

Λαμβάνονται μέτρα, σε τακτικά χρονικά διαστήματα που δεν υπερβαίνουν τους 24 μήνες, ώστε να διασφαλίζεται ότι οι διαπιστευμένοι επαληθευτές περιβάλλοντος εξακολουθούν να πληρούν τις απαιτήσεις διαπίστευσης και να ελέγχεται η ποιότητα των επαληθεύσεων που έχουν διενεργήσει. Η εποπτεία μπορεί να συνίσταται σε έλεγχο εκτελούμενο στο γραφείο, συγκέντρωση μαρτυριών από οργανισμούς, ερωτηματολόγια, εξέταση περιβαλλοντικών δηλώσεων που επικυρώθηκαν από τους επαληθευτές και εξέταση εκθέσεων επαλήθευσης. Θα πρέπει να είναι ανάλογη προς τις δραστηριότητες που αναλαμβάνουν οι επαληθευτές.

Οποιαδήποτε απόφαση του φορέα διαπίστευσης για παύση ή αναστολή διαπίστευσης ή για περιορισμό της έκτασής της, λαμβάνεται μόνον κατόπιν ακρόασης του διαπιστευμένου επαληθευτή περιβάλλοντος.

5.3.2. Εποπτεία των επαληθευτών περιβάλλοντος που εκτελούν δραστηριότητες επαλήθευσης σε κράτος μέλος άλλο από αυτό της διαπίστευσής τους.

Όταν ένας επαληθευτής περιβάλλοντος διαπιστευμένος σε ένα κράτος μέλος πρόκειται να ασκήσει δραστηριότητες επαλήθευσης σε άλλο κράτος μέλος, οφείλει να κοινοποιήσει στο φορέα διαπίστευσης του τελευταίου, τουλάχιστον 4 εβδομάδες προηγουμένως:

- τις λεπτομέρειες της διαπίστευσής του και, κατά περίπτωση, τα προσόντα και τη σύνθεση της ομάδας,
- το χρόνο και τον τόπο της επαλήθευσης: διεύθυνση και στοιχεία επαφής του οργανισμού, μέτρα που έχουν ληφθεί για την αντιμετώπιση προβλημάτων σχετικών με νομικές και γλωσσικές γνώσεις, εφόσον χρειάζονται.

Ο φορέας διαπίστευσης μπορεί να ζητήσει περαιτέρω στοιχεία σχετικά με τις απαιτούμενες νομικές και γλωσσικές γνώσεις κατά τα ανωτέρω.

Η κοινοποίηση αυτή διαβιβάζεται πριν από κάθε νέα επαλήθευση.

(¹) ΕΕ L 293 της 24.10.1990, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 761/93 (ΕΕ L 33 της 3.4.1993, σ. 1).

Ο φορέας διαπίστευσης δεν επιβάλλει άλλους όρους οι οποίοι μπορούν να θίξουν το δικαίωμα του επαληθευτή να παράσχει τις υπηρεσίες του σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο στο οποίο χορηγήθηκε η διαπίστευση. Απαγορεύεται ιδίως η επιβολή μεγαλύτερων τελών κοινοποίησης. Εξάλλου, ο φορέας διαπίστευσης δεν χρησιμοποιεί τη διαδικασία κοινοποίησης για να καθυστερήσει την άφιξη του επαληθευτή. Οποιαδήποτε δυσκολία εποπτείας του επαληθευτή κατά την κοινοποιημένη ημερομηνία πρέπει να δικαιολογείται δεόντως. Εάν προκύψουν δαπάνες εποπτείας, ο φορέας διαπίστευσης μπορεί να επιβάλει ανάλογα τέλη.

Εάν ο εποπτεύων φορέας διαπίστευσης δεν είναι ικανοποιημένος με την ποιότητα των εργασιών του επαληθευτή, η έκθεση εποπτείας διαβιβάζεται στον ενδιαφερόμενο επαληθευτή, στο φορέα διαπίστευσης ο οποίος χορήγησε τη διαπίστευση, στον αρμόδιο φορέα της χώρας της έδρας του υπό επαλήθευση οργανισμού και, στην περίπτωση περαιτέρω διαφωνίας, στο *forum* των φορέων διαπίστευσης.

Οι οργανισμοί δεν μπορούν να αρνηθούν την εποπτεία των επαληθευτών από τους φορείς διαπίστευσης, μέσω αξιολογήσεων ενόπιων μαρτύρων κατά τη διάρκεια της διεργασίας επαλήθευσης.

5.4. Καθήκοντα των επαληθευτών περιβάλλοντος

5.4.1. Καθήκον του επαληθευτή περιβάλλοντος είναι να ελέγχει, με την επιφύλαξη των εκτελεστικών εξουσιών των κρατών μελών σε θέματα τήρησης των ρυθμιστικών απαιτήσεων:

- α) τη συμμόρφωση προς όλες τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού: την αρχική περιβαλλοντική επισκόπηση, κατά περίπτωση, το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, τον περιβαλλοντικό έλεγχο, τα αποτελέσματά του και την περιβαλλοντική δήλωση,
- β) την ακρίβεια, αξιοπιστία και ορθότητα των δεδομένων και των πληροφοριών:
 - της περιβαλλοντικής δήλωσης (παράρτημα III παράγραφοι 3.2 και 3.3).
 - των περιβαλλοντικών πληροφοριών που πρέπει να επικυρώνονται (παράρτημα III παράγραφος 3.4).

Ειδικότερα, ο επαληθευτής ερευνά, σύμφωνα με τους κανόνες της ορθής επαγγελματικής πρακτικής, την τεχνική εγκυρότητα της αρχικής περιβαλλοντικής επισκόπησης, του ελέγχου ή άλλων διαδικασιών που εφαρμόζονται από τον οργανισμό χωρίς περιττή επανάληψη των διαδικασιών αυτών. Μεταξύ άλλων, ο επαληθευτής πρέπει να διενεργεί δειγματοληπτικούς ελέγχους προκειμένου να διαπιστώσει εάν τα αποτελέσματα του εσωτερικού ελέγχου είναι αξιόπιστα.

5.4.2. Κατά την πρώτη επαλήθευση, ο επαληθευτής περιβάλλοντος ελέγχει, ειδικότερα, εάν ο οργανισμός ικανοποιεί τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) Ένα πλήρως λειτουργικό σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης σύμφωνα με το παράρτημα I.
- β) Ένα πλήρως σχεδιασμένο πρόγραμμα ελέγχων, το οποίο έχει ήδη αρχίσει σύμφωνα με το παράρτημα II, κατά τρόπον ώστε να έχουν καλυφθεί τουλάχιστον οι περιοχές με το σημαντικότερο περιβαλλοντικό αντίκτυπο.
- γ) Ολοκλήρωση μίας επανεξέτασης της διαχείρισης.
- δ) Σύνταξη περιβαλλοντικής δήλωσης σύμφωνα με το Παράρτημα III παράγραφος 3.2.

5.4.3. Συμμόρφωση προς τις κείμενες διατάξεις

Ο επαληθευτής περιβάλλοντος εξασφαλίζει ότι ο οργανισμός εφαρμόζει διαδικασίες με σκοπό τον έλεγχο των πτυχών ή των δραστηριοτήτων του που υπόκεινται σε κοινοτικές ή εθνικές νομοθετικές διατάξεις και αν οι εν λόγω διαδικασίες είναι σε θέση να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση. Ειδικότερα, από την εξέταση των ελέγχων συνάγεται η ικανότητα των εφαρμοζόμενων διαδικασιών να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση προς τις κείμενες διατάξεις.

Ο επαληθευτής δεν επικυρώνει την περιβαλλοντική δήλωση, εάν κατά τη διεργασία επαλήθευσης παρατηρήσει, π.χ., μέσω δειγματοληπτικών ελέγχων, ότι ο οργανισμός δεν τηρεί τις νομοθετικές διατάξεις.

5.4.4. Προσδιορισμός του οργανισμού

Κατά την επαλήθευση του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης και την επικύρωση της περιβαλλοντικής δήλωσης, ο επαληθευτής βεβαιώνεται ότι οι ενότητες του οργανισμού είναι επακριβώς καθορισμένες και αντιστοιχούν σε πραγματικό διαχωρισμό των δραστηριοτήτων. Το περιεχόμενο της δήλωσης πρέπει να καλύπτει σαφώς τα διάφορα τμήματα του οργανισμού στα οποία έχει εφαρμογή το EMAS.

5.5. Όροι εκτέλεσης των καθηκόντων του επαληθευτή περιβάλλοντος

- 5.5.1. Ο επαληθευτής ενεργεί στο πλαίσιο της διαπίστευσης του και βάσει έγγραφης συμφωνίας με τον οργανισμό, η οποία καθορίζει το αντικείμενο της εργασίας, παρέχει στον επαληθευτή τη δυνατότητα να εργαστεί με επαγγελματική ανεξαρτησία και επιβάλλει στον οργανισμό να παράσχει την αναγκαία συνδρομή.
- 5.5.2. Η επαλήθευση συνεπάγεται εξέταση εγγράφων, επίσκεψη στον οργανισμό, η οποία περιλαμβάνει ιδίως συνελεύσεις με το προσωπικό, σύνταξη έκθεσης προς τη διοίκηση του οργανισμού και επίλυση εκ μέρους του των ζητημάτων που επισημαίνονται στην εν λόγω έκθεση.
- 5.5.3. Στα έγγραφα που πρέπει να εξετασθούν πριν από την επίσκεψη συμπεριλαμβάνονται βασικές πληροφορίες σχετικά με τον οργανισμό και τις εκεί δραστηριότητες, η περιβαλλοντική πολιτική και το περιβαλλοντικό πρόγραμμα, η περιγραφή του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης που εφαρμόζεται στον οργανισμό, λεπτομέρειες για την περιβαλλοντική επισκόπηση ή τον έλεγχο, η έκθεση για την εν λόγω επισκόπηση ή τον έλεγχο και για κάθε διορθωτική ενέργεια που ακολούθησε και το σχέδιο περιβαλλοντικής δήλωσης.
- 5.5.4. Ο επαληθευτής συντάσσει έκθεση προς τη διοίκηση του οργανισμού. Στην έκθεση αναφέρονται:
- α) όλα τα θέματα τα οποία συνδέονται με τις εργασίες που εκτέλεσε ο επαληθευτής,
 - β) το σημείο εκκίνησης της πορείας του οργανισμού προς την εφαρμογή ενός συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης,
 - γ) σε γενικές γραμμές, περιπτώσεις μη συμμόρφωσης προς τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού και ιδίως:
 - οι τεχνικές ατέλειες της περιβαλλοντικής επισκόπησης ή της μεθόδου ελέγχου ή του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης ή κάθε άλλης σχετικής διεργασίας,
 - τα σημεία διαφωνίας με το σχέδιο περιβαλλοντικής δήλωσης καθώς και λεπτομέρειες για τις τροποποιήσεις ή προσυθήκες που θα πρέπει να γίνουν στην περιβαλλοντική δήλωση.
 - δ) η σύγκριση με την αξιολόγηση των προηγούμενων δηλώσεων και την αξιολόγηση της επίδοσης του οργανισμού.

5.6. Συχνότητα των επαληθεύσεων

Ο επαληθευτής περιβάλλοντος σε συνεννόηση με τον οργανισμό, καταρτίζει πρόγραμμα με σκοπό να διασφαλισθεί ότι όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για την καταχώρηση EMAS επαληθεύονται σε περίοδο η οποία δεν υπερβαίνει τους 36 μήνες. Επιπλέον, ο επαληθευτής επικυρώνει, κατά διαστήματα τα οποία δεν υπερβαίνουν τους 12 μήνες, κάθε ενημερωμένη πληροφορία της περιβαλλοντικής δήλωσης. Παρεκκλίσεις από τη συχνότητα των ενημερώσεων επιτρέπονται υπό τις συνθήκες που καθορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής, οι οποίες εκδίδονται με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΤΥΧΕΣ

6.1. Γενικές διατάξεις

Ο οργανισμός εξετάζει όλες τις περιβαλλοντικές πτυχές των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του και αποφασίζει, βάσει κριτηρίων στα οποία λαμβάνεται υπόψη η κοινοτική νομοθεσία, ποιες περιβαλλοντικές πτυχές έχουν σημαντικές επιπτώσεις, προκειμένου να καθορίσει τους περιβαλλοντικούς στόχους του. Τα κριτήρια αυτά είναι προστά στο κοινό.

Ο οργανισμός εξετάζει τόσο τις άμεσες όσο και τις έμμεσες περιβαλλοντικές πτυχές των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του.

6.2. Άμεσες περιβαλλοντικές πτυχές

Οι εν λόγω πτυχές καλύπτουν τις δραστηριότητες των οργανισμών που βρίσκονται υπό το διαχειριστικό έλεγχό τους και περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τα εξής:

- α) εκπομπές στην ατμόσφαιρα,
- β) απορρίψεις στα ύδατα,
- γ) αποφυγή, ανακύκλωση, επαναχρησιμοποίηση, μεταφορά και διάθεση στερεών και άλλων αποβλήτων, ιδίως επικίνδυνων,
- δ) χρήση και μόλυνση του εδάφους,
- ε) χρήση φυσικών πόρων και πρώτων υλών (συμπεριλαμβανομένης της ενέργειας),
- στ) τοπικά θέματα (θόρυβος, κραδασμοί, οσμές, οκόννη, οπτική εμφάνιση, κ.λπ.),
- ζ) θέματα μεταφορών (τόσο προϊόντων και υπηρεσιών όσο και εργαζομένων),
- η) κίνδυνοι περιβαλλοντικών ατυχημάτων και επιπτώσεις ή ενδεχόμενες επιπτώσεις από συμβάντα, ατυχήματα και πιθανές καταστάσεις έκτακτης ανάγκης,
- θ) συνέπειες για τη βιολογική ποικιλότητα.

6.3. Έμμεσες περιβαλλοντικές πτυχές

Οι δραστηριότητες, τα προϊόντα και οι υπηρεσίες των οργανισμών μπορεί να έχουν σημαντικές περιβαλλοντικές πτυχές, επί των οποίων οι οργανισμοί πιθανόν να μην έχουν πλήρη διαχειριστικό έλεγχο.

Στις επιπτώσεις αυτές συγκαταλέγονται ενδεικτικά:

- α) θέματα που σχετίζονται με τα προϊόντα (σχεδιασμός, ανάπτυξη, συσκευασία, μεταφορά, χρήση και ανάκτηση/διάθεση αποβλήτων),
- β) οι επενδύσεις κεφαλαίου, η χορήγηση δανείων και οι ασφαλιστικές υπηρεσίες,
- γ) οι νέες αγορές,
- δ) η επιλογή και σύνθεση των υπηρεσιών (π.χ. μεταφορές ή τροφοδοσία),
- ε) οι διοικητικές αποφάσεις και οι αποφάσεις προγραμματισμού,
- στ) η σύνθεση της κλίμακας των προϊόντων,
- ζ) η περιβαλλοντική επίδοση και οι πρακτικές των εργολάβων, υπεργολάβων και προμηθευτών.

Οι οργανισμοί πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξουν ότι έχουν εντοπίσει τις σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις που συνδέονται με τις διαδικασίες προμηθειών τις οποίες εφαρμόζουν και ότι τις έχουν λάβει υπόψη στο σύστημα διαχείρισης. Ο οργανισμός φροντίζει να εξασφαλίσει ότι οι προμηθευτές και οι ενεργούντες εξ' ονόματος του οργανισμού συμμορφούνται προς την περιβαλλοντική πολιτική του, κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων στα πλαίσια της σύμβασης.

Στην περίπτωση των παραπάνω έμμεσων περιβαλλοντικών πτυχών, ο οργανισμός εξετάζει σε ποιο βαθμό μπορεί να επηρεάσει τις πτυχές αυτές και ποια μέτρα μπορεί να λάβει για να μειωθούν οι επιπτώσεις τους.

6.4. Σημασία

Ο οργανισμός είναι υπεύθυνος να καθορίσει κριτήρια αξιολόγησης της σημασίας των περιβαλλοντικών πτυχών των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του και να προσδιορίσει ποιά έχουν σημαντική περιβαλλοντική επίπτωση. Τα κριτήρια που χρησιμοποιεί ο οργανισμός πρέπει να είναι πλήρη, αναπαραγώγιμα, να επιδέχονται ανεξάρτητο έλεγχο και δημοσιοποιημένα.

Οι παράμετροι για τον καθορισμό των κριτηρίων εκτίμησης της σημασίας των περιβαλλοντικών πτυχών των οργανισμών δύνανται να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τα εξής:

- α) πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση του περιβάλλοντος για τον προσδιορισμό των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών των οργανισμών που μπορεί να έχουν περιβαλλοντικές επιπτώσεις,
- β) δεδομένα που διαθέτει ο οργανισμός σχετικά με τις εισροές πρώτων υλών και ενέργειας, τις απορρίψεις, τα απόβλητα καθώς και τις εκπομπές, από πλευράς επικινδυνότητάς τους,
- γ) απόψεις των ενδιαφερόμενων φορέων,
- δ) περιβαλλοντικές δραστηριότητες του οργανισμού οι οποίες αποτελούν αντικείμενο ρύθμισης,
- ε) δραστηριότητες προμηθειών,
- στ) σχεδιασμός, ανάπτυξη, παραγωγή, διανομή, συντήρηση, χρήση, επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση και διάθεση των προϊόντων του οργανισμού,
- ζ) δραστηριότητες του οργανισμού με το σημαντικότερο περιβαλλοντικό κόστος και περιβαλλοντικό όφελος.

Ο οργανισμός κατά την εκτίμηση της σημασίας των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των δραστηριοτήτων του, θα πρέπει να λάβει υπ' όψιν όχι μόνον τις κανονικές συνθήκες λειτουργίας, αλλά και τις συνθήκες που συνεπάγεται το άνοιγμα ή κλείσιμο, καθώς και τις λογικά προβλέψιμες συνθήκες εκτάκτου ανάγκης. Επίσης λαμβάνονται υπ' όψιν οι δραστηριότητες κατά το παρελθόν, το παρόν, καθώς και οι υπό σχεδιασμόν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

7.1. Γενικές διατάξεις

Ο οργανισμός ο οποίος δεν έχει παράσχει τα στοιχεία που απαιτούνται για τον προσδιορισμό και την εκτίμηση των σημαντικών περιβαλλοντικών πτυχών σύμφωνα με το παράρτημα VI, οφείλει να προσδιορίσει την θέση του έναντι του περιβάλλοντος διαμέσου μίας επισκόπησης. Σκοπός της επισκόπησης θα πρέπει να είναι να εξεταστούν όλες οι περιβαλλοντικές πτυχές του οργανισμού ως βάση για τη συγκρότηση του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης.

7.2. Απαιτήσεις

Η επισκόπηση θα πρέπει να καλύπτει πέντε βασικά πεδία:

- α) νομοθετικές, ρυθμιστικές και άλλες απαιτήσεις με τις οποίες συμφωνεί ο οργανισμός,
- β) προσδιορισμό όλων των περιβαλλοντικών πτυχών με σημαντική περιβαλλοντική επίπτωση σύμφωνα με το παράρτημα VI, με ποιοτική και ποσοτική εκτίμηση, και με κατάλογο όσων κρίνονται σημαντικές,
- γ) περιγραφή των κριτηρίων για την εκτίμηση της σημασίας της περιβαλλοντικής επίπτωσης, σύμφωνα με το παράρτημα VI. 6.4.
- δ) εξέταση όλων των υφισταμένων πρακτικών και διαδικασιών περιβαλλοντικής διαχείρισης.
- ε) αξιολόγηση των परिστάτων της διερεύνησης παρελθόντων συμβάντων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

ΠΑΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ

Ελάχιστες απαιτήσεις

Όνομα/επωνυμία του οργανισμού
Διεύθυνση οργανισμού
Αρμόδιος επαφών
Κωδικός δραστηριοτήτων NACE
Αριθμός εργαζομένων

Όνομα του επαληθευτή
Αριθμός διαπίστευσης
Έκταση της διαπίστευσης
Ημερομηνία της επόμενης περιβαλλοντικής δήλωσης
Όνομασία της εκτελεστικής αρχής, ή των αρχών, στην οποία υπάγεται ο οργανισμός και στοιχεία του αρμοδίου επαφών της αρχής αυτής

Υπογραφή του αντιπροσώπου του οργανισμού

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Σεπτεμβρίου 2001

σχετικά με κατευθύνσεις για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την εκούσια συμμετοχή οργανισμών σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 2504]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για του ΕΟΧ)

(2001/681/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 761/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 2001, για την εκούσια συμμετοχή οργανισμών σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS) (1) και ιδίως το άρθρο 2 στοιχείο κ) δεύτερη παράγραφος, το άρθρο 3 παράγραφος 3 στοιχείο β) και το άρθρο 8,

εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- 1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 761/2001 καθορίζει τις απαιτήσεις για τη συμμετοχή οργανισμών στο EMAS.
- 2) Θα πρέπει να καθοριστούν κατευθύνσεις που να εξασφαλίζουν την ενιαία εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001 σε όλα τα κράτη μέλη.
- 3) Ενδείκνυται να εντολιστούν οι ειδικές περιπτώσεις όπου είναι δυσχερές να προσδιοριστεί ποιά οργανωτική ενότητα είναι κατάλληλη για να καταχωριστεί ως οργανισμός στο EMAS και να θεσπιστούν διατάξεις για την εναρμονισμένη προσέγγιση αυτού του ζητήματος καθώς και για εξαιρέσεις όταν επιτρέπεται να καταχωριστεί οργανωτική ενότητα μικρότερη του χώρου δραστηριοτήτων.
- 4) Πρέπει να καθοριστούν κατευθύνσεις για την καδιέρωση των προγραμμάτων επαλήθευσης των οργανισμών που είναι καταχωρισμένοι στο EMAS, για τη διενέργεια επικυρώσεων των περιβαλλοντικών δηλώσεων και μετέπειτα ετησίων ενημερώσεων, καθώς και για εξαιρέσεις στην αρχή των ετησίων επικυρωμένων ενημερώσεων.
- 5) Αρμόζει επίσης να εναρμονιστεί η χρήση του λογότυπου του EMAS σε πρακτικό επίπεδο και να εξασφαλιστεί ότι ο διεξοδικός κατάλογος εξαιρέσεων όσον αφορά τη χρήση

του λογότυπου υπό ορισμένες προϋποθέσεις επεξηγείται σαφώς.

- (6) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής που έχει οριστεί δυνάμει του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι οργανωτικές ενότητες που προβλέπονται στη δεύτερη παράγραφο του στοιχείου κ) του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001 καταχωρίζονται ως οργανισμοί σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του παραρτήματος I.

Άρθρο 2

Οι οργανισμοί μεριμνούν για την επικύρωση των ενημερώσεων της περιβαλλοντικής τους δήλωσης όπως αναφέρεται στο στοιχείο β) της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001 σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του παραρτήματος II.

Άρθρο 3

Το λογότυπο του EMAS όπως αναφέρεται στο άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001 χρησιμοποιείται σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του παραρτήματος III.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 7 Σεπτεμβρίου 2001.

Για την Επιτροπή
Margot WALLSTRÖM
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ ΣΤΟ EMAS

[Όλες οι αναφορές σε παραρτήματα αφορούν τα παραρτήματα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001, πλην των περιπτώσεων όπου ορίζεται διαφορετικά]

Στόχος των κατευθύνσεων

Η διεύρυνση του EMAS από τους βιομηχανικούς/κτισσοσκευαστικούς τομείς τους οποίους καλύπτει παραδοσιακά, προς όλους τους οργανισμούς με περιβαλλοντικές επιπτώσεις σημαίνει ότι θα είναι δυνατή η καταχώριση στο EMAS οργανωτικών ενότητων με πολλές διαφορετικές οργανωτικές δομές. Η παρούσα καθοδήγηση συντάχθηκε με βάση το άρθρο 2 (στοιχείο κ), δεύτερη και τέταρτη φράση και το στοιχείο κα) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001 προκειμένου να βοηθήσει οργανισμούς, επαληθευτές περιβάλλοντος και αρμόδιους φορείς στη λήψη αποφάσεων σχετικά με τις οργανωτικές ενότητες που θεωρούνται κατάλληλες προς καταχώριση στο EMAS II ως οργανισμοί.

Η επιλογή της οργανωτικής ενότητας που θα καταχωρισθεί θα εξαρτηθεί τόσο από το διοικητικό έλεγχο όσο και από τη γεωγραφική της θέση.

Η οργανωτική ενότητα που θα καταχωρισθεί ως οργανισμός στο EMAS δεν θα υπερβαίνει τα όρια ενός κράτους μέλους. Εάν ο οργανισμός περιλαμβάνει έναν ή περισσότερους χώρους δραστηριότητας, κάθε χώρος στον οποίο ισχύει το EMAS συμμορφώνεται με όλες τις απαιτήσεις του EMAS, συμπεριλαμβανομένης της συνεχούς βελτίωσης των περιβαλλοντικών επιδόσεων, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 2 (στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001.

Έχουν προσδιορισθεί οργανωτικές ενότητες με τις ακόλουθες οργανωτικές δομές και θα εξεξηγηθούν περαιτέρω στη συνέχεια:

1. οργανισμός που δραστηριοποιείται μόνο σε έναν χώρο·
2. οργανισμοί που μπορούν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να καταχωρίσουν μια οργανωτική ενότητα μικρότερη από ένα χώρο δραστηριότητας·
3. οργανισμός που δραστηριοποιείται σε διάφορους χώρους
 - α) με ίδια ή παρόμοια προϊόντα ή υπηρεσίες,
 - β) με διαφορετικά προϊόντα ή υπηρεσίες·
4. οργανισμός για τον οποίο δεν είναι δυνατό να καθορισθεί ένας συγκεκριμένος χώρος δραστηριότητας·
5. οργανισμός που ελέγχει προσωρινούς χώρους δραστηριότητας·
6. ανεξάρτητοι οργανισμοί που καταχωρίζονται ως ένας ενιαίος οργανισμός·
7. μικρές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε μια δεδομένη ευρεία περιοχή και παράγουν τα ίδια ή παρόμοια προϊόντα ή υπηρεσίες·
8. τοπικές αρχές και κρατικοί φορείς.

Καταρχήν οι συμμετέχοντες στο EMAS πρέπει να έχουν υπόψη τους ότι οι επαληθευτές περιβάλλοντος και, όπου κρίνεται απαραίτητο, οι αρμόδιοι φορείς, μπορούν να ασκήσουν επιρροή με τη σύμφωνη γνώμη τους για την καταχώριση της οργανωτικής ενότητας [βλέπε άρθρο 2 (στοιχεία κ) και κα) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001]. Επίσης, όλοι οι συμμετέχοντες πρέπει να συντάξουν μια περιβαλλοντική δήλωση η οποία, μεταξύ άλλων, πρέπει να περιλαμβάνει μια κατανοητή και σαφή περιγραφή του οργανισμού που καταχωρίζεται στο EMAS, καθώς και μια σύνοψη των δραστηριοτήτων, προϊόντων και υπηρεσιών του και των σχέσεών του με τυχόν μητρικό οργανισμό [βλέπε παράρτημα III, 3.2 (στοιχείο α)]. Οι απαιτήσεις αυτές συνδέονται με άλλες σχετικά με το διαχειριστικό έλεγχο και την επιρροή στις περιβαλλοντικές πιυχές του οργανισμού (βλέπε παράρτημα ΙΑ, ιδιαίτερα σημείο 4.3.1. και παράρτημα ΙΒ).

Σκοπός των απαιτήσεων αυτών είναι να εξασφαλίσουν ότι ο οργανισμός έχει διαχειριστικό έλεγχο και επιρροή στις περιβαλλοντικές πιυχές του που έχουν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις σε όλους χώρους δραστηριότητας. Συνεπώς, συνιστάται στους συμμετέχοντες να έχουν σαφή και λογικά δομημένα επιχειρήματα για την επιλογή των χώρων του προς καταχώριση οργανισμού. Κατ' αυτών τον τρόπο θα είναι προετοιμασμένοι να αντιμετωπίσουν τις απαιτήσεις της περιβαλλοντικής δήλωσης και θα είναι σε θέση να απαντήσουν σε πιθανά ερωτήματα, ιδιαίτερα από επαληθευτές και αρμόδιους φορείς, αλλά και από άλλους ενδιαφερόμενους. Ο αρμόδιος φορέας οφείλει να αρνηθεί την καταχώριση, εφόσον η επιλεγμένη προς καταχώριση οργανωτική ενότητα δεν ανταποκρίνεται στους ορισμούς που δίνονται στο άρθρο 2 (στοιχεία κ) και κα) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001 και επεξηγούνται στις παρούσες κατευθύνσεις. Συνεπώς, σε περίπτωση αμφιβολίας, ένας οργανισμός θα πρέπει να συμβουλευτεί τον αρμόδιο φορέα ήδη από το αρχικά στάδια εφαρμογής ενός συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης (EMS).

Αρχές:

- Διαφάνεια
- Διαχειριστικές ελέγχος
- Επιλογή όχι μόνο καλών περιοχών
- Δημόσια ευθύνη
- Τοπική ευθύνη

Ορισμοί

«Οργανισμός»: σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο κ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001, μια εταιρεία, ένωση, εκμετάλλευση, επιχείρηση, αρχή ή ίδρυμα, ή τμήματα ή συνδυασμοί αυτών, με ή χωρίς νομική προσωπικότητα, του δημοσίου ή του ιδιωτικού τομέα, με ίδια λειτουργία και διοίκηση.

«Χώρος δραστηριοτήτων»: σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο κα) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001, ολόκληρη η έκταση σε μια συγκεκριμένη γεωγραφική θέση, υπό το διαχειριστικό έλεγχο ενός οργανισμού ο οποίος κυλύπτει δραστηριότητες, προϊόντα και υπηρεσίες. Σε αυτές συμπεριλαμβάνεται το σύνολο των υποδομών, του εξοπλισμού και των υλικών.

«Οργανωτική ενότητα»: χώρος δραστηριοτήτων ή υποδιαίρεση αυτού, ο οργανισμός, τμήμα ή ομάδα οργανισμών, που επιθυμούν να καταχωρισθούν με έναν αριθμό καταχώρισης.

1. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΕ ΕΝΑΝ ΜΟΝΟ ΧΩΡΟ

Ένας οργανισμός που δραστηριοποιείται σε έναν μόνο χώρο είναι η απλούστερη περίπτωση, καθώς το πεδίο διαχείρισης αντιστοιχεί σε αυτό της γεωγραφικής θέσης. Χώροι δραστηριοτήτων που έχουν καταχωρισθεί στο EMAS 1 εμπίπτουν στην κατηγορία αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 17 σημείο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001.

Θετικά παραδείγματα:

- Μια εταιρεία, η οποία δραστηριοποιείται σε ένα χώρο όπου παράγει αγωγούς και ραδιόφωνα, μπορεί να καταχωρίσει έναν μόνο από τους αυτούς κλάδους
- Το καφεσινατόριο μιας κλωστοϋφαντουργίας μπορεί να καταχωρισθεί ξεχωριστά.

Αρνητικό παράδειγμα

- Σε εταιρεία φαρμακευτικών προϊόντων δεν είναι δυνατό να καταχωρισθεί μόνο το τμήμα του εργοστασίου που παράγει το τελικό προϊόν το οποίο καταλήγει χωριστά στον καταναλωτή, παραλείποντας τη βασική διαδικασία βιομηχανικής παραγωγής που αφορά στα ενδιάμεσα προϊόντα στον ίδιο χώρο δραστηριοτήτων.

2. ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΜΟΝΟ ΧΩΡΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

Εάν ένας οργανισμός εξετάζει την περίπτωση καταχώρισης μιας οργανωτικής ενότητας μικρότερης από ένα χώρο δραστηριοτήτων, η απόφασή του πρέπει να στηριχτεί στις ακόλουθες αρχές. Πρώτον, η εξαίρεση δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί με σκοπό μια επιλεκτική καταχώριση. Συνεπώς, δεν επιτρέπεται η καταχώριση τμημάτων μιας ενιαίας παραγωγικής διαδικασίας, με σκοπό την εξαίρεση των τμημάτων του χώρου δραστηριοτήτων το οποίο δεν μπορούσαν να καταχωρισθούν σύμφωνα με το EMAS. Ένας οργανισμός πρέπει να είναι σε θέση να παρουσιάσει στοιχεία που πιστοποιούν την ικανότητά του να παρακολουθεί να ελέγχει όλες τις σημαντικές περιβαλλοντικές πιυχές του, καθώς και να αποδείξει ότι η οργανωτική ενότητα προς καταχώριση δεν έχει διαχωρισθεί ειδικά από άλλα χαμηλής απόδοσης τμήματα του ευρύτερου χώρου δραστηριοτήτων.

Δεύτερον, πρέπει να τηρούνται οι αρχές «τοπικής ευθύνης» και «δημόσιας ευθύνης», όπως εκφράζονται στο παράρτημα III σημείο 3.7 και στο παράρτημα I σημεία Β.2 και Β.3. Η επικοινωνία με το κοινό αποτελεί στοιχείο-κλειδί του EMAS. Είναι προς το συμφέρον ενός οργανισμού να ενημερώνει το κοινό με διαφανή και κατανοητό τρόπο, σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιδόσεις ενός συγκεκριμένου χώρου δραστηριοτήτων. Εάν μια υποδιάρθρωση έχει τη δική της αγορά, ενδέχεται να είναι σημαντικό για αυτήν να είναι σε θέση να χρησιμοποιήσει το λογότυπο για τις δικές της ανακοινώσεις. Ωστόσο, εάν μια οργανωτική ενότητα μικρότερη από τον αντίστοιχο χώρο δραστηριοτήτων προτίθεται να καταχωριστεί στο EMAS, πρέπει να διευκρινίσει στο κοινό ότι η διαχείριση μερικών μόνο τμημάτων των λειτουργιών του οργανισμού στο χώρο δραστηριοτήτων βασίζεται στο EMAS, καθώς το κοινό αντιλαμβάνεται συνήθως όλες τις λειτουργίες σε ένα χώρο δραστηριοτήτων ως ένα ενιαίο σύνολο. Ο οργανισμός είναι υπεύθυνος για μια σαφή ανακοίνωση προς το κοινό και πρέπει να προβεί στις κατάλληλες ενέργειες για να αποφευχθεί η παραπλάνησή του.

Βάσει των αρχών αυτών, μια οργανωτική ενότητα μικρότερη από ένα χώρο δραστηριοτήτων μπορεί να καταχωριστεί ξεχωριστά, εάν:

- η υποδιάρθρωση έχει καθορίσει με σαφήνεια τα δικά της προϊόντα, υπηρεσίες ή δραστηριότητες και οι περιβαλλοντικές πτυχές και επιπτώσεις της υποδιαίρεσης μπορούν να προσδιοριστούν με σαφήνεια και να διακριθούν από εκείνες των άλλων μη καταχωρισμένων τμημάτων του χώρου δραστηριοτήτων.
- η υποδιάρθρωση έχει τις δικές της διαχειριστικές και διοικητικές λειτουργίες, οι οποίες είναι ικανές να εξασφαλίσουν ότι έχει τη δυνατότητα να οργανώνει και να ελέγχει το δικό της σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της και να προβάλει σε διορθωτικές ενέργειες σχετικά με τις ευθύνες της. Στοιχεία που να πιστοποιούν τα παραπάνω μπορούν να βρεθούν στο νομικό καθεστώς, στην καταχώριση στο Εμπορικό Επιμελητήριο, σε οργανογράμματα, σε εκδόσεις από το μητρικό οργανισμό, σε δικά της έγγραφα.
- υπάρχουν σαφείς αρμοδιότητες που έχουν ανατεθεί στην υποδιάρθρωση, προκειμένου να πληρούνται οι απαιτήσεις των αδειών/περιβαλλοντικών αδειών οι οποίες εκδίδονται για την υποδιάρθρωση.

Δεν είναι δυνατή η υποδιάρθρωση του χώρου δραστηριοτήτων εάν:

- η ξεχωριστή οργανωτική ενότητα καλύπτει μερικά μόνο τμήματα των λειτουργιών στο χώρο δραστηριοτήτων, τα οποία δεν είναι αντιπροσωπευτικά των περιβαλλοντικών πτυχών και επιπτώσεων του συνόλου των λειτουργιών στο χώρο δραστηριοτήτων.
- δεν είναι κατανοητό, από εξωτερική άποψη, ποιο τμήμα των λειτουργιών στο χώρο δραστηριοτήτων διαχειρίζεται το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης και για ποιον ακριβώς λόγο διαχωρίστηκε το τμήμα αυτό από τις υπόλοιπες λειτουργίες στο χώρο δραστηριοτήτων.

Ειδικά στην περίπτωση αυτή, είναι βασικό να οριστούν με σαφήνεια τα όρια των αρμοδιοτήτων για τις εισροές και εκροές από και προς τον οργανισμό. Στο σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισής του, ο οργανισμός πρέπει επίσης να λάβει υπόψη του τις διεπαφές με υπηρεσίες και δραστηριότητες που δεν εμπίπτουν πλήρως στο πεδίο εφαρμογής του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης. Για παράδειγμα, θα αξιολογεί τις περιβαλλοντικές πτυχές και επιπτώσεις κοινών υποδομών στο χώρο δραστηριοτήτων, όπως μιας κοινής μονάδας διαχείρισης αποβλήτων ή επεξεργασίας λυμάτων, και θα τις ενσωματώνει στο περιβαλλοντικό πρόγραμμα του και στη διαδικασία συνεχούς βελτίωσης.

3. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΕ ΔΙΑΦΕΡΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 761/2001, οι συμμετέχοντες μπορούν να συνεχίσουν να καταχωρίζουν μεμονωμένους χώρους δραστηριοτήτων ή ως «οργανισμό» [όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο κ)] ή ως τμήμα ή συνδυασμό αυτών. Σε κάθε περίπτωση, απαιτείται από όλους τους συμμετέχοντες να επιδείξουν συνεχή βελτίωση στις επιδόσεις των σημαντικών πτυχών και επιπτώσεών τους, σύμφωνα με την πολιτική, το πρόγραμμα και τους στόχους τους. Όσοι καταχωρίζουν διάφορους χώρους δραστηριοτήτων ως έναν οργανισμό πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη τους τις απαιτήσεις του άρθρου 2 στοιχείο β), παράρτημα ΙΒ στοιχείο 2) και παράρτημα ΙΙΙ σημείο 3.7, καθώς και να είναι σε θέση να εξηγήσουν γιατί οι βελτιωμένες επιδόσεις δεν είναι πιθανόν εμφανείς σε κάθον από αυτούς τους χώρους δραστηριοτήτων χωριστά.

Εκτός από τις διευκρινίσεις και τη δικαιολόγηση της επιλογής ενός χώρου ή συνδυασμού χώρων δραστηριοτήτων, οι οργανισμοί που επιθυμούν να καταχωριστούν στο EMAS, είτε στον ιδιωτικό είτε στο δημόσιο τομέα, πρέπει επίσης να είναι σε θέση να διευκρινίσουν και να δικαιολογήσουν στους μετόχους τους τις προθέσεις τους για τους χώρους δραστηριοτήτων που δεν έχουν ακόμη καταχωριστεί.

3.1. Με ίδια ή παρόμοια προϊόντα ή υπηρεσίες

Προκειμένου να αποκτήσει «αριθμό καταχώρισης», ο οργανισμός πρέπει να είναι σε θέση να επιδείξει στον επαληθευτή συνέπεια στην εφαρμογή των διαδικασιών και της πολιτικής περιβαλλοντικής διαχείρισης σε όλους τους χώρους δραστηριοτήτων του. Οι οργανισμοί του εμπίπτουν στην κατηγορία αυτή χαρακτηρίζονται συχνά από κοινές διαδικασίες διαχείρισης για τις λειτουργίες τους σε διαφορετικούς χώρους δραστηριοτήτων, π.χ. κοινό εγχειρίδιο περιβαλλοντικής διαχείρισης. Εξαιτίας αυτού, ίσως είναι δυνατό να περιοριστεί η σε βάθος επαλήθευση στους μεμονωμένους χώρους, εάν ο οργανισμός μπορεί να επιδείξει πλήρη διαχειριστικό έλεγχο σε όλους τους χώρους δραστηριοτήτων του.

Εάν οι δραστηριότητες στο χώρο έχουν παρόμοιες περιβαλλοντικές πτυχές και επιπτώσεις, οι οποίες υπόκεινται σε παρόμοιο σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, και λειτουργούν με τις ίδιες δομές, όπως υποκαταστήματα, γραφεία επιχειρήσεων ή λειτουργικές και εργαστηριακές εγκαταστάσεις, τότε μπορεί να είναι δυνατή η επαλήθευση ορισμένων μόνον από τους διάφορους χώρους δραστηριοτήτων σε επιλεκτική βάση. Τα δείγματα πρέπει να επιλεγούν έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ότι ο επαληθευτής θα σχηματίσει μια αντιπροσωπευτική και πλήρη άποψη για τις περιβαλλοντικές επιδόσεις του οργανισμού, καθώς και ότι θα είναι σε θέση να ελέγξει την αξιοπιστία των δεδομένων και της τοπικής ευθύνης.

Πρέπει να χρησιμοποιηθεί μια ορθή πρακτική στην επιλογή των τεχνικών δειγματοληψίας (1) και οι επαληθευτές λαμβάνουν υπόψη τους ακόλουθους παράγοντες κατά την επιλογή των χώρων δραστηριοτήτων που θα συμπεριληφθούν στο πρόγραμμα επαληθεύσεων:

- περιβαλλοντική πολιτική και πρόγραμμα.
- πολυπλοκότητα του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, σημασία των άρεσων και έμμεσων περιβαλλοντικών πτυχών και επιπτώσεων και πιθανή αλληλεπίδραση με ευαίσθητα περιχώρα.
- ωριμότητα του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης στο χώρο δραστηριοτήτων.
- απόψεις των ενδιαφερομένων (παράγοντα, ενδιαφέρον του κοινού για ένα χώρο δραστηριοτήτων).
- κατανομή του προσωπικού του οργανισμού στους χώρους δραστηριοτήτων.
- τυχόν εργασία σε βάρδιες.
- ιστορικό περιβαλλοντικών προβλημάτων.
- αποτελέσματα προηγούμενων επαληθεύσεων και εσωτερικών ελέγχων.

Στη διάρκεια μιας περιόδου κύκλων επαληθεύσεων πρέπει να καλυφθούν όλοι οι χώροι δραστηριοτήτων. Κατά την πρώτη επαλήθευση και σε κάθε επόμενο κύκλο επαληθεύσεων, η έδρα του οργανισμού πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στο πρόγραμμα επαληθεύσεων.

Υπευθύνεται στους οργανισμούς και τους επαληθευτές ότι εάν υπάρχουν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις που σχετίζονται με συγκεκριμένες γεωγραφικές θέσεις, όλοι οι εν λόγω χώροι δραστηριοτήτων θα επαληθευθούν ξεχωριστά και τα σχετικά περιβαλλοντικά δεδομένα που σχετίζονται με τις σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις θα αναφέρονται στην περιβαλλοντική δήλωση, σύμφωνα με τις αρχές της «τοπικής ευθύνης».

Ένας χώρος δραστηριοτήτων πρέπει να επαληθεύεται ξεχωριστά εάν:

- το μέγεθος, η κλίμακα και η φύση των δραστηριοτήτων/λειτουργιών που πραγματοποιούνται στο χώρο έχουν αναγνωριστεί ως σημαντικές.
- οι εσωτερικοί έλεγχοι και η επαλήθευση της διαχείρισης έδειξαν την ανάγκη για διορθωτικές ενέργειες.
- προέκυψαν ουσιαστικές αλλαγές στο σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης ή στις λειτουργίες στο χώρο δραστηριοτήτων από την τελευταία επαλήθευση.
- ή ο χώρος δραστηριοτήτων διαφέρει πολύ από τους υπόλοιπους χώρους του οργανισμού στα εξής:
 - μέγεθος και πρακτικές εργασίας.
 - άμεσες και έμμεσες περιβαλλοντικές πτυχές/επιπτώσεις (τύπος και σημασία),
 - ευαισθησία του περιγύρου.
 - ισχύουσες νομικές απαιτήσεις.
 - δομή του τοπικού συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης και/ή του τοπικού συστήματος διαχείρισης.
 - μέγεθος, κλίμακα και φύση των δραστηριοτήτων/λειτουργιών του στο χώρο.

Οι οργανισμοί πρέπει να εξετάσουν τον κίνδυνο απώλειας της κοινής καταχώρισης για όλους τους χώρους δραστηριοτήτων, σε περίπτωση παραβίασης των κανονιστικών απαιτήσεων σε ένα μόνο χώρο. Λαμβάνοντας υπόψη έναν τέτοιο κίνδυνο, οι οργανισμοί μπορούν επίσης να καταχωρίσουν τις συγκεκριμένες αυτές τοποθεσίες μεμονωμένα. Σε αντίθεση με την επαλήθευση, οι τεχνικές δειγματοληψίας δεν μπορούν γενικά να εφαρμόζονται στον εσωτερικό έλεγχο σύμφωνα με το παράρτημα II.

(1) ISO/IEC Οδηγός 66

— ΕΑ — 7/02

— Δομή διεθνής και εθνική νομοθεσία και οδηγίες.

Παραδείγματα:

- Τράπεζες
- Ταξιδιωτικά γραφεία
- Αλυσιδές λιανικής
- Εταιρείες συμβούλων

3.2. Με διαφορετικά προϊόντα ή υπηρεσίες

Στις περιπτώσεις αυτές δεν είναι δυνατό για τον επαληθευτή να χρησιμοποιήσει τεχνικές δειγματοληψίας, καθώς οι λειτουργικές διαδικασίες και επιπτώσεις σε κάθε χώρο δραστηριοτήτων θα είναι διαφορετικές. Ο οργανισμός μπορεί να επιλέξει εάν επιθυμεί να καταχωρίσει κάθε χώρο δραστηριοτήτων ξεχωριστά ή να καταχωρίσει όλους τους χώρους του με ένα κοινό αριθμό καταχώρισης.

Ανεξάρτητα από την επιλογή ενός οργανισμού να έχει κοινό ή ξεχωριστό αριθμό καταχώρισης για κάθε μεμονωμένο χώρο δραστηριοτήτων, υπάρχουν διάφορα θέματα που πρέπει να ληφθούν υπόψη, όπως:

- η ανάγκη ανάλυσης των περιβαλλοντικών πτυχών και επιπτώσεις που σχετίζονται με όλες τις διαφορετικές τοποθεσίες,
- ο αντίστοιχος διαχειριστικός έλεγχος τους,
- η ύπαρξη περιβαλλοντικής πολιτικής και προγραμμάτων που λαμβάνουν υπόψη την αρχή της τοπικής ευθύνης.

Στην περίπτωση αυτή, κάθε χώρος δραστηριοτήτων θα επαληθεύεται ξεχωριστά και τα σχετικά περιβαλλοντικά δεδομένα θα αναφέρονται χωριστά στην περιβαλλοντική δήλωση. (Βλέπε παράρτημα III 3.7 και κατευθύνσεις για την περιβαλλοντική δήλωση, παράρτημα II της παρούσας απόφασης).

Ακόμη και στην περίπτωση αυτή, ένας οργανισμός που επιθυμεί να καταχωρίσει μερικούς ή όλους τους χώρους δραστηριοτήτων του με έναν κοινό αριθμό καταχώρισης, πρέπει να έχει υπόψη του τον κίνδυνο απώλειας του κοινού αριθμού καταχώρισης, σε περίπτωση που διαπιστωθεί κάποια παραβίαση σε ένα μόνο χώρο (τοποθεσία).

Μια επιχείρηση μπορεί να καταχωρίσει αρχικά τους επιμέρους χώρους δραστηριοτήτων της και στη συνέχεια να τους ενοποιήσει υπό έναν κοινό αριθμό καταχώρισης ως έναν ενιαίο οργανισμό.

Παραδείγματα:

- Παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας
- Κατασκευή μηχανικών εξαρτημάτων
- Εταιρείες χημικών προϊόντων
- Διάθεση αποβλήτων

ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ:

- Συμβατότητα της περιβαλλοντικής πολιτικής της εταιρείας και του χώρου δραστηριοτήτων
- Σημαντικές τοπικές επιπτώσεις θα αναφέρονται στην περιβαλλοντική δήλωση
- Αλληλεπίδραση περιβαλλοντικών πτυχών μεταξύ διαφορετικών χώρων δραστηριοτήτων
- Εταιρικός έλεγχος των τοπικών συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης
- Κάθε χώρος δραστηριοτήτων μπορεί να καταχωρισθεί ξεχωριστά
- Απώλεια κοινής καταχώρισης λόγω παραβίασης σε ένα μόνο χώρο δραστηριοτήτων

4. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΚΑΘΟΡΙΣΤΕΙ ΕΝΑΣ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΣ ΧΩΡΟΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

Στην περίπτωση οργανισμών για τους οποίους δεν είναι εύκολο να καθορισθεί ένας χώρος δραστηριότητας, είναι πολύ σημαντικό, σε περίπτωση αμφιβολίας, τόσο ο οργανισμός όσο και οι επαληθευτές να συμβουλευθούν τον αρμόδιο φορέα σχετικά με την καταλληλότητα καταχώρισης της οργανωτικής ενότητας που έχει επιλεγεί σύμφωνα με τις αρχές του EMAS.

Στην περίπτωση αυτή, το πεδίο λειτουργίας και υποδομής πρέπει να είναι σαφώς καθορισμένο, πλήρως ενσωματωμένο στο σύστημα διαχείρισης και να περιγράφεται επακριβώς στην περιβαλλοντική δήλωση. Ιδιαίτερα στους οργανισμούς αυτούς είναι σημαντικό να καθορίζονται με σαφήνεια οι αρμοδιότητες για τις σημαντικές περιβαλλοντικές πτυχές και ο επαληθευτής να έχει στοιχεία που πιστοποιούν ότι ο οργανισμός διαθέτει την κατάλληλη διαδικασία για τον έλεγχο των εν λόγω πτυχών. Λόγω του ότι οι οργανισμοί αυτοί λειτουργούν γενικά σε μεγάλες περιοχές, συμπεριλαμβανομένων πόλεων ή μητροπόλεων, ο οργανισμός πρέπει να παρέχει στοιχεία, ανάλογα με την περίπτωση, που πιστοποιούν ότι:

- εξέτασε τους κινδύνους για το περιβάλλον και τον πληθυσμό,
- υιοθέτησε κατάλληλα σχέδια για να ενημερώσει το κοινό πως πρέπει να συμπεριφερθεί σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης,
- προετοίμασε συστηματική ενημέρωση σχετικά με τα επίπεδα μόλυνσης,
- εξέτασε την υποδομή που υπόκειται στον έλεγχό του.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, ένας οργανισμός, παρά το γεγονός ότι ελέγχει διαφορετικούς χώρους δραστηριότητας σε μια καθορισμένη περιοχή, δεν μπορεί να λειτουργήσει κάθε χώρο ξεχωριστά, με αποτέλεσμα οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις των επιμέρους χώρων να συνδέονται μεταξύ τους. Στην περίπτωση αυτή, οι επιμέρους χώροι δραστηριότητας πρέπει να θεωρούνται ως ένας ενιαίος οργανισμός προκειμένου να καταχωρισθούν στο EMAS.

Παραδείγματα:

- Παροχή υπηρεσιών (θέρμανση, ύδρευση, αέριο, ηλεκτροδότηση, κ.λπ.)
- Τηλεπικοινωνίες
- Μεταφορές
- Αποκομιδή απορριμμάτων

5. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΥ ΕΛΕΓΧΕΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

Στην περίπτωση οργανισμών που εκτελούν λειτουργίες σε χώρους δραστηριότητας που δεν τους ανήκουν, για ορισμένα χρονικά διαστήματα, ο επαληθευτής θα ελέγχει το σύστημα διαχείρισης του οργανισμού και τις περιβαλλοντικές επιδόσεις του σε επιλεγμένους προσωρινούς χώρους δραστηριότητας, οι οποίοι είναι αντιπροσωπευτικοί της ικανότητας περιβαλλοντικής διαχείρισης του οργανισμού. Ο επαληθευτής πρέπει να χρησιμοποιεί τεχνικές ελεγκτικής δειγματοληψίας ορθής πρακτικής, προκειμένου να πιστοποιήσει την αποτελεσματικότητα των διαδικασιών στους επιλεγμένους χώρους.

Ο οργανισμός θα παρέχει στοιχεία που πιστοποιούν ότι εφαρμόζονται οι διαδικασίες και τεχνολογίες που έχει υιοθετήσει, οι οποίες είναι κατάλληλες για τους συγκεκριμένους χώρους δραστηριότητας στους οποίους πρέπει να λειτουργήσει προσωρινά.

Όπου εφαρμόζονται, οι διαδικασίες αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

- Κατάλληλη τεχνολογία και εκπαίδευση,
- Κατάλληλη περιβαλλοντική ανάλυση των χώρων δραστηριότητας πριν από την έναρξη της δραστηριότητας,
- Ανάλυση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων που θα προκύψουν από μελλοντικές προγραμματιζόμενες δραστηριότητες
- Ανακοινώσεις στους κατοίκους της περιοχής και τις τοπικές αρχές, όσον αφορά στις περιβαλλοντικές πτυχές που σχετίζονται με το πρόγραμμα εργασιών καθώς και τις αντίστοιχες λύσεις που έχουν προσδιορισθεί,
- Εκπόνηση σχεδίων αποκατάστασης ή λύσεων για τη βελτίωση των περιβαλλοντικών συνθηκών της εμπλεκόμενης περιοχής στο τέλος της λειτουργίας.

Οι προσωρινοί χώροι δραστηριοτήτων θα περιλαμβάνονται στη διαδικασία επαλήθευσης, με τη διεξαγωγή επιτόπιων ελέγχων, και αυτό γιατί δεν καταχωρίζεται μόνο η τοποθεσία τους αλλά και οι δραστηριότητές τους.

Παραδείγματα:

- Κατασκευαστικές εταιρείες
- Εταιρείες καθαρισμού
- Εταιρείες παροχής υπηρεσιών
- Φορείς καταπολέμησης της μόλυνσης
- Τσίρκα

6. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΠΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΣΕ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΟ ΧΩΡΟ ΚΑΤΑΧΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΕΝΑΣ ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι κάτοικοι των γειτονικών περιοχών ενός μεγάλου χώρου δραστηριοτήτων, οι τοπικές αρχές και οι φορείς επιβολής περιβαλλοντικών μέτρων ενδιαφέρονται ιδιαίτερα να αντιμετωπίσουν ένα ενιαίο περιβαλλοντικό πρόγραμμα με κοινές ευθύνες για όλη την περιοχή. Ανεξάρτητες μεταξύ τους εταιρείες ενδέχεται να θέλουν να συγκεντρώσουν πόρους προκειμένου να καταχωρισθούν ως ενιαίος οργανισμός στο EMAS. Ο κανονισμός επιτρέπει κάτι τέτοιο, καθώς ο όρος «οργανισμός» σημαίνει μια εταιρεία, ένωση, εκμετάλλευση, επιχείρηση, αρχή ή ίδρυμα, ή τμήματα ή συνδυασμοί αυτών, με ή χωρίς νομική προσωπικότητα, του δημοσίου ή του ιδιωτικού τομέα, με ίδια λειτουργία και διοίκηση.

Στις περιπτώσεις αυτές, οι οργανισμοί που συμμετέχουν, προκειμένου να καταχωρισθούν ως ένας ενιαίος οργανισμός, πρέπει να είναι σε θέση να επιδείξουν κοινή ευθύνη (πολιτική, διαδικασίες, κ.λπ.) για τη διαχείριση των σημαντικών περιβαλλοντικών πτυχών και επιπτώσεων συμπεριλαμβανομένου, ιδιαίτερα, του καθορισμού στόχων, σκοπών και διορθωτικών ενεργειών. Απαιτείται από όλους αυτούς τους οργανισμούς, που εκπονούν ένα κοινό σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης και καταχωρίζονται ως ένας ενιαίος οργανισμός, να επιδείξουν συνεχή βελτίωση στις επιδόσεις των σημαντικών πτυχών και επιπτώσεών τους, σύμφωνα με την πολιτική, τους στόχους και το πρόγραμμά τους. Δεδομένου ότι διάφοροι επιμέρους χώροι δραστηριοτήτων θα καταχωρίζονται ως ένας ενιαίος οργανισμός, απαιτείται επίσης να ληφθούν υπόψη οι απαιτήσεις του άρθρου 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001, του παραρτήματος 1.B σημείο 2 και του παραρτήματος III σημείο 3.7, καθώς και να είναι σε θέση να εξηγήσουν γιατί οι βελτιωμένες επιδόσεις δεν είναι πιθανόν εμφανείς σε καθέναν από αυτούς τους χώρους δραστηριοτήτων χωριστά.

Πρέπει να σημειωθεί ότι το λογότυπο μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνον από τον οργανισμό που έχει καταχωριστεί στο EMAS. Επομένως, στην περίπτωση ενός επιχειρησιακού πάρκου, το λογότυπο μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο σε συνδυασμό με το όνομα του επιχειρησιακού πάρκου. Σε κάθε περίπτωση, ένας ανεξάρτητος οργανισμός μπορεί να καταχωριστεί και μεμονωμένα, εκτός από την καταχώριση του επιχειρησιακού πάρκου.

Παραδείγματα:

- Μικρή βιομηχανική περιοχή
- Συγκρότημα εγκαταστάσεων αναψυχής
- Επιχειρησιακά πάρκα

ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ:

- Κοινή περιβαλλοντική πολιτική και πρόγραμμα
- Κοινές ευθύνες διαχείρισης
- Απώλεια κοινής καταχώρισης λόγω παραβίασης σε ένα μόνο χώρο δραστηριοτήτων

7. ΜΙΚΡΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΕ ΜΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΗ ΕΥΡΕΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗ, ΠΑΡΑΓΟΥΝ ΤΑ ΙΔΙΑ Ή ΠΑΡΟΜΟΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ Ή ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ ΝΑ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΘΟΥΝ ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΑ

Στο άρθρο 11 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001 όπου αναφέρεται ότι: «... Προκειμένου να προωθήσουν τη συμμετοχή των ΜΜΕ, συμπεριλαμβανομένων των συγκεντρωμένων σε συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές, οι τοπικές αρχές, σε συνεργασία με βιομηχανικές ενώσεις, εμπορικά επιμελητήρια και ενδιαφερόμενα μέρη, μπορούν να συνδράμουν στον προσδιορισμό σημαντικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Οι ΜΜΕ μπορούν στη συνέχεια να χρησιμοποιήσουν αυτά τα στοιχεία για τη διαμόρφωση του περιβαλλοντικού τους προγράμματος και τον καθορισμό των σκοπών και στόχων του συστήματος διαχείρισής τους στο πλαίσιο του EMAS ...».

Στις γεωγραφικές αυτές περιοχές, οι ΜΜΕ (οι οποίες πολύ συχνά μπορεί να έχουν κοινό τεχνολογικό επίπεδο, τις ίδιες μεθόδους παραγωγής και σχεδόν τα ίδια συστήματα οργάνωσης και διαχείρισης), πρέπει να:

- εξετάζουν τις αθροιστικές επιπτώσεις των διεργασιών παραγωγής τους.
- αλληλεπιδρούν με την ίδια κοινότητα, τα ίδια όργανα, τους ίδιους φορείς περιβαλλοντικού ελέγχου σε τοπικό επίπεδο, σε σχέση με τα περιβαλλοντικά τους προβλήματα. Πράγματι, αντιμετωπίζουν πανομοιότυπες ανάγκες όσον αφορά στην ποιότητα του περιβάλλοντος.
- εξετάζουν την αλληλεπίδραση μεταξύ των περιβαλλοντικών επιπτώσεών τους και αυτών που οφείλονται στις βιομηχανίες που δραστηριοποιούνται στη γεωγραφική περιοχή, καθώς και σε δημόσιες υπηρεσίες, επιχειρήσεις και κατοικίες.

Από την άλλη πλευρά, έχουν τη δυνατότητα:

- αναίτησης κοινών λύσεων για την επίλυση των περιβαλλοντικών τους προβλημάτων (προκειμένου να αυξήσουν την αποτελεσματικότερη των εγκαταστάσεων για μείωση των ρυπογόνων ουσιών, να υπερικήσουν τους πολιτιστικούς περιορισμούς ή τις αδυναμίες τους στον τομέα της περιβαλλοντικής διαχείρισης, κ. ο. κ.).
- αλληλοϋποστήριξης, π.χ.
 - ανταλλάσσοντας εμπειρίες για τον προσδιορισμό των περιβαλλοντικών πτυχών και επιπτώσεων,
 - εκπονώντας ένα κοινό σχέδιο περιβαλλοντικής πολιτικής και προγράμματος,
 - διενεργώντας εσωτερικούς ελέγχους, ο ένας οργανισμός στους εταίρους του και αντίστροφα, για τον ευχερέστερο προσδιορισμό των περιβαλλοντικών πτυχών και επιπτώσεων,
 - προσλαμβάνοντας ένα κοινό σύμβουλο περιβάλλοντος,
 - χρησιμοποιώντας τις ίδιες υποδομές για τη διαχείριση των διαφόρων περιβαλλοντικών επιπτώσεων, όπως εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων, αποχετωτές απορριμμάτων, χωματερές, κ.λπ. και ιδρύοντας συγκεκριμένους οργανισμούς, όπως κοινοπραξίες, για αυτές,
 - και, στο πλαίσιο των κοινών τους προσπάθειών να υλοποιήσουν το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, προσλαμβάνοντας τον ίδιο επαληθευτή ο οποίος μπορεί, λόγω των κοινών στοιχείων μεταξύ των επιμέρους συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης, να διευκολύνει τη διαδικασία επαλήθευσης και επικύρωσης και να μειώσει το αντίστοιχο κόστος.
- συμμετοχής σε τοπικά περιβαλλοντικά έργα, όπως οι διεργασίες του προγράμματος δράσης 21 (τοπικές περιβαλλοντικά αρχές ή βιομηχανικοί οργανισμοί μπορούν να υποστηρίξουν τις δραστηριότητες αυτές ενισχύοντας τη δημιουργία δικτύων).

Λαμβάνοντας υπόψη τα θέματα που προαναφέρθηκαν, ο ορισμός ενός γενικού προγράμματος, το οποίο θα εφαρμοστεί από τοπικές αρχές, βιομηχανικές ενώσεις, εμπορικά επιμελητήρια, στο πλαίσιο της αρχικής περιβαλλοντικής ανάλυσης του συνόλου της περιοχής, αποτελεί ένα πολύ χρήσιμο προκαταρκτικό βήμα για να προσεγγίσουν οι ΜΜΕ το EMAS.

Αυτό το περιφερειακό περιβαλλοντικό πρόγραμμα πρέπει στη συνέχεια να προσδιοριστεί με σαφήνεια, να δημοσιευτεί και να γίνει αποδεκτό από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, καθώς και να αποσκοπεί σε σημαντικές περιβαλλοντικές βελτιώσεις για το σύνολο της περιοχής.

Μετά την υιοθέτηση και αναγνώριση περιβαλλοντικών στόχων και σκοπών, κάθε οργανισμός (ΜΜΕ, Δημόσιες υπηρεσίες, τοπικές αρχές, κ.λπ.) μπορεί στη συνέχεια, σε εθελοντική βάση σύμφωνα με τη διαδικασία του EMAS να ορίσει τα απαραίτητα βήματα προκειμένου να πληροί τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001 και να επιδιώξει την καταχώρισή του ως μεμονωμένος οργανισμός.

Σε μια τέτοια περίπτωση, ο επαληθευτής πρέπει να εκτιμήσει κατά πόσον το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης είναι σε θέση να επιτύχει τους συγκεκριμένους σκοπούς και στόχους κάθε επιμέρους οργανισμού σύμφωνα με το γενικό πρόγραμμα, τους σκοπούς και στόχους για το σύνολο της περιοχής. Στη συνέχεια, η περιβαλλοντική δήλωση πρέπει, εκτός από το απαραίτητο περιεχόμενο στο πλαίσιο του EMAS, να προσδιορίζει με σαφήνεια τη συγκεκριμένη συνεισφορά κάθε επιμέρους οργανισμού στην επίτευξη των στόχων του συνολικού περιβαλλοντικού προγράμματος.

Παραδείγματα:

- Βιομηχανικές περιοχές
- Τουριστικές περιοχές
- Εμπορικά κέντρα

ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ:

- Ορισμός φορέα προώθησης
- Έγκριση της μελέτης σκοπιμότητας
- Ανεξάρτητη αξιολόγηση των γενικών περιβαλλοντικών σκοπών και στόχων
- Συμμετοχή στο τοπικό Πρόγραμμα Δράσης 21

8. ΤΟΠΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ

Σε περίπτωση που ο οργανισμός ο οποίος επιθυμεί να καταχωρισθεί στο EMAS είναι ένας δημόσιος φορέας, πρέπει να σημειωθεί ότι οι έμμεσες περιβαλλοντικές πτυχές, όπως αυτές που αποτελούν συνεπακόλουθα των πολιτικών του φορέα, μπορεί να είναι οι πιο σημαντικές και, συνεπώς, τα προβλήματα που θα εξεταστούν δεν είναι δυνατό να περιοριστούν μόνο στην οργανωτική διαχειριστική δομή και στις αντίστοιχες άμεσες περιβαλλοντικές πτυχές.

Πράγματι, οι πολιτικές ευθύνες μιας δημόσιας διοίκησης συνδέονται με τη διαχείριση της περιοχής και την ποιότητα ζωής, παρούσας και μελλοντικής, των πολιτών που εμπίπτουν στο πλαίσιο αρμοδιότητάς της.

Για ορισμένες τοπικές αρχές ή κρατικούς φορείς, λόγω της πολυπλοκότητας της διαχείρισης και των πτυχών που πρέπει να εξεταστούν, μπορεί να γίνει αποδεκτή η ξεχωριστή καταχώριση μεμονωμένων τμημάτων των εν λόγω οργανισμών. Στην περίπτωση αυτή οι ανακρινόμενοι στο κοινό και η χρήση του λογότυπου πρέπει να μην είναι διφορούμενες και να αναφέρονται σαφώς μόνο στο συγκεκριμένο κλάδο ή μονάδα που έχει καταχωρισθεί.

Στους οργανισμούς αυτούς συνιστάται να θεσπίσουν μια περιβαλλοντική πολιτική αναφοράς, την οποία να μπορεί να ακολουθήσει κάθε τμήμα του οργανισμού.

Παραδείγματα:

- Τοπικές αρχές
- Υπουργεία
- Κρατικές υπηρεσίες
- Τοπικό Πρόγραμμα Δράσης 21

ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ:

- Διαβούλευση και συναίνεση των πολιτών
- Οικονομική ανάπτυξη και συμβατότητα με το περιβάλλον
- Αξιολόγηση εναλλακτικών στρατηγικών επιλογών και αντίστοιχες προτεραιότητες
- Περιφερειακά σχέδια και αντίστοιχοι μετρήσιμοι στόχοι και ευθύνες
- Συνεχής επαλήθευση και παρακαλούθηση του περιβαλλοντικού σχεδίου
- Ισορροπία μεταξύ ιδιωτικής πρωτοβουλίας και κοινωνικών αναγκών
- Εκπαίδευση των πολιτών και των οικονομικών παραγόντων

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΠΑΛΗΘΕΥΣΕΩΝ, ΕΠΙΚΥΡΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΩΝ

[Όλες οι αναφορές σε παραρτήματα αφορούν τα παραρτήματα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001, πλην των περιπτώσεων όπου ορίζεται διαφορετικά]

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Μετά την πρώτη επαλήθευση, το σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS) υποχρεώνει τον επαληθευτή, σε συμφωνία με τον οργανισμό, να καταρτίζει και να συνομολογεί ένα πρόγραμμα επαλήθευσης για χρονικό διάστημα που δεν θα υπερβαίνει τους 36 μήνες. Μετά την πρώτη επικύρωση της περιβαλλοντικής δήλωσης, το EMAS απαιτεί επίσης οι πληροφορίες να ενημερώνονται ετησίως και οποιοδήποτε αλλαγές να επικυρώνονται ετησίως, εκτός από ορισμένες περιπτώσεις. Στις παρούσες κατευθύνσεις προσδιορίζονται τα ζητήματα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την κατάρτιση του προγράμματος επαλήθευσης, συμπεριλαμβανομένων και των περιπτώσεων στις οποίες ενδεχομένως να είναι δικαιολογημένες κάποιες παρεκκλίσεις από την ετήσια συχνότητα ενημέρωσης των πληροφοριών της περιβαλλοντικής δήλωσης. Παρέχονται επίσης κατευθύνσεις σχετικά με τη συχνότητα των εσωτερικών ελέγχων.

Για λόγους σαφήνειας, στις παρούσες κατευθύνσεις οι κάτωθι όροι χρησιμοποιούνται με την εξής έννοια:

Επαλήθευση - η εκτίμηση (έλεγχος) η οποία διεξάγεται από τον επαληθευτή περιβάλλοντος, προκειμένου να βεβαιωθεί ότι η περιβαλλοντική πολιτική, το σύστημα διαχείρισης και η(οι) διαδικασία(-ες) ελέγχου ενός οργανισμού συμμορφούνται με τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001. Εδώ περιλαμβάνονται η επίσκεψη στον οργανισμό, η εξέταση εγγράφων/καταστάσεων και η συνέντευξη με το προσωπικό.

Επικύρωση - η εκτίμηση η οποία διεξάγεται από τον επαληθευτή περιβάλλοντος, προκειμένου να ελέγξει κατά πόσον οι πληροφορίες και τα δεδομένα που περιλαμβάνονται στην περιβαλλοντική δήλωση του οργανισμού είναι βάσιμα, αξιόπιστα και ορθά και ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις που ορίζονται στο παράρτημα III σημείο 3.2.

2. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΑΛΗΘΕΥΣΕΩΝ

2.1. Απαιτήση

Ο επαληθευτής περιβάλλοντος, σε συνεννόηση με τον οργανισμό, καταρτίζει πρόγραμμα με σκοπό να διασφαλιστεί ότι όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για την καταχώριση στο EMAS επαληθεύονται σε περίοδο η οποία δεν υπερβαίνει τους 36 μήνες (παράρτημα V σημείο 5.6).

2.2. Σκοπός

Η απαίτηση αυτή σκοπό έχει να διαβεβαιώσει τη διοίκηση του οργανισμού και τα ενδιαφερόμενα μέρη ότι η περιβαλλοντική πολιτική, το σύστημα διαχείρισης, οι διαδικασίες, οι πληροφορίες, η μέτρηση και η παρακολούθηση των δεδομένων ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001. Η τακτική ανταλλαγή απόψεων μεταξύ του επαληθευτή και του οργανισμού βοηθά στην οικοδόμηση αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης στους χρήστες του EMAS, καθώς και στο ίδιο το σύστημα. Προκειμένου να διασφαλιστεί η συνεχής επιτήρηση του Συστήματος Περιβαλλοντικής Διαχείρισης (ΣΠΔ) και της περιβαλλοντικής επίδοσης του οργανισμού, θα ήταν ορθό η επαληθευθεί κάθε χρόνο το ένα τρίτο από τις δραστηριότητες του οργανισμού, ούτως ώστε μέχρι το τέλος της ανώτατης χρονικής περιόδου των 36 μηνών να έχουν επαληθευθεί όλες οι δραστηριότητες. Αυτό θα βοηθούσε επίσης στη δημιουργία εμπιστοσύνης στον επαληθευτή σχετικά με την ακρίβεια, την αξιοπιστία και την εγκυρότητα των πληροφοριών της περιβαλλοντικής δήλωσης.

Εντούτοις, στους μικρούς οργανισμούς και στις μικρές επιχειρήσεις (βλέπε πλαίσιο για ορισμό τους) η επαλήθευση μπορεί να πραγματοποιείται σε μια επίσκεψη, με συχνότητα η οποία μπορεί να συμφωνηθεί μεταξύ του επαληθευτή και του οργανισμού, τουλάχιστον όμως κάθε 36 μήνες για όλο το σύστημα.

Ορισμός του μικρού οργανισμού ή επιχείρησης

ως «μικρή επιχείρηση» ορίζεται μια επιχείρηση η οποία:

- απασχολεί λιγότερους από 50 υπαλλήλους και
- έχει είτε,
 - ετήσιο κύκλο εργασιών έως 7 εκατομμύρια ευρώ, είτε
 - ετήσιο ισολογισμό έως 5 εκατομμύρια ευρώ.

- και δεν αποτελεί ιδιοκτησία, κατά 25 % ή περισσότερο του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου από μία επιχείρηση, ή από κοινού από πολλές επιχειρήσεις.

2.3. Κατευθύνσεις

Ο επαληθευτής καταρτίζει και συνομολογεί το πρόγραμμα επαλήθευσης, μόνο εφόσον έχει ολοκληρώσει η αρχική πλήρης επαλήθευση και επικύρωση της περιβαλλοντικής δήλωσης. Κατά την κατάρτιση του προγράμματος επαλήθευσης, ο επαληθευτής θα πρέπει να λάβει υπόψη του:

- την ισχύ και την αξιοπιστία του προγράμματος εσωτερικών ελέγχων, συμπεριλαμβανομένης της συχνότητας των εσωτερικών ελέγχων.
- τον περίπλοκο χαρακτήρα του ΣΠΔ (σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης)
- την περιβαλλοντική πολιτική,
- το μέγεθος, την κλίμακα και τη φύση των δραστηριοτήτων, των προϊόντων και των υπηρεσιών του οργανισμού.
- τη σημασία των άμεσων και έμμεσων περιβαλλοντικών πτυχών του οργανισμού επί των οποίων ασκεί έλεγχο ή αναμένεται ενδεχομένως να έχει κάποια επιρροή.
- την ισχύ του συστήματος διαχείρισης και ανάκτησης δεδομένων και πληροφοριών, καθώς αυτό σχετίζεται με τις πληροφορίες και τα δεδομένα της περιβαλλοντικής δήλωσης.
- το ιστορικό περιβαλλοντικών προβλημάτων,
- την έκταση των δραστηριοτήτων που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς κανονισμούς.
- αποτελέσματα προηγούμενων επαληθεύσεων.
- την εμπειρία του οργανισμού όσον αφορά τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις του EMAS.

Ο επαληθευτής, κατά την εκτίμηση της συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις του κανονισμού EMAS δύναται να στηρίξει την εν λόγω εκτίμηση είτε στις λειτουργίες, δραστηριότητες, προϊόντα και υπηρεσίες του οργανισμού, είτε στις περιβαλλοντικές πτυχές στις οποίες ο οργανισμός έχει άμεσο ή/και έμμεσο έλεγχο και επιρροή.

Η επαλήθευση για οργανισμούς με διαπιστευμένη πιστοποίηση ως προς το EN ISO 14001 (ή οποιοδήποτε άλλο περιβαλλοντικό πρότυπο) που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001 χραιάζεται να εξετάζει μόνο τα στοιχεία που δεν καλύπτονται από το αναγνωρισμένο πρότυπο. Σε παρόμοιες περιπτώσεις ο επαληθευτής αναμένεται να λάβει υπόψη του το πρόγραμμα εποπτείας του EN ISO 14001 κατά την κατάρτιση του προγράμματος επαλήθευσης και, αν είναι εφικτό, να προσπαθήσει να συνδυάσει όσο είναι δυνατόν τις επισκέψεις αξιολόγησης, προκειμένου να αποφυγί περιττές επικαλύψεις, κόστος και χρόνο για τον οργανισμό. Ωστόσο, οι δραστηριότητες επαλήθευσης θα διαφέρουν από εκείνες των επισκέψεων εποπτείας που λαμβάνουν χώρα στα πλαίσια της πιστοποίησης EN ISO 14001. Συγκεκριμένα, πρέπει να καλύπτουν τα επιπλέον σημεία που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I.

3. ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

3.1. Απαιτήση

Το άρθρο 3 παράγραφος 3 στοιχείο β) του κανονισμού αριθ. 761/2001 απαιτεί, προκειμένου ο οργανισμός να διατηρήσει την καταχώριση στο EMAS, να «διαβιβάζει τις ετήσιες επικυρωμένες ενημερώσεις της περιβαλλοντικής δήλωσης στον αρμόδιο φορέα και τις δημοσιοποιεί. Επιτρέπονται παρεκκλίσεις όσον αφορά τη συχνότητα της ενημέρωσης υπό συνθήκες που καθορίζει η Επιτροπή στις κατευθυντήριες γραμμές που δεσπίζει με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, ιδίως για μικρούς οργανισμούς και μικρές επιχειρήσεις, σύμφωνα με τη σύσταση 96/280/ΕΚ της Επιτροπής⁽¹⁾ και εφόσον δεν έγιναν λειτουργικές αλλαγές στο σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης.»

Στο παράρτημα III, σημείο 3.4, σχετικά με την ενημέρωση των πληροφοριών που είναι διαθέσιμες στο κοινό, ορίζεται ότι: «ο οργανισμός ενημερώνει σε ετήσια βάση τις πληροφορίες που αναφέρονται στο σημείο 3.2 και μεριμνά για την ετήσια επικύρωση κάθε αλλαγής από επαληθευτή περιβάλλοντος. Παρεκκλίσεις από τη συχνότητα ενημέρωσης των πληροφοριών επιτρέπονται υπό όρους που καθορίζονται στις κατευθύνσεις που δεσπίζει η Επιτροπή...»

(1) ΕΕ L 107 της 30.4.1996, σ. 4.

Αυτό επαναλαμβάνεται και στο παράρτημα V, σημείο 5.6, όπου αναφέρεται: «επιπλέον, ο επαληθευτής επικυρώνει, κατά διαστήματα τα οποία δεν υπερβαίνουν τους δώδεκα μήνες, κάθε ενημερωμένη πληροφορία της περιβαλλοντικής δήλωσης. Παρεκκλίσεις από τη συχνότητα ενημέρωσης των πληροφοριών επιτρέπονται υπό όρους που καθορίζονται στις κατευθύνσεις που θεσπίζει η Επιτροπή ...»

3.2. Κατευθύνσεις

Κανονικά απαιτείται η ενημέρωση σε ετήσια βάση των πληροφοριών της περιβαλλοντικής δήλωσης και η επικύρωση των αλλαγών. Η πιο αποτελεσματική από άποψη κόστους και η καλύτερη πρακτική είναι να συνδέεται η επικύρωση της περιβαλλοντικής δήλωσης με το συνεχές πρόγραμμα επαλήθευσης. Ο χρόνος, η προσπάθεια και το κόστος της επικύρωσης θα εξαρτηθούν από την ποιότητα του συστήματος διαχείρισης και ανάκτησης δεδομένων και πληροφοριών που χρησιμοποιήθηκε για την κατάρτιση της περιβαλλοντικής δήλωσης.

Κατά κανόνα, τα δεδομένα και οι πληροφορίες σχετικά με την επίδοση του οργανισμού [παράρτημα III, σημείο 3.2 στοιχείο ε)] θα αλλάζουν κάθε χρόνο και απαιτείται ενημέρωση της περιβαλλοντικής δήλωσης, μολονότι μόνο οι αλλαγές χρειάζονται επικύρωση. Η ενημέρωση των πληροφοριών της περιβαλλοντικής δήλωσης δεν απαιτεί τη δημοσίευση νέας περιβαλλοντικής δήλωσης κάθε χρόνο, απλώς πρέπει να είναι διαθέσιμες στο κοινό. Σκοπός του EMAS είναι να ενθαρρύνει την κοινοποίηση αξιόπιστων πληροφοριών στο κοινό, όσον αφορά τις βελτιώσεις στην περιβαλλοντική επίδοση. Αυτό μπορεί να γίνει, παραδείγματος χάριν, με την εκπόνηση μιας ξεχωριστής ανεξάρτητης περιβαλλοντικής δήλωσης ή εμπλεκόμενους τέτοιου είδους πληροφορίες στη λογιστική έκθεση, σε έντυπη μορφή ή σε ιστούθηση. Βλέπε χωριστές κατευθύνσεις της Επιτροπής για την περιβαλλοντική δήλωση στο παράρτημα I της σύστασης 2001/680/ΕΚ της Επιτροπής⁽¹⁾.

Μολονότι οι ενημερωμένες πληροφορίες των μικρών επιχειρήσεων και των μικρών οργανισμών δεν χρειάζεται να παρουσιάζονται σε ένα σφάκι, πολυδάπανο και πολυτελές έγγραφο, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 761/2001 επιτρέπει στους εν λόγω οργανισμούς να μειώσουν τη συχνότητα ενημέρωσης των πληροφοριών και την επικύρωσή τους. Συνεπώς, μόνο οι εν λόγω οργανισμοί εξαιρούνται από την ετήσια επικύρωση ενημερωμένων πληροφοριών (βλέπε παραδείγματα στο τετραγωνίδιο που ακολουθεί), εκτός εάν αναμετωπίζουν:

- πολύ σοβαρούς περιβαλλοντικούς κινδύνους που συνδέονται με τις δραστηριότητες, τα προϊόντα και τις υπηρεσίες τους, ή
- σημαντικές λειτουργικές αλλαγές του περιβαλλοντικού τους συστήματος διαχείρισης, ή
- σημαντικές νομικές απαιτήσεις που σχετίζονται με τις δραστηριότητες, τα προϊόντα και τις υπηρεσίες τους, ή
- σημαντικά τοπικά ζητήματα.

περίπτωση κατά την οποία ο επαληθευτής πρέπει να απαιτεί επικυρωμένες ετήσιες ενημερώσεις των πληροφοριών της περιβαλλοντικής δήλωσης.

Εάν δεν πραγματοποιείται ετησίως, η ενημέρωση της περιβαλλοντικής δήλωσης θα αναμένεται εντός περιόδου η οποία δεν υπερβαίνει τους 36 μήνες.

Παραδείγματα:

- Μικρά αρτοποιεία
- Παιδικοί σταθμοί
- Αποκλειστικά καταστήματα

3.3. Επικύρωση αποσπασμάτων της περιβαλλοντικής δήλωσης

Οι οργανισμοί ενδέχεται να επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν αποσπάσματα από την περιβαλλοντική τους δήλωση σε συνδυασμό με τον λογότυπο του EMAS. Παραδείγματος χάριν:

- υποβολή επικυρωμένων δεδομένων εκπομπών στις περιβαλλοντικές ρυθμιστικές αρχές,
- πληροφορίες για τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα στο πλαίσιο των εθνικών προγραμμάτων για τη μείωση των κλιματικών μεταβολών,
- εκκλήρωση των νομικών απαιτήσεων όσον αφορά την δημόσια κοινοποίηση περιβαλλοντικών πληροφοριών σε μετόχους και συνταξιοδοτικά καθεστώα.

(1) Βλέπε σελίδα 3 της παρούσας Εφημερίδας.

Κατά τη χρήση του λογότυπου με αποσπάσματα, ο οργανισμός θα χρησιμοποιεί αποσπάσματα μόνον από την τελευταία επικυρωμένη περιβαλλοντική δήλωση. Τα αποσπάσματα πρέπει επίσης να είναι σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος III, σημείο 3.5, στοιχεία α) έως στ), να είναι δηλαδή συναφή, σημαντικά και να μην είναι απατηλά ή παραπλανητικά.

Τα αποσπάσματα από την περιβαλλοντική δήλωση που χρησιμοποιούνται μαζί με το λογότυπο του EMAS πρέπει να είναι επικυρωμένα χωριστά. Είναι δυνατόν να εξοικονομηθεί χρόνος, προσπάθεια και κόστος με τον προσδιορισμό των αποσπασμάτων που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν, ούτως ώστε αυτά να μπορούν να επικυρωθούν συγχρόνως με τη δήλωση.

Για πληροφορίες σχετικά με το λογότυπο βλέπε κατευθύνσεις της Επιτροπής στο παράρτημα III της παρούσας απόφασης.

4. ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΛΕΓΧΩΝ

4.1. Απαίτηση

Στο παράρτημα II σημείο 2.9 σχετικά με τη συχνότητα ελέγχων ορίζεται ότι:

«Η συχνότητα ελέγχου οποιασδήποτε δραστηριότητας εξαρτάται από τα ακόλουθα στοιχεία:

- φύση, έκταση και πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων·
- σημασία των σχετικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων·
- σημασία και αμεσότητα των προβλημάτων που διαπιστώθηκαν από προηγούμενους ελέγχους·
- ιστορικό των περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Οι οργανισμοί καθορίζουν οι ίδιοι το πρόγραμμα ελέγχου και τη συχνότητα των ελέγχων, λαμβάνοντας υπόψη τις κατευθύνσεις της Επιτροπής ...»

4.2. Σκοπός

Σκοπός είναι να διασφαλιστεί η εκπόνηση ενός προγράμματος ελέγχου, το οποίο παρέχει στη διοίκηση τις πληροφορίες που χρειάζεται προκειμένου να επανεξετάσει την περιβαλλοντική επίδοση του οργανισμού και την αποτελεσματικότητα του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης και να είναι σε θέση να καταδείξει ότι αυτά είναι υπό έλεγχο. Παρέχει επίσης στον επαλήθευτή τη βάση για να εκπαιθήσει και να συνομολογήσει με τον οργανισμό το πρόγραμμα επαλήθευσης, καθώς και να καθορίσει τη συχνότητα επισκέψεών του στον οργανισμό.

4.3. Κατευθύνσεις

Κατά την κατάρτιση ενός προγράμματος ελέγχου η ορθή πρακτική θα ήταν να ελέγχονται οι δραστηριότητες, τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που προκαλούν ή έχουν τη δυνατότητα να προκαλέσουν τις πιο σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, συχνότερα από άλλα ήσσονος σημασίας. Ο οργανισμός θα πρέπει επίσης να διεξάγει ελέγχους τουλάχιστον σε ετήσια βάση, εφόσον αυτό θα βοηθήσει να καταδειχθεί στη διοίκηση του οργανισμού και στον επαλήθευτή ότι έχει τον έλεγχο των σημαντικών περιβαλλοντικών πτυχών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ ΤΟΥ EMAS

[Όλες οι αναφορές σε παραρτήματα αφορούν τα παραρτήματα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001, πλην των περιπτώσεων όπου ορίζεται διαφορετικά]

I. ΑΡΧΕΣ

Κανονισμός αναφοράς

Οι παρούσες κατευθύνσεις εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της κοινοτικής νομοθεσίας ή της εθνικής νομοθεσίας ή των τεχνικών προτύπων που δεν διέπονται από την κοινοτική νομοθεσία, ιδίως την οδηγία 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Σεπτεμβρίου 1984, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παραπλανητική διαφήμιση⁽¹⁾, και των υποχρεώσεων που υπέχουν οι οργανισμοί δυνάμει αυτών των νόμων και προτύπων.

1.1. Σκοποί του λογότυπου του EMAS

Ένα από τα βασικά στοιχεία του αναθεωρημένου συστήματος οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS) είναι η εισαγωγή διαφορετικών εναλλακτικών επιλογών για την κοινοποίηση περιβαλλοντικών πληροφοριών στους ενδιαφερομένους. Οι οργανισμοί θα ενδιαφέρονται να εξηγούν την περιβαλλοντική τους επίδοση στο κοινό και στους πελάτες τους χρησιμοποιώντας πρόσθετες εναλλακτικές λύσεις κοινοποίησης.

Το λογότυπο του EMAS αποτελεί σήμα κατατεθέν του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001. Ο σκοπός του λογότυπου EMAS είναι να δείχνει στο κοινό και στα λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη:

- την καθιέρωση και την εφαρμογή ενός συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης,
- τη συστηματική, αντικειμενική και περιοδική αξιολόγηση της επίδοσης τέτοιων συστημάτων,
- την παροχή πληροφοριών σε θέματα περιβαλλοντικής επίδοσης και έναν ανοικτό διάλογο με το ευρύ κοινό και τα λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη,
- την ενεργό ανάμειξη, περιλαμβανομένης της δέουσας κατάρτισης των εργαζομένων,

από τον οργανισμό, περιλαμβανομένης της διάταξης για τη συμμόρφωση προς τη σχετική περιβαλλοντική νομοθεσία. Δείχνει ιδιαίτερα ότι η οργάνωση δημοσιονομικά περιοδικές περιβαλλοντικές δηλώσεις οι οποίες έχουν επικυρωθεί από ανεξάρτητο επαληθευτή.

Σε αυτό το πλαίσιο το λογότυπο EMAS έχει τριπλή λειτουργία:

- να αποδειξει την αξιοπιστία των πληροφοριών που παρέχει ένας οργανισμός αναφορικά με την περιβαλλοντική του επίδοση,
- να αποδειξει τη δέσμευση του οργανισμού στη βελτίωση της περιβαλλοντικής επίδοσης και στην ορθή διαχείριση των περιβαλλοντικών του πτυχών,
- να ευαισθητοποιήσει σχετικά με το σύστημα το κοινό, τα ενδιαφερόμενα μέρη και τους οργανισμούς που είναι πρόθυμοι να βελτιώσουν τις περιβαλλοντικές τους επιδόσεις.

Γι' αυτούς τους λόγους, η Κοινότητα προτίθεται να προσδώσει αξία στο EMAS δημιουργώντας νέες και αξιόπιστες εναλλακτικές επιλογές για τους οργανισμούς που είναι καταχωρισμένοι στο EMAS, ώστε να μπορούν να καταδείξουν την περιβαλλοντική τους επίδοση και τη δέσμευσή τους στην προστασία του περιβάλλοντος, επικοινωνώντας με τα ενδιαφερόμενα μέρη μέσα από ένα ευρύ φάσμα διαφορετικά μέσων, όπως προτείνονται στο παρόν έγγραφο.

1.2. Σχέση μεταξύ του λογότυπου του EMAS και των συστημάτων οικολογικής σήμανσης [άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001]

Το λογότυπο του EMAS συμβολίζει:

- εθελοντικές προληπτικές προσπάθειες εκ μέρους των καταχωρισμένων οργανισμών για συνεχή βελτίωση της περιβαλλοντικής τους επίδοσης πέραν των κανονιστικών απαιτήσεων.

(1) ΕΕ L 250 της 24.4.2001, σ. 1.

- ένα λειτουργικό σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης που εφαρμόζει τους στόχους που θέτει ο οργανισμός και
- το γεγονός ότι οι πληροφορίες που παρέχονται, π.χ. στην περιβαλλοντική δήλωση, είναι αξιόπιστες και επικυρωμένες από διαπιστευμένο επαληθευτή περιβάλλοντος.

Διαφοροποιημένα από το λογότυπο του EMAS, τα συστήματα οικολογικής επισήμανσης για προϊόντα και υπηρεσίες έχουν διαφορετικά χαρακτηριστικά:

- είναι από τη φύση τους επιλεκτικά, και συνεπώς υποδηλώνουν συγκριτικό ισχυρισμό μεταξύ προϊόντων, δραστηριοτήτων και υπηρεσιών που φέρουν το οικολογικό σήμα σε σχέση με εκείνα που δεν το φέρουν.
- δείχνουν ότι εκπληρώνονται οικολογικά κριτήρια που έχει θέσει τρίτο μέρος, με βάση τα οποία μόνον ορισμένα προϊόντα ανταποκρίνονται στην ποιότητα της αγοράς.
- ο ορισμός των σχετικών κριτηρίων ακολουθεί μια (ως επί το πλείστον επίσημα) εγκεκριμένη συμβουλευτική διαδικασία.

Τα συστήματα οικολογικής επισήμανσης μπορούν να παράσχουν σημαντικές πληροφορίες ως προς τις περιβαλλοντικές πιυχές που σχετίζονται με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες.

Το λογότυπο EMAS δεν υποδηλώνει κανένα από αυτά τα χαρακτηριστικά ούτε πρόκειται να χρησιμοποιηθεί με τρόπο που οδηγεί σε σύγχυση με αυτά τα χαρακτηριστικά.

Αποτελεί ευθύνη των οργανισμών, των επαληθευτών και των αρμόδιων φορέων να αποφευχθεί οποιαδήποτε σύγχυση με σήματα περιβαλλοντικών προϊόντων. Γι' αυτόν το σκοπό ο οργανισμός πρέπει να επιλέξει προσεκτικά τις πληροφορίες που πρέπει να κοινοποιούνται και να σχεδιάσει εργαλεία επικοινωνίας προκειμένου να αποφευχθεί τυχόν σύγχυση. Είναι ευθύνη του επαληθευτή να αξιολογήσει την εγκυρότητα και την αξιοπιστία του μηνύματος που θα αποσταλεί στον πελάτη, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στο παράρτημα III, σημεία 3.2. και 3.5. και σύμφωνα με τα καθήκοντά του, όπως ορίζονται στο παράρτημα V.

2. ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΟΠΩΣ ΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ (ΕΚ) αριθ. 761/2001

2.1. Σχετικές νομοθετικές διατάξεις

α) Το άρθρο 8 του κανονισμού («Λογότυπο») ορίζει:

- τους όρους υπό τους οποίους μπορεί να χρησιμοποιηθεί το λογότυπο του EMAS δηλαδή την προϋπόθεση να υπάρχει τη δεδομένη στιγμή καταχώριση στο EMAS (παράγραφος 1),
- τις πέντε διαφορετικές επιλογές για τη χρήση του (παράγραφος 2) και
- τις περιπτώσεις στις οποίες δεν θα χρησιμοποιηθεί, δηλαδή σε προϊόντα ή στη συσκευασία τους και σε συνδυασμό με συγκριτικούς ισχυρισμούς (παράγραφος 3).

β) Το παράρτημα III, σημείο 3.5, «Δημοσίευση των πληροφοριών», παρέχει επιλογές για ενημέρωση του κοινού, πλέον της περιβαλλοντικής δήλωσης, και στα στοιχεία α) και στ) προσδιορίζει τις απαιτήσεις που πρέπει να πληρούνται εάν προκύψουν νέες πληροφορίες και χρησιμοποιηθούν φέροντας το λογότυπο του EMAS. Σύμφωνα με το παράρτημα III, σημείο 3.5, οι πληροφορίες πρέπει να είναι:

- σαφείς και μη παραπλανητικές,
- τεκμηριωμένες και επαληθεύσιμες,
- συναφείς και χρησιμοποιούμενες εντός του κατάλληλου πλαισίου,
- αναπροσωπευτικές της συνολικής περιβαλλοντικής επίδοσης του οργανισμού,
- μη επιδεχόμενες παρερμηνεία,
- σημαντικές σε σχέση με τις συνολικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

Οι οργανισμοί υποχρεούνται να λαμβάνουν υπόψη τους τις απαιτήσεις του παραρτήματος III, σημείο 3.5, στοιχεία α) έως στ) και όταν χρησιμοποιούν το λογότυπο EMAS σε διαφημίσεις για προϊόντα, δραστηριότητες και υπηρεσίες, όπως εξηγείται στο κεφάλαιο 5.

- γ) Το παράρτημα IV «Ελάχιστες απαιτήσεις για το λογότυπο» ορίζει τις δύο μορφές του λογότυπου: μία που υποδηλώνει «επαληθευμένη περιβαλλοντική διαχείριση» (έκδοση 1) και μια δεύτερη που υποδηλώνει «επικυρωμένες περιβαλλοντικές πληροφορίες» (έκδοση 2). Και στις δύο περιπτώσεις πρέπει να αναφέρεται ο αριθμός καταχώρισης του οργανισμού.

Η μορφή του λογότυπου, σύμφωνα με το παράρτημα IV, επιτρέπεται να αλλάξει μόνον υπό τις συνθήκες που ορίζονται στην παράγραφο 2.2.

2.2. Χρήση του λογότυπου για την προώθηση του συστήματος EMAS

Αναγνωρίζεται η ανάγκη να χρησιμοποιηθεί το λογότυπο για την προώθηση του συστήματος EMAS. Σε αυτό το πλαίσιο δεν ενδείκνυται η χρήση των λέξεων «Επικυρωμένες πληροφορίες» ή «Επαληθευμένη περιβαλλοντική διαχείριση» ούτε η χρήση ενός αριθμού καταχώρισης. Συνεπώς, το λογότυπο δύναται να χρησιμοποιηθεί για την προώθηση του EMAS με την ακόλουθη μορφή:

Για τους ακόλουθους σκοπούς π.χ.:

- διαφημιστικό υλικό (σήματα, κ.λπ.)
- δημοσιογραφικά άρθρα
- κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής
- βιβλία, δημοσιεύσεις σχετικά με το EMAS

Υπό τον όρο ότι:

- δεν χρησιμοποιείται σε συνδυασμό με την επωνυμία κάποιου οργανισμού και
- δεν δίδει την εντύπωση της καταχώρισης στο σύστημα ή ότι ο χρήστης του λογότυπου με αυτή τη μορφή δεν εκφράζει κανέναν περιβαλλοντικό ισχυρισμό για τις δραστηριότητες, τα προϊόντα και τις υπηρεσίες του.

2.3. Πώς λειτουργεί το λογότυπο σε διαφορετικές κατηγορίες πληροφοριών [άρθρο 8 και παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001]

Ενώ η έκδοση 1 του λογότυπου υποδεικνύει ότι ένας οργανισμός διαθέτει ένα σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης που έχει δημιουργηθεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις του EMAS, η έκδοση 2 υποδεικνύει πως οι συγκεκριμένες πληροφορίες στις οποίες αναφέρεται το λογότυπο έχουν επικυρωθεί στο πλαίσιο του EMAS.

Στο άρθρο 8 παράγραφος 2 ο κανονισμός του EMAS κατονομάζει πέντε διαφορετικές επιλογές για τη χρήση του λογότυπου:

- α) σε επικυρωμένο πληροφοριακό υλικό, όπως περιγράφεται στο παράρτημα III, σημείο 3.5, υπό τους όρους που καθορίζονται στις παρούσες κατευθύνσεις. Στην περίπτωση αυτή το λογότυπο υποδεικνύει ότι οι πληροφορίες προέρχονται από μια επικυρωμένη περιβαλλοντική δήλωση και πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος III σημείο 3.5 (έκδοση 2).
- β) σε επικυρωμένες περιβαλλοντικές δηλώσεις: υπογραμμίζει τη συμμετοχή στο σύστημα και καταδεικνύει ότι το περιεχόμενο της δήλωσης είναι επικυρωμένο (έκδοση 2).
- γ) σε επιστολόχαρτα καταχωρισμένων οργανισμών (έκδοση 1).

- δ) σε πληροφοριακό υλικό που προβάλλει τη συμμετοχή ενός οργανισμού στο EMAS: υποδεικνύει το γεγονός ότι ο οργανισμός συμμετέχει στο EMAS. Η έκδοση 1 του λογότυπου μπορεί π.χ. να χρησιμοποιηθεί σε πινακίδες, κτίρια, ιστοθέσεις, προσκλήσεις κ.λπ.
- ε) σε διαφημίσεις για προϊόντα, δραστηριότητες και υπηρεσίες μόνον υπό τους όρους που καθορίζονται στις παρούσες κατευθύνσεις, οι οποίες εξασφαλίζουν ότι δεν γίνεται σύγχυση με σήματα περιβαλλοντικών προϊόντων (έκδοση 2).

Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις πρέπει να υπάρχει σαφής σύνδεση με την επωνυμία του οργανισμού.

Οι χρήστες του λογότυπου «οργανισμοί καταχωρισμένοι στο σύστημα EMAS» θα πρέπει να έχουν κατά νου ότι δεν θα πρέπει να υπάρξει παρεξήγηση εκ μέρους του κοινού όταν χρησιμοποιείται το λογότυπο. Για παράδειγμα, κανένας οργανισμός δεν θα χρησιμοποιεί το λογότυπο με τρόπο που θα προκαλέσει σύγχυση ή θα παραπλανήσει το κοινό δηλώνοντας ότι έκανε απλώς κάτι «παρόμοιο» με τον κανονισμό του EMAS ή με τον δικό του τρόπο «σύμφωνα» με τον κανονισμό.

Ενώ η χρήση του λογότυπου στη δήλωση και στα επιστολόχαρτα καλύπτεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93⁽¹⁾, αρκετές νέες χρήσεις του λογότυπου επιτρέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 761/2001 και αυτές οι χρήσεις αναλύονται παρακάτω.

3. ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ ΣΕ ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ [ΑΡΘΡΟ 8 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΣΤΟΙΧΕΙΟ α) ΚΑΙ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ, ΣΗΜΕΙΟ 3.5 ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΚ) ΑΡΙΘ. 761/2001]

3.1. Γενικές απαιτήσεις

Η χρήση του λογότυπου (έκδοση 2) σε επιλεγμένες πληροφορίες πρέπει να πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται στο παράρτημα ΙΙΙ, σημείο 3.5.

Υπάρχει ένα ευρύ φάσμα πιθανών μορφών δημοσίευσης, πληροφοριών όπως:

- ενημερωτικά φυλλάδια
- φύλλα δεδομένων
- διαφημιστικά φυλλάδια
- διαφημίσεις στις εφημερίδες
- κεφάλαια με περιβαλλοντικά θέματα σε δημοσιεύσεις που δεν σχετίζονται με το περιβάλλον
- ιστοσελίδες κ.λπ.
- τηλεοπτικές.

Η ορθή χρήση του λογότυπου δεν εξαρτάται από τα τεχνικά μέσα με τα οποία παρουσιάζονται οι πληροφορίες. Η γενική απαίτηση που πρέπει να πληροί κάθε χρήση του λογότυπου σε αυτές τις περιπτώσεις είναι:

Να καθίσταται προφανές σε ποιες επικυρωμένες πληροφορίες αναφέρεται το λογότυπο!

- Εάν το περιεχόμενο μιας ολόκληρης δημοσίευσης καλύπτεται από την περιβαλλοντική δήλωση και επικυρώνεται από τον επαληθευτή, το λογότυπο δύναται να χρησιμοποιηθεί με οποιοδήποτε τρόπο θεωρείται επαρκής (π.χ. στο εκώφυλλο, στην επικεφαλίδα μιας διαφήμισης, ως γραμικό φόντου ενός κειμένου κ.λπ.).

Οι επικυρωμένες πληροφορίες πρέπει να διακρίνονται ευκρινώς από το υπόλοιπο κείμενο, π.χ. μέσω ενός πλαισίου, διαφορετικής διαμόρφωσης, διαφορετικού χρώματος, μεγέθους ή χρησιμοποιούμενου τύπου χαρακτήρων) όταν:

- αποτελούν μόνο ένα μέρος εντός του κυρίως «σώματος» μιας άλλης δημοσίευσης (π.χ. με τεχνικό ή επιχειρηματικό περιεχόμενο) ή
- παρουσιάζονται σε συνδυασμό με άλλες με επικυρωμένες περιβαλλοντικές πληροφορίες (π.χ. ένα σύνολο εντός ενός μεγαλύτερου κειμένου, ή ένα τμήμα μιας έκθεσης εταιρείας κ.λπ.).

⁽¹⁾ ΕΕ L 168 της 10.7.1993, σ. 1, καταργήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 761/2001.

Το λογότυπο πρέπει να τοποθετείται με τρόπο που να καθίσταται σαφής η αναφορά του στις επικυρωμένες πληροφορίες.

3.2. Παραδείγματα

Τα ακόλουθα παραδείγματα επεξηγούν τις αρχές που καθορίζονται στην παράγραφο 3.1 η οποία αφορά τους καταχωρισμένους οργανισμούς. Σε όλες τις περιπτώσεις όπου σημειώνεται ότι «επιτρέπεται η χρήση» πρέπει να πληρούνται τα κριτήρια που απαριθμούνται στο παράρτημα III, σημείο 3.5, στοιχεία α) έως στ). Στις περιπτώσεις όπου «δεν επιτρέπεται η χρήση» αναφέρεται ποια από τα κριτήρια που απαριθμούνται στο παράρτημα III, σημείο 3.5, παραβιάζονται.

Αριθ.	Παράδειγμα	Κατάσταση
1	Λογότυπο (έκδοση 2) στην επικεφαλίδα μιας συγκεντρωτικής κατάστασης συναφών και επικυρωμένων στοιχείων επίδοσης που προορίζεται για τις αρχές	επιτρέπεται η χρήση
2	Λογότυπο (έκδοση 2) σε φυλλάδιο για τους εργαζόμενους αποκλειστικά με επικυρωμένες πληροφορίες σχετικά με τη λειτουργία του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης	επιτρέπεται η χρήση
3	Λογότυπο (έκδοση 2) στο εξώφυλλο ενός ενημερωτικού φυλλαδίου για πελάτες και προμηθευτές, όπου το περιεχόμενο προέρχεται από μια επικυρωμένη περιβαλλοντική δήλωση	επιτρέπεται η χρήση
4	Λογότυπο (έκδοση 2) εντός της ετήσιας περιβαλλοντικής έκθεσης ενός οργανισμού holding που περιλαμβάνει καταχωρισμένες και μη καταχωρισμένες θυγατρικές, στον τίτλο του κεφαλαίου που αφορά το σύστημα επικυρωμένης περιβαλλοντικής διαχείρισης σε ορισμένα, σαφώς αναφερόμενα τμήματα του οργανισμού	επιτρέπεται η χρήση
5	Λογότυπο (έκδοση 2) στο εξώφυλλο της περιβαλλοντικής έκθεσης μιας εταιρείας στην οποία κάποια τμήματα δεν είναι καταχωρισμένα	δεν επιτρέπεται η χρήση λόγω παραβίασης των στοιχείων α), δ), ε) και στ) του σημείου 3.5 του παραρτήματος III
6	Λογότυπο (έκδοση 2) στο εξώφυλλο της επιχειρηματικής έκθεσης ενός οργανισμού (οργανισμός πλήρως καταχωρισμένος)	δεν επιτρέπεται η χρήση λόγω παραβίασης των στοιχείων α), δ), ε) και στ) του σημείου 3.5 του παραρτήματος III
7	Λογότυπο (έκδοση 2) ως υποκείμενο γραφικό για μια συγκεντρωτική κατάσταση επικυρωμένων περιβαλλοντικών δεδομένων σε μια επιχειρηματική έκθεση	επιτρέπεται η χρήση
8	Λογότυπο (έκδοση 2) ως υποκείμενο γραφικό για επικυρωμένες συμβουλές προς τους πελάτες όσον αφορά την ασφαλή διάθεση ενός προϊόντος	επιτρέπεται η χρήση
9	Λογότυπο (έκδοση 2) δίπλα από τις επικυρωμένες περιβαλλοντικές πληροφορίες στην ιστοσελίδα ενός οργανισμού	επιτρέπεται η χρήση
10	Λογότυπο (έκδοση 2) δίπλα από μια επικυρωμένη δήλωση στο φορτηγό μιας καταχωρισμένης εταιρείας διανομών δίπλα από την επωνυμία της εταιρείας που λέει «Μεταξύ 1995 και 1998 έχουμε μειώσει τη μέση κατανάλωση ντίζελ του στόλου των φορτηγών μας κατά 20 % σε χιλιόμετρα ανά 100 km»	επιτρέπεται η χρήση
11	Λογότυπο (έκδοση 2) δίπλα από μια δήλωση σε φορτηγό που θα φέρει το εμπορικό λογότυπο μιας εταιρείας λιανοπωλητών «Οι διανομές μας είναι φιλικές προς το περιβάλλον»	δεν επιτρέπεται η χρήση λόγω παραβίασης των στοιχείων α), δ), ε) και στ) του σημείου 3.5 του παραρτήματος III
12	Λογότυπο (έκδοση 2) σε μια σελίδα με απαιτήσεις επικυρωμένων πληροφοριών για τους προμηθευτές στο πλαίσιο ενός καταλόγου λιανοπωλητή	επιτρέπεται η χρήση

4. ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ ΣΕ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΣΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ [ΑΡΘΡΟ 8 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΣΤΟΙΧΕΙΟ δ) ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΚ) αριθ. 761/2001]

4.1. Γενικές απαιτήσεις

Η χρήση του λογότυπου (έκδοση 1) σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ) σκοπό έχει να ενημερώσει το κοινό και τα ενδιαφερόμενα μέρη ότι ένας οργανισμός είναι καταχωρισμένος. Συνεπώς, είναι απαραίτητο το λογότυπο να αποδίδεται σαφώς και αποκλειστικά στον καταχωρισμένο οργανισμό. Πρέπει να αποφεύγεται η σύγχυση με οργανισμούς που δεν είναι καταχωρισμένοι στο EMAS.

Οι καταχωρισμένοι οργανισμοί και οι φορείς παροχής υπηρεσιών επικοινωνίας που εργάζονται για λογαριασμό τους δεν θα δημιουργούν την εντύπωση ότι οι ίδιοι οι τελευταίοι έχουν εκπληρώσει τις απαιτήσεις του EMAS, εάν αυτό δεν είναι αληθές.

4.2. Παραδείγματα

Τα ακόλουθα παραδείγματα επεξηγούν τις προαναφερθείσες αρχές για τους καταχωρισμένους οργανισμούς.

Αριθ.	Παράδειγματα	Κατάσταση
1	Λογότυπο (έκδοση 1) στο εξώφυλλο ενός ενημερωτικού φυλλαδίου (το οποίο δεν περιέχει περιβαλλοντικές πληροφορίες) (οργανισμός πλήρως καταχωρισμένος)	επιτρέπεται η χρήση
2	Λογότυπο (έκδοση 1) στο εξώφυλλο της επιχειρηματικής έκδοσης ενός οργανισμού (οργανισμός εν μέρει καταχωρισμένος)	δεν επιτρέπεται η χρήση αφού απαιτείται πλήρης καταχώριση
3	Λογότυπο (έκδοση 1) στο εξώφυλλο της επιχειρηματικής έκδοσης ενός οργανισμού (οργανισμός πλήρως καταχωρισμένος)	επιτρέπεται η χρήση
4	Δεξαμενή αποθήκευσης σε καταχωρισμένο χώρο δραστηριοτήτων βιολογική με το λογότυπο (έκδοση 1)	επιτρέπεται η χρήση
5	Λογότυπο (έκδοση 1) σε εφημερίδα με υποκείμενο γραφικό σε μια κοινή διαφήμιση δύο εταιρειών που ανακοινώνουν την περιβαλλοντική τους συνεργασία στην αλυσίδα προμηθειών (η μία είναι καταχωρισμένη, η άλλη όχι)	δεν επιτρέπεται η χρήση αφού δημιουργείται η εντύπωση ότι και οι δύο εταιρείες είναι καταχωρισμένες στο EMAS
6	Λογότυπο (έκδοση 1) στον κατάλογο ενός λιανοπωλητή, δίπλα από έναν κατάλογο επώνυμων προμηθευτών (ορισμένοι από τους οποίους δεν είναι καταχωρισμένοι)	δεν επιτρέπεται η χρήση αφού δημιουργείται η εντύπωση ότι όλοι οι προμηθευτές είναι καταχωρισμένοι στο EMAS
7	Λογότυπο (έκδοση 1) δίπλα από την θύρα εισόδου ενός αεροσκάφους που κατασκευάστηκε από καταχωρισμένο κατασκευαστή, αλλά το οποίο διαχειρίζεται αεροπορική εταιρεία μη καταχωρισμένη	δεν επιτρέπεται η χρήση αφού δίδεται η εντύπωση ότι η εταιρεία εκμεταλλεύεται το αεροσκάφος με βάση το EMAS
8	Λογότυπο (έκδοση 1) σε λεωφορείο δίπλα από το όνομα μιας καταχωρισμένης αρχής δημοσίων μέσων μεταφοράς που είναι φορέας εκμετάλλευσης του λεωφορείου	επιτρέπεται η χρήση
9	Λογότυπο (έκδοση 1) δίπλα από την επωνυμία ενός καταχωρισμένου οργανισμού στον στόλο των οχημάτων του εν λόγω οργανισμού	επιτρέπεται η χρήση
10	Λογότυπο (έκδοση 1) σε πινακίδα στην είσοδο ενός καταχωρισμένου πολυκαταστήματος	επιτρέπεται η χρήση
11	Λογότυπο (έκδοση 1) σε έντυπα που χρησιμοποιεί μια καταχωρισμένη δημόσια αρχή	επιτρέπεται η χρήση

5. ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ ΣΕ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ, ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ [ΑΡΘΡΟ 8 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΣΤΟΙΧΕΙΟ ε), ΑΡΘΡΟ 8 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΣΤΟΙΧΕΙΑ α) ΚΑΙ β) ΚΑΙ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ, ΣΗΜΕΙΟ 3.5]

5.1. Γενικές απαιτήσεις

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 761/2001 αποδίδει περισσότερη έμφαση στις έμμεσες περιβαλλοντικές πτυχές σε σύγκριση με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93. Μεταξύ αυτών τα χαρακτηριστικά των προϊόντων, δραστηριοτήτων και υπηρεσιών διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο. Σκοπό έχει να ενθαρρύνει τους οργανισμούς να εκδίδουν πληροφορίες σχετικά με την περιβαλλοντική τους επίδοση σε συνδυασμό με τα προϊόντα τους και να χρησιμοποιούν τα δικά τους μέσα εμπορίας προκειμένου να προαγάγουν τους στόχους του EMAS. Αυτό περιλαμβάνει τις περιβαλλοντικές πτυχές που είναι έμμεσα συνδεδεμένες με το προϊόν καθώς και τα άμεσα χαρακτηριστικά του προϊόντος, υπό τον όρο ότι έχουν επικυρωθεί από τον επαληθευτή.

Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει το λογότυπο να χρησιμοποιείται μόνο του σε διαφημίσεις για προϊόντα, δραστηριότητες και υπηρεσίες (όπως ένα οικολογικό σήμα). Επιβάλλεται μια σαφώς εμφανής σύνδεση με τις επικυρωμένες πληροφορίες. Οι επικυρωμένες πληροφορίες πρέπει να διακρίνονται από τις λοιπές παρεχόμενες πληροφορίες.

Οι πληροφορίες στις οποίες αναφέρεται το λογότυπο θα πρέπει να έχουν επιλεγεί σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στο παράρτημα ΙΙΙ, σημείο 3.5 στοιχεία α) ως στ).

Σύμφωνα με το άρθρο 8 στοιχείο ε), σε συνδυασμό με το άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχεία α) και δ), επιτρέπεται η χρήση του λογότυπου EMAS προκειμένου να:

- καταδειχθεί η συμμετοχή του οργανισμού στο EMAS (έκδοση 1),
- να καταδειχθεί το γεγονός ότι ένα προϊόν, μια δραστηριότητα και μια υπηρεσία προέρχονται από έναν οργανισμό καταχωρισμένο στο EMAS (έκδοση 1) και να
- προστεθεί αξιοπιστία σε επικυρωμένες πληροφορίες που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με προϊόντα, δραστηριότητες και υπηρεσίες (έκδοση 2).

Επιβάλλεται μια σαφώς εμφανής σύνδεση με τις επικυρωμένες πληροφορίες. Όλες οι δραστηριότητες που σχετίζονται με τις πληροφορίες που παρέχει το λογότυπο πρέπει να βρίσκονται υπό τον διαχειριστικό έλεγχο καταχωρισμένου οργανισμού.

Το λογότυπο μπορεί να χρησιμοποιηθεί με πολλούς διαφορετικούς τρόπους όπως:

- σε τυπωμένες διαφημίσεις για προϊόντα (π.χ. σε εφημερίδες, καταλόγους κ.λπ.)
- σε εγχειρίδια χρηστών
- σε άλλα μέσα (π.χ. τηλεόραση, ιστοθέα κ.λπ.)
- σε ράφια και βάσεις παρουσίασης προϊόντων, δραστηριοτήτων και υπηρεσιών σε πελάτες
- σε περίπτερα έκδοσης κ.λπ.

Ο οργανισμός που χρησιμοποιεί το λογότυπο πρέπει να έχει τον έλεγχο και την ευθύνη για τον τρόπο με τον οποίο παρουσιάζεται το λογότυπο. Πρέπει να υπάρχει σαφώς προσδιορισμένη σχέση μεταξύ του λογότυπου και της δραστηριότητας, του προϊόντος ή της υπηρεσίας με τα οποία σχετίζεται.

Επαναλαμβάνουμε ότι δεν είναι αυτός καθαυτός ο τρόπος με τον οποίο παρουσιάζεται το λογότυπο που καθορίζει εάν η χρήση του επιτρέπεται ή όχι, αλλά το περιεχόμενο των παρεχόμενων πληροφοριών. Σε κάθε περίπτωση πρέπει να καθιστάται σαφές σε ποιες πληροφορίες αναφέρεται ο οργανισμός.

α) Πληροφορίες που αφορούν έμμεσα το προϊόν, τη δραστηριότητα ή την υπηρεσία:

Εάν το λογότυπο (έκδοση 2) στόχο έχει να δείξει ένα από τα ακόλουθα, πρέπει να δίδονται σχετικές επικυρωμένες πληροφορίες στη διαφήμιση και πρέπει να είναι αναγνωρίσιμες ως πληροφορίες που σχετίζονται με συγκεκριμένα επικυρωμένα χαρακτηριστικά της περιβαλλοντικής διαχείρισης του οργανισμού:

- χαρακτηριστικά επίδοσης των σχετικών παραγωγικών διαδικασιών
- χαρακτηριστικά της περιβαλλοντικής διαχείρισης του οργανισμού

- περιβαλλοντική πολιτική, σκοπούς και στόχους
- γενικά στοιχεία περιβαλλοντικής επίδοσης.

Δεν επιτρέπονται ισχυρισμοί σχετικά με περιβαλλοντικές πτυχές που δεν καλύπτονται επαρκώς από την περιβαλλοντική διαχείριση του οργανισμού.

β) Πληροφορίες που σχετίζονται άμεσα με το προϊόν, τη δραστηριότητα ή την υπηρεσία:

Εάν το λογότυπο (έκδοση 2) στόχο έχει να δείξει ένα από τα ακόλουθα, πρέπει να δίδονται σχετικές επικυρωμένες πληροφορίες στη διαφήμιση και πρέπει να είναι αναγνωρίσιμες ως πληροφορίες που σχετίζονται με συγκεκριμένα επικυρωμένα χαρακτηριστικά του προϊόντος:

- σημαντικά από περιβαλλοντική άποψη χαρακτηριστικά του ίδιου του προϊόντος, της δραστηριότητας ή της υπηρεσίας
- χαρακτηριστικά του προϊόντος στη φάση χρήσης του ή μετά από αυτή
- βελτίωση της περιβαλλοντικής επίδοσης των προϊόντων ή των υπηρεσιών
- σκοπούς και στόχους της περιβαλλοντικής πολιτικής που σχετίζεται με προϊόν ή υπηρεσία
- στοιχεία περιβαλλοντικής επίδοσης που σχετίζονται με ένα προϊόν, μια δραστηριότητα ή μια υπηρεσία.

Δεν επιτρέπονται ισχυρισμοί σχετικά με περιβαλλοντικές πτυχές που δεν καλύπτονται επαρκώς από την περιβαλλοντική διαχείριση του οργανισμού.

Τρεις θεμελιώδεις περιορισμοί στη χρήση του λογότυπου πρέπει να τηρούνται. Δεν επιτρέπεται η χρήση του λογότυπου:

- σε προϊόντα και στη συσκευασία τους,
- σε συνδυασμό με συγκριτικούς ισχυρισμούς που αφορούν ανταγωνιστικά προϊόντα, δραστηριότητες ή υπηρεσίες και
- σε διαφημίσεις για προϊόντα χωρίς σαφείς πληροφορίες/ενδείξεις των χαρακτηριστικών του οργανισμού ή του ίδιου του προϊόντος με το οποίο σχετίζεται.

Κατά συνέπεια, το λογότυπο του EMAS δεν μεταδίδει από μόνο του πληροφορίες στον καταναλωτή (όπως συμβαίνει με το οικολογικό σήμα) αλλά φανερώνει την επικυρωμένη κατάσταση των παρεχόμενων πληροφοριών. Με άλλα λόγια, «επισφραγίζει την αξιοπιστία των πληροφοριών» και όχι «την ανωτερότητα του προϊόντος».

Επιπλέον, σε όλες τις περιπτώσεις όπου λειτουργεί σύστημα οικολογικής επισήμανσης για ένα εξεταζόμενο προϊόν, μια δραστηριότητα ή μια υπηρεσία (δηλ. όπου υπάρχουν καθορισμένες απαιτήσεις για το κοινωτικό οικολογικό σήμα ή εθνικά συστήματα οικολογικής επισήμανσης) ισχύουν οι ακόλουθες απαιτήσεις:

- Ο οργανισμός και ο επαληθευτής υποχρεούνται να μεριμνήσουν ιδιαίτερα, όπως ορίζεται στις προαναφερθείσες γενικές αρχές και φαίνεται στα παραδείγματα, ώστε να αποφευχθεί η σύγχυση με υφιστάμενο οικολογικό σήμα.
- Οι οργανισμοί και οι επαληθευτές εξετάζουν κριτήρια οικολογικής επισήμανσης που σχετίζονται με το προϊόν όταν ελέγχουν τις πληροφορίες που θα παρασχεθούν σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος III, σημείο 3.5, στοιχεία α) έως στ).

— Όλα τα συστήματα οικολογικής επισήμανσης θα εξεταστούν ώστε να είναι συναφή με την αγορά όπου θα χρησιμοποιηθεί το λογότυπο.

- Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται η αναφορά σε κριτήρια καθορισμένα για οικολογικά σήματα.

5.2. Παραδείγματα

Τα ακόλουθα παραδείγματα επεξηγούν τις αρχές που αναφέρονται στο σημείο 5.1. Σε όλες τις περιπτώσεις όπου σημειώνεται ότι «επιτρέπεται η χρήση» πρέπει να πληρούνται τα κριτήρια που απαριθμούνται στο παράρτημα III, παράγραφος 3.5, στοιχεία α) έως στ). Στις περιπτώσεις όπου «δεν επιτρέπεται η χρήση» αναφέρεται ποια από τα κριτήρια που απαριθμούνται στο παράρτημα III, παράγραφος 3.5, παραβιάζονται.

Αριθ.	Παράδειγμα	Κατάσταση
1	Λογότυπο (έκδοση 1) δίπλα από την επικυρωμένη πληροφορία «παραχθέν από οργανισμό καταχωρισμένο στο ΕΜΑΣ», στο πλαίσιο διαφήμισης	επιτρέπεται η χρήση
2	Λογότυπο (έκδοση 1 ή 2) δίπλα από την επικυρωμένη πληροφορία «περιβαλλοντικά ανώτερο προϊόν σε σχέση με άλλα»	δεν επιτρέπεται η χρήση λόγω παραβίασης των στοιχείων α), β), γ), δ) ε) και στ) του σημείου 3.5 του παραρτήματος III
3	Λογότυπο (έκδοση 2) δίπλα από την επικυρωμένη πληροφορία «Μεταξύ 1996 και 1999 αύξηση της ενεργειακής αποδοτικότητας στην παραγωγή αυξημένη κατά 20 %»	επιτρέπεται η χρήση
4	Λογότυπο (έκδοση 1 ή 2) σε φωτογραφία προϊόντος χωρίς περαιτέρω πληροφορίες	δεν επιτρέπεται η χρήση εξαιτίας του κινδύνου σύγχυσης με σήμα προϊόντος
5	Λογότυπο (έκδοση 2) δίπλα από την επικυρωμένη πληροφορία: «60 % των προμηθευτών μας καταχωρίστηκαν στο ΕΜΑΣ το 1998»	επιτρέπεται η χρήση
6	Λογότυπο (έκδοση 2) δίπλα από την επικυρωμένη πληροφορία «Διατίθεται επίσης ενημερωμένη περιβαλλοντική δήλωση στο...»	επιτρέπεται η χρήση
7	Λογότυπο (έκδοση 2) δίπλα από την επικυρωμένη πληροφορία: «κατανάλωση ενέργειας του προϊόντος μειωμένη κατά 10 % συγκριτικά με το μοντέλο του 1997»	επιτρέπεται η χρήση
8	Λογότυπο (έκδοση 2) δίπλα από επικυρωμένη δήλωση τράπεζας που εξηγεί την ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών πτυχών στα κριτήρια των επενδύσεων της	επιτρέπεται η χρήση
9	Λογότυπο (έκδοση 2) δίπλα από επικυρωμένη δήλωση σε κατάλογο λιανοπωλητή που απαριθμεί περιβαλλοντικά κριτήρια για τους προμηθευτές του.	επιτρέπεται η χρήση
10	Λογότυπο (έκδοση 2) σε δήλωση καταλόγου λιανοπωλητή που αναφέρει «Οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις των προϊόντων που έχουμε στα ράφια μας έχουν μειωθεί κατά 20 % από το 1998»	δεν επιτρέπεται η χρήση λόγω παραβίασης των στοιχείων α), β), γ) και ε) του σημείου 3.5 του παραρτήματος III
11	Λογότυπο (έκδοση 2) δίπλα από την επικυρωμένη πληροφορία «μείωση του θορύβου κατά 10 % σε σύγκριση με το μοντέλο του 1997». Υπάρχει οικολογικό σήμα, το οποίο απαιτεί επίπεδα θορύβου χαμηλότερα από την επίδοση του προϊόντος. Τα κριτήρια του οικολογικού σήματος έχουν ληφθεί υπόψη	επιτρέπεται η χρήση
12	Λογότυπο (έκδοση 2) δίπλα από την επικυρωμένη πληροφορία για μείωση το 1998 κατά 20 % των διαμαρτυριών για οσμές σε σφραγείο σε σύγκριση με το 1999	επιτρέπεται η χρήση
13	Λογότυπο (έκδοση 2) δίπλα από την επικυρωμένη πληροφορία πετρελαίου για μείωση του χαρτιού κατά 10 % ανά παραγόμενο τόνο βενζίνης	δεν επιτρέπεται η χρήση λόγω παραβίασης των στοιχείων δ) και στ) του σημείου 3.5 του παραρτήματος III
14	Λογότυπο (έκδοση 1 ή 2) δίπλα από τη φωτογραφία ενός μη καταχωρισμένου δέρετρου στον κατάλογο μιας καταχωρισμένης ταξιδιωτικής εταιρείας.	δεν επιτρέπεται η χρήση δεδομένου ότι ο οργανισμός στον οποίο αποδίδεται το λογότυπο (το δέρετρο) δεν είναι καταχωρισμένος
15	Λογότυπο (έκδοση 2) στη σελίδα 2 καταλόγου ταξιδιωτικής εταιρείας που παρέχει πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται στον τομέα του βιώσιμου τουρισμού	επιτρέπεται η χρήση
16	Λογότυπο (έκδοση 2) σε διαφήμιση παραγωγού χαρτιού όπου περιέχονται επικυρωμένες πληροφορίες σχετικά με τις απαιτήσεις για τους προμηθευτές όσον αφορά τη δασική διαχείριση	επιτρέπεται η χρήση
17	Λογότυπο (έκδοση 2) δίπλα από τις επικυρωμένες πληροφορίες που περιέχονται σε περιοδικό αεροσκάφους αεροπορικής εταιρείας	επιτρέπεται η χρήση

Αριθ.	Παραδείγματα	Κατάσταση
18	Λογότυπο (έκδοση 2) σε διαφήμιση για απορροφητικό χαρτί δίπλα από τη δήλωση «Έχουμε επιτύχει ανακύκλωση που ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του "Γαλάζιου Άγγελου"»	δεν επιτρέπεται η χρήση λόγω παραβίασης των απαιτήσεων αυτών των κατευθυντήριων γραμμών (κεφάλαιο 5.1)
19	Λογότυπο (έκδοση 2) σε διαφήμιση για ψυγείο με τον ισχυρισμό ότι «Υπερβαίνουμε κατά 10 % τις απαιτήσεις για το κοινοτικό οικολογικό σήμα»	δεν επιτρέπεται η χρήση λόγω παραβίασης των απαιτήσεων αυτών των κατευθυντήριων γραμμών (κεφάλαιο 5.1)
20	Λογότυπο (έκδοση 2) σε διαφήμιση για ηλεκτρονικό υπολογιστή που περιέχει εξαρτήματα του προμηθεύουν μη καταχωρισμένες εταιρείες με «Περιβαλλοντικές επιπτώσεις στον κύκλο ζωής μειωμένες υπό το EMAS»	δεν επιτρέπεται η χρήση λόγω παραβίαση των στοιχείων α), β), ε) και στ) του σημείου 3.5 του παραρτήματος III

31996D0150

96/150/ΕΚ: Απόφαση της Επιτροπής, της 2ας Φεβρουαρίου 1996, σχετικά με την αναγνώριση του Βρετανικού προτύπου BS 7750: 1994 που καθιερώνει προδιαγραφές για συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης σε συμφωνία με το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 του Συμβουλίου (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)
ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡΙΘ. L 034 της 13/02/1996 σ. 0044 - 0045

- Απεικόνιση κειμένου
- Επιλογή όλων των εγγράφων που παραπέμπουν σε αυτό το έγγραφο
- Επολογή όλων των εγγράφων που βασίζονται στο παρόν έγγραφο

Ημερομηνίες:

ΕΓΓΡΑΦΟΥ: 02/02/1996
ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ: 05/02/1996
ΕΝΑΡΞΗΣ ΙΣΧΥΟΣ: 05/02/1996; ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ
ΛΗΞΗΣ ΙΣΧΥΟΣ: 99/99/9999

Προπαρασκευαστικές πράξεις:

ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αυθεντικές γλώσσες: ΟΙ ΕΠΙΣΗΜΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ

Αποδέκτες:

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Θεματική κατηγορία: ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ · ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Κωδικός ευρετηρίου: 13101000 · 15101000

Περιγραφέας EUROVOC: επίβλεψη του περιβάλλοντος · περιβαλλοντικό πρότυπο · βιομηχανική επιχείρηση · κοινοτική περιβαλλοντική πολιτική · ευρωπαϊκό πρότυπο · Ηνωμένο Βασίλειο

Νομική βάση:

393R1836-A12.....

Τροποποιεί:

595PC0422(01).....ΘΕΣΠΙΣΗ.....

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της 2ας Φεβρουαρίου 1996 σχετικά με την αναγνώριση του Βρετανικού προτύπου BS 7750: 1994 που καθιερώνει προδιαγραφές για συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης σε συμφωνία με το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 του Συμβουλίου (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (96/150/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1993 για την εκούσια συμμετοχή των επιχειρήσεων του βιομηχανικού τομέα σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (1), και ιδίως το άρθρο 12,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 θεσπίζει ότι οι επιχειρήσεις που εφαρμόζουν εθνικά, ευρωπαϊκά και διεθνή πρότυπα για τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης και τους περιβαλλοντικούς ελέγχους και αποδεδειγμένα, σύμφωνα με κατάλληλες διαδικασίες πιστοποίησης, συμμορφώνονται με τα εν λόγω πρότυπα, θεωρούνται ότι ανταποκρίνονται στις αντίστοιχες απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 εφόσον, ιδίως, τα πρότυπα και οι διαδικασίες έχουν αναγνωρισθεί από την Επιτροπή, η οποία ενεργεί σύμφωνα με τις διαδικασίες που θεσπίζει το άρθρο 19 του εν λόγω κανονισμού 7 ότι το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 αναφέρει ότι τα στοιχεία των αναγνωρισμένων προτύπων και κριτηρίων θα δημοσιευθούν στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 7

ότι στην Επιτροπή υποβλήθηκε αίτηση για την αναγνώριση του βρετανικού προτύπου BS 7750: 1994 που καθιερώνει προδιαγραφές για συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης 7

ότι το βρετανικό πρότυπο BS 7750: 1994 περιλαμβάνει προδιαγραφές για συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης και περιβαλλοντικούς ελέγχους που αντιστοιχούν σε ορισμένες απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 7 ότι η επιτροπή του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 δεν εξέδωσε ευνοϊκή γνώμη επί του σχεδίου μέτρου που της υποβλήθηκε από την Επιτροπή 7 ότι το Συμβούλιο των Υπουργών δεν συμφώνησε ούτε να απορρίψει αλλά ούτε και να υιοθετήσει την πρόταση της Επιτροπής 7 ότι στην συγκεκριμένη περίπτωση η Επιτροπή εγκρίνει τα προταθέντα μέτρα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93, η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι το βρετανικό πρότυπο BS 7750: 1994 που καθιερώνει προδιαγραφές για συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης περιλαμβάνει απαιτήσεις που αντιστοιχούν σε αυτές του εν λόγω κανονισμού, οι οποίες προσδιορίζονται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Η απόφαση αυτή δεν προδικάζει τον καθορισμό απαιτήσεων για τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης και εθελοντικού ελέγχου σε οποιοδήποτε μελλοντικό ευρωπαϊκό πρότυπο και δεν συνεπάγεται άρση της υποχρέωσης για τη μεταφορά των ευρωπαϊκών προτύπων σε εθνικά πρότυπα χωρίς αλλαγές και για την κατάργηση των μη συμβατών εθνικών προτύπων σε εύθετο χρόνο.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.
Βρυξέλλες, 2 Φεβρουαρίου 1996.

Για την Επιτροπή
Ritt BJERREGAARD
Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ αριθ. L 168 της 10. 7. 1993, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΘΕΣΠΙΖΕΙ Ο ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ ΠΡΟΤΥΠΑ ΠΟΥ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥΝ ΣΤΟ
ΒΡΕΤΑΝΙΚΟ ΠΡΟΤΥΠΟ BS 7750 : 1994
>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

31997D0264

97/264/EK: Απόφαση της Επιτροπής της 16ης Απριλίου 1997 για την αναγνώριση των διαδικασιών πιστοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1993, για την εκούσια συμμετοχή επιχειρήσεων του βιομηχανικού τομέα σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡΙΘ. L 104 της 22/04/1997 σ. 0035 - 0036

- Απεικόνιση κειμένου
- Επιλογή όλων των εγγράφων που παραπέμπουν σε αυτό το έγγραφο
- Επολογή όλων των εγγράφων που βασίζονται στο παρόν έγγραφο

Ημερομηνίες:

ΕΓΓΡΑΦΟΥ: 16/04/1997

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ: 17/04/1997

ΕΝΑΡΞΗΣ ΙΣΧΥΟΣ: 17/04/1997; ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ

ΛΗΞΗΣ ΙΣΧΥΟΣ: 99/99/9999

Προπαρασκευαστικές πράξεις:

ΓΝΩΜΗ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αυθεντικές γλώσσες: ΟΙ ΕΠΙΣΗΜΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ

Αποδέκτες:

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Θεματική κατηγορία: ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ · ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

Κωδικός ευρετηρίου: 13101000 · 15101000

Περιγραφέας EUROVOC: προστασία του περιβάλλοντος · διαχειριστικός έλεγχος · σύστημα διοικητικής πληροφόρησης · δευτερογενής τομέας · επιχείρηση · κοινοτική πιστοποίηση

Νομική βάση:

393R1836-A12.....

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της 16ης Απριλίου 1997 για την αναγνώριση των διαδικασιών πιστοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1993, για την εκούσια συμμετοχή επιχειρήσεων του βιομηχανικού τομέα σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (97/264/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1993, για την εθελοντική συμμετοχή επιχειρήσεων του βιομηχανικού τομέα σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (1), και ιδίως το άρθρο 12,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 ορίζει ότι οι επιχειρήσεις που εφαρμόζουν εθνικά, ευρωπαϊκά ή διεθνή πρότυπα για τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης και τους περιβαλλοντικούς ελέγχους και, αποδεδειγμένα, σύμφωνα με κατάλληλες διαδικασίες πιστοποίησης συμμορφώνονται προς τα εν λόγω πρότυπα, θεωρούνται ότι πληρούν τις αντίστοιχες διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93, υπό την προϋπόθεση, ειδικότερα, ότι τα πρότυπα και οι διαδικασίες έχουν αναγνωριστεί από την Επιτροπή, η οποία ενεργεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 19 του ίδιου κανονισμού 7

ότι το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 ορίζει ότι τα στοιχεία των ανεγνωρισμένων προτύπων και κριτηρίων δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 7

ότι η Επιτροπή εκλήθη να αναγνωρίσει ότι η διαπίστευση σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται σε κάποια από τις ακόλουθες προσεγγίσεις όσον

αφορά τη διαπίστευση φορέων πιστοποίησης στον τομέα των συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης θα εξασφαλίσει τη χρήση των κατάλληλων διαδικασιών πιστοποίησης εκ μέρους των φορέων πιστοποίησης ενεργούντων εντός του πλαισίου της διαπίστευσής τους, και οι οποίοι έχουν διαπιστευθεί σύμφωνα με τις εν λόγω απαιτήσεις και κατευθυντήριες γραμμές:

1. η προσέγγιση που στηρίζεται στις ακόλουθες αυστριακές νομοθετικές διατάξεις: 622nd federal law of 1995 - environmental verifiers and list of sites act, 549th ordinance of 1996 - ordinance on assessment of competence, EAC Guide 5 of June 1996.

2. guidelines for accreditation of certification bodies for environmental management systems (ems) and certification procedures for ems - issued September 1996 by the German federal ministries of environment, nature conservation and nuclear safety and for economics and approved by the environmental verification committee pursuant to article 21 of the German EMAS act (Umweltauditgesetz).

3. European accreditation of certification (EAC) guidelines for the accreditation of certification bodies for environmental management systems - EAC Guide 5 of June 1996 7

ότι τα κριτήρια που θεσπίζουν οι τρεις ανωτέρω προσεγγίσεις για τη διαπίστευση φορέων πιστοποίησης ασφαλίζουν ότι ο εσωτερικός περιβαλλοντικός έλεγχος καλύπτει το περιβαλλοντικό επιδόσειο και είναι κατάλληλα για τους σκοπούς του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 7
ότι τα μέτρα που θεσπίζονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής που συνεστήθη δυνάμει του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93, η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι η διαπίστευση σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται σε κάποια από τις ακόλουθες προσεγγίσεις όσον αφορά τη διαπίστευση φορέων πιστοποίησης θα εξασφαλίσει τη χρήση των κατάλληλων διαδικασιών πιστοποίησης από τους φορείς πιστοποίησης, ενεργούντων εντός του πλαισίου της διαπίστευσής τους, οι οποίοι έχουν διαπιστευθεί σύμφωνα με τις εν λόγω απαιτήσεις και κατευθυντήριες γραμμές:

1. η προσέγγιση που στηρίζεται στις ακόλουθες αυστριακές νομοθετικές διατάξεις: 622nd federal law of 1995 - environmental verifiers and list of sites

act, 549th ordinance of 1996 - ordinance on assessment of competence, EAC Guide 5 of June 1996.

2. guidelines for accreditation of certification bodies for environmental management systems (ems) and certification procedures for ems - issued September 1996 by the German federal ministries of environment, nature conservation and nuclear safety and for economics and approved by the environmental verification committee pursuant to article 21 of the German EMAS act (Umweltauditgesetz).

3. European accreditation of certification (EAC) guidelines for the accreditation of certification bodies for environmental management systems - EAC Guide 5 of June 1996.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 16 Απριλίου 1997.

Για την Επιτροπή

Ritt BJERREGAARD

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ αριθ. L 168 της 10. 7. 1993, σ. 1.

31985L0337

Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1985 για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον

Επίσημη Εφημερίδα αριθ. L 175 της 05/07/1985 σ. 0040 - 0048

Φινλανδική ειδική έκδοση: Κεφάλαιο 15 τόμος 6 σ. 0226

Ισπανική ειδική έκδοση: Κεφάλαιο 15 τόμος 6 σ. 0009

Σουηδική ειδική έκδοση: Κεφάλαιο 15 τόμος 6 σ. 0226

Πορτογαλική ειδική έκδοση : Κεφάλαιο 15 τόμος 6 σ. 0009

- Απεικόνιση κειμένου
- Απεικόνιση των εθνικών μέτρων εφαρμογής
- Επιλογή όλων των εγγράφων που παραπέμπουν σε αυτό το έγγραφο
- Επολογή όλων των εγγράφων που βασίζονται στο παρόν έγγραφο

Ημερομηνίες:

εγγράφου:	27/06/1985
κοινοποίησης:	03/07/1985
έναρξης ισχύος:	03/07/1985; έναρξη ισχύος ημερομηνία κοινοποίησης
λήξης ισχύος:	99/99/9999
μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο:	03/07/1988; βλ. άρθ. 12

Προπαρασκευαστικές πράξεις:

Πρόταση από Επιτροπή; COM 80/0313 τελικό; ΕΕ C 169/80 P 14

Γνώμη από Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο; ΕΕ C 66/82 P 89

Γνώμη από Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή; ΕΕ C 185/81 P 8

Αυθεντικές γλώσσες: Οι επίσημες γλώσσες · νορβηγική · ισλανδική

Αποδέκτες:

τα κράτη μέλη

Θεματική κατηγορία: προσέγγιση των νομοθεσιών · διατάξεις κατ'εφαρμογή του άρθρου 235 - ΕΟΚ · περιβάλλον

Κωδικός ευρετηρίου: 15101000

Περιγραφέας EUROVOC: μελέτη επιπτώσεων · πρόγραμμα δράσης · πρόληψη της ρύπανσης · επίπτωση στο περιβάλλον · προσέγγιση των νομοθεσιών · πρόσβαση στην πληροφορία

Νομική βάση:

157E100.....

157E235.....

Παραπομπές σε πράξεις:

473X1220.....

Τροποποιεί:

580PC0313..... θέσπιση.....

Τροποποιήθηκε από:

διορθώθηκε από 385L0337R(01).....
ενσωματώθηκε σε 294A0103(70).....
τροποποιήθηκε από 397L0011..... αντικατάσταση ART 11.2 από
04/04/1997
τροποποιήθηκε από 397L0011..... αντικατάσταση ART 2.1 από 04/04/1997
τροποποιήθηκε από 397L0011..... αντικατάσταση ART 2.3.1 από
04/04/1997
τροποποιήθηκε από 397L0011..... αντικατάσταση ART 3 από 04/04/1997
τροποποιήθηκε από 397L0011..... αντικατάσταση ART 4 από 04/04/1997
τροποποιήθηκε από 397L0011..... αντικατάσταση ART 5 από 04/04/1997
τροποποιήθηκε από 397L0011..... αντικατάσταση ART 6.1 από 04/04/1997
τροποποιήθηκε από 397L0011..... αντικατάσταση ART 6.2 από 04/04/1997
τροποποιήθηκε από 397L0011..... αντικατάσταση ART 7 από 04/04/1997
τροποποιήθηκε από 397L0011..... αντικατάσταση ART 8 από 04/04/1997
τροποποιήθηκε από 397L0011..... αντικατάσταση ART 9 από 04/04/1997
τροποποιήθηκε από 397L0011..... διαγραφή ART 13 από 04/04/1997
τροποποιήθηκε από 397L0011..... προσθήκη ANN 4 από 04/04/1997
τροποποιήθηκε από 397L0011..... προσθήκη ART 2.2 BI από 04/04/1997
τροποποιήθηκε από 397L0011..... τροποποίηση ART 2.3 VERS.EN
τροποποιήθηκε από 397L0011..... αντικατάσταση ANN 1 από 04/04/1997
τροποποιήθηκε από 397L0011..... αντικατάσταση ANN 2 από 04/04/1997
τροποποιήθηκε από 397L0011..... αντικατάσταση ANN 3 από 04/04/1997
τροποποιήθηκε από 397L0011..... αντικατάσταση ART 10 από 04/04/1997
τροποποιήθηκε από 303L0035..... συμπλήρωση ART 1.2 από 25/06/2003
τροποποιήθηκε από 303L0035..... αντικατάσταση ART 1.4 από 25/06/2003
τροποποιήθηκε από 303L0035..... τροποποίηση ART 2.3 από 25/06/2003
τροποποιήθηκε από 303L0035..... αντικατάσταση ART 6.2 από 25/06/2003
τροποποιήθηκε από 303L0035..... αντικατάσταση ART 6.3 από 25/06/2003
τροποποιήθηκε από 303L0035..... αντικατάσταση ART 7.1 από 25/06/2003
τροποποιήθηκε από 303L0035..... αντικατάσταση ART 7.2 από 25/06/2003
τροποποιήθηκε από 303L0035..... αντικατάσταση ART 7.5 από 25/06/2003
τροποποιήθηκε από 303L0035..... τροποποίηση ART 9.1 από 25/06/2003
τροποποιήθηκε από 303L0035..... αντικατάσταση ART 9.2 από 25/06/2003

τροποποιήθηκε από 303L0035..... προσθήκη ART 10 ΒΙ από 25/06/2003

τροποποιήθηκε από 303L0035..... τροποποίηση ANN 1 από 25/06/2003

τροποποιήθηκε από 303L0035..... τροποποίηση ANN 2 από 25/06/2003

Υποθέσεις που επηρεάζουν την παρούσα πράξη:

A12P1.....: Interpreted by..... 692J0396

Προσφυγή λόγω παράβασης..... 692J0431

A12.....: Προσφυγή λόγω παράβασης..... 693J0313

Προσφυγή λόγω παράβασης..... 694J0133

A02P1.....: Interpreted by..... 695J0072

A04P2.....: Interpreted by..... 695J0072

N2PT10LE.....: Interpreted by..... 695J0072

A02P1.....: Προσφυγή λόγω παράβασης..... 695J0301

A04P2.....: Προσφυγή λόγω παράβασης..... 695J0301

A12P1.....: Προσφυγή λόγω παράβασης..... 695J0301

A12P2.....: Προσφυγή λόγω παράβασης..... 695J0301

Interpreted by..... 696J0081

A02P3.....: Προσφυγή λόγω παράβασης..... 696J0392

A04P2.....: Προσφυγή λόγω παράβασης..... 696J0392

A05.....: Προσφυγή λόγω παράβασης..... 696J0392

A07.....: Προσφυγή λόγω παράβασης..... 696J0392

Προσφυγή λόγω παράβασης..... 697J0150

A01P4.....: Interpreted by..... 697J0435

A01P5.....: Interpreted by..... 697J0435

A02P1.....: Interpreted by..... 697J0435

A02P2.....: Interpreted by..... 697J0435

A04P2.....: Interpreted by..... 697J0435

A06P2.....: Interpreted by..... 698J0287

A01P5.....: Interpreted by..... 698J0287

A02P1.....: Προσφυγή λόγω παράβασης..... 699J0474

A04P2.....: Προσφυγή λόγω παράβασης..... 699J0474

A02.....: Προσφυγή λόγω παράβασης..... 600J0230

A08.....: Προσφυγή λόγω παράβασης..... 600J0230

Μεταγενέστερες σχετικές πράξεις:

πρόταση τροποποίησης με 593PC0575.....
πρόταση τροποποίησης με 595PC0720.....
πρόταση τροποποίησης με 596PC0723.....
πρόταση τροποποίησης με 500PC0839.....

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 27ης Ιουνίου 1985

για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον

(85/337/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 100 και 235,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι τα προγράμματα δράσης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στον τομέα του περιβάλλοντος του 1973 (4) και του 1977 (5), καθώς και το πρόγραμμα δράσης του 1983 (6) των οποίων οι γενικές κατευθυντήριες γραμμές εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και τους αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των κρατών μελών, υπογραμμίζουν ότι η καλύτερη πολιτική περιβάλλοντος συνίσταται στην πρόληψη στην πηγή της δημιουργίας ρυπάνσεων ή οχλήσεων και όχι στην καταπολέμηση των επιδράσεών τους εκ των υστέρων· ότι επιβεβαιώνουν την ανάγκη να λαμβάνονται υπόψη όσο το δυνατό πιο έγκαιρα οι επιπτώσεις στο περιβάλλον όλων των τεχνικών διαδικασιών σχεδιασμού και λήψη αποφάσεων· ότι, για το σκοπό αυτό, προβλέπουν την εφαρμογή διαδικασιών για την εκτίμηση παρόμοιων επιπτώσεων·

ότι οι διαφορές μεταξύ των νομοθεσιών που ισχύουν στα διάφορα κράτη μέλη στον τομέα της εκτίμησης των επιπτώσεων των σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον μπορούν να δημιουργήσουν άνισες

συνθήκες ανταγωνισμού, και να έχουν, εκ τούτου, άμεση επίπτωση στη λειτουργία της κοινής αγοράς· ότι πρέπει, συνεπώς, να γίνει η προσέγγιση των νομοθεσιών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 100 της συνθήκης·

ότι, αφετέρου, είναι απαραίτητο να επιτευχθεί ο ένας από τους στόχους της Κοινότητας στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος και της ποιότητας

της ζωής·

ότι, επειδή οι προς το σκοπό αυτό απαιτούμενες εξουσίες δεν προβλέπονται από τη συνθήκη, πρέπει να γίνει επίκληση του άρθρου 235 αυτής·

ότι πρέπει να εισαχθούν γενικές αρχές για την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον με σκοπό τη συμπλήρωση και το συντονισμό των διαδικασιών με τις οποίες χορηγούνται άδειες για σχέδια δημοσίων και ιδιωτικών έργων που μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον·

ότι η χορήγηση αδείας για σχέδια δημοσίων και ιδιωτικών έργων που μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον πρέπει να γίνεται μόνο μετά από προηγούμενη εκτίμηση των σημαντικών επιδράσεων που ενδέχεται να έχουν αυτά τα σχέδια στο περιβάλλον· ότι αυτή η εκτίμηση πρέπει να γίνεται με βάση τις κατάλληλες πληροφορίες που παρέχει ο κύριος του έργου και, ενδεχόμενα, να συμπληρώνεται από τις αρχές και το κοινό που μπορεί να αφορά το σχέδιο·

ότι είναι απαραίτητο να εναρμονιστούν οι αρχές που θα διέπουν την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον, όσον αφορά ιδίως τα σχέδια που θα πρέπει να υπόκεινται σε εκτίμηση, οι βασικές υποχρεώσεις του κυρίου του έργου, και το περιεχόμενο της εκτίμησης·

ότι τα σχέδια που ανήκουν σε ορισμένες κατηγορίες έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και ότι, κατ' αρχήν, πρέπει να υπόκεινται συστηματικά σε εκτίμηση·

ότι άλλες κατηγορίες σχεδίων δεν έχουν απαραίτητα σε όλες τις περιπτώσεις σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και ότι τα σχέδια αυτά πρέπει να υπόκεινται σε εκτίμηση όταν τα κράτη μέλη κρίνουν ότι τα χαρακτηριστικά τους το απαιτούν·

ότι, για τα σχέδια που υπόκεινται σε εκτίμηση, πρέπει να παρέχονται ορισμένες ελάχιστες πληροφορίες σχετικά με το σχέδιο και τις επιπτώσεις του·

ότι οι επιδράσεις ενός σχεδίου στο περιβάλλον πρέπει να εκτιμώνται με σκοπό την προστασία της ανθρώπινης υγείας, τη συμβολή, με τη δημιουργία ενός καλύτερου περιβάλλοντος, στη βελτίωση της ποιότητας της ζωής, τη φροντίδα για τη διατήρηση των ποικιλιών των ειδών και τη διατήρησή της αναπαραγωγικής ικανότητας του οικοσυστήματος ως θεμελιώδους πόρου της ζωής·

ότι δεν πρέπει, ωστόσο, να εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία στα σχέδια που εγκρίνονται λεπτομερώς με ειδική εθνική νομοθετική πράξη, επειδή οι επιδιωκόμενοι με την παρούσα οδηγία στόχοι, συμπεριλαμβανομένου και του στόχου για την παροχή πληροφοριών επιτυγχάνονται με τη νομοθετική διαδικασία·

ότι δύναται, εξάλλου, να αποδειχθεί σκοπιμη, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η εξαίρεση ενός ειδικού σχεδίου από τις διαδικασίες εκτίμησης που προβλέπει η παρούσα οδηγία, με την επιφύλαξη κατάλληλης πληροφόρησης της

Επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία αφορά την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον των σχεδίων δημόσιων και ιδιωτικών έργων που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.

2. Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, νοείται ως:

σχέδιο:

- η υλοποίηση κατασκευαστικών εργασιών ή άλλων εγκαταστάσεων ή έργων,
- άλλες επεμβάσεις στο φυσικό περιβάλλον ή το τοπίο, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι επεμβάσεις που αφορούν τη εκμετάλλευση των πόρων του εδάφους·

κύριος του έργου:

είτε ο υποβάλλων αίτηση για άδεια που αφορά σχέδιο ιδιωτικού έργου, είτε η δημόσια αρχή που αναλαμβάνει την πρωτοβουλία για ένα σχέδιο·

άδεια:

απόφαση της ή των αρμόδιων αρχών που δίνει το δικαίωμα στον κύριο του έργου να πραγματοποιήσει το σχέδιο.

3. Αρμόδια(ες) αρχή(ες) είναι αυτή(ες) που ορίζουν τα κράτη μέλη για την εκπλήρωση των καθηκόντων που απορρέουν από την παρούσα οδηγία.

4. Η παρούσα οδηγία δεν αφορά τα σχέδια που εξυπηρετούν σκοπούς εθνικής άμυνας.

5. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα σχέδια που εγκρίνονται καταλεπτώς με ειδική εθνική νομοθετική πράξη, καθότι οι στόχοι που επιδιώκονται με την παρούσα οδηγία, συμπεριλαμβανομένης και της

επιδιωκόμενης παροχής πληροφοριών, επιτυγχάνονται μέσω της νομοθετικής διαδικασίας.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις απαραίτητες διατάξεις ώστε τα σχέδια που, ιδίως, λόγω της φύσης, του μεγέθους ή της θέσης τους, μπορούν να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, να υποβάλλονται σε εκτίμηση όσον αφορά τις επιπτώσεις τους πριν δοθεί η άδεια.

Αυτά τα σχέδια καθορίζονται στο άρθρο 4.

2. Η εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον μπορεί να διεξάγεται από τα κράτη μέλη στα πλαίσια των υπάρχουσών διαδικασιών παροχής αδειών για σχέδια ή, αν δεν υπάρχει τέτοια διαδικασία, στα πλαίσια άλλων διαδικασιών ή των διαδικασιών που θα θεσπιστούν για την εκπλήρωση των στόχων της παρούσας οδηγίας.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να εξαιρούν, εν όλω ή εν μέρει, ένα ειδικό σχέδιο από τις διατάξεις που προβλέπει η παρούσα οδηγία.

Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη:

α) εξετάζουν αν ενδείκνυται άλλη μορφή εκτίμησης, αν είναι σκόπιμο, να τίθενται στη διάθεση του κοινού οι πληροφορίες που συλλέγονται κατ' αυτό τον τρόπο·

β) θέτουν στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού τις πληροφορίες σχετικά με την εξαίρεση αυτή και τους λόγους για τους οποίους παρέχεται·

γ) ενημερώνουν την Επιτροπή, πριν από την παροχή της άδειας, για τους λόγους οι οποίοι δικαιολογούν την παρεχόμενη εξαίρεση και της δίνουν τις πληροφορίες τις οποίες, ενδεχομένως, θέτουν στη διάθεση των δικών τους υπηκόων.

Η Επιτροπή διαβιβάζει αμέσως τα έγγραφα που λαμβάνει στα άλλα κράτη μέλη.

Η Επιτροπή κάνει κάθε χρόνο απολογισμό της εφαρμογής της παρούσας παραγράφου στο Συμβούλιο.

Άρθρο 3

Η εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον εντοπίζει, περιγράφει και αξιολογεί κατάλληλα, σε συνάρτηση με κάθε ειδική περίπτωση και σύμφωνα

με τα άρθρα 4 έως 11 τις άμεσες και έμμεσες επιπτώσεις ενός σχεδίου πάνω στους εξής παράγοντες:

- στον άνθρωπο, στην πανίδα και στη χλωρίδα,
- στο έδαφος, στα ύδατα, στον αέρα, στο κλίμα και στο τοπίο,
- στην αλληλεπίδραση των παραγόντων που αναφέρονται στην πρώτη και δεύτερη περίπτωση,
- στα υλικά αγαθά και στην πολιτιστική κληρονομιά.

Άρθρο 4

1. Τα σχέδια των κατηγοριών που αναφέρονται στο παράρτημα I, με την επιφύλαξη του άρθρου 2 παράγραφος 3, υποβάλλονται σε εκτίμηση, σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10.

2. Τα σχέδια τα οποία υπάγονται στις κατηγορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα II, υποβάλλονται σε εκτίμηση, σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10, όταν τα κράτη μέλη κρίνουν ότι το απαιτούν τα χαρακτηριστικά τους. Προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μπορούν ιδίως να συγκεκριμενοποιούν ορισμένους τύπους σχεδίων προς εκτίμηση ή να καθορίζουν τα κριτήρια ή/και τα κατώφλια που πρέπει να επιλεγούν προκειμένου να μπορεί να καθοριστεί ποια από τα σχέδια που υπάγονται στις κατηγορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα II πρέπει να υποβληθούν σε εκτίμηση σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10.

Άρθρο 5

1. Στην περίπτωση των σχεδίων που, κατ' εφαρμογή του άρθρου 4, πρέπει να υποβάλλονται σε εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον, σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε ο κύριος του έργου να παρέχει, υπό την κατάλληλη μορφή, τις πληροφορίες που καθορίζονται στο παράρτημα III, στο μέτρο που:

α) τα κράτη μέλη κρίνουν ότι οι πληροφορίες αυτές ανταποκρίνονται σε ένα δεδομένο στάδιο της διαδικασίας για άδεια και στα ειδικά χαρακτηριστικά ενός συγκεκριμένου σχεδίου ή ενός τύπου σχεδίου και των στοιχείων του περιβάλλοντος που ενδέχεται να θιγούν·

β) τα κράτη μέλη κρίνουν ότι μπορούν εύλογα να απαιτήσουν από τον κύριο του έργου να συλλέξει τα στοιχεία, λαμβάνοντας, μεταξύ άλλων, υπόψη τις υπάρχουσες γνώσεις και μεθόδους εκτίμησης.

2. Οι πληροφορίες τις οποίες παρέχει ο κύριος του έργου, σύμφωνα με την παράγραφο 1, πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

- περιγραφή του σχεδίου ως προς τη θέση, το σχεδιασμό και το μέγεθός του,
- περιγραφή των μέτρων που μελετώνται προκειμένου να αποφευχθούν, να μειωθούν και, αν είναι δυνατό, να αντιμετωπισθούν οι σημαντικότερες δυσμενείς επιπτώσεις,
- τα απαραίτητα στοιχεία για την εξακρίβωση και την εκτίμηση των σημαντικών επιπτώσεων που το σχέδιο προβλέπεται ότι θα έχει στο περιβάλλον,
- μία μη τεχνική περίληψη των πληροφοριών που αναφέρονται στην πρώτη, δεύτερη και τρίτη περίπτωση.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν, όταν το κρίνουν απαραίτητο, ώστε οι αρχές να παρέχουν, στον κύριο του έργου, τις κατάλληλες πληροφορίες που διαθέτουν.

Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι αρχές τις οποίες μπορεί να αφορά το σχέδιο, εξαιτίας της ειδικής τους ευθύνης στον τομέα του περιβάλλοντος, να έχουν τη δυνατότητα να διατυπώνουν γνώμη για την αίτηση αδειας. Προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρχές των οποίων πρέπει να ζητηθεί η γνώμη, γενικά ή κατά περίπτωση, κατά την υποβολή των αιτήσεων αδειας. Στις αρχές αυτές γνωστοποιούνται οι πληροφορίες που έχουν συγκεντρωθεί δυνάμει του άρθρου 5. Ο τρόπος με τον οποίο πραγματοποιείται η διαβούλευση αυτή ορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε:

- να τίθεται στα διάθεση του κοινού κάθε αίτηση άδειας, καθώς και οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται δυνάμει του άρθρου 5,
- να δίνεται στο ενδιαφερόμενο κοινό η δυνατότητα να εκφράσει τη γνώμη του πριν αρχίσει το σχέδιο.

3. Ο τρόπος με τον οποίο πραγματοποιείται αυτή η πληροφόρηση και η

διαβούλευση ορίζεται από τα κράτη μέλη που μπορούν, ιδίως, ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των σχετικών σχεδίων ή τοποθεσιών:

- να ορίζουν ποιο είναι το ενδιαφερόμενο κοινό,
- να διευκρινίζουν τα μέρη όπου μπορεί κανείς να συμβουλευτεί τις πληροφορίες,
- να περιγράφουν λεπτομερώς τον τρόπο ενημέρωσης του κοινού, π.χ. με

τοιχοκόλληση σε ορισμένη ακτίνα, δημοσίευση στις τοπικές εφημερίδες, οργάνωση εκθέσεων με σχεδιαγράμματα, σχέδια, πίνακες, γραφικές παραστάσεις και προπλάσματα,

- να καθορίζουν πως ακριβώς πρέπει να ζητηθεί η γνώμη του κοινού, π.χ. με γραπτές προτάσεις και με δημοσκοπήσεις,
- να ορίζουν κατάλληλες προθεσμίες για τα διάφορα στάδια της διαδικασίας ώστε να είναι δυνατό να λαμβάνεται απόφαση μέσα σε εύλογες προθεσμίες.

Άρθρο 7

Όταν ένα κράτος μέλος διαπιστώνει ότι ένα σχέδιο μπορεί να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον άλλου κράτους μέλους, ή αν το ζητήσει ένα κράτος μέλος που μπορεί να υποστεί σημαντικές επιπτώσεις, το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου πρόκειται να εκτελεστεί το σχέδιο, διαβιβάζει στο άλλο κράτος μέλος τις πληροφορίες που έχουν συγκεντρωθεί δυνάμει του άρθρου 5 την ίδια στιγμή που τις θέτει στη διάθεση των δικών του υπηκόων. Οι πληροφορίες αυτές χρησιμεύουν ως βάση όλων των αναγκαίων διαβουλεύσεων στα πλαίσια των διμερών σχέσεων των δύο κρατών μελών σε βάση αμοιβαιότητας και ισοδυναμίας.

Άρθρο 8

Οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται δυνάμει των άρθρων 5, 6 και 7 πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στα πλαίσια της διαδικασίας για τη χορήγηση αδείας.

Άρθρο 9

Εφόσον ληφθεί απόφαση, η αρμόδια αρχή ή οι αρμόδιες αρχές θέτουν στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού:

- το περιεχόμενο της απόφασης και τους όρους που ενδεχομένως συνοδεύουν την απόφαση,
- τους λόγους και τις θεωρήσεις στις οποίες θεμελιώθηκε η απόφασή τους, εφόσον αυτό προβλέπεται από τη νομοθεσία των κρατών μελών. Οι

λεπτομέρειες που διέπουν την πληροφόρηση αυτή ορίζονται από τα κράτη μέλη.

Αν έχουν διαβιβαστεί πληροφορίες σε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 7, ενημερώνεται για την εν λόγω απόφαση και το κράτος αυτό.

Άρθρο 10

Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν επηρεάζουν την υποχρέωση των

αρμόδιων αρχών να τηρούν τα όρια που επιβάλλονται από τις εθνικές κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις και από την καθιερωμένη νομική πρακτική όσον αφορά το απόρρητο των επιχειρήσεων και το εμπορικό απόρρητο, καθώς και όσον αφορά την προστασία του δημόσιου συμφέροντος. Όταν εφαρμόζεται το άρθρο 7, η διαβίβαση πληροφοριών σε άλλο κράτος μέλος και η λήψη πληροφοριών από άλλο κράτος μέλος υπόκεινται στους περιορισμούς που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου πρόκειται να εκτελεστεί το σχέδιο.

Άρθρο 11

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με την πείρα που αποκόμισαν κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.
2. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη επισημαίνουν στην Επιτροπή τα κριτήρια ή/και τα κατώτατα όρια που ορίστηκαν, ενδεχομένως, για την επιλογή των εν λόγω σχεδίων, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2, ή τους σχετικούς τύπους σχεδίων που έχουν εκτιμηθεί σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10, κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 2.
3. Πέντε χρόνια μετά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή υποβάλλει στη Συνέλευση και στο Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή και την αποτελεσματικότητά της. Η έκθεση καταρτίζεται βάσει της εν λόγω ανταλλαγής πληροφοριών.
4. Η Επιτροπή, με βάση αυτή την ανταλλαγή πληροφοριών, εάν χρειάζεται, υποβάλλει στο Συμβούλιο συμπληρωματικές προτάσεις, προκειμένου να εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία κατά τρόπο επαρκώς συντονισμένο.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία μέσα σε προθεσμία τριών ετών από την κοινοποίησή της (1).
2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 13

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει την ευχέρεια που έχουν τα κράτη μέλη να ορίζουν αυστηρότερους κανόνες όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής και τη διαδικασία εκτίμησης των επιπτώσεων στο περιβάλλον.

Άρθρο 14

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στ κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 27 Ιουνίου 1985.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. BIONDI

(1) ΕΕ αριθ. C 169 της 9. 7. 1980, σ. 14.

(2) ΕΕ αριθ. C 66 της 15. 3. 1982, σ. 89.

(3) ΕΕ αριθ. C 185 της 27. 7. 1981, σ. 8.

(4) ΕΕ αριθ. C 112 της 20. 12. 1973, σ. 1.

(5) ΕΕ αριθ. C 139 της 13. 6. 1977, σ. 1.

(6) ΕΕ αριθ. C 46 της 17. 2. 1983, σ. 1.

(1) Η παρούσα οδηγία κοινοποιήθηκε στα κράτη μέλη στις 3 Ιουλίου 1985

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΣΧΕΔΙΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

1. Διυλιστήρια αργού πετρελαίου (με εξαίρεση τις επιχειρήσεις που παράγουν μόνο λιπαντικά από αργό πετρέλαιο), καθώς και εγκαταστάσεις για την αεριοποίηση και υδροποίηση 500 τουλάχιστον τόνων άνθρακα και ασφαλτούχων σχιστόλιθων την ημέρα

2. Θερμοηλεκτρικοί σταθμοί και άλλες εγκαταστάσεις καύσεως με ελάχιστη θερμική ισχύ 300 MW, καθώς και πυρηνικοί σταθμοί και άλλοι πυρηνικοί αντιδραστήρες (με εξαίρεση τα ερευνητικά κέντρα για την παραγωγή και κατεργασία σχάσιμου υλικού και πρώτων υλών, με ανώτατη διαρκή θερμική ισχύ που δεν υπερβαίνει το 1 kW)

3. Εγκαταστάσεις με αποκλειστικό σκοπό την μόνιμη αποθήκευση ή οριστική διάθεση ραδιενεργών καταλοίπων.

4. Ολοκληρωμένες μεταλλουργικές βιομηχανίες για την παραγωγή ακατέργαστου σιδήρου και χάλυβα

5. Εγκαταστάσεις για την εξόρυξη αμιάντου, καθώς και για την κατεργασία και μεταποίηση του αμιάντου και των προϊόντων του: στην περίπτωση των προϊόντων αμιαντοσιμέντου, εγκαταστάσεις με ετήσια παραγωγή άνω των 20 000 τόνων έτοιμων προϊόντων· στην περίπτωση των υλικών τριβής, εγκαταστάσεις με ετήσια παραγωγή άνω των 50 τόνων έτοιμων προϊόντων· για

τις άλλες χρήσεις του αμιάντου, εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν πάνω από 200 τόνους το χρόνο

6. Ολοκληρωμένες χημικές εγκαταστάσεις

7. Κατασκευή αυτοκινητοδρόμων, οδών ταχείας κυκλοφορίας (1), σιδηροδρομικών γραμμών μεγάλων αποστάσεων καθώς και αερολιμένων (2), των οποίων οι διάδρομοι απογείωσης και προσγείωσης έχουν μήκος 2 100 m και πλέον.

8. Λιμάνια θαλάσσιου εμπορίου, καθώς και πλωτές οδοί και λιμάνια εσωτερικής ναυσιπλοΐας για πλοία με εκτόπισμα μεγαλύτερο των 1 350 τόνων.

9. Εγκαταστάσεις διάθεσης αποβλήτων τοξικών και επικινδύνων με αποτέφρωση, χημική κατεργασία ή εναπόθεση στη γη

(1) «Οδοί ταχείας κυκλοφορίας» νοούνται κατά την έννοια της οδηγίας αυτής οι οδοί ταχείας κυκλοφορίας σύμφωνα με τους ορισμούς της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για τις Κύριες Οδούς των Διεθνών Συγκοινωνιών της 15ης Νοεμβρίου 1975.

(2) «Αερολιμένες» νοούνται κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας τα αεροδρόμια που ανταποκρίνονται στον ορισμό που δίνει η Συμφωνία του Σικάγου του 1944 για την ίδρυση της Διεθνούς Οργάνωσης Πολιτικής Αεροπορίας (παράρτημα 14).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΣΧΕΔΙΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

1. Γεωργία

α) Σχέδια αγροτικού αναδάσμου

β) Σχέδια χρησιμοποίησης χέρσων γαιών ή ημιφυσικών εκτάσεων προς εντατική γεωργική εκμετάλλευση

γ) Σχέδια γεωργικής υδραυλικής

δ) Δενδροφυτεύσεις για δημιουργία δασών που μπορούν να οδηγήσουν σε αρνητικές, από οικολογική άποψη, μεταβολές και εκχερσώσεις με σκοπό μία

άλλη μορφή εκμετάλλευσης του εδάφους

ε) Επιχειρήσεις με εγκαταστάσεις για πουλερικά

στ) Επιχειρήσεις με εγκαταστάσεις για χοίρους

ζ) Εκτροφή σολομού

η) Ανάκτηση εδαφών από τη θάλασσα

2. Εξορυκτικές βιομηχανίες

α) Εξόρυξη τύρφης

β) Γεωτρήσεις βάθους, εκτός από τις γεωτρήσεις για τη μελέτη της σταθερότητας των εδαφών, και ιδίως:

- γεωθερμικές γεωτρήσεις

- γεωτρήσεις για την αποθήκευση πυρηνικών καταλοίπων

- υδρογεωτρήσεις

γ) Εξόρυξη ορυκτών εκτός από τα μέταλλα και τις ορυκτές πηγές ενέργειας, όπως μαρμάρου, άμμου, χαλικιού, σχιστόλιθου, αλατιού, φωσφορικών αλάτων, ποτάσας

δ) Εξόρυξη λιθάνθρακα και λιγνίτη σε ορυχείο βάθους

ε) Εξόρυξη λιθάνθρακα και λιγνίτη σε ορυχείο επιφάνειας

στ) Άντληση πετρελαίου

ζ) Άντληση φυσικού αερίου

η) Εξόρυξη μεταλλευμάτων

θ) Εξόρυξη ασφαλτούχων σχιστολίθων

ι) Εξόρυξη ορυκτών εκτός από τα μέταλλα και τις ορυκτές πηγές ενέργειας σε ορυχεία επιφάνειας

ια) Εγκαταστάσεις επιφάνειας της βιομηχανίας εξόρυξης λιθάνθρακα, πετρελαίου, φυσικού αερίου και μεταλλευμάτων, καθώς και ασφαλτούχων σχιστολίθων

ιβ) Παραγωγή οππάνθρακα (ξηρά απόσταξη του άνθρακα)

ιγ) Εγκαταστάσεις για την παραγωγή τσιμέντου.

3. Ενεργειακή βιομηχανία

α) Βιομηχανικές εγκαταστάσεις για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, ατμού και θερμού ύδατος (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι)

β) Βιομηχανικές εγκαταστάσεις για τη μεταφορά αερίου, ατμού και θερμού

ύδατος· μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας με εναέρια καλώδια

γ) Επίγεια αποθήκευση φυσικού αερίου

δ) Αποθήκευση εύφλεκτων αερίων σε υπόγειες δεξαμενές

ε) Επίγεια αποθήκευση ορυκτών καυσίμων

στ) Βιομηχανική μπρικετοποίηση λιθάνθρακα και λιγνίτη

ζ) Εγκαταστάσεις για την παραγωγή ή τον εμπλουτισμό πυρηνικών καυσίμων

η) Εγκαταστάσεις επανεπεξεργασίας ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων
θ) Εγκαταστάσεις υποδοχής και επεξεργασίας ραδιενεργών καταλοίπων
(εφόσον δεν συμπεριλαμβάνονται στο παράρτημα Ι)

ι) Εγκαταστάσεις για την παραγωγή υδροηλεκτρικής ενέργειας 4.

Μεταλλουργία

α) Εργοστάσια σιδήρου και χάλυβα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται τα
χυτήρια· εγκαταστάσεις σφυρηλάτησης, συρματοποίησης και έλασης (εκτός
από τις εγκαταστάσεις που περιέχονται στο παράρτημα Ι)

β) Εγκαταστάσεις παραγωγής καθώς και τήξης, καθαρισμού, εφελκυσμού και
έλασης των μη σιδηρούχων μετάλλων, εξαιρουμένων των πολυτίμων
μετάλλων

γ) Κοίλανση και κατάτμηση μεγάλων τεμαχίων

δ) Κατεργασία επιφανειών και επικάλυψη μετάλλων

ε) Λεβητοποιία, κατασκευή δεξαμενών και άλλες λαμαρινοκατασκευές

στ) Κατασκευή και συναρμολόγηση αυτοκινήτων και κινητήρων αυτοκινήτων

ζ) Ναυπηγεία

η) Εγκαταστάσεις κατασκευής και επισκευής αεροσκαφών

θ) Κατασκευή σιδηροδρομικού υλικού

ι) Βαθεία κοίλανση με χρήση εκρηκτικών

ια) Εγκαταστάσεις φρύξης και περιήτηξης μεταλλευμάτων

5. Υαλουργία

6. Χημική βιομηχανία

α) Επεξεργασία ενδιάμεσων προϊόντων και παρασκευή χημικών προϊόντων
(εκτός από αυτά που περιέχονται στο παράρτημα Ι)

β) Παρασκευή φυτοφαρμάκων και φαρμακευτικών προϊόντων, χρωμάτων και
βερνικιών, ελαστομερών και υπεροξειδίων

γ) Εγκαταστάσεις αποθήκευσης πετρελαίου, πετροχημικών και χημικών
προϊόντων.

7. Βιομηχανία τροφίμων

α) Βιομηχανία φυτικών και ζωικών λιπαρών ουσιών

β) Κονσερβοποιία ζωικών και φυτικών προϊόντων

γ) Παρασκευή γαλακτοκομικών προϊόντων

δ) Ζυθοποιία και παραγωγή βύνης

ε) Ζαχαροπλαστική και παρασκευή σιροπιών

στ) Σφαγεία

ζ) Βιομηχανίες παραγωγής αμύλου

η) Εργοστάσια παραγωγής ιχθυαλεύρου και ιχθυελαίου

θ) Ζαχαρουργεία

8. Κλωστοϋφαντουργία, βιομηχανία δέρματος, ξύλου και χαρτιού

α) Εγκαταστάσεις για το πλύσιμο, την απολίπανση και τη λεύκανση του μαλλιού

β) Κατασκευή ινοσανίδων, μοριοσανίδων και κοντραπλακέ

γ) Κατασκευή ξυλοπολτού, χαρτιού και χαρτονιού

δ) Νηματοβαφεία

ε) Εργοστάσια παραγωγής και κατεργασίας κυτταρίνης

στ) Βυρσοδεψία και λευκαντήρια δέρματος.

9. Βιομηχανία ελαστικού

Παραγωγή και κατεργασία προϊόντων που προέρχονται από ελαστομερή

10. Σχέδια έργων υποδομής

α) Εργασίες διαρρύθμισης βιομηχανικών ζωνών

β) Εργασίες πολεοδομίας

γ) Τελεφερίκ και συναφείς κατασκευές

δ) Κατασκευή δρόμων λιμανιών (στα οποία συμπεριλαμβάνονται αλιευτικά λιμάνια) και αεροδρομίων (σχέδια που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι)

ε) Έργα διευθέτησης (canalisation) και ρύθμισης της ροής υδάτων

στ) Φράγματα και λοιπές εγκαταστάσεις προς συγκράτηση ή μονιμότερη αποθήκευση των υδάτων

ζ) Τροχιόδρομοι, εναέρια ή υπόγεια μετρό, εναέριοι σιδηρόδρομοι ή ανάλογες γραμμές ειδικού τύπου που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά ή κυρίως για τη μεταφορά επιβατών

η) Εγκαταστάσεις πετρελαιαγωγών και αγωγών αερίου

θ) Εγκαταστάσεις υδραγωγείων μεγάλων αποστάσεων

ι) Μαρίνες σκαφών αναψυχής. 11. Άλλα σχέδια

α) Χωριά διακοπών, ξενοδοχειακά συγκροτήματα

β) Μόνιμες πίστες αγώνων και δοκιμών για αυτοκίνητα και μοτοσυκλέτες

γ) Εγκαταστάσεις για τη διάθεση των βιομηχανικών αποβλήτων και των

οικιακών απορριμάτων (εκτός από αυτές που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι)

δ) Σταθμοί καθαρισμού

ε) Χώροι απόθεσης ιλύος

στ) Αποθήκευση παλαιοσιδήρων

ζ) Εγκαταστάσεις δοκιμής κινητήρων, στροβίλων ή αεριοωθητών

η) Παραγωγή τεχνητών ανοργάνων ινών

θ) Παραγωγή, συσκευασία, φόρτωση πυρίτιδας και εκρηκτικών υλών
γόμωση φυσιγγίων και καψυλλίων

ι) Εργαστήρια τεμαχισμού

12. Τροποποίηση των σχεδίων του παραρτήματος Ι καθώς και των σχεδίων του παραρτήματος Ι που εξυπηρετούν αποκλειστικά ή κυρίως την ανάπτυξη και δοκιμή νέων μεθόδων ή προϊόντων και που δεν χρησιμοποιούνται περισσότερο από ένα χρόνο

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 5 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

1. Περιγραφή του σχεδίου όπου περιλαμβάνεται ειδικότερα:

- περιγραφή των φυσικών χαρακτηριστικών του συνόλου του σχεδίου και απαιτήσεις όσον αφορά τη χρήση γης κατά τα στάδια της κατασκευής και της λειτουργίας,

- περιγραφή των κυριότερων χαρακτηριστικών των μεθόδων κατασκευής, για παράδειγμα σχετικά με τη φύση και τις ποσότητες των χρησιμοποιούμενων υλικών,

- πρόβλεψη του τύπου και της ποσότητας των καταλοίπων και εκπομπών (ρύπανση του νερού, του ατμοσφαιρικού αέρα και του εδάφους, θόρυβος, δονήσεις, φως, θερμότητα, ακτινοβολία κλπ.), που αναμένεται να προκύψουν από τη λειτουργία του προτεινομένου σχεδίου.

2. Ενδεχομένως, σκιαγράφηση των κυριότερων εναλλακτικών λύσεων που εξετάστηκαν από τον κύριο του έργου και υπόδειξη των κύριων λόγων της επιλογής, σχετικά με τις επιπτώσεις στο περιβάλλον.

3. Περιγραφή των στοιχείων του περιβάλλοντος που ενδέχεται να θιγούν σημαντικά από το προτεινόμενο σχέδιο, συμπεριλαμβανομένων ειδικότερα του πληθυσμού, της πανίδας, της χλωρίδας, του εδάφους, του νερού, του αέρα,

των κλιματικών παραγόντων, των υλικών αγαθών, μεταξύ των οποίων η αρχιτεκτονική και αρχαιολογική κληρονομία, του τοπίου, καθώς και περιγραφή της αλληλεπίδρασης των παραγόντων αυτών.

4. Περιγραφή (1) των σημαντικών επιπτώσεων που το προτεινόμενο σχέδιο ενδέχεται να δημιουργήσει στο περιβάλλον από:

- την ίδια την ύπαρξη του όλου σχεδίου,
- τη χρήση των φυσικών πόρων,
- την εκπομπή ρυπαντών, τη δημιουργία οχλήσεων και τη διάθεση των αποβλήτων,

και αναφορά, εκ μέρους του κυρίου του έργου, των μεθόδων πρόβλεψης που ακολουθεί για την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον.

5. Περιγραφή των μέτρων που εξετάζονται για να αποφευχθούν, να μειωθούν και, αν είναι δυνατό, να αντισταθμιστούν οι σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις του σχεδίου στο περιβάλλον

6. Μη τεχνική περίληψη των πληροφοριών που διαβιβάζονται βάσει των παραπάνω θεμάτων

7. Σύντομη αναφορά των ενδεχομένων δυσκολιών (τεχνικές ελλείψεις ή ελλείψεις γνώσεις) που συνάντησε ο κύριος του έργου κατά τη συλλογή των απαιτούμενων πληροφοριών

(1) Αυτή η περιγραφή θα πρέπει να αφορά τις άμεσες και, ενδεχομένως, τις έμμεσες, τις δευτερεύουσες, τις σωρευτικές, τις βραχυπρόθεσμες, μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες, τις μόνιμες και προσωρινές, τις θετικές και αρνητικές επιπτώσεις του σχεδίου.

ΟΔΗΓΙΑ 2001/42/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 27ης Ιουνίου 2001

σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως
το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (2),

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών (3),

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 της
συνθήκης (4), υπό το πρίσμα του κοινού σχεδίου που εγκρίθηκε
από την Επιτροπή Συνδιαλλαγής στις 21 Μαρτίου 2001,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 174 της συνθήκης προβλέπει ότι η πολιτική της Κοινότητας στον τομέα του περιβάλλοντος συμβάλλει, μεταξύ άλλων, στη διατήρηση, την προστασία και τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, την προστασία της υγείας του ανθρώπου και τη συνετή και ορθολογική χρησιμοποίηση των φυσικών πόρων και πρέπει να βασίζεται στην αρχή της προφύλαξης. Το άρθρο 6 της συνθήκης προβλέπει ότι οι απαιτήσεις της περιβαλλοντικής προστασίας πρέπει να ενταχθούν στον καθορισμό των κοινοτικών πολιτικών και δράσεων, ιδίως προκειμένου να προωθηθεί η αειφόρος ανάπτυξη.

(2) Το πέμπτο πρόγραμμα δράσης σχετικά με το περιβάλλον: Στόχος η αειφορία-Πρόγραμμα πολιτικής και δράσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για το περιβάλλον και την αειφόρο ανάπτυξη (5), το οποίο συμπληρώνεται με την απόφαση αριθ. 2179/98/ΕΚ του Συμβουλίου (6) περί αναθεώρησής του, επιβεβαιώνει τη σημασία της εκτίμησης των πιθανών περιβαλλοντικών επιπτώσεων σχεδίων και προγραμμάτων.

(3) Η σύμβαση για τη βιοποικιλότητα απαιτεί από τα μέρη να εντάξουν, στο βαθμό που είναι δυνατόν και επιβεβλημένο, τη διατήρηση και τη διαρκή αξιοποίηση της βιοποικιλότητας σε σχετικά τομεακά ή διατομεακά σχέδια και προγράμματα.

(4) Η εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων είναι σημαντικό μέσο για την ενσωμάτωση περιβαλλοντικών διαστάσεων στην προετοιμασία και έγκριση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που ενδέχεται να έχουν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις στα κράτη μέλη, διότι εξασφαλίζει ότι οι ενδεχόμενες περιβαλλοντικές επιπτώσεις από την εφαρμογή των σχεδίων και προγραμμάτων λαμβάνονται υπόψη κατά την εκπόνησή τους και πριν από την έγκρισή τους.

(5) Η έγκριση διαδικασιών εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων στο επίπεδο του σχεδιασμού και του προγραμματισμού θα πρέπει να αποβεί επωφελής για τις επιχειρήσεις παρέχοντας σαφέστερο πλαίσιο για την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων τους με το να συμπεριληφθούν οι σχετικές περιβαλλοντικές πληροφορίες στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Η εκτίμηση μιας ευρύτερης δέσμης παραγόντων κατά τη λήψη αποφάσεων θα πρέπει να συμβάλει σε πιο βιώσιμες και πιο αποτελεσματικές λύσεις.

(6) Τα διάφορα συστήματα εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων που λειτουργούν στα κράτη μέλη θα πρέπει να περιέχουν κοινές διαδικαστικές απαιτήσεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμβάλλουν σε υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος.

(7) Η σύμβαση της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη σχετικά με την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε διασυνοριακό πλαίσιο, της 25ης Φεβρουαρίου 1991, η οποία εφαρμόζεται τόσο σε κράτη μέλη όσο και σε άλλα κράτη, ενθαρρύνει τα συμβαλλόμενα μέρη να εφαρμόζουν τις αρχές της και στα σχέδια και στα προγράμματα: κατά τη δεύτερη σύνοδο των συμβαλλόμενων μερών στη Σόφια, στις 26 και 27 Φεβρουαρίου 2001, αποφασίσθηκε να εκπονηθεί ένα νομικό δεσμευτικό πρωτόκολλο για τη στρατηγική εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, το οποίο θα συμπλήρωνε τις υφιστάμενες διατάξεις για την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε διασυνοριακό πλαίσιο, με στόχο την πιθανή έγκρισή του με την ευκαιρία της 5ης Υπουργικής Διάσκεψης «Περιβάλλον για την Ευρώπη» σε μια έκτακτη σύνοδο των συμβαλλόμενων μερών, η οποία έχει προγραμματισθεί για το Μάιο του 2003 στο Κίεβο της Ουκρανίας. Τα συστήματα που λειτουργούν στην Κοινότητα για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σχεδίων και προγραμμάτων θα πρέπει να εξασφαλίζουν τη διεξαγωγή επαρκών διασυνοριακών διαβουλεύσεων σε περίπτωση που η εφαρμογή ενός σχεδίου ή προγράμματος, το οποίο εκπονείται σε ένα κράτος μέλος, ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον άλλου κράτους μέλους. Οι πληροφορίες για σχέδια και προγράμματα με σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον άλλων κρατών θα πρέπει να διαβιβάζονται, σε αμοιβαία και ισότιμη βάση εντός κατάλληλου νομοθετικού πλαισίου, μεταξύ κρατών μελών και αυτών των άλλων κρατών.

(1) ΕΕ C 129 της 25.4.1997, σ. 14 και

ΕΕ C 83 της 25.3.1999, σ. 13.

(2) ΕΕ C 287 της 22.9.1997, σ. 101.

(3) ΕΕ C 64 της 27.2.1998, σ. 63 και

ΕΕ C 374 της 23.12.1999, σ. 9.

(4) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ης Οκτωβρίου 1998 (ΕΕ C 341 της 9.11.1998, σ. 18) επιβεβαιωθείσα στις 16 Σεπτεμβρίου 1999 (ΕΕ C 54 της 25.2.2000, σ. 76) κοινή θέση του Συμβουλίου της 30ης Μαρτίου 2000 (ΕΕ C 137 της 16.5.2000, σ. 11) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2000 (ΕΕ C 135 της 7.5.2001, σ. 155) απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 31ης Μαΐου 2001 και απόφαση του Συμβουλίου της 2ης Ιουνίου 2001.

(5) ΕΕ C 138 της 17.5.1993, σ. 5.

(6) ΕΕ L 275 της 10.10.1998, σ. 1.

- (8) Απαιτείται, επομένως, να αναληφθεί δράση σε κοινοτικό επίπεδο προκειμένου να καθορισθεί ένα στοιχειώδες πλαίσιο εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων το οποίο θα θέτει τις γενικές αρχές του συστήματος εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, ενώ οι λεπτομέρειες θα επαφίνονται στα κράτη μέλη, ενόψει της αρχής της επικουρικότητας. Η δράση της Κοινότητας δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων της συνθήκης.
- (9) Η παρούσα οδηγία είναι διαδικαστικής φύσεως και οι απαιτήσεις της θα πρέπει είτε να ενταχθούν σε υφιστάμενες διαδικασίες στα κράτη μέλη είτε να ενσωματωθούν σε διαδικασίες που θεσπίζονται συγκεκριμένα για το σκοπό αυτό προκειμένου να αποφεύγονται οι αλληλεπικαλύψεις εκτιμήσεων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν υπόψη τους, ενδεχομένως, το γεγονός ότι οι εκτιμήσεις θα πραγματοποιούνται σε διάφορα επίπεδα ενός ιεραρχημένου συνόλου σχεδίων και προγραμμάτων.
- (10) Όλα τα σχέδια και προγράμματα που εκπονούνται σε ορισμένους βασικούς τομείς και που καθορίζουν το πλαίσιο μελλοντικών αδειών έργων που απαριθμούνται στα παραρτήματα I και II της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον⁽¹⁾, καθώς και όλα τα σχέδια και προγράμματα για τα οποία απαιτείται εκτίμηση βάσει της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για την διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας⁽²⁾, ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και θα πρέπει κατά κανόνα να υποβάλλονται σε συστηματική εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Όταν καθορίζουν τη χρήση μικρών περιοχών σε τοπικό επίπεδο ή επιφέρουν ήσσονες τροποποιήσεις στα προαναφερόμενα σχέδια ή προγράμματα, θα πρέπει να υποβάλλονται σε εκτίμηση μόνον εφόσον τα κράτη μέλη αποφασίζουν ότι ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.
- (11) Άλλα σχέδια και προγράμματα που καθορίζουν το πλαίσιο για μελλοντικές άδειες έργων ενδέχεται να μην έχουν πάντοτε σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και θα πρέπει να υποβάλλονται σε εκτίμηση μόνον όταν τα κράτη μέλη αποφασίζουν ότι ενδέχεται να έχουν τέτοιες επιπτώσεις.
- (12) Όταν τα κράτη μέλη λαμβάνουν τέτοιες αποφάσεις θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τα σχετικά κριτήρια που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.
- (13) Ορισμένα σχέδια και προγράμματα δεν υπόκεινται στην παρούσα οδηγία λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους.
- (14) Όταν απαιτείται εκτίμηση βάσει της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να εκπονείται περιβαλλοντική μελέτη η οποία θα περιέχει κατάλληλες πληροφορίες, όπως ορίζεται από την παρούσα οδηγία, και η οποία θα εντοπίζει, περιγράφει και αξιολογεί τις ενδεχόμενες σημαντικές επιπτώσεις που θα έχει στο περιβάλλον η εφαρμογή του σχεδίου ή προγράμματος, καθώς και λογικές εναλλακτικές δυνατότητες λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους και την γεωγραφική εμβέλεια του σχεδίου ή του προγράμματος· τα κράτη μέλη θα πρέπει να ανακοινώνουν στην Επιτροπή τυχόν μέτρα που λαμβάνουν σχετικά με την ποιότητα των περιβαλλοντικών μελετών.
- (15) Προκειμένου να υπάρξει περισσότερη διαφάνεια στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και να εξασφαλιστεί ότι οι πληροφορίες που παρέχονται για την εκτίμηση είναι αναλυτικές και αξιόπιστες, είναι απαραίτητο να προβλεφθούν διαβουλεύσεις με τις αρχές που έχουν οικείες περιβαλλοντικές αρμοδιότητες και το κοινό κατά τη διαδικασία εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σχεδίων και προγραμμάτων, καθώς και κατάλληλο χρονικό πλαίσιο που θα επιτρέπει εύλογα χρονικά περιθώρια για τις διαβουλεύσεις, συμπεριλαμβανομένης της έκφρασης γνώμης.
- (16) Σε περίπτωση που η εφαρμογή ενός σχεδίου ή προγράμματος, το οποίο εκπονείται σε ένα κράτος μέλος, ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον άλλων κρατών μελών, θα πρέπει να προβλεφθεί ότι τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη προβαίνουν σε διαβουλεύσεις και ότι ενημερώνονται οι οικείες αρχές και το κοινό και τους δίνεται η δυνατότητα να εκφράσουν τη γνώμη τους.
- (17) Η περιβαλλοντική μελέτη και οι γνώμες που διατυπώνονται από τις οικείες αρχές και το κοινό, καθώς και τα αποτελέσματα ενδεχόμενων διασυνοριακών διαβουλεύσεων, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εκπόνηση του σχεδίου ή προγράμματος και πριν από την έγκρισή του ή την έναρξη της σχετικής νομοθετικής διαδικασίας.
- (18) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι, όταν εγκρίνεται ένα σχέδιο ή πρόγραμμα, ενημερώνονται οι οικείες αρχές και το κοινό και τίθενται στη διάθεσή τους τα σχετικά πληροφοριακά στοιχεία.
- (19) Όταν η υποχρέωση διεξαγωγής εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων απορρέει ταυτοχρόνως από την παρούσα οδηγία και από άλλες σχετικές διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας, όπως η οδηγία 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, για τη διατήρηση των αγρίων πτηνών⁽³⁾, η οδηγία 92/43/ΕΟΚ ή η οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων⁽⁴⁾, προκειμένου να αποφευχθεί η επανάληψη της εκτίμησης, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν συντονισμένες ή κοινές διαδικασίες οι οποίες πληρούν τις απαιτήσεις της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας.
- (20) Η πρώτη έκθεση για την εφαρμογή και την αποτελεσματικότητα της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να συνταχθεί από την Επιτροπή πέντε έτη μετά από την έναρξη ισχύος της και εν συνεχεία ανά επταετία. Προκειμένου να ενσωματωθούν καλύτερα οι απαιτήσεις περιβαλλοντικής προστασίας και λαμβανομένης υπόψη της κτηθείσας πείρας, η πρώτη έκθεση θα πρέπει να συνοδεύεται, ενδεχομένως, από προτάσεις τροποποίησης της παρούσας οδηγίας, κυρίως όσον αφορά τη δυνατότητα επέκτασης του πεδίου εφαρμογής της σε άλλα πεδία/τομείς και σε άλλους τύπους σχεδίων και προγραμμάτων.

⁽¹⁾ ΕΕ 175 της 5.7.1985, σ. 40· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 97/11/ΕΚ (ΕΕ L 73 της 14.3.1997, σ. 5).

⁽²⁾ ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 97/62/ΕΚ (ΕΕ L 303 της 8.11.1997, σ. 42).

⁽³⁾ ΕΕ L 103 της 25.4.1979, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 97/49/ΕΚ (ΕΕ L 223 της 13.8.1997, σ. 9).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στόχοι

Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η υψηλού επιπέδου προστασία του περιβάλλοντος και η ενσωμάτωση περιβαλλοντικών ζητημάτων στην προετοιμασία και θέσπιση σχεδίων και προγραμμάτων με σκοπό την προώθηση βιώσιμης ανάπτυξης, εξασφαλίζοντας ότι, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, θα γίνεται εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων για ορισμένα σχέδια και προγράμματα που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας:

α) ως «σχέδια και προγράμματα» νοούνται τα σχέδια και προγράμματα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, καθώς και οι τροποποιήσεις τους:

- που εκπονούνται ή/και εγκρίνονται από μια αρχή σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο ή που εκπονούνται από μια αρχή προκειμένου να εγκριθούν, μέσω νομοθετικής διαδικασίας, από το Κοινοβούλιο ή την Κυβέρνηση, και
- που απαιτούνται βάσει νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων,

β) ως «εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων» νοείται η εκπόνηση περιβαλλοντικής μελέτης, η διεξαγωγή διαβουλεύσεων, η συνεκτίμηση της περιβαλλοντικής μελέτης και των αποτελεσμάτων των διαβουλεύσεων κατά τη λήψη αποφάσεων καθώς και η παροχή πληροφοριών σχετικά με την απόφαση, σύμφωνα με τα άρθρα 4 έως 9,

γ) ως «περιβαλλοντική μελέτη» νοείται το τμήμα του συνόλου των εγγράφων του σχεδίου ή προγράμματος, το οποίο περιέχει τις πληροφορίες που απαιτούνται βάσει του άρθρου 5 και του παραρτήματος Ι.

δ) ως «κοινό» νοούνται ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα και, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή πρακτική, οι ενώσεις, οργανώσεις ή ομάδες τους.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

Πραγματοποιείται εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, σύμφωνα με τα άρθρα 4 έως 9, για σχέδια και προγράμματα που αναφέρονται στις παραγράφους 2 έως 4, και τα οποία ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, πραγματοποιείται εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων για όλα τα σχέδια και προγράμματα:

α) τα οποία εκπονούνται για τη γεωργία, δασοπονία, αλιεία, ενέργεια, βιομηχανία, μεταφορές, διαχείριση αποβλήτων, διαχείριση υδάτινων πόρων, τηλεπικοινωνίες, τουρισμό, χωροταξία ή χρήση του εδάφους και τα οποία καθορίζουν το πλαίσιο για μελλοντικές άδειες έργων που απαριθμούνται στα παραρτήματα Ι και ΙΙ της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, ή

β) για τα οποία, λόγω των συνεπειών που ενδέχεται να έχουν σε ορισμένους τόπους, απαιτείται εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ.

3. Τα αναφερόμενα στην παράγραφο 2 σχέδια και προγράμματα που καθορίζουν τη χρήση μικρών περιοχών σε τοπικό επίπεδο και οι ήσσονες τροποποιήσεις των αναφερόμενων στην παράγραφο 2 σχεδίων και προγραμμάτων υποβάλλονται σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων μόνον όταν τα κράτη μέλη αποφασίζουν ότι ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.

4. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν εάν τα σχέδια και προγράμματα, πλην των αναφερόμενων στην παράγραφο 2, τα οποία καθορίζουν το πλαίσιο για μελλοντικές άδειες έργων, ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.

5. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν κατά πόσον τα σχέδια και προγράμματα που αναφέρονται στις ανωτέρω παραγράφους 3 και 4, ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον είτε εξετάζοντας χωριστά κάθε περίπτωση είτε καθορίζοντας συγκεκριμένους τύπους σχεδίων και προγραμμάτων είτε συνδυάζοντας τις δύο αυτές προσεγγίσεις. Προς το σκοπό αυτό τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη σε κάθε περίπτωση τα κατάλληλα κριτήρια που εκτίθενται στο παράρτημα ΙΙ προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τα σχέδια και προγράμματα που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον καλύπτονται από την παρούσα οδηγία.

6. Κατά την εξέταση της κάθε περίπτωσης και κατά τον καθορισμό συγκεκριμένων τύπων σχεδίων και προγραμμάτων σύμφωνα με την παράγραφο 5, διεξάγονται διαβουλεύσεις με τις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 3.

7. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα συμπεράσματά τους σύμφωνα με την παράγραφο 5, συμπεριλαμβανομένων των λόγων σχετικά με την μη απαίτηση διενέργειας περιβαλλοντικής εκτίμησης σύμφωνα με τα άρθρα 4 έως 9, είναι διαθέσιμα για το κοινό.

8. Τα ακόλουθα σχέδια και προγράμματα δεν υπόκεινται στην παρούσα οδηγία:

- σχέδια και προγράμματα που εξυπηρετούν αποκλειστικά σκοπούς εθνικής άμυνας ή καταστάσεων έκτακτης ανάγκης,
- δημοσιονομικά σχέδια και προγράμματα ή σχέδια και προγράμματα που αφορούν τον προϋπολογισμό.

9. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται σε σχέδια και προγράμματα συγχρηματοδοτούμενα κατά τις αντίστοιχες τρέχουσες περιόδους προγραμματισμού (1) για τους κανονισμούς του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 (2)-και-(ΕΚ) αριθ. 1257/1999 (3).

(1) Περίοδος προγραμματισμού 2000-2006 για τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου και περίοδο προγραμματισμού 2000-2006 και 2000-2007 για τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου.

(2) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία (ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1).

(3) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής πολιτικής από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών (ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80).

Άρθρο 4

Γενικές υποχρεώσεις

1. Η εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων που αναφέρεται στο άρθρο 3 πραγματοποιείται κατά την εκπόνηση ενός σχεδίου ή προγράμματος και πριν από την έγκρισή του ή την έναρξη της σχετικής νομοθετικής διαδικασίας.
2. Οι απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας είτε ενσωματώνονται στις υφιστάμενες διαδικασίες στα κράτη μέλη για την έγκριση σχεδίων και προγραμμάτων είτε συμπεριλαμβάνονται σε διαδικασίες που θεσπίζονται για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία.
3. Όταν τα σχέδια και προγράμματα αποτελούν μέρος ενός ιεραρχημένου συνόλου, τα κράτη μέλη, προκειμένου να αποφύγουν την επανάληψη της εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι η εκτίμηση θα γίνει, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, σε διάφορα επίπεδα του ιεραρχημένου συνόλου. Με σκοπό, μεταξύ άλλων, να αποφύγουν την επανάληψη της εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν το άρθρο 5 παράγραφοι 2 και 3.

Άρθρο 5

Περιβαλλοντική μελέτη

1. Σε περίπτωση που απαιτείται εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1, εκπονείται περιβαλλοντική μελέτη στην οποία εντοπίζονται, περιγράφονται και αξιολογούνται οι ενδεχόμενες σημαντικές επιπτώσεις που θα έχει στο περιβάλλον η εφαρμογή του σχεδίου ή προγράμματος, καθώς και λογικές εναλλακτικές δυνατότητες λαμβανομένων υπόψη των στόχων και του γεωγραφικού πεδίου εφαρμογής του σχεδίου ή προγράμματος. Οι πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται γι' αυτό το σκοπό περιέχονται στο παράρτημα 1.
2. Η περιβαλλοντική μελέτη που εκπονείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 περιλαμβάνει τις πληροφορίες που ευλόγως μπορεί να απαιτηθούν λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες γνώσεις και μεθόδους εκτίμησης, το περιεχόμενο και το επίπεδο λεπτομερειών στο σχέδιο ή το πρόγραμμα, το στάδιο της διαδικασίας λήψης αποφάσεων και το βαθμό στον οποίο ορισμένα θέματα αξιολογούνται καλύτερα σε διαφορετικά επίπεδα της εν λόγω διαδικασίας ώστε να αποφεύγεται η επανάληψη της εκτίμησης.
3. Κάθε σχετική διαθέσιμη πληροφορία όσον αφορά τις επιπτώσεις των σχεδίων και προγραμμάτων στο περιβάλλον, η οποία προήλθε από κάποιο άλλο επίπεδο λήψης αποφάσεων ή από άλλη κοινοτική νομοθεσία, μπορεί να χρησιμοποιείται για την παροχή των πληροφοριών που περιέχονται στο παράρτημα 1.
4. Κατά τη λήψη αποφάσεων σχετικά με την έκταση και το επίπεδο λεπτομερειών των πληροφοριών που πρέπει να περιλαμβάνονται στην περιβαλλοντική μελέτη, διεξάγονται διαβουλεύσεις με τις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 3.

Άρθρο 6

Διαβουλεύσεις

1. Το προκαταρκτικό σχέδιο ή πρόγραμμα και η περιβαλλοντική μελέτη που εκπονείται σύμφωνα με το άρθρο 5 τίθενται στη διάθεση των αρχών, που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, και του κοινού.

2. Στις αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 3 και στο κοινό που αναφέρεται στην παράγραφο 4 δίδεται έγκαιρη και πραγματική ευκαιρία, εντός εύλογων χρονικών περιθωρίων, να εκφράσουν τη γνώμη τους επί του προκαταρκτικού σχεδίου ή προγράμματος και της περιβαλλοντικής μελέτης που το συνοδεύει πριν το σχέδιο ή το πρόγραμμα εγκριθεί ή αρχίσει η σχετική νομοθετική διαδικασία.

3. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρχές με τις οποίες πραγματοποιούνται διαβουλεύσεις και οι οποίες, ενόψει των ειδικών περιβαλλοντικών αρμοδιοτήτων τους, ενδέχεται να ενδιαφέρονται για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της εφαρμογής των σχεδίων και προγραμμάτων.

4. Τα κράτη μέλη ορίζουν το κοινό για τους σκοπούς της παραγράφου 2, συμπεριλαμβανομένου του κοινού που πλήττεται ή είναι πιθανόν να πλήξει από τη διαδικασία λήψης αποφάσεων που εμπίπτει στην παρούσα οδηγία, ή που έχει συμφέρον απ' αυτήν, συμπεριλαμβανομένων των αρμοδίων μη κυβερνητικών οργανισμών, όπως των οργανισμών που προωθούν την προστασία του περιβάλλοντος και άλλων ενδιαφερομένων οργανισμών.

5. Τα κράτη μέλη ρυθμίζουν τις λεπτομέρειες για την ενημέρωση και τις διαβουλεύσεις με τις αρχές και το κοινό.

Άρθρο 7

Διασυνοριακές διαβουλεύσεις

1. Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος κρίνει ότι η εφαρμογή ενός εκπονούμενου σχεδίου ή προγράμματος, το οποίο αφορά την επικράτειά του, ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον σε άλλο κράτος μέλος, ή σε περίπτωση που το ζητήσει ένα κράτος μέλος το οποίο ενδέχεται να υποστεί σημαντικές επιπτώσεις, το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου εκπονείται το σχέδιο ή το πρόγραμμα, πριν από την έγκρισή του ή την έναρξη της σχετικής νομοθετικής διαδικασίας, διαβιβάζει στο άλλο κράτος μέλος αντίγραφο του προκαταρκτικού σχεδίου ή προγράμματος και της σχετικής περιβαλλοντικής μελέτης.
2. Το κράτος μέλος στο οποίο αποστέλλεται αντίγραφο του προκαταρκτικού σχεδίου ή προγράμματος και της περιβαλλοντικής μελέτης, βάσει της παραγράφου 1, δηλώνει στο άλλο κράτος μέλος κατά πόσον επιθυμεί να προβεί σε διαβουλεύσεις πριν το σχέδιο ή το πρόγραμμα εγκριθούν ή αρχίσει η σχετική νομοθετική διαδικασία, και, αν δηλώσει κάτι τέτοιο, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη προβαίνουν σε διαβουλεύσεις σχετικά με τις ενδεχόμενες διασυνοριακές περιβαλλοντικές επιπτώσεις από την εφαρμογή του σχεδίου ή του προγράμματος και τα προβλεπόμενα μέτρα για τον περιορισμό ή την εξάλειψη των εν λόγω επιπτώσεων.

Όταν διεξάγονται αυτές οι διαβουλεύσεις, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη συμφωνούν για λεπτομερείς ρυθμίσεις που εξασφαλίζουν ότι οι αναφερόμενες στο άρθρο 6 παράγραφος 3 αρχές και το αναφερόμενο στο άρθρο 6 παράγραφος 4 κοινό στο κράτος μέλος, που ενδέχεται να υποστεί σημαντικές επιπτώσεις, ενημερώνονται και έχουν τη δυνατότητα να διαβιβάσουν τη γνώμη τους εντός εύλογου χρονικού πλαισίου.

3. Σε περίπτωση που απαιτείται, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, τα κράτη μέλη να προβούν σε διαβουλεύσεις, συμφωνούν, κατά την έναρξη αυτών των διαβουλεύσεων, επί ενός εύλογου χρονικού πλαισίου σχετικά με τη διάρκεια των διαβουλεύσεων.

Άρθρο 8

Λήψη αποφάσεων

Κατά την προετοιμασία και πριν από την έγκριση του σχεδίου ή προγράμματος, ή την έναρξη της σχετικής νομοθετικής διαδικασίας, λαμβάνονται υπόψη η περιβαλλοντική μελέτη που εκπονείται σύμφωνα με το άρθρο 5, οι γνώμες που εκφράζονται σύμφωνα με το άρθρο 6 και τα αποτελέσματα, ενδεχομένως, των διεξαγόμενων σύμφωνα με το άρθρο 7 διασυννοητικών διαβουλεύσεων.

Άρθρο 9

Ενημέρωση σχετικά με την απόφαση

1. Όταν εγκρίνεται ένα σχέδιο ή πρόγραμμα, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ενημερώνονται οι αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 3, το κοινό και κάθε κράτος μέλος με το οποίο διεξήχθησαν διαβουλεύσεις σύμφωνα με το άρθρο 7 και ότι τίθενται στη διάθεση των ενημερωνόμενων τα ακόλουθα στοιχεία:

α) το σχέδιο ή το πρόγραμμα όπως εγκρίθηκε,

β) συνοπτική δήλωση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο ενσωματώθηκαν τα περιβαλλοντικά ζητήματα στο σχέδιο ή πρόγραμμα και σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 8, ελήφθησαν υπόψη η περιβαλλοντική μελέτη που εκπονήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 5, τυχόν γνώμες που εκφράστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 6 και τα αποτελέσματα των διενεργηθεισών σύμφωνα με το άρθρο 7 διαβουλεύσεων, καθώς και σχετικά με τους λόγους για τους οποίους επελέγη το σχέδιο ή πρόγραμμα όπως εγκρίθηκε, λαμβάνοντας υπόψη και τις άλλες λογικές εναλλακτικές δυνατότητες που εξετάστηκαν και

γ) τα μέτρα που αποφασίζονται για την παρακολούθηση σύμφωνα με το άρθρο 10.

2. Οι λεπτομέρειες σχετικά με τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ρυθμίζονται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 10

Έλεγχος

1. Τα κράτη μέλη παρακολουθούν τις σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις από την εφαρμογή των σχεδίων και προγραμμάτων, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να εποπίσουν εγκαίρως απρόβλεπτες δυσμενείς επιπτώσεις και να είναι σε θέση να αναλάβουν την κατάλληλη επανορθωτική δράση.

2. Προκειμένου να υπάρξει συμμόρφωση προς την παράγραφο 1, τα υφιστάμενα μέτρα ελέγχου μπορούν ενδεχομένως να χρησιμοποιηθούν με στόχο την αποφυγή διπλού ελέγχου.

Άρθρο 11

Σχέση με την υπόλοιπη κοινοτική νομοθεσία

1. Η εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, η οποία διεξάγεται βάσει της παρούσας οδηγίας, δεν θίγει οποιεσδήποτε απαιτήσεις της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ ούτε οποιεσδήποτε άλλες απαιτήσεις του κοινοτικού δικαίου.

2. Όσον αφορά σχέδια και προγράμματα για τα οποία η υποχρέωση διεξαγωγής εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων απορρέει ταυτοχρόνως από την παρούσα οδηγία και από άλλες διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν συντονισμένες ή κοινές διαδικασίες οι οποίες πληρούν τις απαιτήσεις της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας προκειμένου, μεταξύ άλλων, να αποφεύγεται η επανάληψη των εκτιμήσεων.

3. Για σχέδια και προγράμματα που συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, η περιβαλλοντική εκτίμηση σύμφωνα με την παρούσα οδηγία διεξάγεται σε συμμόρφωση με τις ειδικότερες ρυθμίσεις της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας.

Άρθρο 12

Ενημέρωση, εκθέσεις και επανεξέταση

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με την κτηθείσα πείρα από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι περιβαλλοντικές μελέτες είναι επαρκούς ποιότητας ώστε να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας και ανακοινώνουν στην Επιτροπή τυχόν μέτρα που λαμβάνουν όσον αφορά την ποιότητα αυτών των μελετών.

3. Πριν από τις 21 Ιουλίου 2006, η Επιτροπή υποβάλλει μια πρώτη έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή και την αποτελεσματικότητα της οδηγίας.

Προκειμένου να ενσωματωθούν καλύτερα απαιτήσεις προστασίας του περιβάλλοντος, σύμφωνα με το άρθρο 6 της Συνθήκης, και λαμβανομένης υπόψη της πείρας που θα έχει αποκτηθεί από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη, η έκθεση αυτή θα συνοδεύεται, ενδεχομένως, από προτάσεις για την τροποποίηση της παρούσας οδηγίας. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή θα εξετάσει τη δυνατότητα επέκτασης του πεδίου εφαρμογής της παρούσας οδηγίας ώστε να καλύψει και άλλα πεδία/τομείς καθώς και άλλους τύπους σχεδίων και προγραμμάτων.

Μια νέα έκθεση αξιολόγησης ακολουθεί ανά επταετία.

4. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση όσον αφορά τη σχέση μεταξύ της παρούσας οδηγίας και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 και (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 πολύ πριν από τη λήξη των περιόδων προγραμματισμού που προβλέπονται στους εν λόγω κανονισμούς με στόχο τη διασφάλιση μιας συνεκτικής προσέγγισης σε ό,τι αφορά την παρούσα οδηγία και τους μεταγενέστερους κοινοτικούς κανονισμούς.

Άρθρο 13

Εφαρμογή της οδηγίας

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από τις 21 Ιουλίου 2004. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

2. Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομέρειες της αναφοράς αυτής καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

3. Η υποχρέωση που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 εφαρμόζεται για τα σχέδια και προγράμματα των οποίων η πρώτη τυπική προπαρασκευαστική πράξη είναι μεταγενέστερη της αναφερόμενης στην παράγραφο 1 ημερομηνίας. Σχέδια και προγράμματα των οποίων η πρώτη τυπική προπαρασκευαστική πράξη είναι προγενέστερη της ημερομηνίας αυτής και τα οποία εγκρίνονται ή υποβάλλονται στη νομοθετική διαδικασία μετά την πάροδο περισσότερων από 24 μήνες από αυτήν, υπόκεινται στην υποχρέωση του άρθρου 4 παράγραφος 1, εκτός εάν τα κράτη μέλη αποφασίσουν σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση ότι αυτό δεν είναι εφικτό και ενημερώσουν το κοινό για την απόφασή τους.

4. Πριν από τις 21 Ιουλίου 2004 τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, επί πλέον των μέτρων που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο, χωριστές πληροφορίες για τους τύπους σχεδίων και προγραμμάτων τα οποία, σύμφωνα με το άρθρο 3, πρόκειται να υποβληθούν σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Η Επιτροπή θέτει στη διάθεση

των κρατών μελών τις πληροφορίες αυτές. Οι πληροφορίες αυτές ενημερώνονται σε τακτική βάση.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 15

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 27 Ιουνίου 2001.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Η Πρόεδρος

N. FONTAINE

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

B. ROSENGREN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1

Οι πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1, με την επιφύλαξη του άρθρου 5 παράγραφοι 2 και 3, είναι οι εξής:

- α) η περιγραφή σε γενικές γραμμές του περιεχομένου, των κύριων στόχων του σχεδίου ή προγράμματος και της σχέσης με άλλα σχετικά σχέδια και προγράμματα.
- β) οι σχετικές πτυχές της τρέχουσας κατάστασης του περιβάλλοντος και η βάση αυτής πιθανή εξέλιξη εάν δεν εφαρμοστεί το σχέδιο ή πρόγραμμα.
- γ) τα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά των περιοχών που ενδέχεται να επηρεαστούν σημαντικά,
- δ) τα τυχόν υφιστάμενα περιβαλλοντικά προβλήματα που αφορούν το σχέδιο ή πρόγραμμα συμπεριλαμβανομένων, κατά κύριο λόγο, εκείνων που αφορούν περιοχές ιδιαίτερης περιβαλλοντικής σημασίας, όπως περιοχές που χαρακτηρίζονται σύμφωνα με τις οδηγίες 79/409/ΕΟΚ και 92/43/ΕΟΚ.
- ε) οι στόχοι περιβαλλοντικής προστασίας που έχουν τεθεί σε διεθνές ή κοινοτικό επίπεδο ή σε επίπεδο κρατών μελών, οι οποίοι αφορούν το σχέδιο ή πρόγραμμα, και ο τρόπος με τον οποίο οι στόχοι αυτοί καθώς και τα περιβαλλοντικά ζητήματα έχουν ληφθεί υπόψη κατά την προετοιμασία του.
- στ) οι ενδεχόμενες σημαντικές επιπτώσεις (*) στο περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένων θεμάτων όπως η βιοποικιλότητα, ο πληθυσμός, η υγεία των ανθρώπων, η πανίδα, η χλωρίδα, το έδαφος, τα ύδατα, ο αέρας, οι κλιματικοί παράγοντες, τα υλικά περιουσιακά στοιχεία, η πολιτιστική κληρονομιά συμπεριλαμβανομένης της αρχιτεκτονικής και αρχαιολογικής κληρονομιάς, το τοπίο και οι σχέσεις μεταξύ των ανωτέρω παραγόντων.
- ζ) τα προβλεπόμενα μέτρα για την πρόληψη, τον περιορισμό και την, κατά το δυνατόν, εξουδετέρωση οποιωνδήποτε σημαντικών δυσμενών επιπτώσεων στο περιβάλλον από την εφαρμογή του σχεδίου ή προγράμματος.
- η) η παρουσίαση σε γενικές γραμμές των λόγων για τους οποίους επελέγησαν οι εξετασθείσες εναλλακτικές δυνατότητες και η περιγραφή του τρόπου διενέργειας της εκτίμησης, με μνεία των τυχόν δυσκολιών (όπως τεχνικά ελαττώματα ή έλλειψη τεχνογνωσίας) που προέκυψαν κατά τη συγκέντρωση των απαιτούμενων πληροφοριών.
- θ) περιγραφή των προβλεπόμενων μέτρων σχετικά με τον έλεγχο σύμφωνα με το άρθρο 10.
- ι) μια μη τεχνική περίληψη των πληροφοριών που παρέχονται βάσει των ανωτέρω θεμάτων.

(*) Στις επιπτώσεις αυτές πρέπει να συμπεριλαμβάνονται οι δευτερογενείς, συμφωνικές, συναρπαστικές, βραχυ-, μεσο- και μακροπρόθεσμες, μόνιμες και προσωρινές, θετικές και αρνητικές επιπτώσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κριτήρια για τον καθορισμό της ενδεχόμενης σημασίας των επιπτώσεων τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 5

1. Τα χαρακτηριστικά των σχεδίων και προγραμμάτων, ιδίως όσον αφορά:
 - τον βαθμό στον οποίο το σχέδιο ή πρόγραμμα θέτει ένα πλαίσιο για έργα και άλλες δραστηριότητες είτε όσον αφορά τον τόπο, τη φύση, το μέγεθος και τις συνθήκες λειτουργίας είτε με τη χορήγηση πόρων,
 - τον βαθμό στον οποίο το σχέδιο ή πρόγραμμα επηρεάζει άλλα σχέδια και προγράμματα, συμπεριλαμβανομένων αυτών που ανήκουν σε ένα ιεραρχημένο σύνολο,
 - τη σημασία του σχεδίου ή προγράμματος για την ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών ζητημάτων, κυρίως με σκοπό την προαγωγή της βιώσιμης ανάπτυξης,
 - τα περιβαλλοντικά προβλήματα που συνδέονται με το σχέδιο ή πρόγραμμα,
 - τη σχέση του σχεδίου ή προγράμματος με την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας για το περιβάλλον (π.χ. σχέδια ή προγράμματα σχετικά με τη διαχείριση αποβλήτων ή την προστασία των υδάτων).
2. Χαρακτηριστικά των επιπτώσεων και της περιοχής που ενδέχεται να επηρεαστεί, ιδίως όσον αφορά:
 - την πιθανότητα, τη διάρκεια, τη συχνότητα και την αναστρεψιμότητα των επιπτώσεων,
 - τον σωρευτικό χαρακτήρα των επιπτώσεων,
 - τον διασυννοριακό χαρακτήρα των επιπτώσεων,
 - τους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον (π.χ. λόγω ατυχημάτων),
 - το μέγεθος και την έκταση στο χώρο των επιπτώσεων (γεωγραφική περιοχή και μέγεθος πληθυσμού που ενδέχεται να θιγούν),
 - τη σπουδαιότητα και την ευαισθησία της περιοχής που ενδέχεται να επηρεαστεί, λόγω:
 - ειδικών φυσικών χαρακτηριστικών ή πολιτιστικής κληρονομιάς,
 - υπέρβασης των περιβαλλοντικών ποιοτικών προτύπων ή των οριακών τιμών,
 - εντατικής χρήσης της γης.
 - τις επιπτώσεις σε περιοχές ή τοπία τα οποία απολαύουν αναγνωρισμένου καθεστώτος προστασίας σε εθνικό, κοινοτικό ή διεθνές επίπεδο.

01002521010020028

4697

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 252

18 Οκτωβρίου 2002

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3066

Σύσταση «Φορέα εγγυοδοσίας Μικρών και πολύ Μικρών Επιχειρήσεων», σύσταση εταιρείας «Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης Α.Ε.», τροποποίηση του καταστατικού της εταιρείας «Ελληνικές Αλυκές Α.Ε.», απαλλοτριώσεις για τον «Τομειυτήρα ΥΓΕ Μεσοχώρας» και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΣΥΣΤΑΣΗ ΑΝΩΝΥΜΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ «ΤΑΜΕΙΟ ΕΓΓΥΟΔΟΣΙΑΣ ΜΙΚΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ Α.Ε.»

Άρθρο 1

Σύσταση - Επωνυμία - Έδρα

1. Συνιστάται ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΕΓΓΥΟΔΟΣΙΑΣ ΜΙΚΡΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ Α.Ε.» και τον ειδικό τίτλο «Τ.Ε.Μ.Π.Μ.Ε. Α.Ε.», αποκαλούμενη στη συνέχεια, χάριν συντομίας, «η Εταιρεία», με έδρα την Αθήνα.

2. Η Εταιρεία μπορεί να ιδρύει υποκαταστήματα, γραφεία ή πρακτορεία οπουδήποτε στην Ελλάδα με αποφάσεις του Διοικητικού της Συμβουλίου, οι οποίες καθορίζουν τις αρμοδιότητες και τους όρους σύστασης και λειτουργίας του.

3. Το Ταμείο διέπεται από τον νόμο αυτόν και συμπληρωματικώς από τις διατάξεις του Κ.Ν. 2190/1920 για ανώνυμες εταιρείες. Το παρόν κεφάλαιο αποτελεί το καταστατικό της Εταιρείας.

Άρθρο 2

Διάρκεια

Η διάρκεια της Εταιρείας ορίζεται σε τριάντα έτη από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, η οποία μπορεί να παραταθεί ή να συντμηθεί με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης.

Άρθρο 3

Σκοπός

1. Σκοπός της Εταιρείας είναι η διευκόλυνση της πρόσβασης των μικρών επιχειρήσεων (ΜΕ) και των πολύ μι-

κρών επιχειρήσεων (ΠΜΕ), όλων των κλάδων, υφιστάμενων ή νεοϊδρυόμενων στην αγορά κεφαλαίων, για την προώθηση του τεχνολογικού και οργανωτικού εκσυγχρονισμού, καθώς και την εισαγωγή καινοτομιών στην οργάνωση και λειτουργία των επιχειρήσεων.

Ο σκοπός αυτός πραγματοποιείται:

α) με την παροχή εγγυήσεως - αντεγγυήσεων υπέρ των μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων για την κάλυψη υποχρεώσεών τους έναντι πιστωτικών ή χρηματοδοτικών ιδρυμάτων, οι οποίες απορρέουν από πάσης μορφής χρηματοπιστωτικές διευκολύνσεις (όπως δάνεια, προεξόφληση επιχειρηματικών απαιτήσεων, χρηματοδοτική μίσθωση κ.ά.),

β) με την παροχή συναφών προς την ως άνω δραστηριότητα υπηρεσιών, πλην της απευθείας παροχής πιστώσεων.

2. Προκειμένου να διευκολύνει την πραγματοποίηση του σκοπού της, η Εταιρεία μπορεί να συμβάλλεται με φορείς και οργανισμούς του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα της Ελλάδας και των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και των θεσμικών οργάνων αυτής, μεταξύ των οποίων και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων.

3. Οι εγγυήσεις και οι υπηρεσίες παρέχονται από την Εταιρεία σε πολύ μικρές και μικρές επιχειρήσεις που εμπίπτουν στον ορισμό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και απασχολούν μέχρι 30 εργαζόμενους.

Άρθρο 4

Κεφάλαιο

1. Το μετοχικό κεφάλαιο του Ταμείου ορίζεται σε 100.000.000 ευρώ και διαιρείται σε 1.000.000 ονομαστικές μετοχές, ονομαστικής αξίας 100 ευρώ η καθεμία. Το μετοχικό κεφάλαιο καλύπτεται από το Ελληνικό Δημόσιο, μέσα σε δύο μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

2. Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης ύστερα από γνώμη της Τράπεζας της Ελλάδος, το μετοχικό κεφάλαιο μπορεί να αυξάνεται με την έκδοση νέων ονομαστικών μετοχών.

Άρθρο 5

Έσοδα

Τα έσοδα της Εταιρείας προέρχονται από:

- την επένδυση των διαθέσιμων της,
- τις προμήθειες από τις παρεχόμενες εγγυήσεις και

- άλλες τυχόν παρεχόμενες υπηρεσίες,
 γ) κεφαλαιουχικές και άλλες ενισχύσεις από το Δημόσιο ή φορείς του Δημοσίου,
 δ) ενισχύσεις και άλλους πόρους από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή φορείς της,
 ε) προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλων διεθνών οργανισμών,
 στ) δωρεές, κληρονομίες και κληροδοσίες και
 ζ) κάθε άλλη νόμιμη αιτία.

Άρθρο 6 Διοίκηση - Διαχείριση

1. Διοικητικό Συμβούλιο

α. Το Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.) της Εταιρείας είναι ε-
πιμελής και εκλέγεται από τη Γενική Συνέλευση.

Το πρώτο Δ.Σ. ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Α-
νάπτυξης. Με την ίδια απόφαση ορίζονται ο Πρόεδρος και ο
Αντιπρόεδρος του.

Στο Δ.Σ. της Εταιρείας μετέχουν από ένας εκπρόσωπος
του Υπουργείου Ανάπτυξης, του Γενικού Λογιστηρίου του
Κράτους, της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών, της Κεντρι-
κής Ένωσης Επιμελητηρίων Ελλάδος και της ΓΣΕ-ΒΕΕ.
Στο Δ.Σ. της Εταιρείας μπορεί να μετέχουν μέλη του δι-
δακτικού προσωπικού Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμά-
των, εξειδικευμένα τραπεζικά στελέχη, καθώς και επιστή-
μονες με εξειδίκευση και εμπειρία στα χρηματοοικονομι-
κά θέματα. Η θητεία του Δ.Σ. είναι τριετής, η οποία μπορεί
να ανανεωθεί για μια ακόμη φορά. Αν μείνει κενή θέση μέ-
λους του Δ.Σ. πριν από τη λήξη της θητείας του, διορίζε-
ται νέο μέλος για το χρόνο θητείας που απομένει.

Χρή γραμματέα του Δ.Σ. ασκεί πρόσωπο που ορίζεται
με απόφασή του. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οι-
κονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης καθορίζεται η α-
ποζημίωση του Προέδρου, του Αντιπροέδρου, των μελών
και του γραμματέα του Δ.Σ.

β. Το Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικά μια φορά το μήνα και εκ-
κτάκτως όποτε αυτό είναι αναγκαίο, ύστερα από πρό-
σκληση του Προέδρου. Τον Πρόεδρο απάντα ή κωλύόμε-
νο αναπληρώνει ο Αντιπρόεδρος. Το Δ.Σ. βρίσκεται σε α-
παρτία εφόσον παρίστανται τέσσερα (4) τουλάχιστον
μέλη του, μεταξύ των οποίων ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρό-
εδρος και αποφασίζει με απλή πλειοψηφία των παρόντων.

Τα πρακτικά υπογράφονται από τα παρόντα μέλη και το
Γραμματέα.

γ. Το Δ.Σ. έχει τις εξουσίες διοίκησης και διαχείρισης
του Ταμείου, αποφασίζει για τη σύναψη συμβάσεων προς
εκπλήρωση του σκοπού του, καταρτίζει και εισηγείται τον
κανονισμό παροχής εγγυήσεων, καθορίζει την τιμολογια-
κή πολιτική, επιμελείται της εισπράξεως των εσόδων του,
αποφασίζει για τη διάθεση των αναγκαίων για την πραγ-
ματοποίηση του σκοπού του χρηματικών ποσών και γενι-
κά προβαίνει σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες για την εκ-
πλήρωση του σκοπού της Εταιρείας. Με απόφαση του
Δ.Σ. μπορεί να ανατεθούν στον Πρόεδρο ή σε άλλα μέλη
του Δ.Σ. ορισμένες από τις εξουσίες αυτές.

δ. Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. υπογράφει τις συμβάσεις και
εκπροσωπεί δικαστικώς και εξωδίκως την Εταιρεία. Η εκ-
προσώπηση της Εταιρείας μπορεί να γίνεται και από εξ-
ουσιοδοτημένο για συγκεκριμένη περίπτωση πρόσωπο,
μέλος ή όχι του Δ.Σ.

2. Γενική Συνέλευση

Η Γενική Συνέλευση (Γ.Σ.) της Εταιρείας έχει τις αρμο-
διότητες που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κ.Ν.

2190/1920 περί ανωνύμων εταιρειών, όπως κάθε φορά ι-
σχύουν. Το Ελληνικό Δημόσιο κατά την άσκηση των δικαι-
ωμάτων του ως μετόχου παρίσταται στη Γενική Συνέλευ-
ση και εκπροσωπείται από τους Υπουργούς Οικονομίας
και Οικονομικών και Ανάπτυξης ή εκπρόσωπό τους.

3. Διαχείριση

α. Η διαχειριστική χρήση της Εταιρείας συμπίπτει με το
ημερολογιακό έτος. Κατά την πρώτη εφαρμογή του νό-
μου αυτού, το διαχειριστικό έτος αρχίζει από τη δήλωση
έναρξης δραστηριότητας του Ταμείου στην αρμόδια Δη-
μόσια Οικονομική Υπηρεσία και λήγει στις 31 Δεκεμβρίου
του επόμενου ημερολογιακού έτους. Τρεις μήνες πριν α-
πό την έναρξη κάθε χρήσης καταρτίζονται τα προγράμ-
ματα δράσης και τα προϊόντα του Ταμείου και ένα μήνα
πριν από την έναρξη κάθε χρήσης συντάσσεται ο προϋ-
πολογισμός της επόμενης χρήσης. Μέσα στους τρεις (3)
πρώτους μήνες κάθε ημερολογιακού έτους συντάσσεται
ο απολογισμός της προηγούμενης χρήσης.

Ο προϋπολογισμός και ο απολογισμός υποβάλλονται
για έγκριση στον Υπουργό Ανάπτυξης και κοινοποιούνται
στη Διαχειριστική Αρχή του Επιχειρησιακού Προγράμμα-
τος Ανταγωνιστικότητας.

β. Με απόφαση του Δ.Σ., που εγκρίνεται από τον Υ-
πουργό Ανάπτυξης, είναι δυνατή η ανακατανομή των κον-
δυλίων του προϋπολογισμού.

γ. Ο τρόπος διενέργειας δαπανών ρυθμίζεται με τον κα-
νονισμό που καταρτίζεται από το Δ.Σ. και εγκρίνεται με
κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Οικονομίας
και Οικονομικών.

Άρθρο 7

Λειτουργική - Διοικητική υποστήριξη

1. Η διοικητική υποστήριξη και οι κάθε είδους εργασίες
που απαιτούνται για τη λειτουργία του Ταμείου και την εκ-
πλήρωση του σκοπού του διενεργούνται, εκτός από τα
όργανα και τους υπαλλήλους του και από υπαλλήλους α-
πό άλλες υπηρεσίες του Δημοσίου ή άλλων φορέων του
ευρύτερου δημόσιου τομέα, που μπορεί να αποσπώνται ή
να μετατάσσονται σε αυτό.

2. Με απόφαση του Δ.Σ. το Ταμείο, για την κάλυψη των
αναγκών του, μπορεί να προσλαμβάνει εξειδικευμένο
προσωπικό.

Άρθρο 8

Αρχές λειτουργίας

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Οικ-
ονομίας και Οικονομικών, ύστερα από εισήγηση του Διοι-
κητικού Συμβουλίου της Εταιρείας και γνώμη της Τράπε-
ζας της Ελλάδος, θεσπίζεται Κανονισμός Παροχής Εγ-
γυήσεων, ο οποίος δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της
Κυβερνήσεως. Ο Κανονισμός Παροχής Εγγυήσεων βασί-
ζεται στον επιμερισμό του επιχειρηματικού κινδύνου με-
ταξύ των Μ. Ε. και Π. Μ. Ε., των πιστωτικών ιδρυμάτων και
του Τ.Ε.Μ.Π.Μ.Ε. Α.Ε., λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτε-
ροτήτων κάθε κατηγορίας. Με τον Κανονισμό αυτόν τίθε-
νται οι κανόνες εγγυοδοσίας, οι προϋποθέσεις κατάπτω-
σης της εγγύησης, η κατάταξη σε κατηγορίες των παρε-
χόμενων υπηρεσιών και ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη
λειτουργία του Ταμείου που ακολουθούν τις παρακάτω
αρχές:

α) Η αξία του συνόλου των εγγυήσεων που παρέχει το
Τ.Ε.Μ.Π.Μ.Ε. Α.Ε. δεν θα υπερβαίνει το δεκαπλάσιο των ι-
σχύοντων κεφαλαίων του.

β) Οι παρεχόμενες από το Τ.Ε.Μ.Π.Μ.Ε. Α.Ε. εγγυήσεις καλύπτουν μέρος του ύψους των πιστωτικών διευκολύνσεων που τα πιστωτικά και χρηματοδοτικά ιδρύματα χορηγούν σε Μ.Ε. και Π.Μ.Ε.. Η εγγύηση κυμαίνεται σε ποσοστό από 40% έως 70% επί του ύψους της πίστωσης. Με υπουργική απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης σε περιπτώσεις πυρκαγιάς, πλημμυρών, σεισμού, αναγκαστικής απαλλοτρίωσης ή για εγγυήσεις που παρέχονται στις περιοχές της Δ' ζώνης κινήτρων του Ν. 2601/1998 (ΦΕΚ 81 Α'), το ποσοστό της εγγύησης μπορεί να ανέλθει στο 80%.

γ) Το ποσό που καλύπτεται με την εγγύηση, σε περίπτωση κατάπτωσης αυτής, περιλαμβάνει το ανεξόφλητο υπόλοιπο του εγγυημένου κεφαλαίου της πίστωσης κατά το ποσοστό που έχει εγγυηθεί το Ταμείο πλέον των μη καταβληθέντων τόκων αυτού, μέχρι δεκαοκτώ μήνες κατ' ανώτατο όριο.

δ) Η αξιολόγηση του επιχειρηματικού σχεδίου και της πιστοληπτικής ικανότητας της επιχείρησης θα διενεργείται από τα πιστωτικά ή χρηματοδοτικά ιδρύματα. Εγγυήσεις παρέχονται μόνο για επενδύσεις σε επιχειρήσεις που θεωρούνται οικονομικά βιώσιμες. Δεν παρέχονται εγγυήσεις σε προβληματικές επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν δυσχέρειες κατά την έννοια των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών, όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση.

ε) Οι επιχειρήσεις για τις οποίες εγγυάται το Τ.Ε.Μ.Π.Μ.Ε. Α.Ε. καταβάλλουν σε αυτό προμήθειες κατ' ελάχιστον 1,5%, το ύψος των οποίων καθορίζεται με βάση την τιμολογιακή πολιτική του και εξαρτάται από το ύψος του αναλαμβανόμενου κινδύνου.

στ) Το Ταμείο δεν επιτρέπεται να παραιτείται της ενστάσεως διζήσεως του άρθρου 855 του Αστικού Κώδικα εκτός από κατηγορίες παρεχόμενων υπηρεσιών που ορίζονται με τον Κανονισμό Παροχής Εγγυήσεων. Οι προϋποθέσεις άσκησης της ενστάσεως διζήσεως καθορίζονται με τον Κανονισμό Παροχής Εγγυήσεων.

ζ) Οι εγγυήσεις χορηγούνται σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις του Κανονισμού (ΕΚ) αρ. 69/2001 για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας.

Άρθρο 9 **Εποπτεία**

Η εποπτεία του Τ.Ε.Μ.Π.Μ.Ε. Α.Ε. ασκείται από την Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία με αποφάσεις της δύναται να θέτει κανόνες για την κεφαλαιακή επάρκεια, τη ρευστότητα και να ρυθμίζει ιδίως τις κατηγορίες των τοποθετήσεων, στις οποίες το Τ.Ε.Μ.Π.Μ.Ε. Α.Ε. επενδύει τα διαθέσιμά του, καθώς και το ύψος τους ως ποσοστό των ιδίων κεφαλαίων του.

Άρθρο 10 **Τελικές διατάξεις**

1. Το Ταμείο δεν υπόκειται σε φόρο συγκέντρωσης κεφαλαίου, απαλλάσσεται από το φόρο έναρξης δραστηριότητας και έχει όλα τα διοικητικά, οικονομικά και δικαστικά, ουσιαστικού και δικονομικού δικαίου, προνόμια του Δημοσίου.

2. Στις περιπτώσεις που το Ταμείο συναλλάσσεται με αλλοδαπά πιστωτικά ιδρύματα, αλλοδαπούς χρηματοοικονομικούς οργανισμούς και γενικά εταιρείες της αλλοδαπής, μπορεί, ύστερα από απόφαση του Διοικητικού του

Συμβουλίου, να συνεπικουρείται από την Υπηρεσία Διεθνών Σχέσεων της Τράπεζας της Ελλάδος ή από ανάλογη υπηρεσία οποιουδήποτε άλλου πιστωτικού ιδρύματος ή χρηματοπιστωτικού οίκου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' **ΣΥΣΤΑΣΗ ΑΝΩΝΥΜΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ** **ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ** **«ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΣΗΣ Α.Ε.»**

Άρθρο 11

Σύσταση - Επωνυμία - Έδρα - Διάρκεια

1. Συνιστάται ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης Α.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «Ε.ΣΥ.Δ.», η οποία στον παρόντα νόμο αναφέρεται ως «Εταιρεία». Για τις συναλλαγές της με την αλλοδαπή, η Εταιρεία θα χρησιμοποιεί την επωνυμία «Hellenic Accreditation System SA» και το διακριτικό τίτλο «ESYD». Τα άρθρα 11 έως 17 του παρόντος κεφαλαίου αποτελούν το καταστατικό της.

2. Η Εταιρεία λειτουργεί χάριν του δημόσιου συμφέροντος και υπόκειται στην εποπτεία και τον έλεγχο του Κράτους, η οποία ασκείται δια του Υπουργού Ανάπτυξης.

3. Η Εταιρεία διέπεται από τις διατάξεις του νόμου αυτού και συμπληρωματικώς από τις διατάξεις του Κ.Ν. 2190/1920 για τις ανώνυμες εταιρείες.

4. Έδρα της Εταιρείας ορίζεται ο Δήμος Αθηναίων.

5. Η διάρκεια της Εταιρείας ορίζεται σε πενήντα έτη και μπορεί να παραταθεί με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης.

Άρθρο 12

Σκοπός - Δραστηριότητες

1. Σκοπός της Εταιρείας είναι η υλοποίηση, η εφαρμογή και η διαχείριση του Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης που προβλέπεται στις διατάξεις του Ν. 2231/1994 (ΦΕΚ 139 Α).

2. Η Εταιρεία αποτελεί τον επίσημο τεχνικό σύμβουλο της πολιτείας σε θέματα διαπίστευσης και εκπροσωπεί τη χώρα σε διεθνείς οργανισμούς αρμόδιους για τα θέματα αυτά.

3. Η Εταιρεία χορηγεί πιστοποιητικά διαπίστευσης σε φορείς πιστοποίησης, φορείς επιθεώρησης και ελέγχου, σε περιβαλλοντικούς επαληθευτές, σε εργαστήρια δοκιμών και εργαστήρια μετρολογίας, που έχουν την έδρα τους ή υποκαταστήματά τους στην Ελλάδα ή στην αλλοδαπή. Επιπλέον, η Εταιρεία αποφασίζει για την απόρριψη, την ανάκληση ή την αναστολή της διαπίστευσης. Επίσης η Εταιρεία δύναται να διενεργεί, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, μετά από σχετική συμφωνία με τις αντίστοιχες κρατικές αρχές, την αξιολόγηση της ικανότητας ή και της επιτήρησης φορέων πιστοποίησης ή ελέγχου, οι οποίοι δραστηριοποιούνται στο πλαίσιο της εφαρμογής κανονιστικών διατάξεων. Τέλος, η Εταιρεία αναλαμβάνει συμβουλευτικές ή εκπαιδευτικές δραστηριότητες σχετικές με το αντικείμενο της διαπίστευσης.

Άρθρο 13

Λειτουργία - Οργάνωση

1. Η λειτουργία της Εταιρείας υποβοηθείται:

α) Από το Εθνικό Συμβούλιο Διαπίστευσης, το οποίο συγκροτείται από δεκατρία μέλη, τα οποία ορίζονται για τριετή θητεία με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και

η σύνθεση του έχει ως εξής: ο Πρόεδρος, από ένας εκπρόσωπος των Υπουργείων Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Γεωργίας, Μεταφορών και Επικοινωνιών, Υγείας και Πρόνοιας, Εθνικής Άμυνας, του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος, του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, του Ελληνικού Οργανισμού Τυποποίησης, ως αρμόδιου φορέα για τα θέματα της τυποποίησης και από ένας εκπρόσωπος των ενώσεων των εργασθηρίων, των φορέων πιστοποίησης και των καταναλωτών.

Τα μέλη του Ε.ΣΥ.Δ. πρέπει να είναι πρόσωπα κύρους, ευρείας επιστημονικής κατάρτισης και να έχουν εμπειρία σε τομείς εργαστηριακών δοκιμών, σε ελέγχους, σε συστήματα διασφάλισης της ποιότητας και στην πιστοποίηση προϊόντων. Πρέπει να είναι πτυχιούχοι ανώτατης σχολής και να γνωρίζουν πολύ καλά τουλάχιστον αγγλικά ή γαλλικά.

Το Εθνικό Συμβούλιο Διαπίστευσης γνωμοδοτεί στο Δ.Σ. της Εταιρείας για θέματα χορήγησης ή ανάκλησης της διαπίστευσης, για την καθιέρωση των κριτηρίων, των κανονισμών, των διαδικασιών διαπίστευσης, για τις οικονομικές υποχρεώσεις αυτών που διαπιστεύονται ή επιτηρούνται, καθώς και για τη συγκρότηση των Τεχνικών Επιτροπών.

Με απόφαση του Εθνικού Συμβουλίου Διαπίστευσης μπορεί να συγκροτηθούν δύο επί μέρους τμήματα του Συμβουλίου, τα οποία θα επεξεργάζονται αποκλειστικά τα θέματα χορήγησης ή ανάκλησης της διαπίστευσης σε φορείς πιστοποίησης ή ελέγχου και σε εργαστήρια αντιστοίχως.

β) Από Τεχνικές Επιτροπές, οι οποίες συγκροτούνται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας, ύστερα από εισήγηση του Εθνικού Συμβουλίου Διαπίστευσης. Η απόφαση για κάθε Τεχνική Επιτροπή θα καθορίζει το αντικείμενο και τη σύνθεσή της, λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων για ισόρροπη εκπροσώπηση στην Επιτροπή όλων των ενδιαφερόμενων μερών.

Έργο των Τεχνικών Επιτροπών είναι η εκπόνηση τεχνικών κανονισμών, η εκπόνηση ειδικών κριτηρίων, η εισήγηση στο Εθνικό Συμβούλιο Διαπίστευσης για την επίλυση τεχνικών προβλημάτων και για χορήγηση, ανάκληση ή αναστολή πιστοποιητικών διαπίστευσης, καθώς και η μέριμνα για την οργάνωση, εκπαίδευση και αξιολόγηση των αξιολογητών και των εμπειρογνομόνων.

γ) Από τους Αξιολογητές και τους Εμπειρογνώμονες.

2. Τα μέλη του Εθνικού Συμβουλίου Διαπίστευσης ή των Τεχνικών Επιτροπών, που εκπροσωπούν τα Υπουργεία ή τους φορείς του Δημόσιου, προέρχονται από το μόνιμο επιστημονικό προσωπικό τους.

Σε περίπτωση που φορέας καθυστερήσει να ορίσει τον εκπρόσωπό του στο Εθνικό Συμβούλιο Διαπίστευσης ή σε Τεχνική Επιτροπή, πέραν των δύο μηνών, από την ημερομηνία που ειδοποιήθηκε εγγράφως, το αντίστοιχο όργανο μπορεί να συγκροτείται και να λειτουργεί χωρίς τη συμμετοχή του εκπροσώπου του φορέα αυτού.

Η οργάνωση και λειτουργία της Εταιρείας υποστηρίζεται με την καθιέρωση ενός συστήματος διαχείρισης της ποιότητας, σύμφωνα με τα Ευρωπαϊκά και Διεθνή Πρότυπα που διέπουν την οργάνωση των φορέων διαπίστευσης.

3. Η Εταιρεία δύναται να συμμετέχει σε Συμφωνίες Αμοιβαίας Αναγνώρισης, οι οποίες συνάπτονται μεταξύ Εθνικών Φορέων Διαπίστευσης.

Άρθρο 14 Κεφάλαιο - Μέτοχοι

1. Το μετοχικό κεφάλαιο της Εταιρείας ορίζεται σε εκατόν πενήντα χιλιάδες ευρώ και διαιρείται σε 5.000 ονομαστικές μετοχές, ονομαστικής αξίας 30 ευρώ η καθεμία και αναλαμβάνεται και καλύπτεται ολόκληρο από το Ελληνικό Δημόσιο. Η καταβολή του μετοχικού κεφαλαίου γίνεται σε μετρητά μέσα σε δύο μήνες από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

2. Το κεφάλαιο της Εταιρείας μπορεί να αυξηθεί με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης.

3. Το Δημόσιο, κατά την άσκηση των δικαιωμάτων του ως μετόχου, εκπροσωπούν οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης.

4. Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης μπορεί να μεταβιβάζονται μετοχές μέχρι ποσοστού 40% σε νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, των οποίων το αντικείμενο σχετίζεται με τα θέματα της ποιότητας.

Άρθρο 15 Πόροι της Εταιρείας

1. Οι τακτικοί πόροι της Εταιρείας είναι οι ακόλουθοι:

α) Η ετήσια επιχορήγηση του Υπουργείου Ανάπτυξης, στο βαθμό που είναι αναγκαία για την υλοποίηση των σκοπών της.

β) Οι πρόσοδοι από την περιουσία της.

γ) Οι πάσης φύσεως πρόσοδοι από την παροχή υπηρεσιών προς τρίτους.

δ) Τα έσοδα από τα δικαιώματα της χορήγησης πιστοποιητικών διαπίστευσης.

ε) Οι τακτικές ή έκτακτες εισφορές νομικών ή φυσικών προσώπων ημεδαπής ή αλλοδαπής προέλευσης.

2. Οι έκτακτοι πόροι της Εταιρείας είναι οι ακόλουθοι:

α) Χρηματοδοτήσεις από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και τους προσαρτώμενους σε αυτό ειδικούς προϋπολογισμούς.

β) Ειδικές χρηματοδοτήσεις από προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλων διεθνών οργανισμών.

γ) Πρόσθετες χρηματοδοτήσεις, καταβαλλόμενες περιοδικώς ή εφάπαξ, για την εκπλήρωση υποχρεώσεων που αναθέτει το Ελληνικό Δημόσιο με ειδικές πράξεις του στην Εταιρεία.

δ) Επιχορηγήσεις, δωρεές, κληρονομίες και κληροδοσίες νομικών ή φυσικών προσώπων, ημεδαπών ή αλλοδαπών.

ε) Κάθε άλλος νόμιμος πόρος.

Άρθρο 16 Διοίκηση - Διαχείριση

1. Γενική Συνέλευση (Γ.Σ.)

α) Οι αρμοδιότητες της Γ.Σ. της Εταιρείας είναι αυτές που προβλέπονται από τη νομοθεσία περί ανωνύμων εταιρειών. Το Ελληνικό Δημόσιο εκπροσωπείται στη Γενική Συνέλευση από τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης.

β) Η Γ.Σ. είναι η μόνη αρμόδια να αποφασίζει για την παράταση της διάρκειας, τη μετατροπή, τη διάσπαση, τη συγχώνευση, τη διάλυση ή την αναβίωση της Εταιρείας, την τροποποίηση του καταστατικού, την αύξηση ή μείωση του μετοχικού κεφαλαίου, την έκδοση δανείου με ομολογίες, την εκλογή ελεγκτών σε κάθε εταιρική χρήση, την έγκριση της έκθεσής τους και την απαλλαγή τους, το διορισμό εκκαθαριστών, την έγκριση των ετήσιων οικονομι-

κών καταστάσεων της Εταιρείας και την απαλλαγή των μελών του διοικητικού συμβουλίου από κάθε ευθύνη, τη διάθεση των ετήσιων καθαρών κερδών.

γ) Η Γ.Σ. μπορεί να διατάξει οποιονδήποτε έκτακτο διαχειριστικό έλεγχο.

2. Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.)

α) Το Δ.Σ. αποτελείται από πέντε μέλη, τα οποία ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και η σύνθεσή του έχει ως εξής:

(1) Πρόεδρος, ο οποίος είναι επίσης και Πρόεδρος του Εθνικού Συμβουλίου Διαπίστευσης.

(2) Διευθύνων Σύμβουλος.

(3) Ένας εκπρόσωπος από το Υπουργείο Ανάπτυξης.

(4) Ένας εκπρόσωπος του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών.

(5) Ένας εκπρόσωπος της ένωσης εργαστηρίων ή της ένωσης φορέων πιστοποίησης.

Οι τρεις τελευταίοι εκπρόσωποι είναι επίσης και μέλη του Εθνικού Συμβουλίου Διαπίστευσης.

β) Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. πρέπει να είναι πρόσωπα με κύρος, λόγω της επιστημονικής τους κατάρτισης, των ειδικών γνώσεων και της εμπειρίας που διαθέτουν σε τομείς που εμπíπτουν στο σκοπό της Εταιρείας. Ειδικά ο Πρόεδρος πρέπει να είναι ή να έχει διατελέσει μέλος του Διδακτικού και Επιστημονικού Προσωπικού (ΔΕΠ) Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος, με ειδίκευση σε θέματα ποιότητας, πιστοποίησης ή μετρολογίας.

γ) Η θητεία του Δ.Σ. είναι τριετής και τα μέλη του επιτρέπεται να επαναδιορισθούν. Χρήη γραμματέα του Δ.Σ. ασκεί υπάλληλος της Εταιρείας που ορίζεται με τον ανπληρωτή του από τον Πρόεδρο του Δ.Σ.

δ) Η αποζημίωση του Προέδρου, του Αντιπροέδρου και των μελών του Δ.Σ., καθώς και των μελών των Τεχνικών Επιτροπών, καθορίζεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 του Ν. 2231/1994 (ΦΕΚ 139 Α'), όπως αυτό τροποποιήθηκε από την παράγραφο 8 του άρθρου 8 του Ν. 2642/1998 (ΦΕΚ 216 Α'), για τα μέλη του Ε.Σ.Υ.Δ. και τα μέλη των Γενικών και Ειδικών Επιτροπών αντίστοιχα.

ε) Το Δ.Σ. διοικεί την Εταιρεία και διαχειρίζεται τους πόρους και την περιουσία της. Αποφασίζει για όλα τα θέματα που αφορούν την Εταιρεία μέσα στα πλαίσια του εταιρικού της σκοπού, με εξαίρεση εκείνα που σύμφωνα με το νόμο ή το παρόν καταστατικό ανήκουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Γ.Σ.

Συγκαλείται μετά από πρόσκληση του Προέδρου του που καθορίζει τα θέματα ημερήσιας διάταξης, και συνεδριάζει στην έδρα της Εταιρείας. Με απόφασή του το Δ.Σ. μπορεί να συνεδριάσει και εκτός της έδρας του. Τον Πρόεδρο, απόντα ή κωλυόμενο, αναπληρώνει ο Αντιπρόεδρος σε όλες του τις αρμοδιότητες. Ο Αντιπρόεδρος εκλέγεται από το Δ.Σ.

Το Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικά μία φορά το μήνα και έκτακτως όταν αυτό κριθεί αναγκαίο. Ο εποπτευών Υπουργός μπορεί να παρίσταται στις συνεδριάσεις του Δ.Σ., οπότε και προεδρεύει χωρίς να έχει ψήφο.

Ο Πρόεδρος εκπροσωπεί εξωδίκως και δικαστικώς την Εταιρεία. Το Δ.Σ. μπορεί να αναθέσει σε σύμβουλο, υπάλληλο ή δικηγόρο της Εταιρείας την εκπροσώπησή της, εξουσιοδοτώντας ή παρέχοντας πληρεξουσιότητα στα πρόσωπα αυτά.

στ) Το Δ.Σ. έχει ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες:

(1) Αποφασίζει για την ανάθεση σε ημεδαπά ή αλλοδαπά νομικά ή φυσικά πρόσωπα μελετών, ερευνών, εκπαι-

δευτικών προγραμμάτων, δοκιμών και ελέγχων, καθώς και για την εκτέλεση εργασιών εν γένει, που έχουν σχέση με τους σκοπούς της Εταιρείας.

(2) Αποφασίζει, μετά από εισήγηση του Εθνικού Συμβουλίου Διαπίστευσης, για τη μετάκληση ξένων ειδικών εμπειρογνομόνων, καθώς και για την αποστολή στην αλλοδαπή υπαλλήλων της Εταιρείας ή μελών των Τεχνικών Επιτροπών ή αξιολογητών ή εμπειρογνομόνων, για επιμόρφωση, καθώς και για εκπροσώπηση της Εταιρείας στις εργασίες των Ευρωπαϊκών ή των Διεθνών Οργανισμών για τη Διαπίστευση.

(3) Χορηγεί, απορρίπτει, ανακαλεί ή αναστέλλει, ύστερα από τη σύμφωνη γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Διαπίστευσης, τα πιστοποιητικά διαπίστευσης, σε φορείς πιστοποίησης, σε φορείς ελέγχου, σε εργαστήρια δοκιμών και σε εργαστήρια διακριβώσεων, που έχουν την έδρα τους ή τα υποκαταστήματά τους στην Ελλάδα ή στην αλλοδαπή.

(4) Αναθέτει σε εμπειρογνώμονες την επεξεργασία και την ενημέρωσή του επί ειδικών θεμάτων που άπτονται του σκοπού της Εταιρείας.

(5) Καταρτίζει τον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας της Εταιρείας, όπου ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την οργάνωση, τη λειτουργία και τη διάρθρωση των υπηρεσιών της Εταιρείας, τον αριθμό των θέσεων του προσωπικού και την κατανομή του στις διοικητικές μονάδες της εταιρείας και τις αντίστοιχες αμοιβές, καθώς και κάθε σχετική με τα παραπάνω λεπτομέρεια. Ο Εσωτερικός Κανονισμός εγκρίνεται από τους Υπουργούς Ανάπτυξης και Οικονομίας και Οικονομικών και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

(6) Το Δ.Σ. μεριμνά για την καθιέρωση και τη λειτουργία ενός συστήματος διαχείρισης της ποιότητας, σύμφωνα με τα Ευρωπαϊκά και Διεθνή Πρότυπα που διέπουν την οργάνωση και λειτουργία των φορέων διαπίστευσης, με στόχο τη διαρκή ικανοποίηση των απαιτήσεων των πελατών του Εθνικού Συστήματος Διαπίστευσης και τη συνεχή βελτίωσή του.

(7) Το Δ.Σ. μπορεί να αναθέτει την άσκηση μέρους των εξουσιών και αρμοδιοτήτων του στον Διευθύνοντα Σύμβουλο ή σε άλλα στελέχη της εταιρείας, καθορίζοντας συγχρόνως τους όρους και την έκταση της ανάθεσης αυτής.

ζ) Με αποφάσεις του Υπουργού Ανάπτυξης, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. της Εταιρείας, καθορίζονται οι διαδικασίες λειτουργίας της Εταιρείας, τα κριτήρια με βάση τα οποία διαπιστεύονται τα εργαστήρια και οι φορείς, οι κατευθυντήριες οδηγίες για την εφαρμογή των κριτηρίων, οι κανονισμοί διαπίστευσης και οι οικονομικές υποχρεώσεις αυτών που διαπιστεύονται ή επιτηρούνται.

3. Διευθύνων Σύμβουλος

α) Ο Διευθύνων Σύμβουλος προσλαμβάνεται, με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. της Εταιρείας, για χρονικό διάστημα τριών ετών, μετά από δημόσια προκήρυξη της θέσης. Με όμοια απόφαση η σύμβασή του μπορεί να ανανεώνεται για επόμενες τριετίες. Ο προσλαμβανόμενος είναι πλήρους απασχόλησης και η ιδιότητά του ως Διευθύνοντος Συμβούλου είναι ασυμβίβαστη προς οποιαδήποτε άλλη επαγγελματική απασχόληση.

Ο Διευθύνων Σύμβουλος πρέπει να είναι διπλωματούχος Μηχανικός ή πτυχιούχος άλλου σχετικού θετικού επι-

στημονικού τομέα, να έχει άριστες ικανότητες στις διαπροσωπικές σχέσεις και να γνωρίζει άριστα την αγγλική γλώσσα. Να έχει δέκα τουλάχιστον έτη εργασιακή εμπειρία, στη βιομηχανία, στους τομείς της ποιότητας, της διακρίβωσης, των δοκιμών ή των ελέγχων. Να διαθέτει γνώσεις οικονομικών, διοίκησης επιχειρήσεων και κανονισμών Ε.Ε.

β) Στη θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου μπορεί να τοποθετηθεί με απόσπαση και πρόσωπο που είναι ήδη δημόσιος λειτουργός ή υπάλληλος του δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται από το Ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 19 Α'). Στην περίπτωση αυτή κατά το χρόνο της θητείας του στην Εταιρεία διατηρούνται ακέραια τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα στο φορέα από τον οποίο προέρχεται, η θέση στην επιτηρίδα και πάντα τα προσκτώμενα λόγω προϋπηρεσίας ή συναφή προς τη θέση του και το βαθμό του δικαιώματα. Ο χρόνος της θητείας του στην Εταιρεία θεωρείται χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στην οργανική του θέση για κάθε σχετική συνέπεια, αλλά η μισθοδοσία του βαρύνει την Εταιρεία.

γ) Ο Διευθύνων Σύμβουλος έχει τις παρακάτω αρμοδιότητες, καθώς και όσες άλλες του αναθέτει το Δ.Σ.:

(1) Υποβάλλει στο Δ.Σ. τις προτάσεις και τις εισηγήσεις που απαιτούνται για την υλοποίηση των προβλεπόμενων στο άρθρο 16 παράγραφος 2 εδάφιο στ'.

(2) Έκτελεί τις αποφάσεις του Δ.Σ.

(3) Εισηγείται στο Δ.Σ. για θέματα που αφορούν το ανθρώπινο δυναμικό της Εταιρείας και πρόσθετες αμοιβές του.

(4) Έχει την ευθύνη να εξασφαλίζει ότι η λειτουργία του Συστήματος Διαπίστευσης διεκπεραιώνεται από κάθε άποψη σύμφωνα με τα σχετικά Ευρωπαϊκά και Διεθνή Πρότυπα, που έχουν εφαρμογή στη λειτουργία των φορέων Διαπίστευσης.

δ) Ο Διευθύνων Σύμβουλος, ελλείπων, απών ή κωλυόμενος, αναπληρώνεται στα εν γένει καθήκοντα του από τον Πρόεδρο του Δ.Σ.

Άρθρο 17

Εταιρική χρήση - Λύση και εκκαθάριση

1. Η εταιρική χρήση είναι δωδεκάμηνης διάρκειας. Αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου κάθε έτους.

2. Κατ' εξαίρεση η πρώτη εταιρική χρήση αρχίζει από τη νόμιμη σύσταση της Εταιρείας και λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2003.

3. Η Εταιρεία λύεται:

α) Μόλις παρέλθει η διάρκειά της, εφόσον προηγουμένως η Γ.Σ. των μετόχων της δεν έχει αποφασίσει την παράταση της διάρκειας λειτουργίας της.

β) Με απόφαση της Γ.Σ., ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. της Εταιρείας.

4. Τη λύση της Εταιρείας ακολουθεί η εκκαθάριση σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.

Άρθρο 18

Διενέργεια ελέγχων - Κυρώσεις

1. Οποιοσδήποτε προβάλλει σε έντυπη ή ηλεκτρονική μορφή την πιστοποίηση ή τη διαπίστευσή του, οφείλει να αναφέρει και το φορέα πιστοποίησης ή διαπίστευσης.

2. Το Υπουργείο Ανάπτυξης διενεργεί ελέγχους σχετικούς με την ορθότητα ή την εγκυρότητα των προβαλλόμενων πληροφοριών, καθώς και σχετικούς με τη συμμόρφωση προς τις κείμενες διατάξεις τις σχετικές με την παραγωγή και τη διάθεση στην αγορά ή τη λειτουργία βιομηχανικών προϊόντων.

3. Όποιος διαπιστωθεί ότι προβάλλει αναληθείς πληροφορίες ότι είναι πιστοποιημένος ή διαπιστευμένος ή χρησιμοποιεί τη διαπίστευσή του ή την πιστοποίησή του ή τη σήμανση «CE», με τρόπο που δυσφημεί το φορέα διαπίστευσης ή με τρόπο παραπλανητικό ή εμποδίζει τη διενέργεια των ελέγχων, τιμωρείται με πρόστιμο από 1.500 έως 15.000 ευρώ, ανάλογα με τη συχνότητα και τη βαρύτητα της πράξης, που επιβάλλεται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης καθορίζονται:

α) οι προϋποθέσεις, το ύψος και ο τρόπος αποζημίωσης των φορέων στους οποίους ανατίθεται η διενέργεια των κατά την ανωτέρω παράγραφο 2 ελέγχων,

β) οι λεπτομέρειες για τη διενέργεια των ελέγχων αυτών,

γ) ο τρόπος είσπραξης των επιβαλλόμενων προστίμων, καθώς και η διαδικασία προσβολής των αποφάσεων επιβολής αυτών. Με όμοια απόφαση μπορεί να αναπροσαρμόζεται το κατώτερο και ανώτερο όριο του δυνάμενου να επιβληθεί πρόστιμο.

Άρθρο 19

Γενικές και μεταβατικές διατάξεις

1. Προσωπικό της Εταιρείας

Η σύνθεση του προσωπικού προσδιορίζεται από τον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας της Εταιρείας. Η απόσπαση ή η μετάταξη στην Εταιρεία υπαλλήλων του δημόσιου τομέα και οργανισμών του δημόσιου τομέα, συμφωνά με το Ν. 2190/1994, μπορεί να γίνει για την πλήρωση κενών θέσεων που προκύπτουν από τον Εσωτερικό Κανονισμό και εφόσον ικανοποιούνται οι απαιτήσεις της περιγραφής της αντίστοιχης θέσης. Οι υπάλληλοι αυτοί λαμβάνουν μόνο τις αποδοχές της νέας τους θέσης και ασφαλίζονται υποχρεωτικά στα ταμεία που ασφαλίζονταν πριν από το διορισμό τους στη νέα θέση.

2. Πρασφυγή

Η διαδικασία που ακολουθείται για την άσκηση προσφυγής κατά των αποφάσεων του Δ.Σ., οι οποίες προβλέπονται στην παράγραφο 2 εδάφιο στ' περίπτωση (3) του άρθρου 16 του νόμου αυτού, είναι αυτή που αναφέρεται στο άρθρο 12 του Ν. 2231/1994 (ΦΕΚ 139 Α').

3. Λοιπές ρυθμίσεις

α) Μέχρι τη συγκρότηση του Δ.Σ. της Εταιρείας σε σώμα, η ΕΛΟΤ Α. Ε. εξακολουθεί να παρέχει την προβλεπόμενη από την παράγραφο 5 του άρθρου 13Α του Ν. 2231/1994 υποστήριξη. Με τη συγκρότηση του Δ.Σ. της Εταιρείας σε σώμα, τα πάσης φύσεως δικαιώματα και υποχρεώσεις, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 13Α του Ν. 2231/1994, μεταφέρονται στην Εταιρεία «Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης Α.Ε.».

β) Μέχρι τη συγκρότηση του Εθνικού Συμβουλίου Διαπίστευσης και των Τεχνικών Επιτροπών, που προβλέπονται στο άρθρο 13 του παρόντος, τα υφιστάμενα παραπάνω όργανα εξακολουθούν να ασκούν τις αρμοδιότητες που είχαν σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2231/1994.

4. Αντικαθιστώμενες και καταργούμενες διατάξεις

α) Η παράγραφος 1 του άρθρου 8 του Ν. 2231/1994, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 8 του Ν. 2642/1998, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης υλοποιείται και εφαρμόζεται από την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης Α.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «Ε.ΣΥ.Δ.», το έργο της οποίας υποβοηθείται από τις Τεχνικές Επιτροπές, τους Αξιολογητές και τους Εμπειρογνώμονες.»

β) Η παράγραφος 2 του άρθρου 8, τα άρθρα 9, 10, 11 και 13Α του Ν. 2231/1994 καταργούνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ**ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΤΗΣ
ΑΝΩΝΥΜΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΛΥΚΕΣ Α.Ε.»****Άρθρο 20**

1. Το άρθρο πρώτο του Ν. 1822/1988 (ΦΕΚ 272 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο πρώτο

Ιδρύεται ανώνυμη εταιρία με σκοπό την ανάπτυξη και εκμετάλλευση των αλυκών και του ορυκτού αλατιού της χώρας. Η εταιρία λειτουργεί κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και διέπεται από τις διατάξεις για τις ανώνυμες εταιρίες, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα νόμο.»

2. Το άρθρο 3 του άρθρου δεύτερου του Ν. 1822/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 3**Διάρκεια**

Η διάρκεια της εταιρίας ορίζεται έως την 31.12.2040 και μπορεί να παρατείνεται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των μετόχων.»

3. Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 4 του άρθρου δεύτερου του Ν. 1822/1988 προστίθεται περίπτωση στ' ως εξής:

«στ) η εκπόνηση μελετών κατασκευής ή βελτίωσης της εδαφοτεχνικής υποδομής ή/ και του τεχνολογικού εξοπλισμού αλυκών τρίτων, η επίβλεψη των σχετικών έργων και η εν γένει παροχή συμβουλών για την αύξηση της παραγωγής ή τη βελτίωση της ποιότητας του παραγόμενου σε αυτές προϊόντος.»

4. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 4 του άρθρου δεύτερου του Ν. 1822/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Προς επίτευξη ενός ή περισσοτέρων από τους σκοπούς της, η εταιρία μπορεί να ιδρύει θυγατρικές ή να συμμετέχει σε επιχειρήσεις οποιασδήποτε νομικής μορφής, που έχουν τον ίδιο ή παρεμφερή σκοπό.»

5. Το άρθρο 5 του άρθρου δεύτερου του Ν. 1822/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 5**Μετοχικό κεφάλαιο - Μετοχές**

1. Το μετοχικό κεφάλαιο της εταιρίας είναι έξι εκατομμύρια τετρακόσιες σαράντα χιλιάδες τετρακόσια δεκαοκτώ ευρώ (6.440.418), διαιρείται σε τέσσερα εκατομμύρια τριακόσιες ογδόντα μία χιλιάδες διακόσιες τριάντα επτά (4.381.237) κοινές ονομαστικές μετοχές, ονομαστικής αξίας ενός ευρώ και σαράντα επτά λεπτών (1,47) εκάστη και είναι ολοσχερώς καταβεβλημένο.

2. Το μετοχικό κεφάλαιο συγκροτήθηκε:

α) Με την εισφορά εις είδος από τους ιδρυτές και μετόχους της εταιρίας εκ δραχμών 1.185.000.000, σύμφωνα με την εκτίμηση της επιτροπής που ορίστηκε με την υπ' αρ. απόφαση ΙΙ-7η/Φ5/5206/26.4.1988 του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο τρίτο του Ν. 1822/1988.

β) Με την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου κατά 161.200.000 δραχμές, σύμφωνα με την απόφαση της έκτακτης γενικής συνέλευσης της 20.12.1989 (ΦΕΚ 4286/22.12.1989 τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε.), σε συνδυασμό με την πιστοποίηση της καταβολής του με την από 13.6.1990 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταχωρισθείσα στο ΦΕΚ 2297/15.6.1990 (τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε.).

γ) Με την κεφαλαιοποίηση της διαφοράς που προκύπτει μεταξύ της αποτιμηθείσας αξίας των εισφερθέντων εις είδος κατά την ημερομηνία αποτίμησής τους και της ημερομηνίας ιδρύσεως της εταιρίας, καθώς και της αναπροσαρμογής της αξίας των γηπέδων και κτιρίων, σύμφωνα με τις διατάξεις της Κ.Υ.Α. Ε 2665/84/22.2.1988, η οποία εκυρώθη με το άρθρο 11 του Ν. 1839/1989 (ΦΕΚ 90 Α') εκ δραχμών 49.590.000, σύμφωνα με την από 28.6.1991 απόφαση της γενικής συνέλευσης των μετόχων περί αύξησεως του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρίας καταχωρισθείσα στο ΦΕΚ 3189/18.7.1991 (τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε.).

δ) Με την κεφαλαιοποίηση της προκύψασας υπεραξίας των γηπέδων και κτιρίων της εταιρίας, σύμφωνα με το Ν. 2065/1992, ύψους 132.600.000 δραχμών και την από 25.6.1993 απόφαση της γενικής συνέλευσης των μετόχων καταχωρισθείσα στο ΦΕΚ 4143/12.7.1993 (τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε.).

ε) Με την κεφαλαιοποίηση της προκύψασας υπεραξίας των γηπέδων και κτιρίων της εταιρίας ύψους 230.000.000 δραχμών, σύμφωνα με το Ν. 2065/1992 και την από 22.6.1998 απόφαση της γενικής συνέλευσης των μετόχων καταχωρισθείσα στο ΦΕΚ 550/9.7.1998 (τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε.).

στ) Με την κεφαλαιοποίηση της προκύψασας υπεραξίας των γηπέδων και των κτιρίων της εταιρίας ύψους 84.880.000 δραχμών, σύμφωνα με το Ν. 2065/1992, και την από 26.6.2001 απόφαση της τακτικής γενικής συνέλευσης των μετόχων καταχωρισθείσα στο ΦΕΚ 6174/18.7.2001 (τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε.).

ζ) Με την προσαρμογή του μετοχικού κεφαλαίου και της ονομαστικής αξίας των μετοχών σε ευρώ με τη σταθερή ισοτιμία της δραχμής την 31.12.2000 κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 1 του άρθρου 16 του Ν. 2842/2000, με την απόφαση της τακτικής γενικής συνέλευσης της 26.6.2001, καταχωρισθείσας στο ΦΕΚ 6174/18.7.2001 (τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε.) προέκυψε αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου λόγω στρογγυλοποίησης κατά 186.631 δραχμές, η λογιστική εγγραφή της οποίας πιστοποιήθηκε με την από 26.10.2001 απόφαση του διοικητικού συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 10318/20.11.2001 (τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε.).

η) Με την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου δια της κεφαλαιοποίησης των αφορολόγητων αποθεματικών του Ν. 1828/1989 κατά ένα εκατομμύριο τριάντα χιλιάδες τετρακόσια τριάντα επτά ευρώ και έντεκα λεπτά (1.030.437,11) με την απόφαση της τακτικής γενικής συνέλευσης της 21.6.2002 που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 7034/11.7.2002 (τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε.) και πιστοποιήθηκε με την από 1.8.2002 απόφαση του διοικητικού συμβουλίου που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 9025/30.8.2002 (τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε.).

6. Το άρθρο 7 του άρθρου δεύτερου του Ν. 1822/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 7
Αύξηση μετοχικού κεφαλαίου

1. Η γενική συνέλευση, με απόφαση ή αποφάσεις της, μπορεί να αυξήσει το μετοχικό κεφάλαιο, εκδίδοντας αντίστοιχες νέες μετοχές.

2. Στην περίπτωση αύξησεως του μετοχικού κεφαλαίου, που δεν γίνεται με εισφορά σε είδος ή έκδοσης ομολογιών με δικαίωμα μετατροπής τους σε μετοχές, παρέχεται δικαίωμα προτίμησης σε ολόκληρο το νέο κεφάλαιο ή το ομολογιακό δάνειο, υπέρ των κατά την εποχή της έκδοσης μετόχων, ανάλογα με τη συμμετοχή τους στο υφιστάμενο μετοχικό κεφάλαιο.»

7. Το άρθρο 8 του άρθρου δεύτερου του Ν. 1822/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 8
Μετοχές

1. Οι μετοχές της εταιρίας είναι ονομαστικές και η μεταβίβασή τους γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8β του Κ.Ν. 2190/1920.

2. Οι ονομαστικές μετοχές μπορούν να μετατραπούν σε ανώνυμες και αντίστροφα, με απόφαση της γενικής συνέλευσης που λαμβάνεται με την απαρτία και πλειοψηφία του άρθρου 29 παρ. 3 και 4 και 31 παρ. 2 του Κ.Ν. 2190/1920.»

Άρθρο 21

1. α) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 9 του άρθρου δεύτερου του Ν. 1822/1988 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου εκλέγονται από τη γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας, με την εξαίρεση της επόμενης παραγράφου. Η θητεία τους είναι τετραετής και παρατείνεται μέχρι την εκλογή νέου διοικητικού συμβουλίου από την αμέσως επόμενη τακτική γενική συνέλευση.»

β) Η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο Δήμαρχος του Ο.Τ.Α, με το μεγαλύτερο αριθμό μετοχών συμμετέχει ως μέλος στο Διοικητικό Συμβούλιο της εταιρίας. Η άσκηση του δικαιώματος γίνεται σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 18 του Κ.Ν. 2190/1920.»

γ) Οι παράγραφοι 3 έως 8 του ίδιου άρθρου καταργούνται και η παράγραφος 9 αναριθμείται ως 3.

δ) Η θητεία του υφιστάμενου Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρίας παρατείνεται μέχρι την πρώτη τακτική γενική συνέλευση των μετόχων της.

2. Το άρθρο 12 του άρθρου δεύτερου του Ν. 1822/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 12
Σύγκληση διοικητικού συμβουλίου

Το διοικητικό συμβούλιο συγκαλείται από τον πρόεδρο σε ημέρα και ώρα που ορίζονται από αυτόν, τακτικά μια φορά κάθε ημερολογιακό μήνα και έκτακτα όταν ο πρόεδρος το κρίνει σκόπιμο ή όταν το ζητήσουν δύο από τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου. Το διοικητικό συμβούλιο μπορεί με απόφασή του να ορίσει τόπο συνεδρίασης την Αθήνα.»

3. Η παρ. 2 του άρθρου 13 του άρθρου δεύτερου του Ν. 1822/1988 καταργείται και οι παράγραφοι 3 και 4 αναριθμούνται ως 2 και 3 αντίστοιχα.

4. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 16 του άρθρου δεύτερου του Ν. 1822/1988 προστίθενται οι παρακάτω περιπτώσεις ζ' και η' και τα υπόλοιπα εδάφια καταργούνται:

«ζ) η εκλογή μελών του διοικητικού συμβουλίου, η) κάθε άλλο θέμα που προβλέπεται από το νόμο.»

5. Η παράγραφος 1 του άρθρου 21 του άρθρου δεύτερου του Ν. 1822/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η γενική συνέλευση βρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει έγκυρα για τα θέματα της ημερήσιας διάταξης όταν παρίστανται ή εκπροσωπούνται τουλάχιστον το 1/5 του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου. Οι αποφάσεις λαμβάνονται με την απόλυτη πλειοψηφία των ψήφων που εκπροσωπούνται σε αυτήν.»

6. Το άρθρο 22 του άρθρου δεύτερου του Ν. 1822/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 22
Εξαιρετική απαρτία και πλειοψηφία γενικής συνέλευσης

Εξαιρετικώς η γενική συνέλευση βρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει έγκυρα για τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, εάν παρίστανται ή εκπροσωπούνται σε αυτήν μέτοχοι εκπροσωπούμενοι τα δύο τρίτα (2/3) του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου, όταν πρόκειται για αποφάσεις επί των θεμάτων που αναφέρονται στις παρ. 3 και 5 του άρθρου 29 του κ. Ν. 2190/1920. Οι αποφάσεις για τα θέματα αυτά λαμβάνονται με την πλειοψηφία των δύο τρίτων (2/3) των ψήφων που εκπροσωπούνται σε αυτήν.»

Άρθρο 22

1. Το άρθρο 28 του άρθρου δεύτερου του Ν. 1822/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 28
Ετήσιες οικονομικές καταστάσεις

1. Στο τέλος κάθε χρήσης το διοικητικό συμβούλιο κλείνει τους λογαριασμούς, συντάσσει λεπτομερή απογραφή της περιουσίας της εταιρίας και καταρτίζει τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις (ισολογισμό κ.λπ.) και την έκθεση διαχείρισης σύμφωνα με το νόμο.

2. Οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις που υποβάλλονται για έγκριση στην τακτική γενική συνέλευση φέρουν την υπογραφή του προέδρου της Εταιρίας, του διευθυντή του συμβούλου και του υπεύθυνου του λογιστηρίου, συνοδεύονται α) από επεξηγηματική έκθεση του διοικητικού συμβουλίου και β) από την έκθεση των ελεγκτών και υποβάλλονται στη δημοσιότητα σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 7α, 7β και 43β του Κ.Ν. 2190/1920.»

2. Το άρθρο 29 του άρθρου δεύτερου του Ν. 1822/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 29
Διάθεση κερδών

Τα καθαρά κέρδη της Εταιρίας διανέμονται ως εξής:

α) Αφαιρείται ποσοστό πέντε τουλάχιστον τοις εκατό (5%) για σχηματισμό τακτικού αποθεματικού κεφαλαίου.

β) Κρατείται το απαιτούμενο ποσό για την καταβολή του πρώτου μερίσματος στους μετόχους που θα ανέρχεται σε έξι τοις εκατό (6%) του εταιρικού κεφαλαίου.

γ) Εάν το τμήμα των κερδών που διανέμεται κατά τον παραπάνω τρόπο είναι μικρότερο του ποσού που αντιστοιχεί σε ποσοστό τριάντα πέντε τοις εκατό (35%) των καθαρών κερδών, η γενική συνέλευση είναι υποχρεωμένη

να διανείμει σε μετρητά μέρισμα που να αντιστοιχεί τουλάχιστον στο παραπάνω ποσοστό τριάντα πέντε τοις εκατό (35%) των καθαρών κερδών.

δ) Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου γ' δεν εφαρμόζονται αν το αποφασίσει η γενική συνέλευση των μετόχων με πλειοψηφία τουλάχιστον εξήντα πέντε τοις εκατό (65%) του καταβεβλημένου εταιρικού κεφαλαίου. Στην περίπτωση αυτή το μέρισμα που δεν διανέμεται εντός τετραετίας μέχρι το ποσοστό τουλάχιστον που προβλέπει το προηγούμενο εδάφιο κεφαλαιοποιείται και οι νέες μετοχές που εκδίδονται παραδίδονται στους δικαιούχους μετόχους.

ε) Οι διατάξεις των εδαφίων γ' και δ' της παραγράφου αυτής δεν εφαρμόζονται εφόσον το αποφασίσει η γενική συνέλευση με πλειοψηφία εβδομήντα τοις εκατό (70%) τουλάχιστον του καταβεβλημένου εταιρικού κεφαλαίου.»

3. Το άρθρο 30 του άρθρου δεύτερου του Ν. 1822/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 30
Λόγοι λύσης

Η Εταιρία λύεται: α) μετά την πάροδο της διάρκειάς της, εκτός εάν αποφασιστεί η παράταση της διάρκειάς της, β) με απόφαση της γενικής συνέλευσης λαμβανομένης κατά τις διατάξεις των άρθρων 29 παρ. 3 και 31 παρ. 2, γ) εάν κηρυχθεί σε κατάσταση πτώχευσης, δ) με απόφαση της γενικής συνέλευσης στην περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 47 του Κ.Ν. 2190/1920.

4. Το τρίτο εδάφιο του άρθρου 31 του άρθρου δεύτερου του Ν. 1822/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι εκκαθαριστές είναι υποχρεωμένοι με την ανάληψη των καθηκόντων τους να κάνουν απογραφή της εταιρικής περιουσίας και να δημοσιεύσουν ισολογισμό αντίγραφο του οποίου υποβάλλουν στην αρμόδια Εποπτεύουσα Αρχή.»

5. Το άρθρο 32 του άρθρου δεύτερου του Ν. 1822/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 32
Κάλυψη μετοχικού κεφαλαίου

Η συμμετοχή των μετόχων στο κατά το άρθρο 5 του παρόντος ολοσχερώς καταβεβλημένου κεφαλαίου είναι η ακόλουθη:

α. Το Ελληνικό Δημόσιο έχει κατά πλήρη κυριότητα 2.439.544 μετοχές ονομαστικής αξίας ενός ευρώ και σαράντα επτά λεπτών (1,47) η καθεμία και συμμετέχει στο μετοχικό κεφάλαιο με ποσοστό πενήντα πέντε κόμμα εξήντα οκτώ τοις εκατό (55,68%).

β. Η «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ Α.Ε.» (Ε.Ε.Β.Μ.Ε. Α.Ε.) έχει κατά πλήρη κυριότητα 1.359.145 μετοχές ονομαστικής αξίας ενός ευρώ και σαράντα επτά λεπτών (1,47) η καθεμία και συμμετέχει στο μετοχικό κεφάλαιο με ποσοστό τριάντα ένα κόμμα μηδέν δύο τοις εκατό (31,02%).

γ. Η «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» (Ε.Τ.Ε. Α.Ε.) έχει κατά πλήρη κυριότητα 291.284 μετοχές ονομαστικής αξίας ενός ευρώ και σαράντα επτά λεπτών (1,47) η καθεμία και συμμετέχει στο μετοχικό κεφάλαιο με ποσοστό έξι κόμμα εξήντα πέντε τοις εκατό (6,65%).

δ. Η «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ Α.Ε.» (Ε.Τ.Β.Α. Α.Ε.) έχει κατά πλήρη κυριότητα 194.149 μετοχές ονομαστικής αξίας ενός ευρώ και σαράντα επτά λεπτών (1,47) η καθεμία και συμμετέχει στο με-

τοχικό κεφάλαιο με ποσοστό τέσσερα κόμμα σαράντα τρία τοις εκατό (4,43%).

ε. Η «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ Α.Ε.» (Ε.Τ.Ε.Β.Α. Α.Ε.) έχει κατά πλήρη κυριότητα 97.115 μετοχές ονομαστικής αξίας ενός ευρώ και σαράντα επτά λεπτών (1,47) η καθεμία και συμμετέχει στο μετοχικό κεφάλαιο με ποσοστό δύο κόμμα είκοσι δύο τοις εκατό (2,22%).»

6. Το καταστατικό της Εταιρίας, όπως τροποποιείται με το νόμο αυτόν κωδικοποιείται και τροποποιείται εφεξής με απόφαση της γενικής συνέλευσης των μετόχων της Εταιρίας.

7. Η θητεία του διοικητικού συμβουλίου της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΛΥΚΕΣ Α.Ε.» παρατείνεται μέχρι την επόμενη τακτική γενική συνέλευσή της.

Άρθρο 23

1. Μετοχές της Εταιρίας που ανήκουν στο Δημόσιο και αντιστοιχούν στο είκοσι τοις εκατό (20%) του συνολικού μετοχικού κεφαλαίου της, μεταβιβάζονται χωρίς αντάλλαγμα προς τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) στα όρια των οποίων βρίσκεται αλυκή ή αλυκές εν λειτουργία, που έχουν παραχωρηθεί κατά χρήση και εκμετάλλευση, σύμφωνα με το σκοπό της και για όλη τη διάρκεια της, στην ανώνυμη εταιρία «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΛΥΚΕΣ Α.Ε.». Η μεταβίβαση των μετοχών απαλλάσσεται παντός φόρου, τέλους, τέλους χαρτοσήμου, εισφοράς, δικαίωματος ή οποιασδήποτε άλλης επιβαρύνσεως υπέρ του Δημοσίου ή τρίτου.

2. Ο αριθμός των μετοχών που μεταβιβάζεται σε κάθε Ο.Τ.Α. καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ανάλογα με την έκταση της εν λειτουργία αλυκής που υπάγεται στα όρια του. Αν μία αλυκή υπάγεται στα όρια περισσότερων Ο.Τ.Α. η κατανομή των μετοχών γίνεται κατ' αναλογία προς την έκταση της αλυκής που υπάγεται στα όρια κάθε Ο.Τ.Α.. Η έκταση των αλυκών ορίζεται στην παρ. 5 του άρθρου 25 του παρόντος.

Άρθρο 24

Οι μετοχές της εταιρίας «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΛΥΚΕΣ Α.Ε.», που ανήκουν στην υπό εκκαθάριση τελούσα ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ Α.Ε.» (Ε.Ε.Β.Μ.Ε. Α.Ε.), διανέμονται στους μετόχους της κατά το ποσοστό συμμετοχής τους στο κεφάλαιο της υπό εκκαθάριση εταιρίας, εντός τριών μηνών από της ισχύος του νόμου αυτού, με απόφαση της γενικής συνέλευσης της εταιρίας, εφόσον πιστοποιηθεί με έγγραφη εισηγήση των εκκαθαριστών ότι δεν θίγονται τυχόν απαιτήσεις των πιστωτών της εταιρίας και το ενεργητικό της εξασφαλίζει το σύνολο των απαιτήσεων τρίτων, περιλαμβανομένων και τυχόν απαιτήσεων του προσωπικού της.

Άρθρο 25

1. Η παραχώρηση των παρακάτω περιγραφόμενων εκτάσεων από το Ελληνικό Δημόσιο προς την ανώνυμη εταιρία «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΛΥΚΕΣ Α.Ε.», άνευ ανταλλάγματος, προς χρήση και εκμετάλλευσή τους αποκλειστικά ως αλυκών, σύμφωνα με τον εταιρικό της σκοπό, δυνάμει του

άρθρου τέταρτου του Ν. 1822/1988, θα συνεχιστεί στο εξής με την εκμίσθωσή τους από το Ελληνικό Δημόσιο προς την ανώνυμη εταιρία «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΛΥΚΕΣ Α.Ε.» για όλη τη διάρκεια της, αντί ετήσιου μισθώματος, ίσου προς το τρία τοις εκατό (3%) της αξίας του πωλούμενου κατ' έτος αλατιού.

2. Η σύμβαση μίσθωσης θα καταρτισθεί και υπογραφεί εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου.

3. Η μίσθωση των αλυκών λύεται αυτοδικαίως στην περίπτωση αλλαγής της χρήσης αυτών.

4. Οι Υπουργοί Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών με κοινές υπουργικές αποφάσεις θα παραχωρούν το σύνολο του μισθώματος προς τους δήμους, στα διοικητικά όρια των οποίων υπάρχουν αλυκές, επιμερίζοντας το ποσό, ανάλογα με την αξία του πωληθέντος αλατιού σε κάθε αλυκή, όπως προκύπτει από τα βιβλία της εταιρίας. Όπου αλυκή ανήκει στα διοικητικά όρια δύο ή περισσότερων Ο.Τ.Α., η κατανομή του ποσού μεταξύ τους γίνεται αναλόγως της έκτασης που υπάγεται στα διοικητικά όρια κάθε όμορου Ο.Τ.Α.

5. Οι εκτάσεις αυτές απεικονίζονται λεπτομερώς στα δεκαπέντε (15) πρωτότυπα τοπογραφικά διαγράμματα που συντάχθηκαν από τον τοπογράφο - μηχανικό Δημήτρη Ν. Λιάκουρη και θεωρήθηκαν την 1.11.1988 από τη διευθύντρια της Διεύθυνσης Αλυκών του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας Παναγιώτα Χειλάκου και τα οποία φυλάσσονται στην παραπάνω Διεύθυνση, είναι οι εξής:

α) Αλυκή ΑΣΠΡΗΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ, εκτάσεως δώδεκα χιλιάδων τετρακοσίων (12.400) στρεμμάτων εμφανίζεται σε ένα (1) τοπογραφικό διάγραμμα με την ένδειξη Δ17, σε κλίμακα 1:20.000.

β) Αλυκή ΚΙΤΡΟΥΣ ΠΙΕΡΙΑΣ, εκτάσεως τριών χιλιάδων οκτακοσίων εξήντα επτά (3.867) στρεμμάτων εμφανίζεται σε ένα (1) διάγραμμα με την ένδειξη Δ10, σε κλίμακα 1:5.000.

γ) Αλυκή ΚΑΛΛΟΝΗΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ, εκτάσεως τριών χιλιάδων δεκαέξι (3.016) στρεμμάτων εμφανίζεται σε τέσσερα (4) τοπογραφικά διαγράμματα με τις ενδείξεις Δ4, Δ5, Δ6, Δ7, σε κλίμακα 1:2.000.

δ) Αλυκή ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ, εκτάσεως επτακοσίων ενενήντα επτά (797) στρεμμάτων, εμφανίζεται στο τοπογραφικό διάγραμμα με την ένδειξη Δ1, Δ2- Δ3, σε κλίμακα 1:1.000.

ε) Αλυκή ΜΗΛΟΥ, εκτάσεως τετρακοσίων ενενήντα τριών (493) στρεμμάτων, εμφανίζεται σε δύο (2) διαγράμματα με τις ενδείξεις Δ8, Δ9 σε κλίμακα 1:1.000.

στ) Αλυκή ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΜΒΟΛΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, εκτάσεως χιλίων εκατόν εξήντα έξι (1.166) στρεμμάτων, εμφανίζεται σε τέσσερα (4) τοπογραφικά διαγράμματα με τις ενδείξεις Δ11, Δ12, Δ13, Δ14, σε κλίμακα 1:1.000.

ζ) Αλυκή ΜΕΣΗΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ, εκτάσεως χιλίων εννιακοσίων είκοσι (1.920) στρεμμάτων, εμφανίζεται σε ένα (1) τοπογραφικό διάγραμμα με την ένδειξη Δ15, σε κλίμακα 1:2.000.

η) Αλυκή ΝΕΑΣ ΚΕΣΣΑΝΗΣ ΞΑΝΘΗΣ, εκτάσεως χιλίων εκατόν εξήντα οκτώ (1.168) στρεμμάτων, εμφανίζεται σε ένα (1) τοπογραφικό διάγραμμα με την ένδειξη Δ16, σε κλίμακα 1:2.000.

6. Οι παραχωρηθείσες εκτάσεις του Δημοσίου προς την ανώνυμη εταιρία «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΛΥΚΕΣ Α.Ε.» προς ίδρυ-

ση αλυκών στη Νήσο Λήμνο με την κ.υ.α. των Υπουργών Οικονομικών και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας με αρ. Π-7η/Φ5/3775/4.4.1989 (ΦΕΚ 282 Β'), κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου τέταρτου του Ν. 1822/1988, απεικονίζονται στα από Φεβρουαρίου 1989 δύο τοπογραφικά διαγράμματα του τοπογράφου - μηχανικού Δημ. Λιάκουρη, θεωρημένα από τον προϊστάμενο του Γραφείου μηχανικού Λήμνου Β. Ιωάννου, τα οποία έχουν επισυναφθεί στην προαναφερθείσα κ.υ.α. και είναι:

α) Λίμνη ΑΛΥΚΗ ΛΗΜΝΟΥ, εκτάσεως έξι χιλιάδων τριακοσίων δεκαέξι (6.316) στρεμμάτων, δημόσιο κτήμα υπό τα στοιχεία Β. Κ. 70.

β) Λίμνη ΧΟΡΤΑΡΟΛΙΜΝΗ ΛΗΜΝΟΥ, εκτάσεως δύο χιλιάδων τριακοσίων τεσσάρων (2.304) στρεμμάτων, δημόσιο κτήμα υπό τα στοιχεία Β. Κ. 11.

Άρθρο 26

Καταργούμενες διατάξεις

Καταργούνται οι παρακάτω αναφερόμενες διατάξεις:

1. Η παρ. 3 του άρθρου 9 του Ν.Δ. 4104/1960 (ΦΕΚ 147 Α), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 του Ν.Δ. 13/1973 (ΦΕΚ 131 Α).

2. Τα άρθρα τρίτο, πέμπτο, έκτο, έβδομο, όγδοο, ένατο και ενδέκατο του Ν. 1822/1988.

3. Η κ.υ.α. με αριθ. 2007247/254/0022 (ΦΕΚ 158 Β'/6.3.1989) «άσκηση εποπτείας της εταιρίας «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΛΥΚΕΣ Α.Ε.»».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΑ ΥΠΕΡ ΜΕΣΟΧΩΡΑΣ

Άρθρο 27

Απαλλοτρίωση υπόλοιπων εκτάσεων ταμειυτήρα ΥΠΕΡ ΜΕΣΟΧΩΡΑΣ

Κηρύσσεται αναγκαστική απαλλοτρίωση, υπέρ και με δαπάνες της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού Α.Ε. (Δ.Ε.Η.) της έκτασης που εμφανίζεται υπό στοιχείο Α' στο υπ' αριθ. 1401-ΣΜΕΛ-016-022/2001 διάγραμμα οριζοντιογραφίας, σε κλίμακα 1: 10.000, της Διεύθυνσης Ανάπτυξης Υδροηλεκτρικών Έργων της Δ.Ε.Η., συνολικού εμβαδού 1.390.000 τετραγωνικών μέτρων με τα συστατικά και παραρτήματά της, που βρίσκεται στη διοικητική περιφέρεια του Δήμου Πυνδαίων (πρώην Κοινότητας Μεσοχώρας) του Νομού Τρικάλων.

Η απαλλοτρίωση κηρύσσεται για λόγους δημόσιας ωφέλειας που συνίστανται στις ανάγκες κατασκευής του υδροηλεκτρικού έργου (ΥΗΕ) Μεσοχώρας προς εξασφάλιση των υπόλοιπων εκτάσεων που πρόκειται να κατακλυσθούν από τον ταμειυτήρα του ΥΠΕΡ ΜΕΣΟΧΩΡΑΣ.

Άρθρο 28

Απαλλοτρίωση για μετεγκατάσταση στην περιφέρεια Δήμου Πυνδαίων

Κηρύσσεται αναγκαστική απαλλοτρίωση, υπέρ του Δήμου Πυνδαίων με δαπάνες του Ελληνικού Δημοσίου της έκτασης που εμφανίζεται στο υπ' αριθ. 1401-ΣΜΕΛ-006-006/2001 διάγραμμα οριζοντιογραφίας, σε κλίμακα 1: 1.000, της Διεύθυνσης Ανάπτυξης Υδροηλεκτρικών Έργων της Δ.Ε.Η., συνολικού εμβαδού 285.000 τ.μ. με τα συστατικά και παραρτήματά της, που βρίσκεται στη διοικητική περιφέρεια του Δήμου Πυνδαίων και συγκεκριμένα στην περιοχή της πρώην Κοινότητας Μεσοχώρας του Νομού Τρικάλων.

Η απαλλοτρίωση κηρύσσεται για λόγους δημόσιας ωφέλειας για τις ανάγκες μετεγκατάστασης των θιγόμενων ιδιοκτητών από την απαλλοτρίωση του προηγούμενου άρθρου. Ο Δήμος Πυνδαίων υποχρεούται να μεταβιβάσει δωρεάν και ατελώς στους παραπάνω δικαιούχους, των οποίων η κατοικία θίγεται, το αντίστοιχο οικόπεδο, κατόπιν ρυμοτόμησης της έκτασης που απαλλοτριώνεται. Παράλληλα υποχρεούται να επιτρέψει στη Δ.Ε.Η. να προβεί, επί της απαλλοτριούμενης έκτασης, στις απαραίτητες ενέργειες για την κατασκευή κατοικιών.

Άρθρο 29

Απαλλοτρίωση για μετεγκατάσταση στην περιφέρεια διευρυμένης Κοινότητας Νεραΐδας

Κηρύσσεται αναγκαστική απαλλοτρίωση, υπέρ της Διευρυμένης Κοινότητας Νεραΐδας με δαπάνες του Ελληνικού Δημοσίου της έκτασης που εμφανίζεται στο υπ' αριθ. 1401-ΣΜΕΛ-006-007/2001 διάγραμμα οριζοντιογραφίας, σε κλίμακα 1:1.000, της Διεύθυνσης Ανάπτυξης Υδροηλεκτρικών Έργων της Δ.Ε.Η., συνολικού εμβαδού 197.000 τ.μ. με τα συστατικά και παραρτήματά της, που βρίσκεται στη διοικητική περιφέρεια της διευρυμένης Κοινότητας Νεραΐδας και συγκεκριμένα στην περιοχή της πρώην Κοινότητας Αρματολικού του Νομού Τρικάλων.

Η απαλλοτρίωση κηρύσσεται για λόγους δημόσιας ωφέλειας για τις ανάγκες μετεγκατάστασης των θιγόμενων από την απαλλοτρίωση, που κηρύχθηκε με την κ.υ.α. 1092518/5317/0010/19.7.1993 (ΦΕΚ 933 Δ'). Η διευρυμένη Κοινότητα Νεραΐδας υποχρεούται να μεταβιβάσει δωρεάν και ατελώς στους δικαιούχους, των οποίων η κατοικία έχει θιγεί το αντίστοιχο οικόπεδο κατόπιν ρυμοτόμησης της απαλλοτριούμενης έκτασης. Παράλληλα υποχρεούται όπως επιτρέψει στη Δ.Ε.Η. να προβεί, επί της απαλλοτριωθείσας έκτασης, στις απαραίτητες ενέργειες για την κατασκευή κατοικιών.

Άρθρο 30

Τα διαγράμματα οριζοντιογραφίας των προηγούμενων άρθρων θεωρημένα από τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Ανάπτυξης Υδροηλεκτρικών Έργων της Δ.Ε.Η. δημοσιεύονται σε σμίκρυνση με το νόμο αυτόν.

Άρθρο 31

Διαδικασία απαλλοτριώσεων

1. Οι παραπάνω απαλλοτριώσεις κηρύσσονται κατά παρέκκλιση του Ν. 2882/2001 (ΦΕΚ 17 Α') λόγω του επείγοντος και της σημασίας που έχει το ανωτέρω έργο για την οικονομική ανάπτυξη της χώρας, ως ακολούθως:

α. Ορίζεται προθεσμία τριών μηνών από της ισχύος του νόμου αυτού για τη σύνταξη κατάστασης εικαζόμενων ιδιοκτητών, με βάση την οποία θα γίνει η κλήτευση των ενδιαφερομένων για τον καθορισμό τιμής μονάδας αποζημίωσης, καθώς και απλού διαγράμματος οριζοντιογραφίας, που θα εικονίζει το συνολικό εμβαδόν και κατ' εκτίμηση το είδος και τα επικείμενα της απαλλοτριούμενης έκτασης, χωρίς να απαιτείται αναφορά σε συγκεκριμένες επί μέρους ιδιοκτησίες. Για τη σύνταξη του διαγράμματος επιτρέπεται να ληφθούν υπόψη οποιοσδήποτε πληροφορίες και στοιχεία που μπορεί να προκύψουν με οποιονδήποτε τρόπο και ιδίως από την επεξεργασία πρόσφατων αεροφωτογραφιών των περιοχών. Με βάση το διάγραμμα αυτό προσδιορίζεται δικαστικώς η προσωρινή τιμή μονάδας αποζημίωσης.

β. Η εκτίμηση της αξίας των απαλλοτριούμενων γίνεται από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. της περιφέρειας του απαλλοτριούμενου.

γ. Οι απτήσεις καθορισμού της προσωρινής αποζημίωσης εκδικάζονται ενώπιον του αρμόδιου Δικαστηρίου εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κατάθεσή τους με βάση: 1) την κατάσταση εικαζόμενων ιδιοκτητών, 2) το απλό διάγραμμα οριζοντιογραφίας, 3) τις βεβαιώσεις του αρμόδιου φύλακα μεταγραφών ότι υποβλήθηκε σε αυτόν, προς καταχώριση στην οικεία μερίδα, αντίγραφο της απόφασης κήρυξης της αναγκαστικής απαλλοτριώσεως μαζί με το παραπάνω διάγραμμα και 4) την εκτίμηση του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. για την αξία του απαλλοτριούμενου.

δ. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ν. 2882/2001, πλην της διατάξεως της παρ. 3 του άρθρου 26 αυτού. Η διαδικασία της αναγνώρισης δικαιούχων τελεί υπό την προϋπόθεση σύνταξης κτηματογράφησης υπό διπλωματούχου μηχανικού του Δημοσίου υπηρετούτος στην περιφέρεια του νομού όπου κηρύσσεται η απαλλοτρίωση ή το μείζον μέρος αυτής, οριζομένου μετά ενός αναπληρωτή με απόφαση του Νομάρχη, εφαρμοζομένων των διατάξεων των άρθρων 24 παράγραφοι 2, 3, 5 και 25 παράγραφοι 1-5 του προισχύσαντος Ν. 797/1971 που επαναφέρονται σε ισχύ για την εφαρμογή του άρθρου αυτού. Η κτηματογράφηση ενεργείται εντός των οριζόμενων προθεσμιών, η υπέρβαση των οποίων συνιστά το πειθαρχικό αδίκημα της παράβασης καθήκοντος.

ε. Η απαλλοτρίωση αίρεται αυτοδικαίως για όσα εδαφοτεμάχια μεταβιβάσθουν μετά των συστατικών τους οικιοθελώς, σύμφωνα με τις ακόλουθες τιμές (προσφερόμενες υψηλές τιμές):

i) Για θιγόμενα οικόπεδα εντός οικισμού, 23,48 ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο.

ii) Για θιγόμενα εδάφη όλων των κατηγοριών (δηλαδή: ανεξαρτήτως χαρακτηρισμού τους ως πιστοποιητικά, ξερικά, χέρσα, αγροί, δάση κ.λπ.), 1.760,82 ευρώ ανά στρέμμα.

iii) Για θιγόμενα συστατικά και παραρτήματα οικοπέδων και αγρών (βοηθητικά κτίσματα, αποθήκες, στάβλοι, κοτέτσια, συρματοπλέγματα, μανδρόταιχοι, δένδρα κ.λπ.), με τις αντίστοιχες τιμές που όρισε η απόφαση 839/1997 του Εφετείου Λάρισας, πολλαπλασιαζόμενες με συντελεστή 1,50. Για την αντιστοιχία αυτή, οι τιμές μονάδος των συστατικών και παραρτημάτων οικοπέδων και αγρών υπολογίζονται από πενταμελή Επιτροπή, η οποία απαρτίζεται από τρία μέλη οριζόμενα από τη Δ.Ε.Η. και δύο μέλη οριζόμενα από το Δήμο Πυνδαίων, για την απαλλοτρίωση που κηρύσσεται με τα άρθρα 27 και 28 και από τη Διευρυμένη Κοινότητα Νεραΐδας, για την απαλλοτρίωση που κηρύσσεται με το άρθρο 29.

iv) Για θιγόμενες κατοικίες, 733,68 ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο επί της συνολικής επιφάνειάς τους, ανεξάρτητα από την παλαιότητα ή την κατάστασή τους.

v) Για θιγόμενα κτίσματα που χρησιμοποιούνται ως επαγγελματική στέγη τα δύο τελευταία έτη, 1.467,35 ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο επί της συνολικής επιφάνειας, που αποδεικνύεται από την αντίστοιχη άδεια ότι προορίζεται για επαγγελματική στέγη και χρησιμοποιείται.

2. Το τίμημα ή αντάλλαγμα της μεταβίβασης θα καταβάλλεται στους θιγόμενους μετά από δικαστική αναγνώρισή τους ως δικαιούχων, εφαρμοζομένων των διατάξεων που αναφέρονται στην περίπτωση δ' της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 32 Πρόσθετη αποζημίωση

Οι προσφερόμενες τιμές αποζημίωσης που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο ισχύουν και για τους θιγόμενους από την αρχική απαλλοτρίωση της κ.υ.α. 1092518/5317/0010/19.7.1993, οι οποίοι αναγνωρίστηκαν ως δικαιούχοι. Αυτοί δικαιούνται επιπρόσθετη αποζημίωση που ισούται με τη διαφορά μεταξύ των ήδη δικαστικώς καταβληθεισών αποζημιώσεων και των ανωτέρω τιμών.

Άρθρο 33 Εκπόνηση Πολεοδομικής Μελέτης και επανασχεδιασμός οικισμών

1. Για τον επανασχεδιασμό των οικισμών Μεσοχώρας - Αρματολικού, η Δ.Ε.Η., σε συνεργασία με την αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, εκπονεί Πολεοδομική Μελέτη, η έγκριση της οποίας γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας σύμφωνα με την ισχύουσα πολεοδομική νομοθεσία και Ειδική Μελέτη Περιβάλλοντος, η οποία εγκρίνεται από τις αρμόδιες Υπηρεσίες, αφού εκφρασθούν οι απόψεις των θιγομένων μέσα σε ενάμιση μήνα από την ανάρτηση αυτών σε σχέδιο στα οικεία δημοτικά καταστήματα.

Η Πολεοδομική Μελέτη εκπονείται με βάση τα παρακάτω κατ' ελάχιστον κριτήρια:

- Γεωλογικό υπόβαθρο
- Περιβαλλοντική ένταξη
- Ιστορικό πολιτιστικό περιβάλλον - φυσιογνωμία της περιοχής
- Αναπτυξιακή διάσταση οικισμού (Σχέδιο «Καποδιστριας»)
- Διασύνδεση δικτύων (Δ.Ε.Η., ύδρευση, αποχέτευση, Ο.Τ.Ε., απορρίματα κ.λπ.)
- Κοινωνική αποδοχή
- Επαρκής έκταση με ικανοποιητικούς κοινόχρηστους χώρους
- Πρόβλεψη για επαρκείς κοινωνικές υποδομές.

Η Δ.Ε.Η, με δαπάνες της εκτελεί στους επιλεγέντες χώρους τα προβλεπόμενα στην Πολεοδομική Μελέτη έργα υποδομής (ύδρευση, δρόμοι, αποχέτευση, ηλεκτροφωτισμός, Ο.Τ.Ε. κ.λπ.) και στη συνέχεια κατασκευάζει τις νέες κατοικίες, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στα άρθρα 34 και 35, σε αριθμό, κατά το δυνατόν, ίσο με τον αριθμό των κατοικιών που είτε κατακλύζονται είτε θίγονται από πιθανά γεωλογικά προβλήματα.

Η συγγραφή υποχρεώσεων για τις κατασκευές μεταστεγάσης των θιγομένων θα φαίνεται σε Μελέτη, που θα εκπονηθεί από την Δ.Ε.Η, σε συνεργασία με την αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, με σκοπό τη δημιουργία πρότυπων οικισμών, που η μορφή των κατοικιών, το εμβαδόν τους, τα υλικά κ.λπ. να προσαρμόζονται στις απαιτήσεις του τοπίου, στις εδαφοκλιματικές συνθήκες της περιοχής και τις ανάγκες των θιγομένων.

Η Αρχιτεκτονική Μελέτη θα τεθεί υπόψη των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης στους οποίους έχουν υπαχθεί οι θιγόμενες πρώην Κοινότητες, οι οποίοι θα διατυπώσουν τις απόψεις τους μέσα σε ενάμιση μήνα από την περιέλευση σε αυτούς της Αρχιτεκτονικής Μελέτης.

2. Οι απαλλοτριούμενες εκτάσεις πέραν της Ανώτατης

Στάθμης Πλημμύρας, που θα διαμορφωθούν από τη Δ.Ε.Η, κατά τρόπο ώστε να αποτελούν χώρο αναψυχής, καθώς και η αξιοποίηση της λίμνης, παραχωρούνται από τη Δ.Ε.Η, για χρήση στον αντίστοιχο οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης στον οποίο υπάγονται οι πρώην Κοινότητες που ανήκαν. Το είδος της χρήσης θα τελεί υπό την έγκριση της Δ.Ε.Η, και τα τυχόν έσοδα από τη χρήση θα διατίθενται για τις ανάγκες των περιοχών των πρώην κοινοτήτων στις οποίες ανήκαν οι πιο πάνω εκτάσεις.

Εφόσον κατά τη φάση λειτουργίας των έργων του Υ.Η.Σ. Μεσοχώρας προκύψουν προβλήματα σε κατοικίες που βρίσκονται στο μη κατακλυζόμενο τμήμα των οικισμών, οφειλόμενα σε γεωλογικά φαινόμενα από τη λειτουργία του ταμιευτήρα, υποχρεούται η Δ.Ε.Η, να αποκαταστήσει πλήρως ή να κατασκευάσει κατοικίες για τους θιγόμενους στους νέους οικισμούς, παρόμοιες με τις υπάρχουσες. Για λόγους ίσης μεταχείρισης, θα ισχύει και για τις περιπτώσεις αυτές, ότι ισχύει και με τους λοιπούς θιγομένους που κατακλύζονται από τον Ταμιευτήρα του Υ.Η.Ε. Μεσοχώρας.

Κατά την κατασκευή και λειτουργία του έργου λαμβάνεται μέριμνα για τη μεγιστοποίηση των οικονομικών ωφελειών των κατοίκων, με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου τέταρτου του Ν. 2779/1999 (ΦΕΚ 296 Α').

3. Οι κάτοικοι των περιοχών των πρώην Κοινοτήτων Μεσοχώρας και Αρματολικού υποχρεούνται να διευκολύνουν άμεσα το προσωπικό και τους συνεργάτες, συμβούλους, μελετητές κ.λπ. της Δ.Ε.Η., να συλλέγουν τα στοιχεία που αφορούν στους υφιστάμενους οικισμούς των εν λόγω Κοινοτήτων και είναι, κατά την κρίση της Δ.Ε.Η., απαραίτητα για την εκπόνηση της Πολεοδομικής Μελέτης για τον επανασχεδιασμό των οικισμών Μεσοχώρας και Αρματολικού, τη σύνταξη κτηματολογίων για την προώθηση των απαραίτητων για την ολοκλήρωση του Υ.Η.Ε. Μεσοχώρας απαλλοτριώσεων και γενικά όλα εκείνα τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για την εκπόνηση κάθε είδους μελέτης και εκτέλεση εργασιών, οι οποίες θα απαιτηθούν για την πλήρη και άρτια εφαρμογή των Περιβαλλοντικών Όρων.

Άρθρο 34 Εναλλακτικό προσφερόμενη κατοικία μετεγκατάστασης

1. Όσοι εκ των θιγομένων από την απαλλοτρίωση που αναφέρεται στο άρθρο 27 επιλέξουν, σύμφωνα με το άρθρο 31 παρ. 1 περίπτωση ε' την οικειοθελή μεταβίβαση της ιδιοκτησίας τους μέσα στην οποία περιλαμβάνεται η κατοικία τους, μπορούν να επιλέξουν μεταξύ δύο εναλλακτικών λύσεων: είτε (α) να αποζημιωθούν με τις ανωτέρω τιμές για την κατοικία τους είτε (β) να αποκτήσουν αντίστοιχη κατοικία που θα κατασκευάσει η Δ.Ε.Η, στους αναφερόμενους στα άρθρα 28 και 29 χώρους μετεγκατάστασης.

Οι δικαιούχοι, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ισχύ του νόμου αυτού, δηλώνουν αμετάκλητα με συμβολαιογραφικό προσύμφωνο την οριστική τους επιλογή μεταξύ των δύο εναλλακτικών λύσεων.

Το εν λόγω προσύμφωνο θα συνταχθεί με έξοδα της Δ.Ε.Η, για καθέναν δικαιούχο και θα προβλέπει δικαίωμα αυτοσύμβασης για τη Δ.Ε.Η., για την καταβολή αποζημίωσης ή για την παράδοση κατοικίας.

Όσοι επιλέξουν να αποκτήσουν κατοικία στους χώρους μετεγκατάστασης, έχουν δικαίωμα επιλογής μεταξύ δύο

ή τριών τύπων κατοικίας, που θα προταθούν έγκαιρα από την Δ.Ε.Η.. Όσοι έχουν θιγόμενη κατοικία επιφάνειας μέχρι 60 τ. μ., μπορούν να επιλέξουν κατοικία 60 τ.μ. χωρίς επιβάρυνση.

Όσοι επιλέξουν κατοικία μεγαλύτερη αυτής που δικαιούνται, υποχρεούνται να καταβάλουν διαφορά 733,68 ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο και όσοι επιλέξουν μικρότερη, δικαιούνται να λάβουν τη διαφορά αυτή από τη Δ.Ε.Η..

2. Την ίδια δυνατότητα απόκτησης κατοικίας στους χώρους μετακατάστασης έχουν και όσοι η κατοικία τους εθίγη από την αρχική απαλλοτρίωση της κ.υ.α. 1092518/5317/0010/19.7.1993, εφόσον έχουν αναγνωρισθεί δικαιούχοι. Στην περίπτωση αυτή οι δικαιούχοι προβαίνουν στη δήλωση της προηγούμενης παραγράφου και επιστρέφουν στη Δ.Ε.Η, νομιμότοκα τη δικαστικώς καταβληθείσα αποζημίωση για τη θιγόμενη κατοικία τους.

3. Όλα τα δικηγορικά και συμβολαιογραφικά έξοδα μέχρι και τη μεταβίβαση των οικιών βαρύνουν τη Δ.Ε.Η.

Άρθρο 35

Έργα αποκατάστασης υποδομών

1. Τα απαραίτητα έργα υποδομής για την αποκατάσταση της επικοινωνίας των κατοίκων της περιοχής με τους οικισμούς και με τους χώρους εργασίας εκτελούνται ως ακολούθως:

Η μεταστέγαση και επικοινωνία των θιγομένων εξασφαλίζονται πριν από την έμφραξη της Σήραγγας Εκτροπής και το σχηματισμό της λίμνης. Συντάσσεται δεσμευτικό και συγκεκριμένο, κατά φάσεις, χρονοδιάγραμμα από τους εμπλεκόμενους φορείς για την περάτωση των παραπάνω εργασιών, ώστε με την ολοκλήρωση του έργου να έχουν περατωθεί τα προβλεπόμενα επανορθωτικά μέτρα.

Η Δ.Ε.Η, ενημερώνει με χρονοδιάγραμμα εργασιών τους θιγομένους και την τοπική αυτοδιοίκηση. Συγκεκριμένα και κατ' ελάχιστον πριν από την έμφραξη της Σήραγγας Εκτροπής θα υλοποιηθούν τα παρακάτω:

α. Αποκατάσταση οδικής επικοινωνίας (διάνοξη Σήραγγας κ.λπ.).

β. Καταβολή χρηματικών αποζημιώσεων, εφόσον οι θιγόμενοι έχουν τηρήσει τις υποχρεώσεις τους.

γ. Ολοκλήρωση Πολεοδομικής Μελέτης και Μελέτης Οικισμών.

δ. Απόκτηση απαιτούμενων εκτάσεων για τη δημιουργία των οικισμών.

ε. Εγκατάσταση Αναδόχου των έργων υποδομής των χώρων μεταστέγασης και κατασκευής κατοικιών.

στ. Καταβολή επιδόματος ενοικίου ή εξασφάλιση προσωρινής στέγασης έως την ολοκλήρωση των κατοικιών στους οικισμούς.

2. Οι ρυθμίσεις της παραγράφου 1 αφορούν στους θιγομένους από τον Ταμειυτήρα της Μεσοχώρας, πλην αυτών που έχουν αποζημιωθεί κατά την πρώτη φάση της απαλλοτρίωσης (έως το υψόμετρο του προφράγματος), με την κ.υ.α. Β428/231/25.4.1988 (ΦΕΚ 353 Δ'), για την οποία έχουν ήδη καταβληθεί αντίστοιχες κοινωνικές παροχές.

3. Η τήρηση των ρυθμίσεων της παραγράφου 1 ανατίθεται σε Επιτροπή Παρακολούθησης που συγκροτείται από τρεις εκπροσώπους της τοπικής αυτοδιοίκησης και από τα μέλη της Εκτελεστικής Γραμματείας Αχελώου (κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών ΥΠ.ΕΘ.Ο., ΥΠ.ΓΕ., Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε., Υ.Β.Ε.Τ. με αριθμό πρωτ. 48272/26.7.1995/ΥΠ.ΕΘ.Ο.).

Άρθρο 36

Εφάπαξ επίδομα κοινωνικής αποκατάστασης

1. Σε όσους, από τους θιγόμενους ιδιοκτήτες της αναφερόμενης στο άρθρο 27 απαλλοτρίωσης, αποδεχθούν οικειοθελή μεταβίβαση της ιδιοκτησίας τους, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 περίπτωση ε', καθώς και σε όσους έχει συντελεστεί η απαλλοτρίωση που κηρύχθηκε με την κ.υ.α. 1092518/5317/0010/19.7.1993, καταβάλλεται από τη Δ.Ε.Η., πέραν της αποζημίωσης για απαλλοτρίωση ή του τιμήματος για εξαγορά, εφάπαξ επίδομα κοινωνικής αποκατάστασης εξ 11.738,81 ευρώ ανά οικογενειακή μερίδα. Το επίδομα καταβάλλεται υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Δικαιούχοι του ανωτέρω επιδόματος είναι οι δημότες που ήταν εγγεγραμμένοι στα δημοτολόγια των πρώην Κοινοτήτων Μεσοχώρας, Αρματολικού, Γαρδικίου, Δέσης, Νέας Πεύκης, Παχτουρίου, Δροσοχωρίου και Αγίου Νικολάου του Νομού Τρικάλων μέχρι 19.7.1993 και μόνιμα κατοικούντες στις Κοινότητες αυτές μέχρι την παραπάνω ημερομηνία, σύμφωνα με βεβαίωση της Κοινότητας ή του Δήμου, των οποίων οι ιδιοκτησίες απαλλοτριώθηκαν ή θα απαλλοτριωθούν ή θα εξαγοραστούν για τη δημιουργία του Ταμειυτήρα ως εξής:

- οι αγρότες - καλλιεργητές, οι ακτήμονες ή μικροϊδιοκτήτες γης έως 9 στρέμματα, τα οποία απαλλοτριώνονται ή εξαγοράζονται,

- οι κτηνοτρόφοι στη γεωγραφική περιοχή που απαλλοτριώνεται και δεν δικαιούνται της χρηματικής αποκατάστασης, σύμφωνα με την αμέσως ανωτέρω περίπτωση, για τους οποίους δεν ισχύει το κριτήριο των μόνιμα κατοικούντων, λόγω των περιοδικών μετακινήσεών τους.

β) Από τη λήψη του επιδόματος κοινωνικής αποκατάστασης εξαιρούνται οι θιγόμενοι οι οποίοι δήλωσαν κατά το οικονομικό έτος 2000 στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. ετήσιο εισόδημα, από οποιαδήποτε πηγή, ανώτερο των 2.800.000 δραχμών, εκτός από τους συνταξιούχους του Ο.Γ.Α. και τους εποχικούς υπαλλήλους και εργάτες με ανώτερο εισόδημα, εφόσον αυτό προέρχεται μόνο από αυτήν την πηγή.

2. Του επιδόματος εξαιρούνται οι θιγόμενοι της ήδη συντελεσθείσας παλαιάς απαλλοτρίωσης για την περιοχή του έργου (έως το υψόμετρο του προφράγματος) με την κ.υ.α. Β428/231/25.4.1988.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 37

Τροποποιήσεις του Ν. 2741/1999

1. Όπου στο άρθρο 1 του Ν. 2741/1999 (ΦΕΚ 199 Α') αναφέρονται οι λέξεις «νοούνται» ή «νοείται» αντικαθίστανται αντιστοίχως από τις λέξεις «θεωρούνται» ή «θεωρείται».

2. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 1 του Ν. 2741/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ως εργαστήρια τροφίμων θεωρούνται το Γενικό Χημείο του Κράτους, τα εργαστήρια του Ε.Φ.Ε.Τ. και άλλα δημόσια εργαστήρια συμπεριλαμβανομένων και των εργαστηρίων των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, καθώς και ιδιωτικά εργαστήρια διαπιστευμένα από τον αρμόδιο για τη διαπίστευση κρατικό φορέα, με βάση τα κριτήρια λειτουργίας των εργαστηρίων δοκιμών που προβλέπονται

στην οδηγία 93/99/ΕΟΚ, καθώς και στα πρόσθετα μέτρα, που αφορούν τον επίσημο έλεγχο των τροφίμων, σε συμμόρφωση με την ως άνω οδηγία του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1993 (ΦΕΚ 355 Β'/21.3.2002).

3. Η περίπτωση ι' της παρ. 5 του άρθρου 1 του Ν. 2741/1999 αναριθμείται σε ια' και πριν από αυτή προστίθεται περίπτωση ι' που έχει ως εξής:

«ι) Ο Ε.Φ.Ε.Τ. μπορεί, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του και του σκοπού λειτουργίας και αποστολής του, με απόφαση του Διοικητικού του Συμβουλίου, να επιχορηγεί ή να συμμετέχει σε προγράμματα, ημερίδες, συνέδρια και γενικότερα εκδηλώσεις δημοσίων υπηρεσιών, νομικών προσώπων του δημόσιου τομέα ή του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός προσδιορίζεται από τις κείμενες διατάξεις, επιστημονικών εταιρειών, μη κυβερνητικών οργανώσεων, σωματείων ή ενώσεων. Η επιχορήγηση αυτή απολλάσσεται από κάθε φόρο, τέλος και οποιαδήποτε άλλη επιβάρυνση υπέρ Δημοσίου ή τρίτων.»

4. Η περίπτωση α' της παραγράφου 7 του άρθρου 1 του Ν. 2741/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Ετήσια επιχορήγηση από τον Κρατικό Προϋπολογισμό και από τον Προϋπολογισμό Δημοσίων Επενδύσεων.»

5. Η περίπτωση β' της παραγράφου 7 του άρθρου 1 του Ν. 2741/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Έσοδα από συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή άλλων Ελληνικών ή Διεθνών Οργανισμών ή μη κερδοσκοπικών Οργανισμών ή από άλλες ερευνητικές δραστηριότητες.»

6. Στο τέλος της παραγράφου 7 του άρθρου 1 του Ν. 2741/1999 προστίθεται περίπτωση στ' που έχει ως εξής:

«στ) Έσοδα από την εκμετάλλευση περιουσιακών στοιχείων.»

7. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 2 του Ν. 2741/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«Με την ίδια απόφαση καθορίζεται η αποζημίωση που λαμβάνουν τα μέλη και ο γραμματέας του Διοικητικού Συμβουλίου για τη συμμετοχή τους στις συνεδριάσεις του.»

8. Μετά την περίπτωση ιβ' της παρ. 9 του άρθρου 2 του Ν. 2741/1999 προστίθεται περίπτωση ιγ' που έχει ως εξής:

«ιγ) Μέχρι τη σύσταση και συγκρότηση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, το Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Φ.Ε.Τ. ασκεί όλες τις αρμοδιότητες αυτού.»

9. Στο τέλος της παρ. 9 του άρθρου 2 του Ν. 2741/1999 προστίθεται εδάφιο ιδ' που έχει ως εξής:

«ιδ) Οι αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου που αναφέρονται στην άσκηση των αρμοδιοτήτων των περιπτώσεων α' έως γ' της παραγράφου 5 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου, καθώς και όσες από αυτές που αναφέρονται στην περίπτωση στ' της ίδιας παραγράφου αφορούν στην προσαρμογή και συμμόρφωση προς οδηγίες, αποφάσεις, κανονισμούς και συστάσεις που εκδίδονται από τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δημοσιεύονται με την έγκριση του Υπουργού Ανάπτυξης, ο οποίος καθορίζει και το χρόνο έναρξης της ισχύος τους, στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

10. Στο τέλος του άρθρου 2 του Ν. 2741/1999 προστίθεται παράγραφος 18, που έχει ως εξής:

«18. Οι αποδοχές του Γενικού Διευθυντή του Ε.Φ.Ε.Τ. καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης.»

11. Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 3 του Ν. 2741/1999 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Στα μέλη του Ε.Σ.Π.Ε.Τ. καταβάλλονται για τις μετακινήσεις τους μόνο τα προβλεπόμενα υπό των οικείων διατάξεων οδοιπορικά έξοδα, κατά περίπτωση λαμβανομένης υπόψη της χιλιομετρικής απόστασης και της με το προσφορότερο μέσο μετακίνησής τους.»

12. Στο τέλος της παραγράφου 7 του άρθρου 3 του Ν. 2741/1999 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Η θητεία του συμβουλευτικού ως άνω οργάνου είναι τριετής. Χρέη γραμματέα ασκεί μόνιμος υπάλληλος του Ε.Φ.Ε.Τ. που ορίζεται με τον αναπληρωτή του από τον Πρόεδρο του Ε.Σ.Ε.Τ.»

13. Η παρ. 10 του άρθρου 3 του Ν. 2741/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«10. Στα μέλη και στον Γραμματέα του Ε.Σ.Ε.Τ. χορηγείται αποζημίωση, το ύψος της οποίας καθορίζεται με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης.»

14. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 4 του Ν. 2741/1999 προστίθενται εδάφια, που έχουν ως εξής:

«Με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Φ.Ε.Τ. επιτρέπεται η σύναψη προγραμματικών συμβάσεων, μεταξύ Ε.Φ.Ε.Τ. και δημοσίων υπηρεσιών, νομικών προσώπων του δημόσιου τομέα ή του ευρύτερου δημόσιου τομέα ή ιδιωτικών φορέων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, της ημεδαπής ή της αλλοδαπής, για την εκπλήρωση του σκοπού του Ε.Φ.Ε.Τ., όπως ορίζεται από την παράγραφο 5 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου. Στις προγραμματικές συμβάσεις καθορίζονται το περιεχόμενο του προγράμματος, τα καθήκοντα και οι υποχρεώσεις των συμβαλλομένων, τα της χρηματοδότησης, ο χρόνος ισχύος της σύμβασης, η διαδικασία παρακολούθησης και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.»

15. Η παράγραφος 5 του άρθρου 4 του Ν. 2741/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Στον Ενιαίο Φορέα Ελέγχου Τροφίμων συνιστώνται πεντάκοσιες τριάντα (530) θέσεις μόνιμου προσωπικού, σαράντα (40) θέσεις προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, εκ των οποίων οι εννέα (9) θέσεις αποτελούν θέσεις Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού, μία (1) θέση νομικού συμβούλου και εννέα (9) θέσεις δικηγόρων με έμμισθη εντολή. Η κατανομή του προσωπικού του Ε.Φ.Ε.Τ. κατά κατηγορίες, κλάδους και ειδικότητες, ορίζεται με το προεδρικό διάταγμα της παρ. 1 του παρόντος άρθρου. Μέχρι την κάλυψη μίας τουλάχιστον από τις θέσεις των δικηγόρων και πάντως όχι πέραν της 30ής Ιουνίου 2003, ο Ε.Φ.Ε.Τ. μπορεί, με αιτιολογημένη απόφαση του Δ.Σ., να αναθέτει σε δικηγόρους τη διεκπεραίωση υποθέσεων και την παροχή νομικών συμβουλών, η δε αμοιβή των δικηγόρων αυτών καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του «Κώδικα περί Δικηγόρων.»

16. Η παρ. 6 του άρθρου 4 του Ν. 2741/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Η πλήρωση των θέσεων μόνιμου προσωπικού γίνεται με διορισμό, σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις, καθώς και με μετάταξη προσωπικού δημοσίων υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των Περιφερειών, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α, α' και β' βαθμού, καθώς και φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται με το άρθρο 14 του Ν. 2190/1994 και ισχύει κάθε φορά. Η πλήρωση των θέσεων γίνεται κατ' αρχήν με μετάταξη, κατόπιν προκήρυξης, από υπαλλήλους του Δημοσίου και

λοιπών φορέων του προηγούμενου εδαφίου. Η επιλογή γίνεται από το Δ.Σ. του Ε.Φ.Ε.Τ. ή την οριζόμενη από αυτό Επιτροπή κατόπιν αξιολόγησης των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων, καθώς και της εμπειρίας των ενδιαφερομένων, σε θέματα αρμοδιότητας του Ε.Φ.Ε.Τ. Οι μετατάξεις ενεργούνται με κοινή απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και του οικείου κατά περίπτωση Υπουργού κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη νόμου.

Η πλήρωση των θέσεων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου γίνεται με πρόσληψη, σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις, καθώς και με μετάταξη προσωπικού με την ίδια σχέση εργασίας από δημόσιες υπηρεσίες και φορείς του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής ή από λοιπά Ν.Π.Ι.Δ. ή ανώνυμες εταιρείες, των οποίων το 51% τουλάχιστον των μετοχών κατέχει το Ελληνικό Δημόσιο, και ενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου της παραγράφου αυτής. Προκειμένου για προσωπικό που υπηρετεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου ή υπηρετούσε στον Ε.Φ.Ε.Τ. στις 31.12.2001 με απόσπαση, η μετάταξη, ενεργούμενη μετά από αίτηση του προσωπικού αυτού, που υποβάλλεται εντός προθεσμίας δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, μπορεί να γίνει και σε συνιστώμενες για το σκοπό αυτόν προσωποπαγείς θέσεις, αντίστοιχες με την ειδικότητά τους, οι οποίες καταργούνται αυτοδικαίως με την για οποιονδήποτε λόγο αποχώρηση του προσωπικού που τις κατέχει. Ο συνολικός χρόνος υπηρεσίας που έχει διανυθεί στα Ν.Π.Ι.Δ. ή Α.Ε., από τα οποία μετατάσσονται οι εν λόγω υπάλληλοι, αναγνωρίζεται για την ένταξή τους στα Μ.Κ. της οικείας κατηγορίας, εφόσον έχει διανυθεί με τα τυπικά προσόντα της κατηγορίας στην οποία μετατάσσονται. Για τυχόν επιπλέον τακτικές αποδοχές του προσωπικού αυτού εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 20 του Ν. 2515/1997 (ΦΕΚ 154 Α').

Αποσπάσεις στον Ε.Φ.Ε.Τ. από φορείς του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής γίνονται με κοινή απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και του οικείου κατά περίπτωση Υπουργού κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη νόμου. Η διάρκεια των αποσπάσεων αυτών είναι μέχρι τρία έτη και μπορεί να ανανεώνονται μέχρι μία ακόμη τριετία. Στους αποσπώμενους υπαλλήλους μπορούν να ανατίθενται και καθήκοντα προϊσταμένων οργανικών μονάδων του Ε.Φ.Ε.Τ. και ο χρόνος της απόσπασής τους θεωρείται, ως προς όλες τις έννομες συνέπειες, ότι διανύθηκε στην υπηρεσία από την οποία αποσπάσθηκαν.»

17. Η παρ. 7 του άρθρου 4 του Ν. 2741/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Το από τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 2 του Ν. 2685/1999 (ΦΕΚ 35 Α'), όπως κάθε φορά ισχύουν, προβλεπόμενο ανώτατο όριο των επιτρεπόμενων κατ' έτος ημερών μετακινήσεων εκτός έδρας, μπορεί να αυξάνεται για τη Διοίκηση του Ε.Φ.Ε.Τ. (Πρόεδρος, Αντιπρόεδρος, Γενικό Διευθυντή) για το συντονισμό της λειτουργίας των περιφερειακών Διευθύνσεων του Ε.Φ.Ε.Τ. και τη συμμετοχή τους στις συνεδριάσεις των Κοινοτικών οργάνων, καθώς και για τους υπαλλήλους του Ε.Φ.Ε.Τ., εφόσον αποδεδειγμένα μετακινούνται εκτός έδρας για τις ανάγκες διενέργειας ελέγχου τροφίμων, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης.»

18. Η παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν. 2741/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όλες οι δημόσιες αρχές και υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των αρχών της πρωτοβάθμιας και νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, όλα τα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υποχρεούνται να παρέχουν πληροφορίες και συνδρομή στον Ε.Φ.Ε.Τ. για την εκτέλεση του έργου του. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Υγείας και Πρόνοιας και Γεωργίας καθορίζονται οι λεπτομέρειες που είναι αναγκαίες ως προς τη συνεργασία του Ε.Φ.Ε.Τ. με τις άλλες δημόσιες υπηρεσίες και αρχές και λοιπούς φορείς, όπως λεπτομερώς καθορίζονται στο προηγούμενο εδάφιο, που εμπλέκονται στις ελεγκτικές και τις άλλες αρμοδιότητες του Ε.Φ.Ε.Τ.».

19. Η παρ. 8 του άρθρου 5 του Ν. 2741/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«8. Σε όποιον παράγει, επεξεργάζεται, παρασκευάζει, μεταποιεί, συσκευάζει, αποθηκεύει, συντηρεί ή διαθέτει για κατανάλωση τρόφιμα κατά παράβαση των προδιαγραφών, των προτύπων και των κανόνων που τίθενται από το νόμο ή με εξουσιοδότηση νόμου επιβάλλεται, πέραν τυχόν άλλων ποινικών ή διοικητικών κυρώσεων, με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, πρόστιμο από 1.467,35 έως 146.735,14 ευρώ.

Για την επιβολή του προστίμου λαμβάνονται υπόψη το μέγεθος της επιχείρησης, ο αριθμός των απασχολούμενων σε αυτή, οι συνθήκες υπό τις οποίες τελέστηκε η πράξη και οι συνέπειες που έχει ή μπορούσε να έχει η παράβαση για το καταναλωτικό κοινό, καθώς και η τυχόν υποτροπή. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης μπορούν, στο πλαίσιο που ορίζεται από την παράγραφο αυτή, να εξειδικεύονται κατηγορίες παραβάσεων και το πρόστιμο που αυτές επισύρουν.»

20. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 12 του άρθρου 5 του Ν. 2741/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο Ε.Φ.Ε.Τ. κατάσχει ακατάλληλα προς βρώση ή επικίνδυνα για τη δημόσια υγεία τρόφιμα. Η κατάσχεση βασίζεται επί εκθέσεως του αρμόδιου κλιμακίου ελέγχου των επιθεωρητών του Ε.Φ.Ε.Τ., που πιστοποιεί την ακαταλληλότητα ή επικινδυνότητα των τροφίμων. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Ανάπτυξης ρυθμίζονται επί μέρους ζητήματα σχετικά με την κατάσχεση τροφίμων, η δυνατότητα και διαδικασία υποβολής ένστασης από τις θιγόμενες επιχειρήσεις, καθώς και το αρμόδιο για την εξέτασή της όργανο.»

Άρθρο 38

Διατάξεις περί του Ταμείου Λαϊκών Αγορών

Ο διορισμός υπαλλήλων του Ταμείου Λαϊκών Αγορών που έχει ακυρωθεί δικαστικώς δεν ανακαλείται, εφόσον η ακύρωση έγινε μετά την πάροδο δεκαοκταμήνου από το διορισμό τους, οι υπάλληλοι δε αυτοί εξακολουθούν να ασκούν μέχρι σήμερα τα καθήκοντά τους.

Άρθρο 39

Διατάξεις περί Επιμελητηρίων

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 6 του Ν. 2081/1992 (ΦΕΚ 154 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Χρήση όρου «Επιμελητήριο»: Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Ανάπτυξης, επιτρέπεται η χρήση της λέξεως «Επιμελητήριο» από σωματεία Ελλήνων και αλλοδαπών, τα οποία αποβλέπουν στην ανάπτυξη των εμπορικών συναλλαγών των

χωρών των μελών τους. Κάθε άλλη χρήση της λέξεως αυτής απαγορεύεται απολύτως, εκτός αν έχει επιτραπεί με ειδικό νόμο.»

2. Στα νεοσύστατα Επιμελητήρια Πρέβεζας και Ευρυτανίας συνιστώνται, αντίστοιχα, πέντε (5) και τέσσερις (4) θέσεις μόνιμου προσωπικού, κατανεμόμενες κατά κατηγορίες, κλάδους και ειδικότητες με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης.

Άρθρο 40

Παράταση μισθώσεων κινηματογράφων και θεάτρων

Οι μισθώσεις των χειμερινών και θερινών κινηματογράφων και θεάτρων, που λήγουν σύμφωνα με το άρθρο 20 παρ. 3 του Ν. 2919/2001 (ΦΕΚ 128 Α') την 31η Δεκεμβρίου 2002, παρατείνονται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2005.

Άρθρο 41

Τροποποίηση του Π.Δ. 410/1995

1. Οι φορείς που αναφέρονται στο άρθρο 35 παράγραφος 1 εδάφιο πρώτο του Π.Δ. 410/1995, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 25 του Ν. 2738/1999 (ΦΕΚ 180 Α'), μπορούν να συνάπτουν προγραμματικές συμβάσεις και με κοινωφελή ιδρύματα, εφόσον αυτά διαθέτουν σχετική εμπειρία και το καταστατικό τους προβλέπει συνεργασία με τους φορείς αυτούς.

2. Τα ιδρύματα της προηγούμενης παραγράφου, κατά την εκτέλεση των προγραμματικών συμβάσεων που συνάπτουν, θεωρούνται φορείς κατασκευής του έργου υπό την έννοια του άρθρου 3 του Ν. 1418/1984 (ΦΕΚ 23 Α'), και εκτελούν τις συμβάσεις αυτές με τα προβλεπόμενα στις περιπτώσεις ε', στ' και ζ' του ίδιου άρθρου όργανα και υπηρεσίες που συνιστούν με αποφάσεις των Διοικητικών τους Συμβουλίων.

Άρθρο 42

Ο χρόνος απομάκρυνσης των μη επιτρεπόμενων χρήσεων, που ορίζεται με τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 των από 23.7.1998 (ΦΕΚ 616 Δ') και 18.3.1998 (ΦΕΚ 233 Δ') προεδρικών διαταγμάτων των περιοχών Μεταξουργείου και Ψυρή, αντιστοίχως, παρατείνεται για τριάντα έξι (36) επιπλέον μήνες από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

Άρθρο 43

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 8 του Ν. 2965/2001 (ΦΕΚ 270 Α') προστίθεται εδάφιο δ' ως εξής:

«δ. Σε αγροτοβιοτεχνικές εγκαταστάσεις ελαιοτριβείων και οινοποιείων (πατητήρια) που λειτουργούν ήδη στο Νομό Αττικής και είναι νομίμως αδειοδοτημένες και μονάδες που μπορούν να νομιμοποιηθούν, επιτρέπεται η μετεγκατάσταση σε περιοχές Α του Π.Δ. 5/13.12.1979 ή εντός γεωργικών ζωνών των Ζ.Ο.Ε., εντός των ορίων του αυτού δήμου ή κοινότητας.»

Άρθρο 44

1. Στους υπαλλήλους του Ταμείου Λαϊκών Αγορών χορηγούνται από 1.7.2002 και για κάθε μήνα κατ' αποκοπή έξοδα κίνησης για την κάλυψη των δαπανών στις οποίες καθημερινά υποβάλλονται λόγω της φύσεως της απασχόλησής τους.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης, που εκδίδεται μετά από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Λαϊκών Αγορών και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται το ύψος και ο τρόπος χορήγησης των εν λόγω εξόδων.

Άρθρο 45

1. Τα οδοιπορικά έξοδα και η ημερήσια αποζημίωση των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου ή της Διοικητικής Επιτροπής των Επιμελητηρίων της χώρας, καθώς και των μελών αυτών, καθορίζονται σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 7 του άρθρου 4 του Ν. 2081/1992 (ΦΕΚ 154 Α'), κατά παρέκκλιση των διατάξεων του Ν. 2685/1999 (ΦΕΚ 35 Α'), όπως κάθε φορά ισχύουν.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης καθορίζονται οι προϋποθέσεις για τις μετακινήσεις των παραπάνω προσώπων.

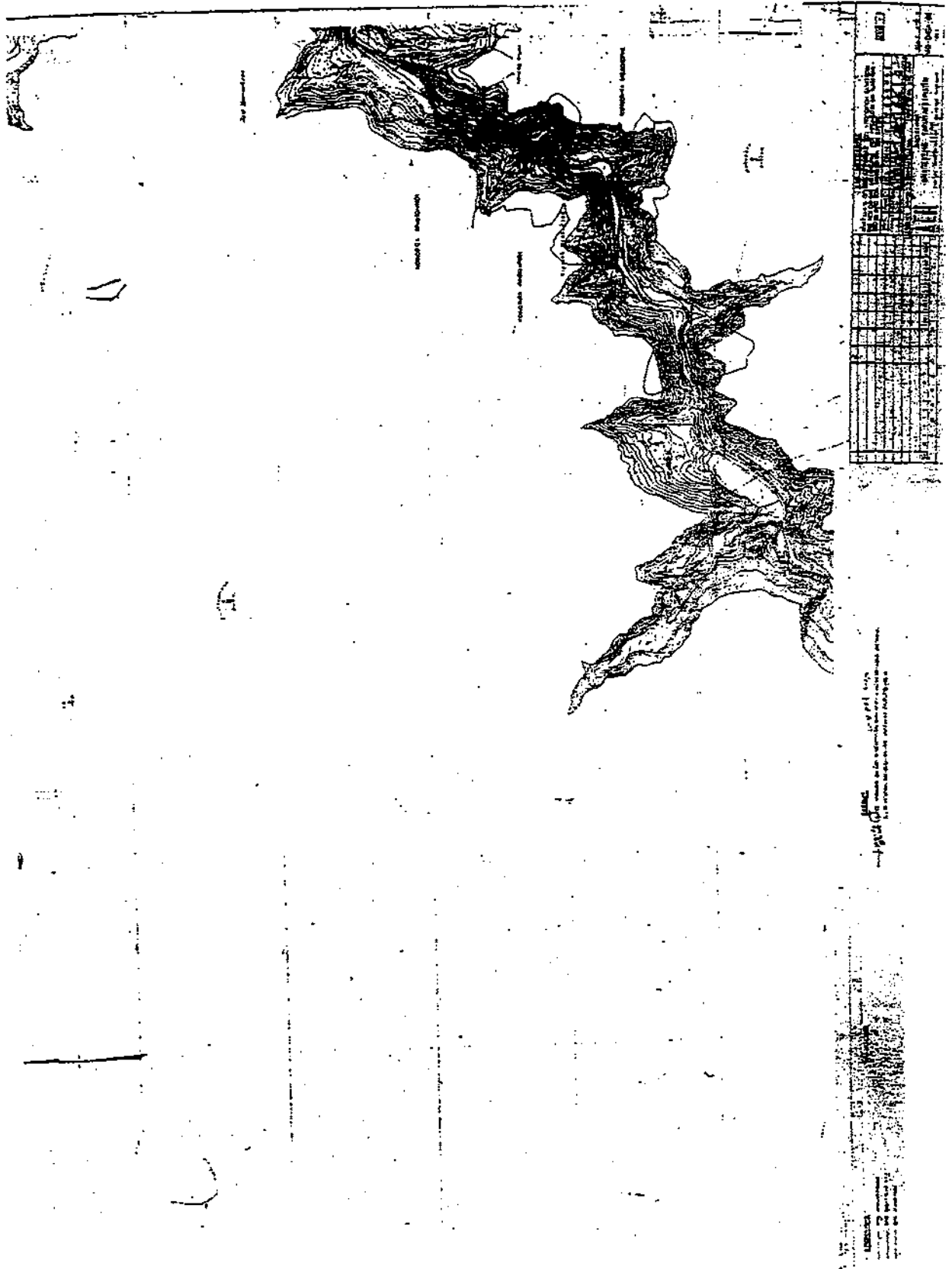
Άρθρο 46

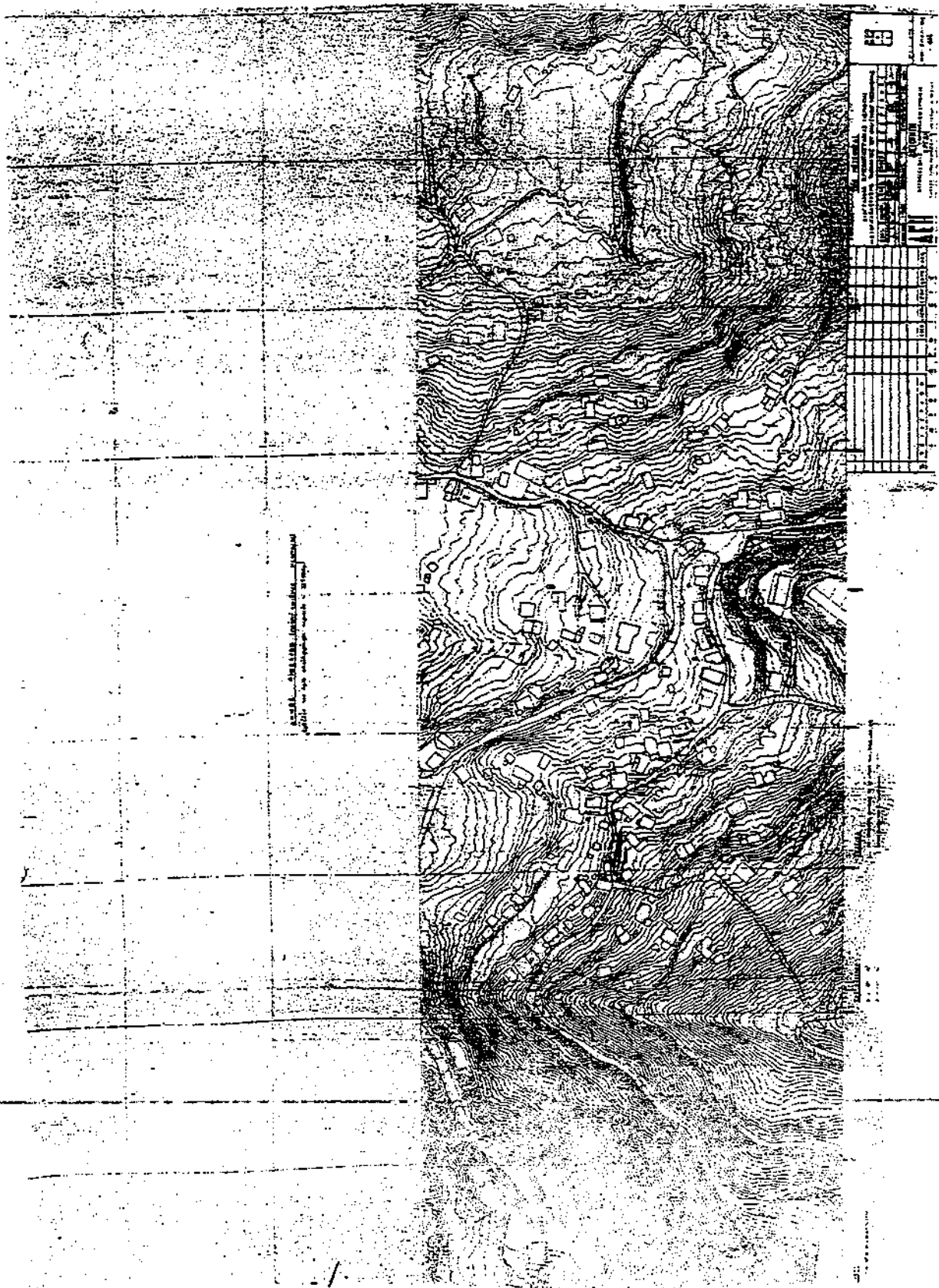
Στο άρθρο 58 του Π.Δ. 34/1995 (ΦΕΚ 30 Α') προστίθεται παράγραφος 15 ως εξής:

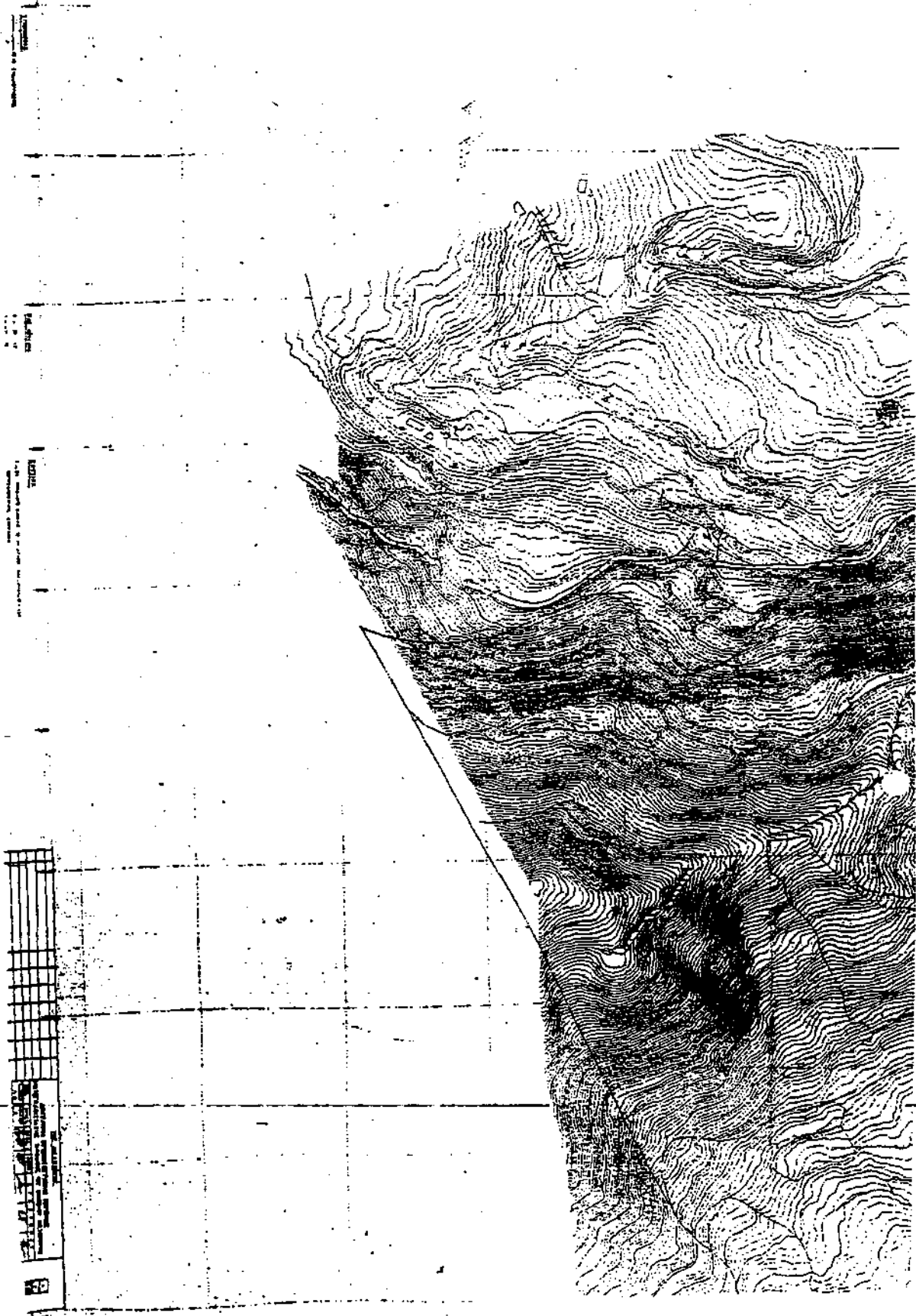
«15. Μισθώσεις καταστημάτων που καταρτίστηκαν μέχρι 31.8.1990, εφόσον έχουν παραταθεί μετά από έγγραφη συμφωνία παράτασης και αφορούν διατηρητέα κτίρια, που έχουν αναπαλαιωθεί αποκλειστικά με δαπάνες του μισθωτή, παρατείνονται για οκτώ (8) χρόνια από την ημερομηνία λήξεως της συμφωνημένης παράτασης και αν, ακόμα, έχει λήξει ο χρόνος παράτασης της μίσθωσης.»

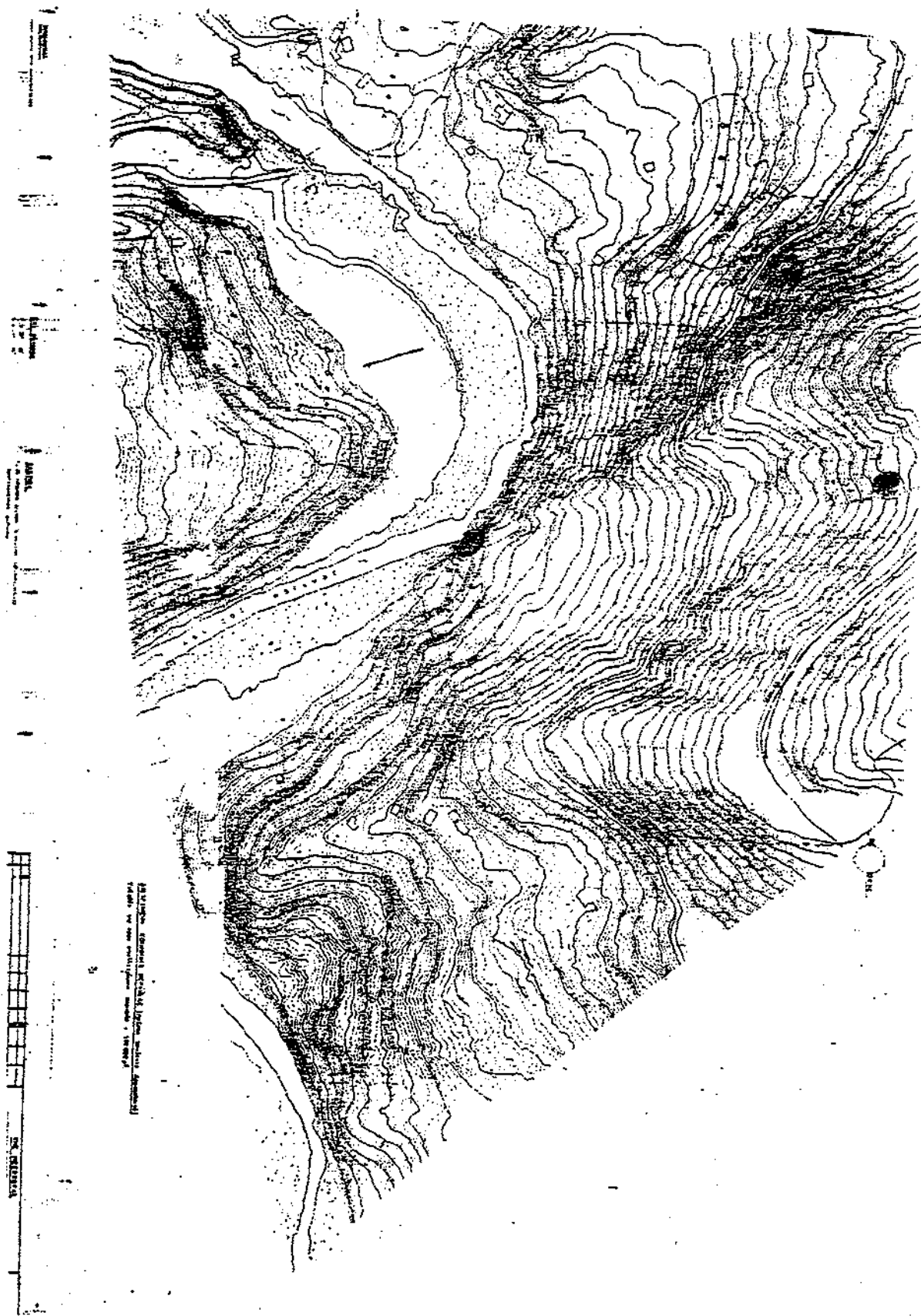
Άρθρο 47

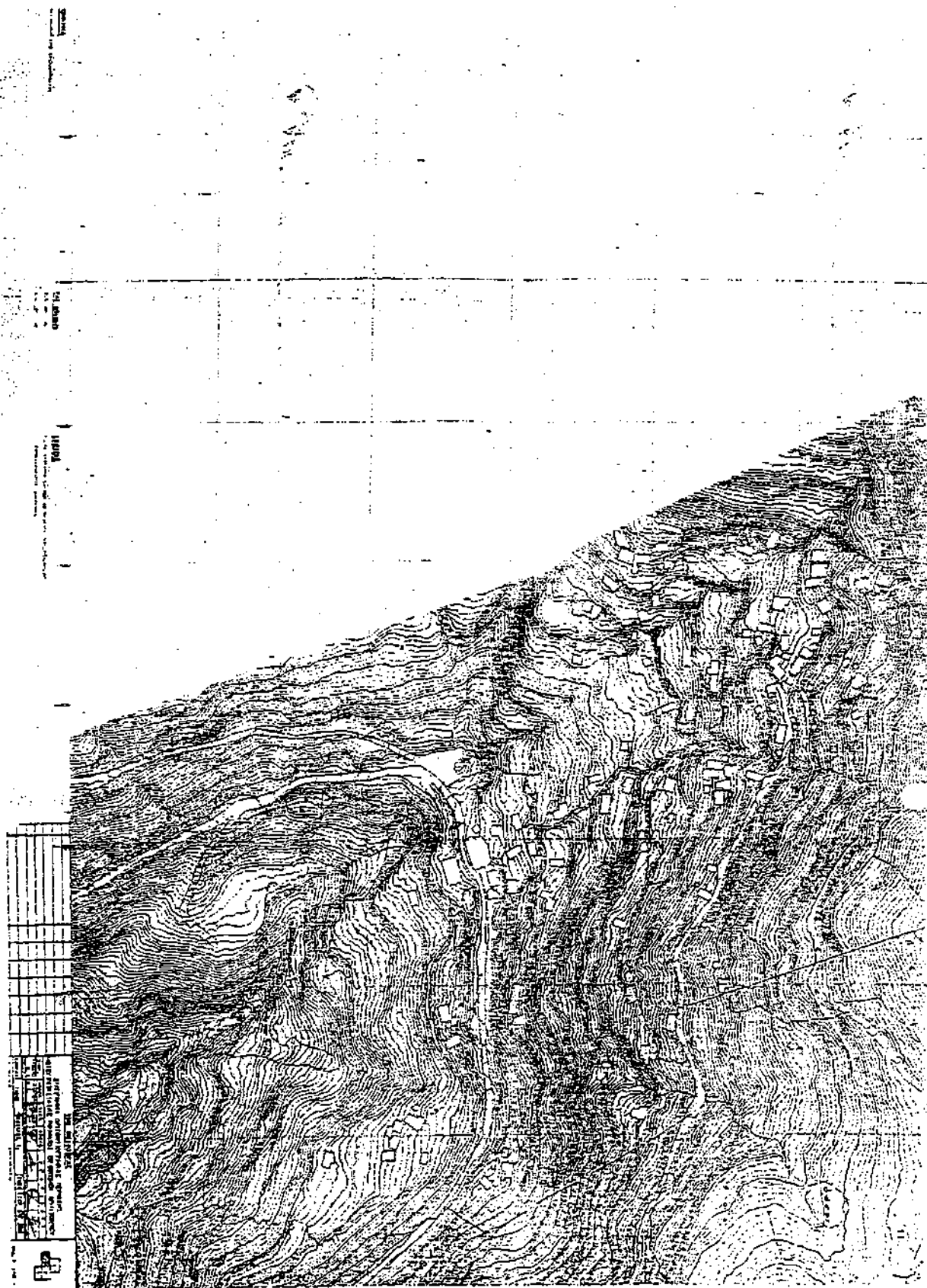
Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζουν διαφορετικά οι επί μέρους διατάξεις του.

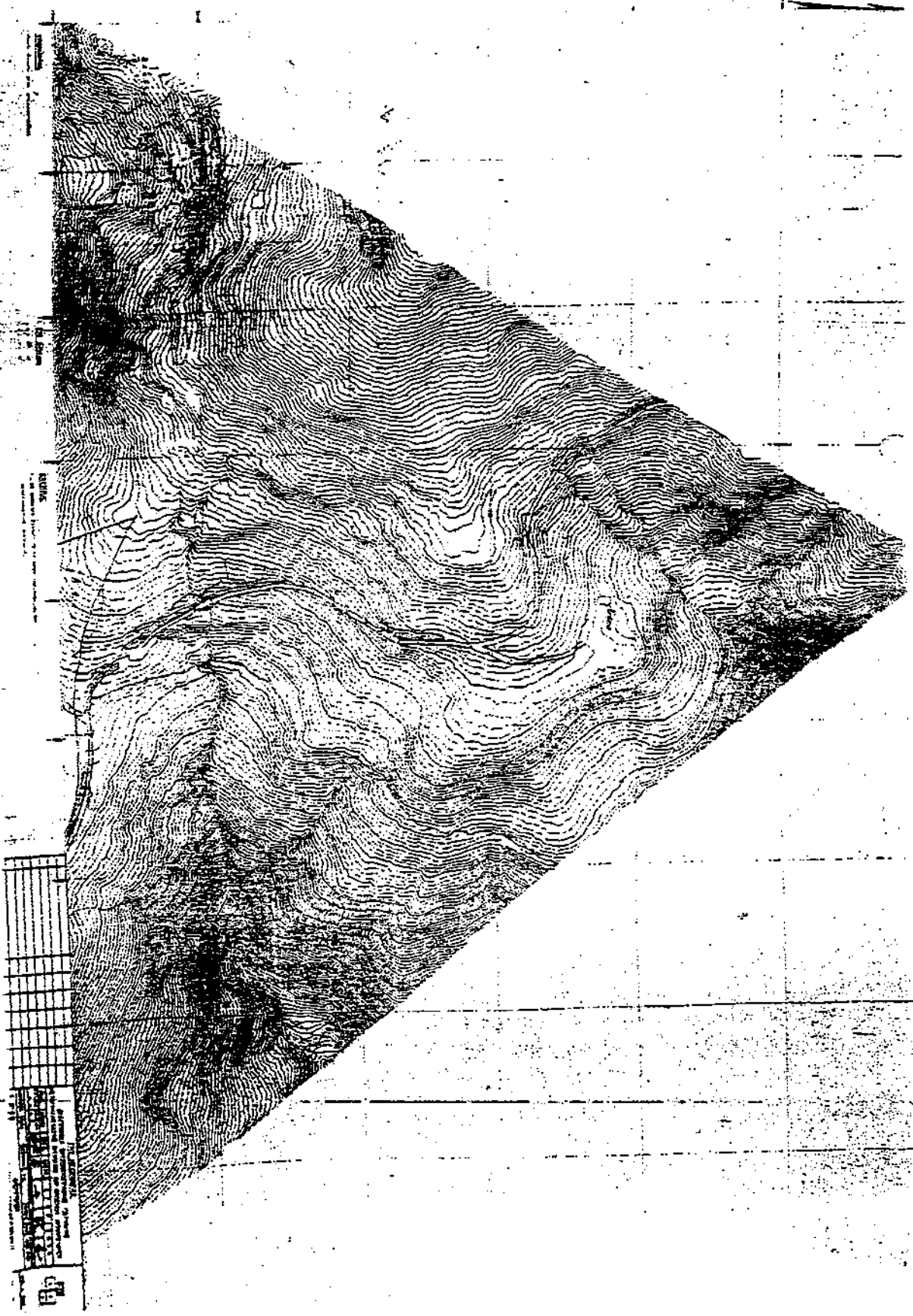

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 18 Οκτωβρίου 2002

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ Κ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ Α. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ Β. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ Δ. ΡΕΠΠΑΣ	ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ Κ. ΣΤΕΦΑΝΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΑΣ Γ. ΔΡΥΣ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ Φ. ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΧΡ. ΒΕΡΕΛΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 18 Οκτωβρίου 2002

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Φ. ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ**ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ**

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΕΛΕΧ 223211 ΥΡΕΤ GR * FAX 52 21 004

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: <http://www.et.gr>e-mail: webmaster@et.gr**ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ Φ.Ε.Κ.: Τηλ. 1464**

Πληροφορίες Α.Ε. - Ε.Π.Ε.: 010 5225 761 - 010 5230 841

Πληροφορίες λοιπών Φ.Ε.Κ.: 010 5225 713 - 010 5249 547

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΩΛΗΣΗΣ Φ.Ε.Κ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - Βασ. Όλγας 227 - Τ.Κ. 54100	(0310) 423 956	ΛΑΡΙΣΑ - Διοικητήριο Τ.Κ. 411 10	(0410) 597449
ΠΕΙΡΑΙΑΣ - Γούναρη και Εθν. Αντίστασης Τ.Κ. 185 31	010 4135 228	ΚΕΡΚΥΡΑ - Σαμαρά 13 Τ.Κ. 491 00	(05610) 89 127 / 89 120
ΠΑΤΡΑ - Κορίνθου 327 - Τ.Κ. 262 23	(0610) 638 109 - 110	ΗΡΑΚΛΕΙΟ - Πλ. Ελευθερίας 1, Τ.Κ. 711 10	(0810) 396 223
ΙΩΑΝΝΙΝΑ - Διοικητήριο Τ.Κ. 450 44	(06510) 87215	ΛΕΣΒΟΣ - Πλ. Κωνσταντινουπόλεως Τ.Κ. 811 00 Μυτιλήνη	(02510) 46 888 / 47 533
ΚΟΜΟΤΗΝΗ - Δημοκρατίας 1 Τ.Κ. 691 00	(05310) 22 858		

ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ ΦΥΛΛΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ**Σε έντυπη μορφή:**

• Για τα ΦΕΚ από 1 μέχρι 40 σελίδες 1 euro.

• Για τα ΦΕΚ από 40 σελίδες και πάνω η τιμή προσαυξάνεται κατά 0,05 euro για κάθε επιπλέον σελίδα.

Σε μορφή CD:

Τεύχος	Περίοδος	Τιμές σε EURO	Τεύχος	Περίοδος	Τιμές σε EURO
A.E. & Ε.Π.Ε.	Μηνιαίο	60	Αναπτυξιακών Πράξεων και Συμβάσεων (Τ.Α.Π.Σ.)	Ετήσιο	75
A' και Β'	3μηνιαίο	75	Νομικών Προσώπων		
A', Β' και Δ'	3μηνιαίο	90	Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.)	Ετήσιο	75
A'	Ετήσιο	180	Δελτίο Εμπορικής και		
Β'	Ετήσιο	210	Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (Δ.Ε.Β.Ι.)	Ετήσιο	75
Γ	Ετήσιο	60	Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου	Ετήσιο	75
Δ'	Ετήσιο	150	Διακηρύξεων Δημοσίων Συμβάσεων	Ετήσιο	75
Παράρτημα	Ετήσιο	75			

Η τιμή πώλησης του Τεύχους Α.Ε. & Ε.Π.Ε. σε μορφή CD - rom για δημοσιεύματα μετά το 1994 καθορίζεται σε 30 euro ανά τεμάχιο, ύστερα από σχετική παραγγελία.

Η τιμή διάθεσης φωτοαντιγράφων ΦΕΚ 0,15 euro ανά σελίδα

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ Φ.Ε.Κ.

Τεύχος	Σε έντυπη μορφή		Από το Internet	
	Κ.Α.Ε. Προϋπολογισμού	Κ.Α.Ε. ΤΑΠΕΤ	Κ.Α.Ε. Προϋπολογισμού	Κ.Α.Ε. ΤΑΠΕΤ
	2531	3512	2531	3512
	euro	euro	euro	euro
A' (Νόμοι, Π.Δ., Συμβάσεις κτλ.)	205	10,25	176	8,80
B' (Υπουργικές αποφάσεις κτλ.)	293	14,65	205	10,25
Γ (Διορισμοί, απολύσεις κτλ. Δημ. Υπαλλήλων)	59	2,95	ΔΩΡΕΑΝ	--
Δ' (Απαλλοτριώσεις, πολεοδομία κτλ.)	293	14,65	147	7,35
Αναπτυξιακών Πράξεων και Συμβάσεων (Τ.Α.Π.Σ.)	147	7,35	88	4,40
Ν.Π.Δ.Δ. (Διορισμοί κτλ. προσωπικού Ν.Π.Δ.Δ.)	59	2,95	ΔΩΡΕΑΝ	--
Παράρτημα (Προκηρύξεις θέσεων ΔΕΠ κτλ.)	30	1,50	ΔΩΡΕΑΝ	--
Δελτίο Εμπορικής και Βιομηχ. Ιδιοκτησίας (Δ.Ε.Β.Ι.)	59	2,95	30	1,50
Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου (Α.Ε.Δ.)	ΔΩΡΕΑΝ	--	ΔΩΡΕΑΝ	--
Προκηρύξεων Α.Σ.Ε.Π.	ΔΩΡΕΑΝ	--	ΔΩΡΕΑΝ	--
Ανωνύμων Εταιρειών & Ε.Π.Ε.	2.054	102,70	587	29,35
Διακηρύξεων Δημοσίων Συμβάσεων (Δ.Δ.Σ.)	205	10,25	88	4,40
A', Β' και Δ'			352	17,60

Το κόστος για την ετήσια συνδρομή σε ηλεκτρονική μορφή για τα προηγούμενα έτη προσαυξάνεται πέραν του ποσού της ετήσιας συνδρομής του έτους 2002 κατά 6 euro ανά έτος παλαιότητας και κατά τεύχος

* Οι συνδρομές του εσωτερικού προπληρώνονται στις ΔΟΥ που δίνουν αποδεικτικό εισπραχής (διπλότυπο) το οποίο με τη φροντίδα του ενδιαφερομένου πρέπει να στέλνεται στην Υπηρεσία του Εθνικού Τυπογραφείου.

* Η πληρωμή του υπέρ ΤΑΠΕΤ ποσού που αντιστοιχεί σε συνδρομές, εισπράττεται και από τις ΔΟΥ.

* Οι συνδρομητές του εξωτερικού έχουν τη δυνατότητα λήψης των δημοσιευμάτων μέσω internet, με την καταβολή των αντίστοιχων ποσών συνδρομής και ΤΑΠΕΤ.

* Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, οι Δήμοι, οι Κοινότητες ως και οι επιχειρήσεις αυτών πληρώνουν το μισό χρηματικό ποσό της συνδρομής και ολόκληρο το ποσό υπέρ του ΤΑΠΕΤ.

* Η συνδρομή ισχύει για ένα χρόνο, που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου χρόνου.

Δεν εγγράφονται συνδρομητές για μικρότερο χρονικό διάστημα.

* Η εγγραφή ή ανανέωση της συνδρομής πραγματοποιείται το αργότερο μέχρι τον Φεβρουάριο κάθε έτους.

* Αντίγραφα διπλότυπων, ταχυδρομικές επιταγές και χρηματικά γραμμάτια δεν γίνονται δεκτά.

Οι υπηρεσίες εξυπηρέτησης των πολιτών λειτουργούν καθημερινά από 08.00' έως 13.00'

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Αριθ. οικ. 28489/2629 (6)
Εφαρμογή του Κοινοτικού Συστήματος Περιβαλλοντικής
Διαχείρισης και Ελέγχου.

**ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγρ. 1 περίπτ. (ζ) και (η) και παράγρ. 2 του Ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου» (Α' 34), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 του Ν. 1440/1984 (Α' 70).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 29 Α του Ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (Α' 137), όπως το άρθρο αυτό προστέθηκε με το άρθρο 27 του Ν. 2081/1992 (Α' 154) και αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 παρ. 2 του Ν. 2469/97 (Α' 38).

3. Τις διατάξεις του Δεύτερου Μέρους του Ν. 2231/94 «Σύσταση και λειτουργία Ελληνικού Ινστιτούτου Μετρολογίας, Εθνικού Συμβουλίου Διαπίστευσης και άλλες διατάξεις».

4. Τις διατάξεις του άρθρου 22 παρ. 3 του Ν. 2362/1995 (Α' 247).

5. Τον Κανονισμό (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 1836/93 του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1993 «για την Εκούσια συμμετοχή των επιχειρήσεων του Βιομηχανικού Τομέα σε Κοινοτικό Σύστημα Οικολογικής Διαχείρισης και Οικολογικού Ελέγχου», (ΕΕ L 168/10.7.1993).

6. Το με αριθ. 27/96 Π.Δ. «Συγχώνευση Υπουργείων Τουρισμού, Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και Εμπορίου στο Υπουργείο Ανάπτυξης» (Α' 19).

7. Την με αριθ. Δ17α/03/99/Φ221/1996 κοινή απόφαση Πρωθυπουργού και Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων Θεόδωρο Κολιοπάνο και Χρήστο Βερελή», (Β' 1006).

8. Τις διατάξεις της αριθ. 1107147/1239/006Α/4.10.1996 απόφασης του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών «Ανάθεση αρμοδιοτήτων του Υπουργού Οικονομικών στους Υφυπουργούς Οικονομικών» (Β' 922), αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Σκοπός

Με την απόφαση αυτή λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του Κανονισμού 1836/93 (ΕΟΚ) «για την εκούσια συμμετοχή των επιχειρήσεων του βιομηχανικού τομέα σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου».

Άρθρο 2

Διαπίστευση περιβαλλοντικών επαγγελματιών

Αρμόδιος φορέας για τη διαπίστευση ανεξάρτητων περιβαλλοντικών επαγγελματιών και την εποπτεία των δραστηριοτήτων τους, βάσει του άρθρου 6 του Κανονισμού 1836/93 (ΕΟΚ) ορίζεται το Εθνικό Συμβούλιο Διαπίστευσης που συστήθηκε με το Νόμο 2231/94 στο πλαίσιο λειτουργίας του εθνικού συστήματος διαπίστευσης και το οποίο ειδικότερα είναι αρμόδιο να:

α) Διενεργεί τη διαπίστευση των περιβαλλοντικών επαγγελματιών και ασκεί την εποπτεία των δραστηριοτήτων

τους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του Κανονισμού 1836/93 (ΕΟΚ).

β) Καταρτίζει, αναθεωρεί και ενημερώνει κατάλογο διαπιστευμένων περιβαλλοντικών επαγγελματιών και τον ανακοινώνει στην Επιτροπή Ε.Κ. σύμφωνα με το άρθρο 7 του Κανονισμού 1836/93 (ΕΟΚ).

γ) Εισηγείται στον Υπουργό Ανάπτυξης τον καθορισμό των τελών που προβλέπονται από το άρθρο 11 του Κανονισμού 1836/93 (ΕΟΚ) για τις δικαστικές δαπάνες που έχουν σχέση με τη διαδικασία διαπίστευσης περιβαλλοντικών επαγγελματιών και το κόστος προώθησης του συστήματος.

Άρθρο 3

Καταχώρηση επιχειρήσεων

1. Με σκοπό την καταχώρηση των επιχειρήσεων συστήνεται στο ΥΠΕΧΩΔΕ τετραμελής επιτροπή με την ονομασία «Επιτροπή EMAS», η οποία συγκροτείται από:

Ι. Έναν εκπρόσωπο της Διεύθυνσης Ελέγχου Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης και Θορύβου, με τον αναπληρωτή του.

ΙΙ. Έναν εκπρόσωπο της Διεύθυνσης Περιβαλλοντικού Σχεδιασμού του ΥΠΕΧΩΔΕ με τον αναπληρωτή του.

ΙΙΙ. Έναν εκπρόσωπο του Τμήματος Δ.Δ. και ΕΟΚ, του ΥΠΕΧΩΔΕ με τον αναπληρωτή του.

ΙV. Έναν εκπρόσωπο της Διεύθυνσης Βιομηχανικής Χωροθεσίας και Περιβάλλοντος του Υπουργείου Ανάπτυξης με τον αναπληρωτή του.

Οι αποφάσεις της Επιτροπής λαμβάνονται με αυξημένη πλειοψηφία των τριών τετάρτων των μελών της.

Η Επιτροπή συνεδριάζει εντός του κανονικού ωραρίου εργασίας.

Η γραμματειακή υποστήριξη της Επιτροπής, καθώς και οι διαδικασίες που αφορούν στην εφαρμογή του Κανονισμού 1836/93 (ΕΟΚ) ανατίθεται στο Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε.

Με απόφαση του Υπουργού Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. ορίζονται τα μέλη της Επιτροπής, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την λειτουργία της.

2. Αρμόδιος οργανισμός για την εφαρμογή του Κοινοτικού Συστήματος Οικολογικής Διαχείρισης και Ελέγχου στην Ελλάδα, βάσει του άρθρου 18 παρ. 1 του Κανονισμού 1836/93 (ΕΟΚ) ορίζεται η Επιτροπή EMAS που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, η οποία στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της:

α) ελέγχει κατά πόσον η καταχωρημένη ή η υπό καταχώρηση εγκατάσταση πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις του Κανονισμού 1836/93 (ΕΟΚ),

β) ελέγχει κατά πόσον η επικυρωμένη δήλωση είναι τυπικά σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του Κανονισμού 1836/93 (ΕΟΚ),

γ) εισηγείται στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων την καταχώρηση, ή τη διαγραφή, ή την αναστολή της καταχώρησης μιας εγκατάστασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 του Κανονισμού 1836/93 (ΕΟΚ),

δ) ενημερώνει σχετικά τη διεύθυνση της εν λόγω εγκατάστασης,

ε) ενημερώνει σε ετήσια βάση τον κατάλογο των εγκαταστάσεων βάσει του άρθρου 8 παρ. 2 του Κανονισμού 1836/93 (ΕΟΚ),

στ) ανακοινώνει στην Επιτροπή Ε.Ε. τον κατάλογο των καταχωρημένων εγκαταστάσεων, βάσει του άρθρου 9 του Κανονισμού 1836/93 (ΕΟΚ),

ζ) εισηγείται την ανάθεση ελέγχων, μελετών και προγραμμάτων τεχνικής και επιστημονικής στήριξης για τις διαδικασίες εφαρμογής του Συστήματος Οικολογικής Διαχείρισης και Ελέγχου.

1) προκειμένου να διαπιστωθεί το βάσιμο τυχόν ενστάσεων κατά της καταχώρησης

2) για κάθε άλλο σχετικό θέμα.

η) σε περίπτωση υποβολής ενστάσεως σχετικά με την καταχώρηση ή διαγραφή ή την αναστολή καταχώρησης κάποιας εγκατάστασης λόγω παράβασης των υφισταμένων απαιτήσεων όσον αφορά το περιβάλλον, εισηγείται την ανάθεση πραγματογνωμοσύνης για τα ουσιαστικά ζητήματα της ένστασης σε εμπειρογνώμονες, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, της ημεδαπής ή αλλοδαπής.

θ) εξετάζει τις ενστάσεις των ενδιαφερομένων σχετικά με τους καταχωρημένους χώρους και εισηγείται στον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ τη διαγραφή ή την αναστολή των σχετικών καταχωρήσεων.

ι) εισηγείται την ανάθεση ενεργειών, μελετών και προγραμμάτων για την προώθηση της εφαρμογής του Συστήματος Οικολογικής Διαχείρισης και Ελέγχου στη χώρα μας και για την ενθάρρυνση της συμμετοχής των επιχειρήσεων.

ια) εισηγείται τον καθορισμό των τελών και των εισφορών που προβλέπονται από το άρθρο 11 του Κανονισμού 1836/93 (ΕΟΚ) για τις διοικητικές δαπάνες που έχουν σχέση με τη διαδικασία καταχώρησης των εγκαταστάσεων και το κόστος προώθησης του συστήματος.

Τα τέλη και οι εισφορές αποτελούν Δημόσιο Έσοδο και εισπράττονται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων (ΚΕΔΕ).

ιβ) Εισηγείται τη λήψη κάθε μέτρου και γενικώς τη διενέργεια πράξεων απαραίτητων ή χρήσιμων για την εφαρμογή του Κανονισμού 1836/93 (ΕΟΚ) «για την εκούσια συμμετοχή των επιχειρήσεων του βιομηχανικού τομέα σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου», πέραν των ήδη αναφερομένων.

Άρθρο 4

1. Από τις διατάξεις αυτής της Απόφασης προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού ύψους 5.000.000 δρχ. για το τρέχον οικονομικό έτος, και ετήσια δαπάνη αναλόγου ύψους για τα προσεχή οικονομικά έτη, αναπροσαρμοζόμενη κατ' έτος.

2. Η ανωτέρω δαπάνη για το τρέχον οικονομικό έτος θα καλυφθεί από τις εγγεγραμμένες πιστώσεις του προϋπολογισμού του ΥΠΕΧΩΔΕ (ειδικός φορέας 31-100 ΚΑΕ 0515), για δε τα υπόλοιπα έτη από τις πιστώσεις που θα εγγράφονται στον ανωτέρω προϋπολογισμό για το σκοπό αυτό.

Άρθρο 5

Η ισχύς της παρούσας απόφασης αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 3 Νοεμβρίου 1998

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΑΝΑΡΤΗΤΕΣ
ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ

Αριθ. Α9α/33313 οικ.

Εφημερίες Γιατρών.

(7)

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

- Έχοντας υπόψη τις διατάξεις:
 - Του Ν. 1397/83 (ΦΕΚ 143/Α/7.10.83).
 - Του Ν. 2071/92 (ΦΕΚ 123/Α/92)
 - Του Ν. 2470/97 (ΦΕΚ 40/Α/97)
 - Του Ν. 2519/97 (ΦΕΚ 165/Α/21.8.97)
 - Του Ν. 2606/98 (ΦΕΚ 89/Α/22.4.98).

2. Το γεγονός ότι το ύψος της δαπάνης που προκαλείται από την απόφαση αυτή ανέρχεται σε ετήσια βάση στο ποσό των 162.000.000 δρχ.

3. Την υπ' αριθ. 1107147/1239/0006Α/4.10.96 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών «Ανάθεση αρμοδιοτήτων του Υπουργού Οικονομικών στους Υφυπουργούς Οικονομικών».

4. Τα έγγραφα των Νοσοκομείων με τα συνημμένα προγράμματα εφημεριών του Ιατρικού προσωπικού.

5. Τις κοινές Υπουργικές αποφάσεις Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας «Εφημερίες γιατρών» του έτους 1998 των Νοσοκομείων της Α' Ζώνης, αποφασίζουμε:

1. Ανακαλούμε την αριθμ. Α9α/οικ. 27186/26.8.98 απόφασή μας.

2. Τροποποιούμε την με αρ. πρωτ. 2052967/5678/0022/98 Κοινή Απόφαση, εγκρίνουμε την εκτέλεση προγράμματος εφημεριών στο νοσοκομείο Ν.Γ.Γ.Ν. ΠΑΤΡΑΣ «ΚΑΡΑΜΑΝΔΑΝΕΙΟ» και καθορίζουμε το ύψος της ετήσιας πίστωσης σε 162.000.000 δρχ. και της μέσης μηνιαίας δαπάνης σε 13.500.000 δρχ.

Η ανωτέρω δαπάνη θα καλυφθεί από τις υπάρχουσες πιστώσεις του νοσοκομείου σας.

Κατά τα λοιπά ισχύει η προαναφερόμενη απόφαση ως έχει. Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 10 Νοεμβρίου 1998

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΥΦΥΠ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
**Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
Α. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ**

Αριθ. 24689

(8)

Χορήγηση ποσοστού 1% των εσόδων του ΠΡΟΠΟΓΚΟΛ στην «ΠΡΟΤΑΣΗ» ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΑΛΛΟ ΤΡΟΠΟ ΖΩΗΣ (ΠΑΤΡΑ).

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Σύμφωνα με τις διατάξεις:

1. Του Α.Ν. 397/68 (ΦΕΚ 101Α) «περί επανασυστάσεως της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού».

2. Της παρ. 3 του άρθρου 1 του Ν. 2433/96 (180Α).

3. Του άρθρου 1 του Π.Δ. 59/1997

4. Την υπ' αριθ. 47968/9.10.96 Κοινή Απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπ. Πολιτισμού «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υφ. Πολιτισμού Ανδρέα Αθ. Φούρα».

5. Το γεγονός, ότι το ποσοστό 1% από τα έσοδα του Δελτίου ΠΡΟΠΟΓΚΟΛ δεν διατίθεται ως γενική οικονομική ενίσχυση του ΟΚΑΝΑ και των Θεραπευτικών Κοινοτήτων αλλά, αποκλειστικά για πολιτιστικά και αθλητικά προγράμματα.

Ο νομοθέτης προσδιορίζει τον τρόπο διάθεσης των χρημάτων όχι μόνο λόγω του αντικειμένου της Γ.Γ.Α. αλ-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

JMA JEWELLERY
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ

ΙΟΥΝΙΟΣ 2001

14ο χλμ. Εθνικής οδού Θεσσαλονίκης - Παλυύρου
 570 01 Τ.Θ. 327 Θέρμη, Θεσσαλονίκη
 τηλ.: +3031 461 746, 461 598, fax: +3031 462 474
 E-mail: jma_gr@hotmail.gr

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

19545

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

30/7/2001

Ε.Ο.Κ.

01	225
----	-----

6/3/2001
 Η. Κωνσταντίνου

3/17/01

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : 19-07-2001

ΠΡΟΣ : Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. \ ΤΜΗΜΑ ΔΔ ΚΑΙ Ε.Ο.Κ. (ΕΠΤΡΟΠΗ Ε.Μ.Α.Σ.)

ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ 17 11523 ΑΘΗΝΑ

ΥΠΟΨΗ : ΚΥΡΙΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ

Αξιότιμη Κυρία Ιωαννίδου,

σας πληροφορούμε ότι στις 8 Ιουνίου 2001 έγινε η επαλήθευση της περιβαλλοντικής μας δήλωσης από τον επιθεωρητή Κύριο Horst Glenz .
 Σας επισυνάπτουμε επίσης αντίγραφο της επικυρωμένης περιβαλλοντικής δήλωσης και σας παρακαλούμε θερμά να προβείτε στις ενέργειες καταχώρισης του χώρου δραστηριοτήτων μας .

Με τιμή

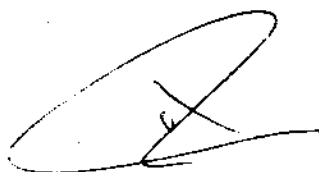
Ο εκπρόσωπος της διοίκησης

Αθανασέρης Ιωάννης

ΑΦΟΙΟΙ Α. Μ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ο.Ε.
 14ο χλμ. Εθνικής οδού Θεσσαλονίκης - Παλυύρου
 Τ.Θ. 327 - Τ.Κ. 570 01 Θέρμη, Θεσσαλονίκη
 ΤΗΛ. 461 746, 461 598, FAX 462 474
 E-MAIL: jma_gr@hotmail.gr

Περιεχόμενα της περιβαλλοντικής δήλωσης

1. Πρόλογος.....	2
2. Γενικά στοιχεία της επιχείρησης.....	3
2.1 Παρουσίαση της επιχείρησης.....	3
2.2 Σχηματική περιγραφή της παραγωγικής διαδικασίας με επισήμανση των σημαντικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων (Εισερχόμενα - εξερχόμενα).....	3
2.3 Προϊόντα.....	7
3. Η περιβαλλοντική πολιτική, οι στόχοι και τα προγράμματα προστασίας περιβάλλοντος.....	8
3.1 Περιβαλλοντική πολιτική.....	8
3.2 Οι περιβαλλοντικοί στόχοι της JMA JEWELLERY.....	9
3.3 Αναλυτικό Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα της JMA JEWELLERY.....	11
4. Το Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης (ΣΠΔ).....	14
4.1 Γενική περιγραφή.....	14
4.2 Οργανωτική δομή (Οργάνωση και προσωπικό).....	15
4.3 Επικοινωνία και εκπαίδευση του προσωπικού.....	15
5. Ανάλυση εισερχόμενων – εξερχόμενων (input-output).....	16
5.1. Κατανάλωση πόρων και ενέργειας.....	16
<i>Πρώτες ύλες.....</i>	<i>16</i>
<i>Βοηθητικές ύλες.....</i>	<i>16</i>
<i>Ενέργεια.....</i>	<i>16</i>
<i>Διαχείριση και εξοικονόμηση νερού (Κατανάλωση υδάτων).....</i>	<i>17</i>
<i>Ισολογισμός νερού.....</i>	<i>17</i>
5.2. Αέριες εκπομπές και θόρυβος.....	17
<i>Αέριοι ρύποι.....</i>	<i>17</i>
<i>Θόρυβος.....</i>	<i>18</i>
5.3 Υγρά απόβλητα.....	18
5.4 Στερεά απόβλητα.....	19
6. Αξιολόγηση των περιβαλλοντικών πτυχών.....	20
7. Επίλογος.....	21
8. Επαλήθευση της περιβαλλοντικής δήλωσης.....	22

8. Juni 2001
H. Jauz

1. Πρόλογος

Τα κοσμήματα σε αρμονία με το περιβάλλον

Τα κοσμήματα όπως και ένα υγιές περιβάλλον ανήκουν στη ζωή του ανθρώπου. Γι' αυτό το λόγο η **JMA Jewellery** παράγει κοσμήματα σεβόμενη συγχρόνως το περιβάλλον.

Αισθανόμαστε υπερήφανοι που είμαστε οι πρώτοι από τους αργυροχρυσοχόους της Ελλάδας που εκπονήσαμε στα πλαίσια της περιβαλλοντικής διαχείρισης και περιβαλλοντικού ελέγχου μια περιβαλλοντική δήλωση για το κοινό.

Επίσης χαιρόμαστε που με την εθελοντική δημοσίευση της, συμβάλλουμε στην ανοιχτή επικοινωνία την οποία και θα συνεχίσουμε να εφαρμόζουμε.

Τα μέτρα προστασίας περιβάλλοντος της επιχείρησης, και οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις θα δημοσιεύονται σε τακτά χρονικά διαστήματα στα πλαίσια της εκάστοτε ενημερωμένης περιβαλλοντικής δήλωσης.

Θα παροτρύνουμε τους πελάτες και τους προμηθευτές μας να συμμετέχουν επίσης στο κοινοτικό σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης και περιβαλλοντικού ελέγχου (E.M.A.S).

Συμμετέχουμε ενεργητικά σε διάφορους φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης και σε πολιτιστικούς και οικολογικούς συλλόγους.

Και στο μέλλον θα αναζητούμε στα πλαίσια της συνεχούς βελτίωσης λύσεις για μια παραγωγή που είναι πύ φιλική προς το περιβάλλον, διότι η οικολογία και η οικονομία δεν είναι για μας αντιθέσεις.

Η περιβαλλοντική προστασία με οικονομικά κριτήρια εξασφαλίζει την επιτυχία της επιχείρησης. Στην επόμενη ενημερωμένη περιβαλλοντική δήλωση θα περιγράψουμε το βαθμό επίτευξης των περιβαλλοντικών στόχων μας. Συνοψίζοντας καταλήγουμε στο εξής συμπέρασμα :

«Η Διοίκηση της **JMA Jewellery Αφοι L&M.ΑΘΑΝΑΣΕΡΗ Ο.Ε.** θεωρεί την συνεχή βελτίωση της περιβαλλοντικής προστασίας της επιχείρησης σαν μια σημαντική προϋπόθεση της υπόστασης και της συνέχισης των δραστηριοτήτων της. Τα μέτρα προστασίας περιβάλλοντος που εφαρμόζονται και θα εξελίσσονται περαιτέρω στο μέλλον είναι κατάλληλα να διασφαλίσουν τη συνεχή μελλοντική ανάπτυξη της επιχείρησης.»

Για την **JMA Jewellery**

Ι. Αθανασέρης
Εκπρόσωπος της διοίκησης

2. Γενικά στοιχεία της επιχείρησης

2.1 Παρουσίαση της επιχείρησης

Η παραγωγή της **JMA Jewellery A^{οο} I.&M.ΑΘΑΝΑΣΕΡΗ Ο.Ε.** λειτουργεί από το 1977 και η έδρα της είναι στο ΒΙΟ.ΠΑ. Θέρμης, Θεσσαλονίκης. Πλησίον της περιοχής του χώρου δραστηριοτήτων δεν υπάρχουν προστατευμένες περιοχές. Η κατηγορία της περιοχής ήταν αγροτική και σήμερα περιλαμβάνει επιχειρήσεις χαμηλής όχλησης. Η συνολική έκταση του οικοπέδου είναι 3.000 m² εκ των οποίων τα 1.200 m² είναι οικοδομημένη έκταση και τα 1.000 m² είναι καλυμμένη επιφάνεια (δρόμοι) με τσιμεντοπλκίδια. Προγενέστερες επιβαρύνσεις στο έδαφος του οικοπέδου δεν υπήρχαν επειδή στο παρελθόν η έκταση χρησιμοποιούνταν για γεωργική αποκλειστικά δραστηριότητα. Ο κλάδος της επιχείρησης σύμφωνα με τον ΣΤΑΚΟΔ - 91 και NACE code είναι 362.2 και 36.22 - Κατασκευή κοσμημάτων και συναφών ειδών - αντίστοιχα. Η επιχείρηση λειτουργεί όλο τον χρόνο και κατασκευάζει ασημένια και χρυσά κοσμήματα.

Μετά από μια απόφαση της διοίκησης της επιχείρησης το 1996 η παραγωγή επικεντρώνεται κυρίως στην κατασκευή ασημένιων κοσμημάτων.

Η επιχείρηση διαθέτει ένα δικό της δίκτυο πωλήσεων που αποτελείται από 4 πωλητές σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας και καλύπτουν περίπου 600 καταστήματα στην εσωτερική αγορά. Επίσης η επιχείρηση εντείνει τις προσπάθειές της διείσδυσης στις εξωτερικές αγορές όπως της Κύπρου, Αμερικής, Αυστραλίας και Ευρώπης. Η επιχείρηση απασχολεί ένα ανθρώπινο δυναμικό 35 ατόμων αποτελούμενο από επιστήμονες, τεχνίτες, βοηθούς τεχνίτη, λουστραδόρους, καθαριστές, οδηγούς, λογιστές και βοηθούς λογιστών, πωλητές και υπαλλήλους γραφείου.

Το έτος 1998 επεξεργάστηκαν 719,48 κιλά ασημι ενώ το 1999 ανέρχεται η ποσότητα στα 974,87 κιλά.

2.2 Σχηματική περιγραφή της παραγωγικής διαδικασίας με επισήμανση των σημαντικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων (Εισερχόμενα - εξερχόμενα)

Στο ακόλουθο σχήμα παρουσιάζεται το γενικό διάγραμμα ροής παραγωγικής διαδικασίας της επιχείρησης της **JMA Jewellery A^{οο} I.&M.ΑΘΑΝΑΣΕΡΗ Ο.Ε.**

Ακολουθούν τα σχήματα όπου παρουσιάζονται αναλυτικά οι τομείς και τα τμήματα παραγωγής καθώς επίσης και οι διεργασίες και διαδικασίες που αντιστοιχούν σ' αυτά.

Οι σπουδαιότερες περιβαλλοντικές επιβαρύνσεις που προέρχονται από τις δραστηριότητες της επιχείρησης είναι:

- Παραγωγή υγρών αποβλήτων, ιδιαίτερα στα τμήματα της χύτευσης και των επιμεταλώσεων.
- Παραγωγή στερεών αποβλήτων.
- Κατανάλωση ενέργειας, έκλυση θερμότητας και τοπικά δυσοσμίες και εκπομπές θορύβου.

Σχήμα 1. Γενικό διάγραμμα ροής παραγωγικής διαδικασίας του εργαστηρίου της

JMA Jewellery A^{οο} I.&M.ΑΘΑΝΑΣΕΡΗ Ο.Ε.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΤΟΜΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Input

**Α' και Βοηθητικές ύλες
ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΜΕΤΑΛΛΑ**

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ

1. ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ

2. ΤΜΗΜΑ ΧΥΤΕΥΣΗΣ

3. ΤΜΗΜΑ ΛΟΥΣΤΡΩΝ

4. ΤΜΗΜΑ ΣΥΓΚΟΛΛΗΣΗΣ

**5. ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΚΑΡΦΩΤΙΚΗΣ**

6. ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΜΕΤΑΛΛΩΣΕΩΝ

7. ΤΜΗΜΑ ΦΙΝΙΡΙΣΜΑΤΟΣ

Output

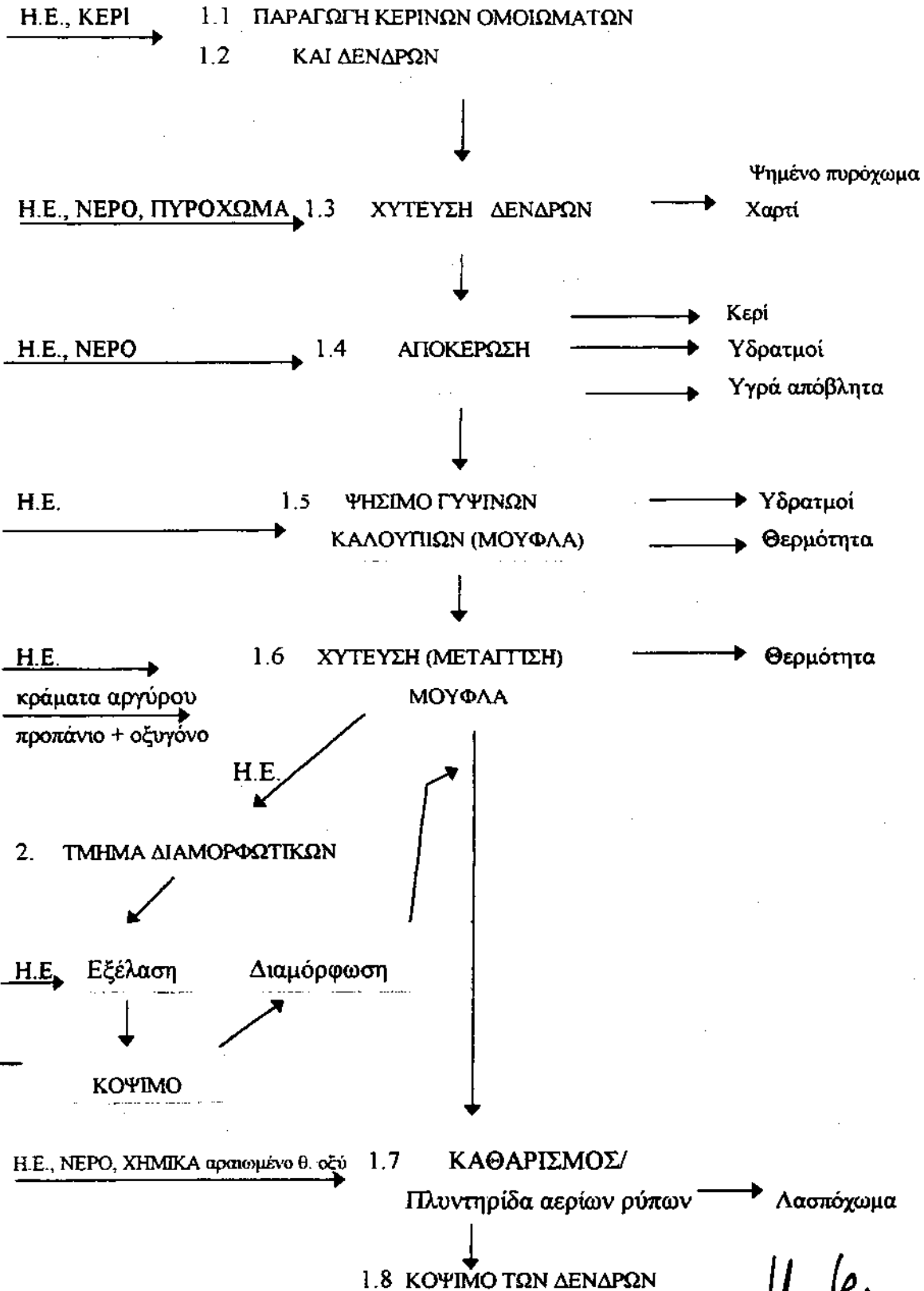
Κοσμήματα

ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΧΥΤΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ (Στάδια)

Input

Output

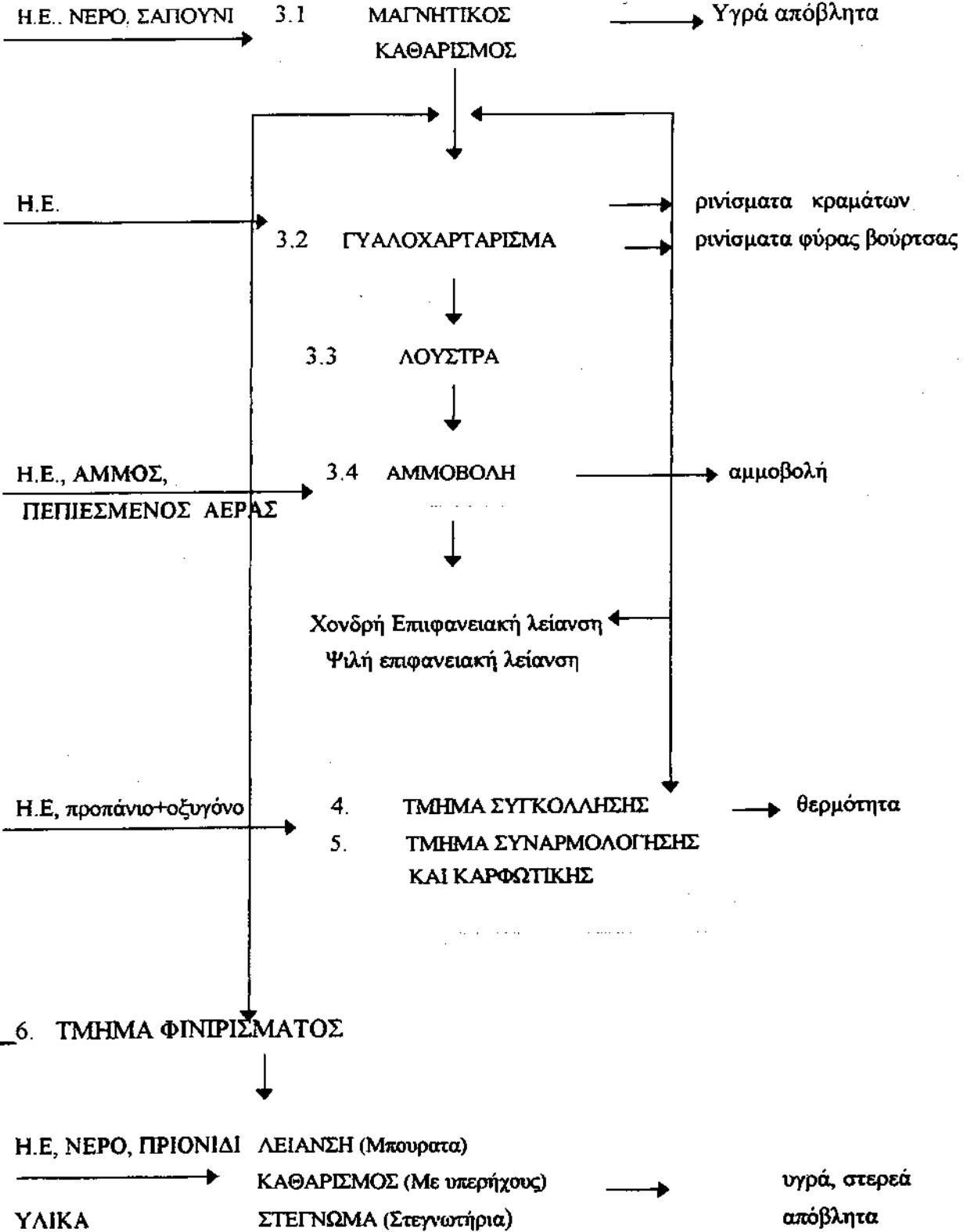

H. J. J.

**ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ
ΛΟΥΣΤΡΩΝ, ΣΥΓΚΟΛΛΗΣΗΣ, ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΑΙ ΦΙΝΙΡΙΣΜΑΤΟΣ**

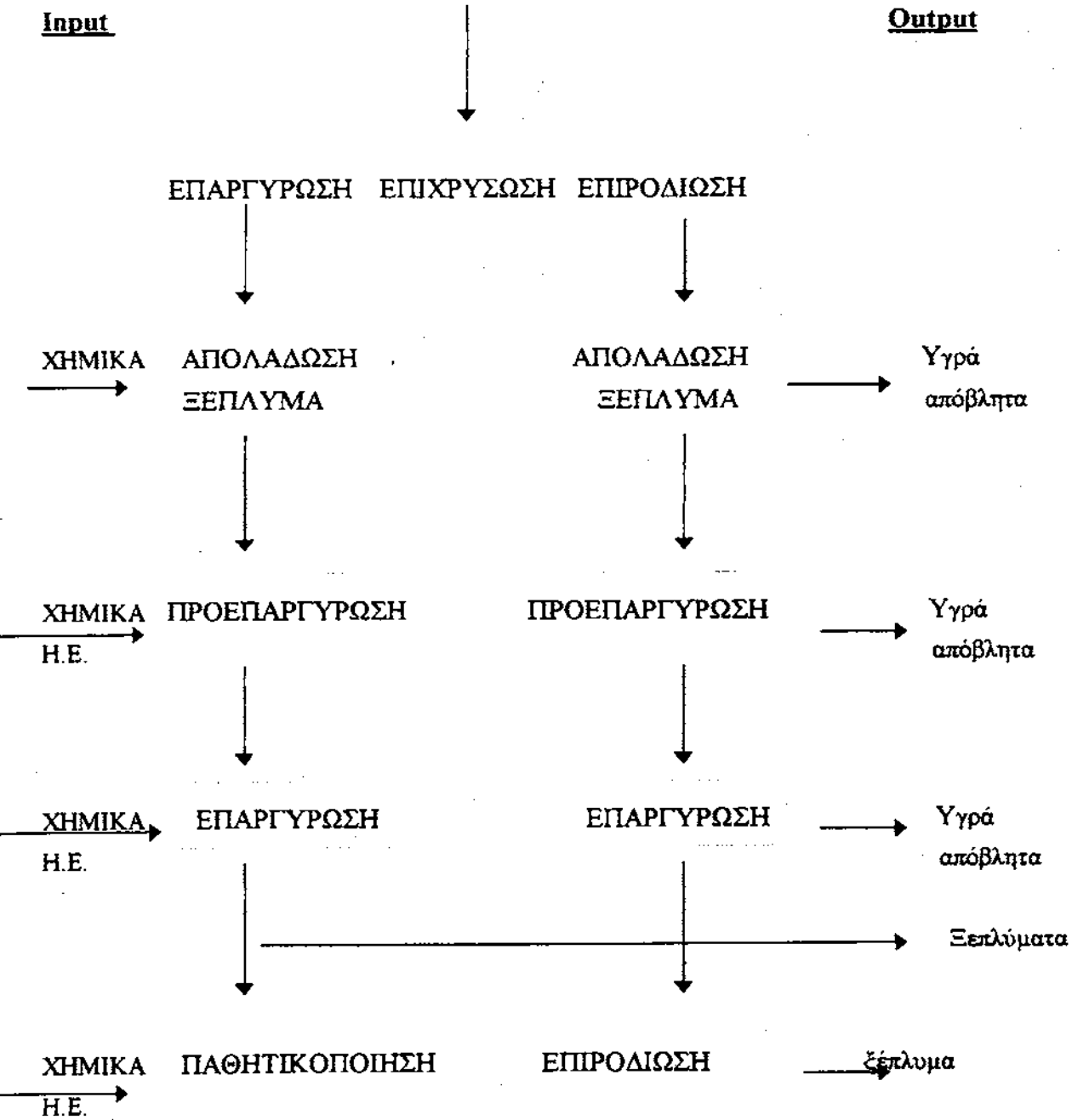
Input

Output

A. Kleuz

**ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ
ΕΠΙΜΕΤΑΛΛΩΣΕΩΝ**

2.3 Προϊόντα

Η επιχείρηση παράγει επί το πλείστον ασημένια κοσμήματα ποικίλων σχεδίων ανάλογα με τις απαιτήσεις των πελατών. Διερευνούμε τη δυνατότητα περιορισμού της χρήσης μεγάλων ποσοτήτων χημικών ουσιών, όπως π.χ. οξέα, βάσεις, κυανιούχα, τασιενεργά κλπ.

Στα πλαίσια της περιβαλλοντικής μας πολιτικής δεσμευθήκαμε να μην χρησιμοποιήσουμε τα οικολογικά επικίνδυνα και επιδερμικά αλλεργιογόνα μέταλλα, όπως νικέλιο, κάδμιο και μόλυβδο.

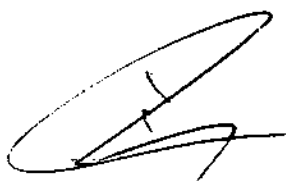
H. Jantz

3. Η περιβαλλοντική πολιτική, οι στόχοι και τα προγράμματα προστασίας περιβάλλοντος

3.1 Περιβαλλοντική πολιτική

Γενική περιβαλλοντική στρατηγική και οι δεσμευτικές αρχές της

- Οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις που προέρχονται από κάθε δραστηριότητα, προϊόν και διαδικασία αξιολογούνται και ανάλογα λαμβάνονται μέτρα συνεχούς βελτίωσης εφαρμόζοντας τη βέλτιστη διαθέσιμη τεχνολογία με κριτήρια πάντα την οικονομική βιωσιμότητά της. Γι' αυτόν το λόγο πριν απο την εισαγωγή κάποιας νέας μεθόδου παραγωγής εκτιμούνται οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις και διεξάγονται αναλύσεις κόστους-οφέλους της νέας δραστηριότητας με στόχο πάντα την όσο το δυνατόν αρμονική συμβίωση της οικολογίας με την οικονομία.
- Δεσμευόμαστε να τηρούμε όλη την περιβαλλοντική νομοθεσία που αφορά την επιχείρησή μας και τις δραστηριότητές μας και να προσπαθούμε να γινόμαστε καλύτεροι δρώντας και όχι αντιδρώντας.
- Η εφαρμογή της περιβαλλοντικής μας πολιτικής ελέγχεται συνεχώς.
- Παρέχουμε στο κοινό, στους πελάτες και στους προμηθευτές μας πληροφορίες που έχουν σχέση με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των δραστηριοτήτων της επιχείρησης. Η ενημέρωσή τους θα γίνεται με τη βοήθεια της περιβαλλοντικής δήλωσης, των διαφόρων περιβαλλοντικών εκθέσεων και του ανοιχτού διαλόγου. Στα πλαίσια της συνεχούς επικοινωνίας μ' αυτούς προσπαθούμε και θέλουμε να παίζουμε ενεργητικό ρόλο σχετικά με την περιβαλλοντική προστασία.
- Για την εφαρμογή του περιβαλλοντικού μας προγράμματος με τους περιβαλλοντικούς στόχους εγκαταστήσαμε στην επιχείρηση ένα Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης (Σ.Π.Δ.). Η λειτουργία και η αποτελεσματικότητα του επιθεωρείται και επιβλέπεται συνεχώς.
- Θα εξετάσουμε σε συνεχή βάση και θα εφαρμόσουμε μέτρα αποφυγής και μείωσης της κατανάλωσης φυσικών πόρων και εκπομπών και ρύπων πάσης φύσης.
- Για την αποφυγή έκτακτων περιστατικών, ατυχημάτων και κινδύνων δίνουμε μεγάλη έμφαση και προσοχή στην ορθολογική και σωστή χρήση των επικίνδυνων υλικών που δεν μπορούν δυστυχώς προς στο παρόν για τεχνικούς λόγους να αντικατασταθούν.
- Απαραίτητη προϋπόθεση για την εφαρμογή της περιβαλλοντικής πολιτικής και των περιβαλλοντικών μέτρων είναι η ενεργητική συμβολή του προσωπικού μας. Γι' αυτόν το λόγο το προσωπικό ενσωματώνεται στη διεργασία αυτή και μαζί με τους αρμόδιους για την προστασία του περιβάλλοντος ενημερώνεται και εκπαιδεύεται εντατικά.
- Θέλουμε να παράγουμε και να πωλούμε προϊόντα που δεν επιβαρύνουν το περιβάλλον και τον άνθρωπο.

3.2 Οι περιβαλλοντικοί στόχοι της JMA JEWELLERY

Μέτρα που υλοποιήθηκαν στα πλαίσια της εφαρμογής του ΣΠΑ

- Κατασκευή βιοαντιδραστήρα με τη μέθοδο των υδροφύτων για την επεξεργασία των υγρών αποβλήτων
- Κατασκευή φρεατίου συγκράτησης των στερεών αποβλήτων (κυρίως πυρόχωμα) που προέρχονται από το τμήμα χύτευσης
- Εγκατάσταση πλυντηρίδας κατακράτησης των όξινων αέριων ρύπων στο τμήμα χύτευσης
- Εγκατάσταση μηχανήματος χύτευσης με επαγωγικό λιώσιμο σε κενό αέρος. Τα περιβαλλοντικά και οικονομικά πλεονεκτήματα είναι:
 1. η αποφυγή ρύπανσης του περιβάλλοντος από αναθυμιάσεις
 2. η ακριβής τήρηση της θερμοκρασίας χύτευσης μετάλλου και συνεπώς η αποφυγή απώλειας αργύρου και χρυσού.
 3. Αποφυγή θορύβου στον χώρο εργασίας
 4. Αντικατάσταση φλόγιστρων οξυγόνου – προπανίου και μείωση του κινδύνου πρόκλησης πυρκαγιάς και έκρηξης.
- Κατασκευή μηχανήματος ηλεκτρόλυσης με σκοπό την ανακύκλωση νερού, την αποφυγή έκλυσης αερίων (απορροφητήρας) και την συνεχή μέτρηση κατανάλωσης χημικών με περιβαλλοντικά και οικονομικά οφέλη (Δεν απορρίπτονται τα μπάνια, αλλά προστίθεται μέρος χημικών ανάλογα με τις απώλειες)

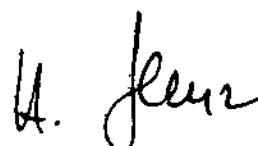

H. Jenz

Επιλεγμένοι στόχοι για την τρέχουσα τριετία

τρχ.	Στρατηγικός Περιβαλλοντικός Στόχος για κάθε αρχή δράσης της πολιτικής		Βελτίωση για κάθε τομέα	Ποσοτική διάσταση Χρονοδιάγραμμα επίτευξης	
No.				Ποσοστά %	Προθεσμία
A	Μείωση της κατανάλωσης φυσικών πόρων	A.1	Ενέργεια πάσης φύσης	Μείωση κατά 10 %	2004
		A.2	Νερό	Μείωση κατά 50 %	2004
		A.3	Πρώτες και βοηθητικές ύλες	Μείωση κατά 5%	2004
B	Μείωση των στερεών αποβλήτων	B.1	Προσόμοια των αστικών	Η μείωση δεν μπορεί ακόμη να εκτιμηθεί!	2004
Γ	Μείωση των υγρών αποβλήτων	Γ.1	Προερχόμενα από την παραγωγή	Η μείωση δεν μπορεί ακόμη να εκτιμηθεί!	2004
Δ	Βελτίωση της υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων	Δ.1	Ατυχήματα	Μείωση αριθμού ατυχημάτων μέσω περαιτέρω λήψης προληπτικών μέτρων	2004
E	Εκπαίδευση / Επικοινωνία / Οργάνωση	E.1	Υπεύθυνα στελέχη και ολοι οι εργαζόμενοι	Επιμόρφωση Ευαισθητοποίηση Σεμινάρια	2002
		E.2	Επικοινωνία με το Κοινό, με τους προμηθευτές και υπεργολάβους	Ενημέρωση Ευαισθητοποίηση Πρότυπα	2002

Για την εφαρμογή αυτών των στρατηγικών περιβαλλοντικών στόχων εκπονήθηκε το επόμενο αναλυτικό και εκτενέστατο περιβαλλοντικό πρόγραμμα.

3.3 Αναλυτικό Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα της JMA JEWELLERY

Περιβαλλοντικοί στόχοι	Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα	Μέτρα Χρονική λήξη
A.1 Εξοικονόμηση ενέργειας	Ορθολογική διαχείριση, εξοικονόμηση και επιλογή ενέργειας (χημικής, ηλιακής, θερμικής και ηλεκτρικής).	A.1.1 <u>Μέτρο:</u> Τοποθέτηση / εγκατάσταση μετρητών ηλεκτρικής ενέργειας σε επίκαιρα σημεία του εργοστασίου (χιτήριο, μηχανουργείο). Ταξινόμηση και δημιουργία ενός κεντρικού αρχείου. <u>Λήξη:</u> 06/2002
		A.1.2 <u>Μέτρο:</u> Εκπόνηση καταστατικού χρήσης ενέργειας Εξέταση χρήσης ηλιακής ενέργειας. Εκπόνηση μελέτης σκοπιμότητας για την συγκεκριμένη εφαρμογή της ενεργειακής επένδυσης. <u>Λήξη:</u> 12/2002
		A.1.3 <u>Μέτρο:</u> Εγκατάσταση λαμπτήρων χαμηλής κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας σ' όλα τα σημεία του εργαστηρίου που είναι εφικτό σταδιακά <u>Λήξη:</u> 12/2002
A.2 Εξοικονόμηση νερού κατά 50%	Δημιουργία σχεδίου εξοικονόμησης νερού.	A.2.1 <u>Μέτρο:</u> Συστηματική, ξεχωριστή καταγραφή των εξόδων της κατανάλωσης νερού και κατανομή στα αντίστοιχα τμήματα της επιχείρησης. Εγκατάσταση επιπλέον υδρομέτρων για τον καθορισμό των καταναλώσεων στα τμήματα χύτευσης επιμεταλλώσεων, φινιρίσματος. <u>Λήξη:</u> 08/2003
		A.2.2 <u>Μέτρο:</u> Εξέταση των δυνατοτήτων εξοικονόμησης νερού με προγράμματα ανακύκλωσης. <u>Λήξη:</u> 12/2003

Περιβαλλοντικοί στόχοι	Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα	Μέτρα Χρονική λήξη
A.3 Βελτιστοποίηση της διαχείρισης των πρώτων και βοηθητικών υλών.	Εξοικονόμηση, επιλογή και μεταφορά Α' βοηθητικών και επικίνδυνων υλών.	A.3.1 <u>Μέτρο:</u> Προμήθεια όλων των υλικών, υλών και εγκαταστάσεων με περιβαλλοντικά κριτήρια. Εκπόνηση οδηγιών αγοράς. Εφαρμογή μέτρων σωστής χρήσης των βοηθητικών μέσων (υλικά εργασίας και παραγωγής). <u>Λήξη:</u> 06/2003
	Μείωση της κατανάλωσης των υλών ή/και ηλεκτρικής ενέργειας	A.3.2 <u>Μέτρα:</u> 1. Μείωση της κατανάλωσης προπανίου και οξυγόνου .εξέταση της χρήσης υδρογόνου από βορικό οξύ και μεθανόλη. <u>Λήξη:</u> 10/2003 2. Έρευνα για τη μείωση της κατανάλωσης προπανίου και οξυγόνου στο τμήμα της συγκόλλησης με την χρήση εναλλακτικών μεθόδων. <u>Λήξη:</u> 12/2003
	Αποθήκευση και χρήση των επικίνδυνων ουσιών/υλών	A.3.3 <u>Μέτρα:</u> 1. Εγκατάσταση δοχείων για την ασφαλή αποθήκευση επικίνδυνων ουσιών. <u>Λήξη:</u> 6/2002 2. Εγκατάσταση συστήματος διαχείρισης χημικών και επικίνδυνων υλικών. <u>Λήξη:</u> 06/2002
B.1 Μείωση στερεών αποβλήτων προσόμοιων των αστικών	Εφαρμογή μέτρων αποφυγής, αξιοποίησης ή μείωσης των στερεών αποβλήτων. Προγράμματα ανακύκλωσης για όλα τα υλικά	B.1.1 <u>Μέτρο:</u> Εκπόνηση ολοκληρωμένου σχεδίου ορθολογικής διαχείρισης των στερεών αποβλήτων. <u>Λήξη:</u> 03/2002

Περιβαλλοντικοί στόχοι	Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα	Μέτρα Χρονική λήξη
Γ. 1 Υγρά απόβλητα	Μείωση, ανακύκλωση, επαναχρησιμοποίηση, μεταφορά και διάθεση των αποβλήτων	Γ.1.1 <u>Μέτρο:</u> Δημιουργία μιας επίκαιρης και ολοκληρωμένης λίστας της ποιοτικής και ποσοτικής σύστασης των συγκεντρώσεων των ρύπων (νιτρικά αμμωνιακά, φωσφορικά, βαρέα, ευγενή μέταλλα, κλπ.) με την διεξαγωγή αναλύσεων. <u>Λήξη: 08/2001</u>
		Γ.2.2 <u>Μέτρο:</u> Συνεχής παρακολούθηση της λειτουργίας του βιοαντιδραστήρα. Διαμόρφωση του υδροβοτανικού σταδίου. Διεξαγωγή αναλύσεων των επεξεργασμένων υγρών αποβλήτων με στόχο την επαναχρησιμοποίησή τους. <u>Λήξη: 03/2004</u>
		Γ.3.3 <u>Μέτρο:</u> Εξέταση αποφυγής των απωλειών ασημιού στο λασπόχωμα και καθορισμός των απωλειών. <u>Λήξη: 05/2001</u>
Δ.1 Βελτίωση της υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων	Πρόληψη και μετριασμός των περιβαλλοντικών ατυχημάτων στον εργασιακό χώρο.	Δ.1.1 <u>Μέτρο:</u> Δημιουργία ολοκληρωμένου καταλόγου των εγκαταστάσεων απο τις οποίες προέρχεται κίνδυνος ατυχημάτων. <u>Λήξη: 11/2001</u>
Ε. 1 Εκπαίδευση	Ενημέρωση, εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση προσωπικού σε θέματα Περιβάλλοντος	Ε.1.1 <u>Μέτρα:</u> Επέκταση των σχεδίων εκπαίδευσης και επιμόρφωσης των εργαζομένων σε εξειδικευμένα θέματα περιβάλλοντος και υγιεινής-ασφάλειας <u>Λήξη: 12/2001 και συνεχίζεται</u>
Ε. 2 Επικοινωνία	Η επικοινωνία με το εξωτερικό περιβάλλον.	Ε.2.1 <u>Μέτρο:</u> Δημιουργία ενημερωτικών εντύπων επικοινωνίας. <u>Λήξη: 12/2001</u>

Η υπευθυνότητα για την εφαρμογή των μέτρων είναι εσωτερικά καθορισμένες. Τα απαιτούμενα μέσα θα συμπεριλαμβάνονται στον προϋπολογισμό.

4. Το Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης (ΣΠΔ)

4.1 Γενική περιγραφή

Το Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης (ΣΠΔ) της επιχείρησης J.M.A. έχει σαν σκοπό την συνεχή βελτίωση των περιβαλλοντικών της επιδόσεων.

Είναι το εργαλείο ελέγχου για την τήρηση των νομοθετικών κανονισμών και την εκπλήρωση της περιβαλλοντικής πολιτικής και του περιβαλλοντικού προγράμματος με τους περιβαλλοντικούς στόχους, τα απαραίτητα μέτρα, το χρονοδιάγραμμα και τους υπευθύνους.

Με την εφαρμογή του συστήματος της περιβαλλοντικής διαχείρισης επιτεύχθηκε η βελτίωση της υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων.

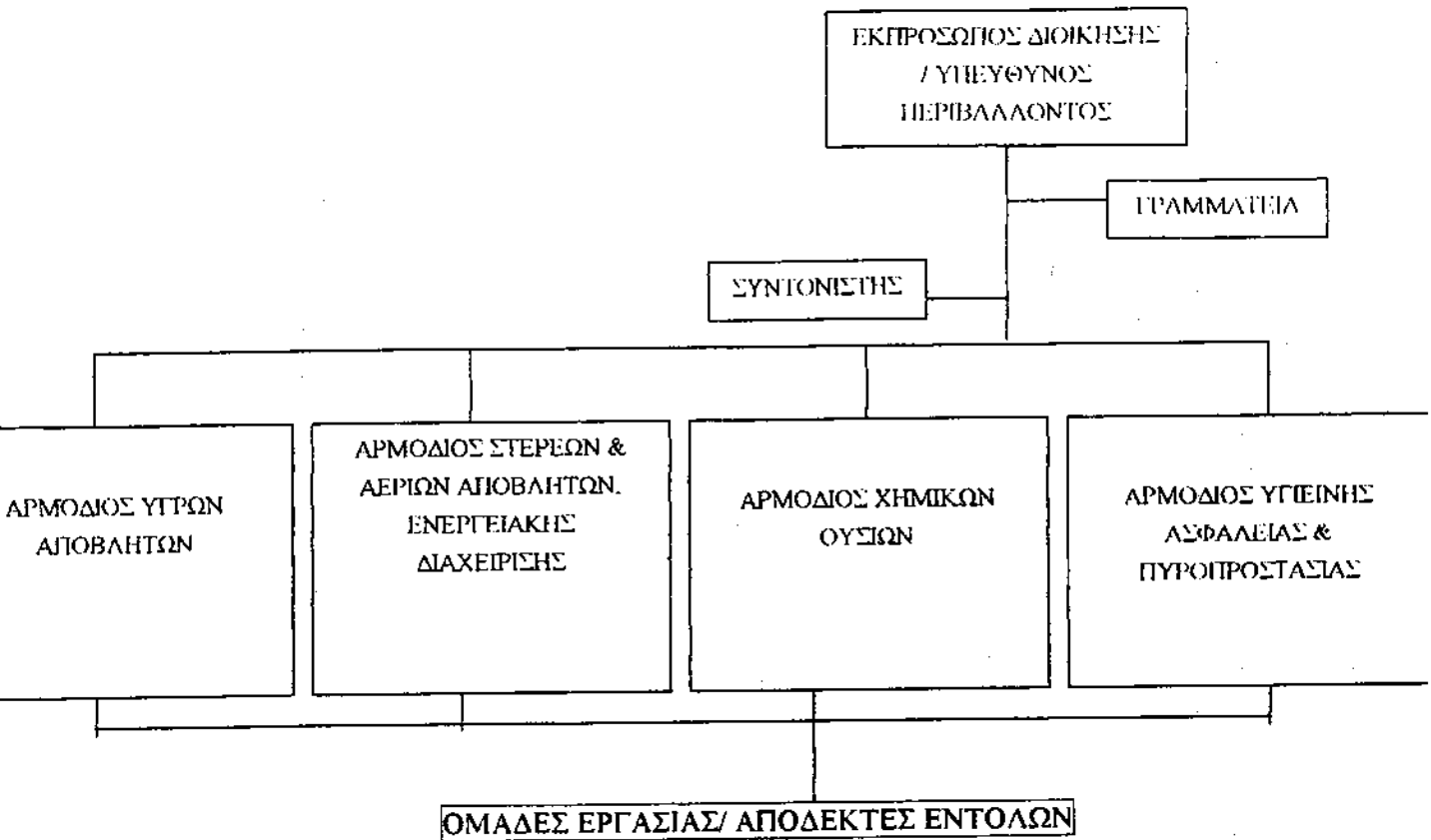
Στο σύστημα μας καθορίζονται η οργανωτική δομή, οι αρμοδιότητες, οι διεργασίες, οι διαδικασίες και οι λειτουργίες για την εφαρμογή της περιβαλλοντικής πολιτικής.

Η εφαρμογή του ΣΠΔ διασφαλίζεται με την περιβαλλοντική οργάνωση μας και την κατανομή αρμοδιοτήτων και υπευθυνοτήτων. Η ενδοεπιχειρησιακή λειτουργία μας με τους περιβαλλοντικούς ελέγχους και τον τρόπο επικοινωνίας συμβάλλουν στην απρόσκοπτη παρακολούθηση, τεκμηρίωση και βελτίωση του ΣΠΔ.

H. Jene

4.2 Οργανωτική δομή (Οργάνωση και προσωπικό)

4.3 Επικοινωνία και εκπαίδευση του προσωπικού

Η εκπαίδευση όλου του προσωπικού σε θέματα προστασίας περιβάλλοντος έχει υψηλή προτεραιότητα. Θέλουμε να βελτιώνεται συνεχώς η εκπαίδευση του προσωπικού. Παράλληλα προσπαθούμε να προωθούμε την περιβαλλοντική συνείδηση και την επιμόρφωση του προσωπικού στην εταιρία.

Η επικοινωνία διεξάγεται στα πλαίσια των συζητήσεων και συναντήσεων με τους αρμόδιους για την προστασία του περιβάλλοντος και των προϊσταμένων. Στο μέλλον θα ενημερώνονται επίσης για τα αποτελέσματα των εσωτερικών επιθεωρήσεων και περιβαλλοντικών ελέγχων.

Στο μέλλον θα εντατικοποιήσουμε περαιτέρω την εξωτερική επικοινωνία σε θέματα περιβαλλοντικής προστασίας -/ περιβαλλοντικής διαχείρισης.

5. Ανάλυση εισερχόμενων – εξερχόμενων (input-output)

5.1. Κατανάλωση πόρων και ενέργειας

Προσπαθούμε να μειώσουμε τη χρήση πρώτων και βοηθητικών υλών και ενέργειας για οικολογικούς και οικονομικούς λόγους.

Πρώτες ύλες

Κατά το 1999 αγοράστηκαν από την επιχείρηση 5,3 κιλά χρυσό και 974,873 κιλά ασήμι, το 1998 40 κιλά χρυσό και 719,476 κιλά ασήμι. Από τα παραπάνω στοιχεία διαφαίνεται ότι η επιχείρησή μας δίνει βαρύτητα στην επεξεργασία του ασημιού.

Η επιχείρηση προμηθεύεται επιπλέον κράματα ασημιού, μαργαριτάρια καθώς επίσης πολύτιμες και συνθετικές πέτρες.

Βοηθητικές ύλες

Στη παραγωγή καταναλώνεται πλήθος βοηθητικών υλών. Οι καταναλισκόμενες ποσότητες για τις σημαντικότερες βοηθητικές ύλες το 1999 ήταν:

Πυρόχλωμα-Γύψος	6,54 τόνοι	Χημικά	305 κιλά
Θεικό οξύ	360 κιλά	Αλατα Αργύρου	36,5 κιλά
Διάφορα καθαριστικά	413 κιλά	Κυανιούχο κάλιο	100 κιλά
Κερί	185 κιλά		

Τα υλικά επιλέγονται βάσει περιβαλλοντικών κριτηρίων. Εξετάζεται η αντικατάστασή τους με άλλα φιλικότερα προς το περιβάλλον.

Ενέργεια

Η επιχείρηση διαθέτει λέβητα προπανίου για την παραγωγή θερμότητας.

Για το έτος 1999 προκύπτουν τα εξής μεγέθη για την κατανάλωση προπανίου και ηλεκτρικής ενέργειας:

- Κατανάλωση προπανίου: 15.264,0 kg ~ 197.000 kwh
- Κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας: 77.485 kwh

Το μεγαλύτερο μέρος της ηλεκτρικής ενέργειας καταναλώνεται στη παραγωγική διαδικασία. Εκτός από την παραγωγή θερμικής ενέργειας το προπάνιο χρησιμοποιείται για τις συγκολλήσεις και τις χυτεύσεις.

Η μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης είναι ένας από τους στρατηγικούς μας στόχους. Για να επιτευχθεί αυτός ο στρατηγικός στόχος ελέγχεται και τεκμηριώνεται έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένα καταστατικό ενεργειακής κατανάλωσης.

Σε περίπτωση αντικατάστασης μηχανήματος ως προπόθεση τίθεται η χαμηλότερη κατανάλωση θερμικής και ηλεκτρικής ενέργειας.

H. Heinz

Διαχείριση και εξοικονόμηση νερού (Κατανάλωση υδάτων)

Οι ανάγκες της JMA σε νερό καλύπτονται από τον Οργανισμό Ύδρευσης.

Το νερό χρησιμοποιείται σαν μέσο παραγωγής στα παραγωγικά τμήματα χύτευσης και φινιρίσματος σαν μεταφορικό μέσο (π.χ. ψύξη, θέρμανση), σαν βοηθητικό μέσο (π.χ. για την καθαριότητα/πλύσιμο, πυρόσβεση) και σαν πόσιμο νερό για το προσωπικό (π.χ. κουζίνα, τουαλέτες).

Η επιχείρηση θα εκπονήσει ένα ισοζύγιο νερού αφού ολοκληρωθεί η συστηματική εξέταση των καταναλώσεων νερού και η κατανομή τους στα αντίστοιχα τμήματα της επιχείρησης.

Το 1996 καταναλώθηκαν 1.608 m³, το 1997 ανέρχεται στα 1.439 m³, ενώ το 1998 η κατανάλωση ανέρχεται στα 1.286 m³.

Για το 1999 η κατανάλωση ανέρχεται στα 1.499 m³. Την μείωση της κατανάλωσης του νερού θα πετύχουμε μέσω λήψης μέτρων εξοικονόμησης, ιδιαίτερα με την εγκατάσταση και βελτίωση των κλειστών κυκλωμάτων. Μέσω της ανακύκλωσης των επεξεργασμένων νερών που προέρχονται από την οικολογική εγκατάσταση του βιοαντιδραστήρα υδροφύτων, που πρόσφατα τέθηκε σε λειτουργία θα επιτευχθεί στο μέλλον αυτός ο στρατηγικός στόχος.

Ισολογισμός νερού

(με βάση τις περιοδικές μετρήσεις και τις ανάλογες εκτιμήσεις για κάθε ημέρα)

Input (εισερχόμενα)

από την ύδρευση	
στο τμήμα χυτηρίου	0,5 m ³
στη παραγωγική διαδικασία	1,5 m ³
στους χώρους υγιεινής	0,5 m ³

Output (εξερχόμενα)

σαν αχνοί (απώλειες)	0,1 m ³
απόβλητα από την χύτευση	0,4 m ³
απόβλητα από την παραγωγή	1,5 m ³
αστικά απόβλητα (βοθρολύματα)	0,5 m ³

Σύνολο: 2,5 m³

προς βιοαντιδραστήρα 2,5 m³

5.2. Αέριες εκπομπές και θόρυβος

Αέριοι ρύποι

Τα αέρια απόβλητα προέρχονται από:

- την εγκατάσταση παραγωγής θερμικής ενέργειας
- τις εγκαταστάσεις παραγωγικών διεργασιών όπως στα χυτήρια, στα λούστρα, στις επιμεταλλώσεις κατά την ηλεκτρόλυση και επαργύρωση.
- στο μηχανουργείο (κάπνα ηλεκτροσυγκόλλησης, μεταλλική σκόνη)

Οι διάχυτες εκπομπές από τις παραγωγικές εγκαταστάσεις και του μηχανουργείου δεν μπορούν προς το παρόν να εκτιμηθούν.

A. Fleuz
17

Με βάση τις καταναλώσεις μας εκτιμούμε ότι εκλύθηκαν στην ατμόσφαιρα για το έτος 1999 οι εξής ρύποι:

	Από την κατανάλωση προπανίου	Από την κατανάλωση ηλεκτρικού ρεύματος
Σκόνη / Στερεά σωματίδια	1,52 kg	62,0 kg
Διοξείδιο του θείου (SO ₂)	0 kg	1.201 kg
Οξείδια του αζώτου(NO _x)	32,08 kg	93,0 kg
Αέριοι υδρογονάνθρακες (HC)	1,22 kg	3,87 kg
Διοξείδιο του άνθρακα (CO ₂)	46.250 kg	65.862 kg
Μονοξείδιο του άνθρακα (CO)	5,07 kg	13,95 kg

Θόρυβος

Στο μηχανουργείο όπου σε σύγκριση με την υπόλοιπη παραγωγή επικρατεί υψηλότερη στάθμη θορύβου διυτίθενται προστατευτικά μέσα. Ο θόρυβος όμως δεν υπερβαίνει τα 60 dB(A).

5.3 Υγρά απόβλητα

Σύνολο υγρών αποβλήτων

1.500 m³/ χρόνο

Τα υγρά απόβλητα μας προέρχονται από:

- α) το τμήμα χύτευσης
- β) την παραγωγική διαδικασία της επιμετάλλωσης, ηλεκτρόλυσης
- γ) το τμήμα λούστρων

Εκτός των άλλων δημιουργούνται ακόμη και αστικά λύματα από τους χώρους υγιεινής.

Τα παραγόμενα υγρά απόβλητα περιέχουν ακόμη πυριτικές ουσίες και ευγενή μέταλλα τα οποία πρέπει να καθαρισθούν πριν την τελική διάθεσή τους.

- α) στο τμήμα χύτευσης γίνεται η συλλογή και η μεταφορά (δεξαμενές καθίζησης) των ημίφρεστων λασπόνερων.
- β) τα υγρά απόβλητα από τα υπόλοιπα τμήματα συλλέγονται και οδηγούνται στο υπόγειο, όπου είναι εγκατεστημένες δεξαμενές φυσικής καθίζησης. Στα σημεία εκροής τους είναι τοποθετημένα φίλτρα κατκράτησης των ευγενών μετάλλων.

Όλα τα υγρά απόβλητα και τα λύματα των χώρων υγιεινής διοχετεύονται σε μια κοινή σηπτική δεξαμενή καθίζηση που βρίσκεται στην έκταση του εργοστασίου και οδηγούνται στον βιοαντιδραστήρα για την τελική επεξεργασία.

H. Fleur

Το σύνολο των επεξεργασμένων υγρών διατίθεται επιφανειακά στα όρια του εργαστηρίου. Τα υγρά απόβλητα έχουν τέτοια χαρακτηριστικά έτσι ώστε να μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν.

Μέτρηση 16/5/01 (Δείγμα από την έξοδο του βιοαντιδραστήρα)		
Σύγκριση με την Απόφαση Νομάρχη Θεσσαλονίκης ΔΥ/22374/91/94, ΦΕΚ 82B/10-2-94):		
Παράμετροι	Τιμή μέτρησης	Ανώτατα επιτρεπτά όρια
1. pH	8,26	6-9
2. Αιωρούμενα στερεά mg/l	12	70
3. B.O.D. ₅ mg/l	31	60
4. C.O.D. mg/l	92	180
5. Νιτρώδη mg/l	0,362	3
6. Ολική αμμωνία mg/l / Ολικό άζωτο κατά Kjeldahl	36,1	45
7. Νιτρικά σε άζωτο mg/l	23,6	50
8. Κυανιούχα mg/l	Μη ανιχνεύσιμα	0,5
9. Νικέλιο mg/l	0,003	4
10. Κάδμιο mg/l	<0,001	0,5
11. Χρόμιο mg/l	0,01	3
12. Κολοβακτηριοειδή κοπράνων	0	200

5.4 Στερεά απόβλητα

Τα σημαντικότερα στερεά απόβλητα μας είναι

1. Λάσπη από τα τμήματα της επιμετάλλωσης, της ηλεκτρόλυσης και του φινιρίσματος.
2. Λάσπη καθίζησης από τη διαδικασία της χύτευσης.

Η παραγόμενες λάσπες υφίστανται διαδικασία διαχωρισμού, ξήρανσης και κοσκινίσματος με στόχο την ανάκτηση πολυτίμων μετάλλων και οδηγούνται προς τελική διάθεση. Προς το παρόν εξετάζεται η περίπτωση της αξιοποίησης των υλικών αυτών σαν σταθεροποιητικό ή στεγανωτικό υλικό π.χ. στην οδοποιία ακόμη και σαν εδαφοβελτιωτικό.

3. Λοιπά στερεά απόβλητα (οικιακά απορρίμματα, προσόμοια των οικιακών, ανακυκλώσιμα και μη, κλπ.).

Στα πλαίσια της εκπόνησης του ΣΟΔΣΑ (σύστημα ορθολογικής διαχείρισης στερεών αποβλήτων) εξετάσαμε την σύνθεση των παραγόμενων στερεών αποβλήτων.

Η ποσοτική καταγραφή τους και ο τρόπος τελικής διάθεσης και αξιοποίησής τους παρουσιάζεται στον επόμενο πίνακα:

Στερεά απόβλητα	Ποσότητα	Τρόπος διάθεσης και αξιοποίησης
Σίδηρα/ Διάφορα μέταλλα	5 kg/μήνα	Ανακύκλωση
Πλαστικά δοχεία	20 τεμ./ μήνα	Ανακύκλωση / Επανα- χρησιμοποίηση
Χαρτιά	35kg/μήνα	Ανακύκλωση
Μπάζα / Ογκώδη, Μηχανήματα , κτλ.)	10m ³ /μήνα	Ανακύκλωση, Αποκομιδή
Οικιακά (οργανικά)	2m ³ /μήνα	Αποκομιδή, Λιπασματοποίηση
Αναμεμιγμένα απόβλητα	2m ³ /μήνα	Αποκομιδή
Ασβεστούχα / Πυριτικά	550kg/μήνα	Αποκομιδή
Λάσπες από την παραγωγή	200kg/ χρόνο	Ανακύκλωση

6. Αξιολόγηση των περιβαλλοντικών πτυχών

Αέριοι ρύποι εκλύονται από τους καυστήρες θέρμανσης καθώς επίσης από τα διάφορα τμήματα της παραγωγής. Σε περίπτωση δυσλειτουργίας οι εκλύσεις αερίων ρύπων θεωρούνται μηδαμινές.

Η επιβάρυνση των παραγόμενων υγρών αποβλήτων μετά το μηχανικό στάδιο επεξεργασίας τους (δεξαμενές καθίζησης) είναι μικρή. Σε περίπτωση κάποιου περιβαλλοντικού ατυχήματος είναι διαθέσιμη μία ικανοποιητικά διαστασιολογημένη δεξαμενή συλλογής των υγρών. Η δημιουργία κλειστού κυκλώματος νερού που διασφαλίζεται μέσω της λειτουργίας του βιοαντιδραστήρα θα μειώσει στο μέλλον σημαντικά την κατανάλωση νερού.

Τα παραγόμενα στερεά απόβλητα δεν θεωρούνται προβληματικά και μπορούν είτε να επαναχρησιμοποιηθούν είτε να οδογηθούν προς τελική διάθεση.

Εξετάζονται οι δυνατότητες αντικατάστασης των χρησιμοποιούμενων χημικών ουσιών. Στα πλαίσια της εγκατάστασης του συστήματος διαχείρισης επικίνδυνων ουσιών θα μειωθούν οι ήδη υπάρχουσες ποσότητες, π.χ. αγορά προσανατολισμένη στις ανάγκες μας.

Η κατανάλωση ενέργειας θα μειωθεί μετά την εφαρμογή των προγραμματισμένων μέτρων. Οι έμμεσες περιβαλλοντικές επιπτώσεις από την κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας θα μειωθούν.

7. Επίλογος

Η δέσμευση για την προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί έκφραση της επιχειρηματικής μας ευθύνης. Γιαυτό το λόγο η προληπτική προστασία περιβάλλοντος συγκαταλέγεται στους κύριους επιχειρηματικούς στόχους της JMA. Θέλουμε με τον ίδιο τρόπο να εκπληρώνουμε τις απαιτήσεις των πελατών μας όσον αφορά την παροχή ποιοτικών, φιλικών προς το περιβάλλον και οικονομικά προσιτών προϊόντων. Γιαυτό το λόγο χαράξαμε μία περιβαλλοντική πολιτική με περιβαλλοντικές αρχές οι οποίες εκφράζουν την ευθύνη μας και αποτελούν τη βάση της περιβαλλοντικής μας διαχείρισης. Στη διαδικασία λήψης οικονομικών αποφάσεων λαμβάνονται υπόψη οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

Το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης και η συνεχής βελτίωση της προστασίας περιβάλλοντος υποστηρίζει και διασφαλίζει την μακρόχρονη βιωσιμότητα της ύπαρξης της εταιρίας μας και συγχρόνως δημιουργεί ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα, όπως:

- Μείωση των εξόδων, ιδιαίτερα στους τομείς ενέργειας και φυσικών πόρων (αποφυγή απορριμμάτων, εξοικονόμηση ενέργειας, νερού, πρώτων υλών, κ.λ.π.)
- Αποφυγή / περιορισμό / πρόληψη ατυχημάτων / κινδύνων και άλλων περιβαλλοντικών ζημιών
- Ευαισθητοποίηση και ενσωμάτωση των εργαζομένων σε θέματα περιβάλλοντος και ανάληψη ευθυνών και καθηκόντων εφαρμογής των περιβαλλοντικών μέτρων
- Η ελκυστικότητα της επιχείρησης για τα νέα στελέχη
- Δημιουργία μιας βάσης εμπιστοσύνης με τις αρχές / υπηρεσίες και την τοπική κοινότητα.
- Καθορισμός και γνωστοποίηση των αρμοδιοτήτων / καθηκόντων του προσωπικού στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος
- Η βελτίωση της οργάνωσης

8. Επαλήθευση της περιβαλλοντικής δήλωσης

Ο επιθεωρητής περιβάλλοντος κύριος Horst Glenz, από την εταιρία Gerling CERT Umweltgutachter GmbH, (D-V-101), D-50672 Κολωνία, εξέτασε την συμβατότητα της περιβαλλοντικής πολιτικής, του περιβαλλοντικού προγράμματος, του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, της περιβαλλοντικής ανάλυσης και της περιβαλλοντικής δήλωσης της εταιρίας JMA JEWELLERY, σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 761/2001 της του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Μαρτίου 2001.

Η παρούσα περιβαλλοντική δήλωση επικυρώνεται με την υπογραφή του παρόντος εγγράφου.

GR - 47001 Θέρμη. 8. Ιουνίου 2001

Horst Glenz

Η επόμενη περιβαλλοντική δήλωση της εταιρίας JMA JEWELLERY συντάσσεται τον Ιούνιο του 2004. Η περιβαλλοντική δήλωση ενημερώνεται ετησίως.

Για τυχόν ερωτήσεις ή πληροφορίες απευθυνθείτε στον Εκπρόσωπο της Διοίκησης, κύριο Γ. Αθανασάκη:

JMA JEWELLERY

14 th km. National Road, Thessaloniki, Hellas GR

Tel.: + 30-31-461.746, 461.598

Fax: + 30-31-462.474

E-mail: jma.gr@hol.gr

Ακριβές φωτοτυπικό αντίγραφο από
το Γ. Αθανάκη με πρωτότυπο.

Οχι, 24-7-2001
Ο Διευθυντής που το Σειδίδη
